İÇİNİZDEKİ GÖKYÜZÜ

Herkes İçin Dinamik Yeni Astroloji

STEVEN FORREST

Türkçesi : Barış İlhan

İLHAN

1997, Türkçe yayın hakları İlhan Yayınevi'ne aittir.

İÇİNİZDEKİ GÖKYÜZÜ

Herkes İçin Dinamik Yeni Astroloji

STEVEN FORREST

Türkçesi : Barış İlhan

İLHAN

Dünya bir, insanlar bir - eğer bunu
hissedebiliyorsanız, bu kitap
size ithaf edilmiştir.

İnsanın deliliği veya anormalliği, özü ile kişiliği arasındaki uzaklıktan doğmaktadır. Bir insan kendisinin ne olduğunu daha fazla bildikçe, akıllılığa daha fazla yaklaşır. Kendisi hakkındaki hayali, gerçekte ne olduğundan uzaklaştıkça, daha fazla delirir.

Rodney Collin

YAZAR HAKKINDA

STEVEN FORREST 2.Ocak.1949'da sabah saat 3:30'da Mount Vernon, New York'ta dünyaya gelmiştir. Önceleri astroloji değil, astronomi esas tutkusuydu. Sonra New York'un kuzeyindeki dağlarda karşılaştığı Avrupalı bir el falcısı (palmist) herşeyi değiştirdi. Ev yapımı teleskopuyla geceleri gökyüzünü izlemeye devam etmesine rağmen, içine "okült bilimlere" merak tohumu atılmıştı. Onsekiz yaşında el falının (palmistry) sembolizminden öğrendiklerini, teleskop sayesinde geliştirdiği merak duygusuyla birleştirmeye başladı. 1971'de North Carolina Üniversitesinin Din bölümünde mezun oldu ve o günden bu yana profesyonel astrolog olarak çalışmaktadır. Günümüzde, eşi ve ortağı olan Jodie Forrest ile North Carolina, Chapel Hill'de yaşamakta ve Alpha Lyra Astrological Services isimli bir merkezi işletmektedir. Astroloji dışında tutkulu bir yelkencidir.

Adresi: Alpha Lyra Astrological Services
Post Office Box 2345
Chapel Hill, NC 27515
U.S.A.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 13

1: KAPSAM 17

BÖLÜM BİR
NİÇİN SIKINTIYA GİRELİM? 19
Peki, Ya Metafizik? 22
Yedi İlke 25

BÖLÜM İKİ
SEMBOLİK DİL 27
Sembol Okuma 30

BÖLÜM ÜÇ
DOĞUM HARİTASI TAM OLARAK NEDİR? 35
Niçin Doğu Sol Tarafta? 40
Planet Hareketleri 42

2: SÖZCÜKLER 45

BÖLÜM DÖRT
TEMEL SEMBOL 47
Bir Yılın Döngüsü 49
Yıldızlar Değil, Mevsimler 51
Elemanların Dansı 52
Nitelikler 54
Oniki Burç 55

BÖLÜM BEŞ
BURÇLAR 59

BÖLÜM ALTI
PLANETLER 131
İki Güneş Sistemi 134
Geri Gitme (Retrogradation) 136
Oyuncuların Tanıtımı 138
Geri Gitmenin (Retrogradation) Anlamı 144
Görülmeyen Planetler 163
Pluto Ötesi 178

BÖLÜM YEDİ
EVLER 179
Günlük Devir 180
Ufuk 181
Meridyen 184
Büyük Kesişme 186
Evler ve Burçlar 187

3: CÜMLELER 223

BÖLÜM SEKİZ
YORUM I:
PLANETLER BURÇLARDA VE EVLERDE 225
Planetler Burçlarda 226
Peki, Ya Evler? 228
Taktikler 232
Beş Adım 233

BÖLÜM DOKUZ
YORUM II:
AÇILAR, YÖNETİCİLER VE AY DÜĞÜMLERİ 235
Açılar 237
Tali (Minor) Açılar 247
Orb (Etki Alanı) 248
Açıları Nasıl Tanıyabiliriz? 250
Planetlerin Yöneticiliği 254
Ay Düğümleri 259

BÖLÜM ON
YORUM III:
HEPSİNİ BİRARAYA TOPLAMAK 265
Yararlı Bir Hile 270
Yükselen'in Yöneticisi 277
Planetler Kendi Burçlarında 279
Güneş'le Kavuşum Yapan Planetler 280
Kümeleşme (Stellium) 281
Köşesel (Angular) Planetler 282
Singleton (Tek Planet) 283
Durağan (Stationary) Planetler 283
Güçlü Açılar 284

Fokalizörlerde Perspektifi Korumanın Yolları 284
Ay Düğümleri 286

BÖLÜM ONBİR
BİZİM İNGİLİZ 295

BÖLÜM ONİKİ
EVRENİ DÜŞLEMEK 323

EK 1- DOĞUM HARİTASI NASIL ÇIKARILIR? 331

EK 2- DOĞUM HARİTASINI HESAPLAMAKTAN NASIL KURTULABİLİRSİNİZ? 345

EK 3- ÖNERİ KİTAPLAR 347

SÖZLÜK 351

ÖNSÖZ

1950'lerde, küçük bir çocukken, üstünde ne olduğunu bilmediğim bazı şekiller çizili olan bir para makinesine çeyrek dolar attım. Sonuçta, Oğlak burcunun (benim burcum) özelliklerini anlatan bir deste kağıda sahip oldum. Özünde, ana mesaj utangaç, çekingen ve endişeli olduğum, bu nedenle kimsenin beni çekici bulup, benimle ilgilenmeyeceğiydi. Yine de kendimi pratik, çalışkan ve gayretli oluşum ve belki de zengin olacağım bilgisiyle avutabileceğim söyleniyordu.

Geriye dönüp düşündüğümde, psikolojik gelişimimin bu bilgiler nedeniyle yaklaşık altı ay kadar ertelendiğini sanıyorum.

Çekingenlik ve endişe. Bunlar tartışma götürmez. Makine tam hedeften vurmuştu. Çekingenlik günlük gerçeğimin acı dolu ve kaçınılamaz bir bölümüydü. Fakat bu mekanik astrolog daha da ileri gitmişti. Ocak ayının 6'sında doğduğuma göre, utangaçlık ve endişeliliğin hayatımın geri kalanında da **kötü kaderim** olduğunu söylüyordu. **Kötü kader** kelimesi kullanılmıyordu, ama satırlar arasında ben onu okuyordum.

Kaç kişi aynı şekilde yanlış yönlendirilmiştir? Sanıyorum astro-

loji bir yerlerde, doğru yoldan çıkmış. Doğru kullanıldığında insanlığın en değerli yollarından biri, psikoterapinin en eski biçimi. Ama, yavaş yavaş, insanlara yardım amacı yerini insanları şaşırtma, onları etkileme arzusuna bırakmış.

Ve astroloji bunu yapabilir. Bir insanın doğum yeri, günü ve saati verildiğinde, bir miktar bu konuda çalışmış birisi o insanın genel yapısını kesine yakın tanımlayabilir. Bazı hatalar olabilir. Ancak sadece kapalı fikirli bir insan bu portrenin geçerliliğini tartışabilir.

Bu şekilde bir tanımlamadan kim faydalanır? Elbette, söz konusu olan insan değil. Muhtemelen, o, bu anlatılan yönlerini zaten biliyordur. En iyi ihtimalle böyle bir seansta müşteri eğlenecek, astrolog egosunu besleyecektir. En kötü ihtimalle ise müşterinin hoşa gitmeyen ve kendi aleyhine kullandığı özellikleri güçlenecektir. "Tabii, ben karatsızım -- Ben Terazi'yim."

Oysa astroloji bundan fazlasını yapabilir.

Doğum haritası zengin, yaşayan bir bildirgedir. Bilgilerle, uyarılarla, yol göstermelerle doludur. Statik, hiç değişmez bir kaderi tanımlamaz. Akıp giden, dalgalanan, seçenekler ve risklerle dolu bir yaşam sürecini anlatır. İşini doğru ve verimli yapan bir astrologla karşılaşmak insanı sadece eğlendirmez. Böyle bir astrolog, hayatını belirli bir amaca doğru, daha dolu dolu ve güvenli bir şekilde yaşamak konusunda insanı yüreklendirir. Hepimizin çok sevdiği, o rahatlatıcı yalanlara karşı tetikte olunmasını sağlar.

Makineye çeyrek doları atıp Oğlak burcu hakkında herşeyi öğrenmemin üzerinden uzun zaman geçti. Bu zamanın büyük bir kısmında astroloji çalıştım, onun beni eğitmesine izin verdim. Önceleri rehberim kitaplardı. Ancak insanları daha çok incelemeye başladığımda, kitapların insanlardan daha katı olduğunu gördüm. Ben değişiyordum, ama Oğlak değişmiyordu. Bir şeyler yanlıştı. Böylece okumayı bıraktım, gözlemlemeye başladım.

Yavaş yavaş farkına vardım ki astrolojik güçler bize cevapları

değil soruları sunuyor. Bunlara verdiğimiz cevaplar sadece bize ait. Yüzyıllardır doğum haritamızdan bizim yapımızı kesin bir şekilde tanımlamaya çalışan bazı astrotologlar yanlış ağacın kabuğunu soymakla meşguller. Astroloji bize belirli bir alanı anlatır. Bu alanı nasıl kullandığımız bizim kendi işimizdir.

Hemen her gün bir yabancının karşısına oturup doğum haritasını yorumluyorum. Bu yabancı ve haritasından yeni bir şey öğrenmemem ender bir durumdur. Bazıları terapist, bazıları maden işçisi. Bir kaç tanesi fahişeydi. Astroloji sayesinde, koşulların maskesi altındaki insanlığın ortak paydasını görmeyi öğrendim. Bu ortak paydanın en evrensel olanının "benim hayatım değişik" deme arzusu olduğunu öğrendim. Ve insanlara büyümeleri, gelişmeleri, kendi sorularını en mutlu olacakları şekilde cevaplayabilmeleri için yardımcı olmayı öğrendim.

Büyümek, gelişmek. Anahtar burada. Gerçek astrolojiyi falcılıktan ayıran nokta bu. Bir Terazi karar vermeyi öğrenebilir. Bir Oğlak gevşemeyi, esnemeyi öğrenebilir. Bu tür değişimler gerçek bir astroloğun hedefleridir. Bir falcı içinse bunlar sıkıntı ve utanç kaynaklarıdır. Kendi sistemindeki çatlakların beklenmeyen delilleridir.

Yeni bir astroloji? Belki. Hepimiz bizden öncekilerin omuzları üzerinde ayakta duruyoruz. Şimdi içinde pratiğini yaptığımız geleneğin yaratılmasında katkısı olan kadın ve erkekleri saygı ile selamlıyorum. Ancak bu gelenek kendi yolları içinde tıkandı. Şimdi biraz daha ileri gitmeye, sembolleri daha net görmeye ve onları yeniden, insanın yaşam pratiğine uyumlu bir biçimde tanımlamaya hazırız.

Bu kitabı okuyan herkes astrolojiyi kullanmayı öğrenebilir. Bu sanatı yüzyıllardır çevreleyen "okült güç" aurası bir sis perdesidir. Esas hüner pratikle sağlanır. Astroloji bir tekniktir. Yaşamın teknolojisidir. Bir kaç dakika öncesine kadar "Oğlak"ı duymamış birisi dahi bu sembollerle yıllardan beri uğraşıyor olabilir. Bunlar in-

san ruhunun bölümleridir.

Bütün yaptığımız yeni bir dil öğrenmektir. Kelimeler tanıdık gelmeyebilir. Ancak bunların arkasındaki anlamlar nefes almak kadar evrenseldir.

Öyleyse niçin kendimizi bununla sıkıntıya sokalım? Çünkü astrolojik bilgi hassas bir doğum haritasıyla birleştiğinde duyarlılığımızı en üst noktaya çıkarır. Şifreyi çözer. Yaşamımızdaki acı, kaos ve yaşamımızın rastlantısallığı gözümüzün önünde düzenli bir sistemle birleşir. Bir kere bu sistemi yakalayınca, dalgaya doğru yüzmekle daha az zaman kaybederiz.

Astrolojiyi kendiniz için öğrenin. Böylece daha iyi kararlar verebilirsiniz. Onu, va'zetmeden, öğüt vermeden, incelikle paylaşın. Böylece daha iyi bir arkadaş olursunuz. İster kendinize saklayın, ister paylaşın, size ilgi çekici bir serüven vadediyorum. Bu yolculuk loş bir sınır bölgesine doğru. Bu yer kozmosla bilincin birbirine değdiği yer; insan ruhu.

--Steven Forrest
Chapel Hill, North Carolina

1
KAPSAM

BÖLÜM BİR

NİÇİN SIKINTIYA GİRELİM?

İnsanlar değişir.

Buna rağmen bir varsayım virüs gibi çoğu astroloji kitabında dolaşıp durmaktadır: insanlar değişmez. "Akrepler seksidir, ama güvenilmezler; Oğlaklar çalışkandır; Balıklar kozmiktir, ama çek defterlerini dengeleyemezler." En ileri düzeydeki kitaplarda bile benzer iddialar bulabiliriz: "gerilimli açılar altındaki Venüs rasgele ilişki kurmayı gösterir." Değişmez, katı ifadeler. Ptolemy'den Linda Goodman'a kadar astrolojik semboller psikolojik bir makinenin parçaları gibi yorumlandılar. Doğumda bunlarla kutsandık veya lanetlendik ve ölüme kadar buna hapsolduk.

Bu bir yalandır.

Yaşamda önceden tahmin edilemez, belirsiz bir unsur vardır. Bu yabani kart falcılar için bir taç olabilir ama astrolojiye positif ve evrimsel yaklaşım için bir kilit taşıdır.

Astroloji o kadar yanlış anlaşıldı, o kadar yanlış yorumlandı ki kelimenin gerçek anlamı hemen hemen kayboldu. Bunun için ma-

lum kötü adamları suçlayabiliriz, ama suçun büyük bir kısmı astrologların kendilerine aittir. Sembollerin geleneksel yorumlanışı ve geleceği tahmin etme saplantısıyla modern astrolojinin büyük bölümü bir parodiye dönüştü. Çoğu zaman gerçekten gülünçtü. Entellektüel bir çevrede, astrolog olduğunu itiraf etmek, Brezilya dizilerini seyrettiğini itiraf etmeye benzedi. Bu sanatı uygulayan bizler şikayet ve protesto edebiliriz, ancak en az bu durum kadar utanç verici bir gerçeği kabullenmeliyiz: biz bunu hak ettik.

Astroloji gerçeği işaret eden bir parmaktır. Herhangi başka bir dil gibi, algıladıklarımızı düzene sokma yollarını sağlar. En iyi koşulda kendimizi daha dürüstçe görmemize yardımcıdır. En kötü koşulda bizimle deneyimimizin hamlığı arasına bir duvar örer. Değerli olabilmesi için yaşamın gerçeklerini yansıtmanın yanısıra gelişimimizin, büyümemizin keskin ucunu bilemesi gerekir. Eğer astroloji akla bir lazer keskinliği veremiyorsa, kalpte bir damarı açıkta bırakamıyorsa, başarısız oldu demektir.

Böyle bir drama nasıl oluşturulabilir? Göksel görünüşlerle bağlantılı özellikleri sıralamakla olmadığı kesin.

Bizler robot değiliz. Bizler kadın ve erkeğiz. Bizler doğumda bir daha değişmeyecek şekilde programlanmadık. Pilimiz bitene kadar önceden yazılı bir süreci yaşamayacağız. Böyle bir seçenek elimizdedir: mekanik ve sıkıcı olabiliriz. Monoton, önceden tahmin edilebilen bir davranış biçimi sergileyebiliriz. Ama bundan fazlasını da yapabiliriz. İnsan olmak değişken olmaktır. Değişim kapasitesine sahip olmaktır. Büyümesini bilmektir.

İçimizde hareketsiz, eylemsiz bir Everest duruyor olabilir ama astroloji değişkenliğin yegane aromuna hitap etmelidir. İçimizdeki durağana değil, yaşayana ulaşmalıdır.

Her astrolojik sembol bir olasılıklar spektrumunu temsil eder, her doğum haritası onbin farklı kişiliğin köklerini içerir. Sistemin anahtarı budur.

Bir insan doğum haritasına dar bir hayal gücüyle, yaratma cesa-

reti olmadan yaklaşabilir veya coşkulu, yaratıcı bir şekilde tepki verebilir. Tepkisi daha önceden, hiç bir şekilde bilinemez. İyi veya kötü doğum haritası diye bir şey yoktur. Gelişmiş haritalar, gelişmemiş haritalar, akıllı haritalar veya şizofrenik haritalar yoktur. Ne tür bir ölçütle ilgileniyorsak, bunu bulmak için başka bir yere bakmalıyız.

Astroloji bize üç şekilde yardımcı olabilir. Açık bir şekilde, yaşayabileceğimiz en mutlu hayatın portesini çizer. Bu iş için elimizdeki araçları ve bu araçları nasıl kullanabileceğimizi anlatır. Ve eğer kendimize bunun dışında bir yol çizersek hayatımızın nasıl bir şeye benzeyeceği hakkında bizi uyarır. Bu bakış açısıyla, bütün seçeneklerin bizim elimizde olduğunu, bir planet veya burcun belli bir kaderi ifade etmediğini kabul etmeliyiz.

Bunları bildikten sonra doğum haritamızın mesajlarını dinleyebiliriz veya onu yok sayabiliriz. Bu bizim kendi işimizdir. Ve onu yok saymayı seçsek bile, yaşamın kendisinin, er veya geç, aynı mesajı bize ileteceğini bilmeliyiz.

Peki, öyleyse astrolojiye niye ihtiyacımız var? Bir sebebi yok. Bir çok insan o olmadan da gayet iyi yaşıyor. Doğum haritasında başka bir yerden öğrenemiyeceğimiz hiç bir şey yok. Terapiye gidin, bir Tibet manastırında meditasyon yapın, aşık olun, kayıp bir şehri keşfedin - tüm bunlar da aynı işi yapabilir. Astroloji kişinin kendini tanıma yollarından sadece biridir. Ve diğer bütün yollar gibi onun da avantajları ve dezavantajları vardır.

Astrolojinin temel avantajı hızıdır. O olmadan yıllarca sendeleyerek, düşerek, kalkarak kim olduğumuz bilgisini sahte gerçekler ve boş hayaller içinde arayabiliriz. Terapi bu süreci hızlandırabilir. Aynı şekilde dinamik bir evlilik de. Aynı şekilde bütün dayanma limitlerimizi zorlayan, karakterimizin özü dışında herşeyi alıp götüren bir macera da.

Ancak tüm bu süreçler zaman alır. Ve hepsinin kendine göre tuzakları vardır. Diğer yandan bir astroloji seansı veya bu kitabı oku-

mak insanın bir öğleden sonrasını alır. İki veya üç saat içinde, başka koşullarda bir kaç yıl içinde farkına varılabilecek bilgiler insanın bilinç düzeyini yükseltebilir.

Astrolojinin dezavantajları? Bütün bu değerli bilgiler insanın bir kulağından girip diğerinden çıkabilir. Astroloji insanı terapiden daha fazla değiştiremez. İnsanlar kendileri değişirler.

Peki, Ya Metafizik?

On dakika süresince bir astroloji tartışmasına katılın. Ölçülemez, tartılamaz bazı şeylerle karşılaşırsınız. "Astroloğum diyor ki bütün bunlarla yüzleşmem gerekliymiş. Niye? Eğer bunu istemiyorsam ne olacak?"

Böyle sorular hemen bazı temel konuların tartışılmasına neden olur. Yaşamın anlamı nedir? Niye buradayım? Kim (eğer Birisi varsa) beni bu dünyaya yerleştirdi?

Metafizik ve astroloji aynı sorulara yanıt arar. Ancak arada bir fark var. Metafiziğin aksine astrolojide ağırlık arayan üzerindedir, onun ne aradığında değil. Astroloji tanrıbilimle ilgili değildir; direkttir, gerçektir, deneyseldir, gözleme dayanır. Sadece bizim kişiliğimizi kendi içinde tutarlı hale getirmemize yardımcı olmaya çalışır. Bizi daha mutlu kılmaya. Daha net, anlaşılır olmamıza çalışır. Bu sürecin arkasına biz istediğimiz metafizik veya felsefi perdeyi asabiliriz.

Bunlardan birkaç tanesine bakalım ve birşeylerin değişip değişmediğini görelim.

Perde 1: Biz protoplazma değiliz. Biz ruhuz. Saf bir bilinciz. Ölümsüz varlığız. Tekrar tekrar, farklı fiziksel formlarda dünyaya gelerek, büyük yaratıcıyla birleşmek üzere yavaş yavaş gelişiyoruz. Mevcut dışsal koşullarımız bizim içsel durumumuzu yansıtıyor. Doğumdan önce onları bilinçli bir şekilde belirliyoruz. Gelişimimiz için gerekli çalışmalara en uygun astrolojik yapıyı seçiyoruz.

Hayatımızda herşeyden hoşnut olmayabiliriz ancak bunlar rastlantısal değildir. Herşeyden faydalanabiliriz. İşimiz, ilişkilerimiz, psikolojik problemlerimiz, kısaca bütün tablo bilinçli ve amaçlı bir seçimdir.

Perde 2: Evren bütünüyle rastlantısaldır. 15 milyar yıl önce, hidrojen bulutları yıldızları oluşturdu ve yıldızlar ısınarak daha ağır elemanları oluşturdu. Karbon kümeleri oluştu ve kümeler kendilerini üretmeyi öğrendiler, zamanla çevreleriyle uzmanlaşmış ilişkiler geliştirdiler. Bilinç dediğimiz şey beynin fizyolojisine bütünüyle bağımlı, elektrokimyasal bir fenomendir. Beyin ölünce, bilinç de ölür. Bu arada, bunun tadını çıkarabiliriz. Ancak bu kolay değildir. Bilinç verimsizdir. Bir çok statik üretir; nevroz, suçluluk duygusu, denetlenemez dürtüler. Bilincimizden en büyük faydayı elde etmek istiyorsak bu enerji sızıntıları ottadan kaldırılmalıdır.

Belirgin bir fark görebildiniz mi?

Bu iki model felsefi açıdan birbirlerinden ışık-yılı uzaklıkta, ama pratikte çok benzer. Eğer kozmik bir şaka varsa, bu o olsa gerek; evreni aklımızla nasıl algılarsak algılayalım, içinde yaşadığımız evren değişmez. Morarana kadar aklımızdaki kavramsal mobilyaların yerini değiştirir dururuz ve yine aynı psikolojik bilmecelerle yüz yüze geliriz - felsefemiz ne olursa olsun, psikolojik problemler psikolojik problemlerdir.

Bu iki görüşten birini seçelim. Önümüzdeki iş değişmez.

Biz ruh muyuz, beden miyiz? Astrolojik açıdan cevap - kim aldırıyor ki? Eğer depresyondaysak veya kıskançsak veya yalnızlık hissediyorsak, ister nükleer fizikçi olalım, ister Hindu din bilgini, önümüzdeki iş bu rahatsızlık verici durumu değiştirmektir. Metafizik bir perspektif bize yardımcı olabilir. Öyleyse, güzel. Ama astrolojinin görevi bu perspektifi sağlamak değildir. Bu bizim bileceğimiz bir şeydir.

Astrolojide tek önemli konu, insanın kendinin farkına varması üzerinde yoğunlaşmaktır. Bu yoğunlaşma sırasında, do-

ğum haritasının yorumunu yapan kişi ulaşabildiği her bilincin bağımsızlığına ve hür iradesine kesinlikle saygı duymalıdır. Bir guru, peygamber gibi davranmamalıdır. Bir astrolog ile danışanı arasındaki ilişki eşitlik ilkesine dayanmalıdır. Hepimiz benzer labirentlerle karşı karşıyayız ve hiçbirimizde bunun bir planı yok.

Astroloji bizi, bu labirentlerin - kişilik - içine dikkatlice bakabilmek için gereken merceğin plan taslağı ile donatır.

Astrolojik açıdan, her kişiliğin ideal bir yapısı, formu vardır. Bu form doğum anında planetlerin konumu ile belirlenmektedir. Biz bu formu düzenlemek için içinde bulunduğumuz kültürel yapı ve deneyimlerimizle uğraşırken, bu formun eti ve kemiği başka bir yerden ortaya çıkabilir. Bunlar bizim içimizde, çok derinlerde gömülüdürler. Davranış biçimimiz ve stilimizin gösterdiğinden daha derin bir bilinç düzeyindedirler. Bunları binlerce yıldır yaşayan, tekrar tekrar dünyaya geletek deneyimleriyle biçimlenen bir ruh olarak isimlendirebiliriz. Veya jenetik bir ruletin rastlantısal bir seçimi olarak görebiliriz. Hiç birşey farketmez. Kökler oradadır. Sosyal kişiliğin akıl sağlığı ve kendiyle barışıklığı yansıtabilmesi için gerekli ihtiyaçları ve yetenekleri temsil ederler.

Ve hedef huzurdur. Ancak barış otomatik olarak ortaya çıkmaz. Onun için uğraşmalıyız. İçimizdeki özle dışta görünen kişiliğimizi birbirine yaklaştırmalıyız. Bize rahatsızlık veren sosyal senaryoları bir kenara bırakmalıyız. Büyümeliyiz, gelişmeliyiz.

Astroloji hedonistiktir. Keyif arayıcılıktır. Bu acildir ve ahlakla bağlantısızdır. Önemli olan mutluluktur. Hayatı yansıtan bir ayna, gözlemler ama yorumlamaz. Gerçek: Biz incitiriz, zarar veririz. Gerçek: Biz daha iyi hissetmek isteriz. Astroloji bunu yapmamıza yardımcıdır.

Nasıl? Bize kim olduğumuzu hatırlatarak. Televizyonu açmayı öğrendiğimizden bu yana kuşatılmış durumdayız. Toplum bizim bazı değer yargılarına, kahramanlara ve mitolojilere saplanıp kalmamızı istiyor. Onları eleştirmeye gerek yok. Onların bize doğal

gelmediğini bilmemiz yeterli. Duyarlı ve yetenekli bir astrolog yorumladığında, doğum haritamız sayesinde kendimizi bu tuzaklardan uzaklaşmış bulabiliriz. Bu rol dağıtımındaki karakterlerden birisi olmaktan kurtulabiliriz. Kısa sürede yaratıcı gerilimler, kör noktalar ve isteklerden oluşan kişiliğimizin özü ortaya çıkar. Ve o doğal olmayan değerler, kahramanlar ve mitolojilerden ne kadar farklı olduğu görülür. Ne kazanırız? Kendi özümüze bir göz atma bizi canlılıkla doldurur. Daha iyi tercihler yapmamıza yardım eder. Kendimizle daha etkin bir biçimde ilgilenebiliriz. Gerçekten ne istediğimizle, istediğimizi sandığımız şeyleri ayırmayı öğrenebiliriz. En önemlisi, bizi neyin mutlu ettiğini anlayabiliriz.

Aydınlanma ve kendini gerçekleştirmeden söz etmeye gerek yok. Mutluluk yeterli. Öyleyse, bu, astrolojinin gerçek hedefi: gelişmekte olan benliğimize bir ayna tutarak, zaten en derinlerde bildiklerimizi bize anlatmak. Astroloji sayesinde hayatımızı oluşturan detaylardan uzağa uçabiliriz. Kişiliğimizin dışında bir yerlerden bireyliğimizin ana çekirdeğini kısa bir süre de olsa görebiliriz.

Kendimize şahit oluruz.

Yedi İlke

Gelişime yönelmiş bir bakış açısına sahip astrolojinin iskeletini yedi temel düşünce oluşturmaktadır. Bunlardan ayrı düşen bir insan veya bir metin astrolojinin geleceğinin bir parçası olmak yerine astrolojinin kötü "karma"sının parçası olacaktır.

1. Astrolojik semboller nötr, yani tarafsızdır. İyi semboller ve kötü semboller yoktur.

2. Kişiler doğum haritalarını ifade etmelerinden kendileri sorumludurlar.

3. Hiç bir astrolog sadece doğum haritasına bakarak bir insanın bu haritaya vereceği tepkiyi tahmin edemez.

4. Doğum haritası bir insanın gelişime doğru izleyebileceği en

mutlu, en doyumlu ve ruhsal olarak en yaratıcı yolun bir plan taslağıdır.

5. Doğum haritası tarafından sembolize edilen ideal büyüme modelinden her türlü sapma değişken, düzensiz bir durumdur. Ve genellikle boşluk, endişe, kuruntu ve gayesizlik duygusu içerir.

6. Astroloji için kesin olan iki şey vardır: yaşamın azımsanamaz gizemi ve her insanın bu gizeme bakış açısının kendine özgülüğü.

7. Astroloji herhangi bir felsefi veya dini görüşle birleştirildiği zaman zarar görür. Bu sistemde kişinin kendinin farkına varmasına yoğunlaşılması dışında hiçbir şeyin önemi yoktur.

Bu yedi ilkeden her biri temel ilkedir. Birisinin çıkarılması veya uygulanmaması durumunda bütün sistem falcılık felaketine uğrar.

Bizler özgürüz. Göksel güçler ve insan iradesi açık ve görevdeş bir biçimde birarada çalışırlar. Bu beraberliğin ürünleri önceden görülemez. Aynı bir çocuğun doğasının ebeveynleri hakkında bilgiye sahip olmakla görülemeyeceği gibi.

Sonuçta şu noktaya geliyoruz: astrolojik semboller, isim değil, fiildirler. Ben bir "Oğlak" değilim. Oğlaklıyorum. Büyüme. Değişim. Gelişim. İşte bu astrolojinin kalbidir. Kaderciliği ve katılığı falcılara bırakalım. Bizim işimiz başka.

BÖLÜM İKİ

SEMBOLİK DİL

Burçlar, evler ve planetler. Sembollerin üç ayrı sistemi. Üç ayrı sözcük dağarcığı. Birlikte astrolojinin kutsal üçlemesini oluşturuyorlar. Her biri ayrı bir amaca hizmet ediyor. Her biri ayrı soruları cevaplıyor. Bu üçü olmadan, astroloji varolamaz. Birisi eksilse yükseklik ve genişlik olur, derinlik olamaz. Elinizde tuttuğunuz kağıt kadar ince olur.

Burçlar ve evler birlikte çalışır. Öncelikle bunları anlayalım, sonra planetleri ekleriz.

Genel anlamıyla, burçlar kimliktir, evler ise bu kimliklerin iş gördüğü arenadır. Burçlar evlere hücum ettiğimiz psikolojik yapıyı, ihtiyaçlarımızı ve korkularımızı, tavırlarımızı ve önyargılarımızı gösterirler. Evler problemleri ve sorunları belirtirler. Yüzleşmek zorunda olduğumuz işleri temsil ederler.

Burçlar aklın içindeki süreçleri sembolize ederler. Bu süreçlerin her biri insanın yoğun olarak özdeşleştiği bir büyüme modelidir: daha cesur olmayı öğrenmek, başka insanların ihtiyaçlarının ve

endişelerinin farkına varmayı öğrenmek, ruhsal duyarlılık ve meditasyon yetenekleri geliştirmek, bağımlılığın yıkıcı etkilerinden arınmak gibi.

Evler ise daha somuttur. Aklın algıladıklarını temsil ederler. Birçoğu açık seçik, dışa dönük aktivitenin oynandığı tiyatrodur. Birisi sosyal ve kültürel çevremizi sembolize eder. Burada oynadığımız rolün ne olduğu sorusunu doğurur. Bir diğeri özel, kişisel ilişkiler alanını sembolize eder. Bir üçüncüsü maddi ve ekonomik koşulları gösterir.

Bazı evler daha az dışa dönüktür. Fakat her zaman kişiliğin dışındaki şeyleri, farkına varmamız gereken şeyleri temsil ederler. Örneğin, bir ev bilinçdışı aklın varlığını gösterir.

Planetler astrolojik sembolizmin üçüncü boyutudur. Aklın gerçek yapısını temsil ederler. Her biri belirli bir psikolojik fonksiyonu gösterir: algılama, duygular, kendini tanımlama, yakınlaşma dürtüsü gibi.

Bütün planetleri bir araya koyun ve insan ruhunun haritasına sahip olun. Bu tarih boyunca var olan diğer haritalara benzer. Örneğin, Sigmund Freud, kişiliği ego, id ve süperegoya bölmüştü. Astrologlar Merkür, Venüs ve diğerlerini aynı şekilde kullanırlar.

Freud'un üçlü modeli gibi planet haritası da boştur. Ruhun departmanlarını gösterir, ama bu departmanlarda ne olduğunu söylemez. Herkesin bir egosu vardır. Ama herkesin egosu aynı yapıda ve güçte değildir. Benzer şekilde, Merkür (sözel yetenek) bir insanda güçlü iken bir diğerinde zayıf olabilir. Her ikisi de aynı ussal fonksiyona sahiptir. Ancak bu fonksiyon her insanda farklıdır.

Bir planetin nasıl çalıştığını anlamak için onu bir burç ve ev kapsamında görmemiz gerekir. Agresif bir planet cesareti temsil eden bir burçta yer alabilir. Bu güçlü bir birleşimdir ve hemen fark edilen, iddiacı bir kişiliği tarifler. Ancak bu iddiacılık kendini nasıl gösterir? Hangi alanda bunu görebiliriz? Bunu cevaplayabilmek için eve bakarız. Ev planet-burç dinamiğinin açığa çıktığı alandır.

Belki bu iddiacılık kendini en açık bir biçimde kariyer alanında gösterecektir. Belki de bunu evlilik ve arkadaşlık ilişkilerinde görebiliriz. Veya bu iddiacılık dışarıya gösterilmiyor olabilir. Hayatın gizli departmanlarından birinde saklanıyordur. Burçlar, planetler ve evler - bu üç sembolün birbiri arasındaki ilişkiyi çözerek, doğum haritasının sırlarını açığa çıkartmanın anahtarına sahip oluruz.

Kısaca toparlıyacak olursak, bu üç adet sembol sistemi **ne, nasıl** ve **niçin** ve **nerede** sorularını cevaplarlar. Her zaman ilk önce planete bakılır. Planet **ne**'dir. Aklın hangi bölümüyle ilgilendiğimizi gösterir. Sonra bu planetin tam olarak ne istediğini (**niçin**) ve bu isteğe ulaşmak için hangi metodları kullanacağını (**nasıl**) saptamak için burçtan faydalanılır. Son olarak, eve bakılır. Bu **nerede**'yi cevaplar. Hayatın hangi departmanında savaşın sürdüğünü.

Örnek olarak, Venüs'ün Başak burcunda, altıncı evde olduğu bir doğum haritasını analiz ettiğimizi düşünün. Nasıl bir yol izleriz? 8. Bölümde bu kombinasyonu daha detaylı inceleyeceğiz, ancak şimdi tüm bu soyut anlatıları somut bir örnekte görebilmek için kısaca göz atalım.

Venüs bir planet, ve ne'si herzaman kişisel ilişki oluşturma yeteneği. Bu durumda Venüs Başak burcunun **niçin** ve **nasıl**'ına göre davranıyor. Bu ne demek? 5. Bölümde öğreneceğimiz gibi Başak'ın **niçin**'i **mükemmele ulaşma** çabası ve **nasıl**'ı **sonsuz analizi** içeriyor. Derhal, ilişkilerde idealist olan bir insanla karşı karşıya olduğumuzu anlıyoruz. Ancak bu idealizmini aşırı eleştiri ve talep etme eğilimine karşı dengelemesi gerekiyor. Aşkta ve arkadaşlıklarda sorumluluk duygusu bu insan için doğal, ama tolerans ve hoşgörüyü bilinçli bir şekilde geliştirmesi gerekir. Bu drama **nerede** oynanacaktır? Altıncı evde-hayatın iş olarak adlandırdığımız alanı. Bu durumda **iş ilişkileri, ortaklıkları** Venüs'ü Başak'ta olanların iniş çıkışlarına karşı hassas olan ilişkilerdir. Ve bu alanda, insan, kalıcı duygusal bağlar kurma yolunda karşılaşacağı, gelişimi

için gerekli önemli problemlerle yüzyüze gelecektir. Bir başka deyişle, insan kayda değer dostlarını ve hayat arkadaşını (Venüs) iş hayatında (altıncı ev) arayacaktır ve bu ilişkileri Başak burcu tarafından sembolize edilen dürtü ve gereksinimlerle başlatacaktır.

Eğer bu analiz şimdi aklınızı karıştırsa bile aldırmayın. Bunu takip eden bölümleri okudukça ve burçların, planetlerin, evlerin anlamlarını hazmettikçe bunlar akla uygun gelecektir. Bu noktada şunları hatırlamak yeterlidir; planetler bize aklın hangi bölümüne baktığımızı gösterir (ne), burçlar planeti dürten gereksinimleri ve stratejileri gösterir (niçin ve nasıl) ve evler planet-burç kombinasyonunun hayatın hangi arenasında gelişmekte olduğunu gösterir (nerede).

Sembol Okuma

Doğum haritası mükemmel bir alettir. Ancak bu aleti kullanabilmek için unutulmuş bir sanatı öğrenmeniz gerekir - sembol okuma.

Yorum. İşte astrolojinin kalbi. Burçların, planetlerin ve evlerin mesajlarını birarada dokuma, birbirlerine nasıl tat kattıklarını görme, birini ön plana alma, birinin değerini indirgeme - bunlar bir astrologun ustalık alanıdır.

Ve, bu bir sanattır. Yorumlama bilimsel bir süreç değildir, ezberlenebilecek bir şey değildir. Mekanik değildir. Birinin karbüratörü tamir etmek veya diferansiyal denklemleri çözmek için gereksindiği gibi bir hüner değildir. Yaratıcılık, sezgi ve ilham bu sistemin çekirdeğidir. Bu olmadan doğum haritasından bir anlam çıkarmak mümkün olamaz. Akıl, vücut gibi, yaşayan bir varlıktır. Bütün organları birbirini etkiler. Eğer başımız ağrıyorsa bu midemizi de etkileyebilir. Ve eğer birisi ensemize ve omuzlarımıza masaj yaparsa her ikisinden de kurtulabiliriz. Bu durum astrolojide de aynıdır. Eğer Merkür bizi incitirse, bu dengesizlik burçlarımızdan

ve evlerimizden birinde de kendini gösterir. Doğum haritasını bir bütün olarak kavramayı öğrenmeliyiz. Aynı bir doktorun vücudu birbirini etkileyen bir sistem olarak gördüğü gibi.

Yorumun birinci kuralı budur: bütünsellik. Asla bir sembolü tek başına okumamalıyız.

Ancak bütünsellik, aklımız gibi, karmaşık ve çapraşıktır. Bir doğum haritası çok boyutlu sembollerin karışık bir şekilde düzenlenmesidir. Hiçbiri bir diğerine benzemez. Mars'ı Kova'da veya Venüs'ü dördüncü evde olan çok sayıda insan vardır. Bunlar biraraya geldiğinde ruhu oluşturan "küçük parçalar" veya "ifade"lerdir. Bu ifadeler sınırlıdır, ancak bunların kombinasyonu hemen hemen sınırsızdır. İşte bu sonsuz değişkenli soru yağmuru astrolojinin yaşadığı yerdir.

Bir aklın düşünebileceği tüm kombinasyonları kapsayan bir astroloji kitabı yazılabilmesi olanaksızdır. Bir haritayı yorumlayabilmek için probleme farklı bir açıdan yaklaşmalıyız. Gerekli dili öğrenmeliyiz. Temel sözcük bilgisiyle - burçlar, planetler, evler - tanışmalıyız. Ancak ondan sonra bunların birbirini etkilemesini anlayabiliriz.

Doğum haritası yorumlamayı öğrenmek, Fransızca öğrenmeye benzer. Eğer Paris'te bir hafta kalacaksak, temel bazı deyimleri ezberlememiz yeterlidir. Tuvaletlerin yerini, lokantaları bulabiliriz. Ama eğer bu dilde ilerişim kurmak konusunda ciddiysek, farklı bir strateji izleriz. Sözlüğü ezberleriz. Gramer kurallarını öğreniriz. Kendi kendimize cümle kurmaya başlarız.

Birçok astroloji kitabı deyim kitabı gibidir. Her deyimle ilgili standart bazı yorumlar içerirler. Satürn Başak burcundaysa 39. sayfaya bak. Neptün dördüncü evdeyse 122'ye bak. Hepsi tek başına yeterliymiş gibi bazı tanımlar. Tüm bunları biraraya koyarsak karmakarışık, anlamsız birşeye sahip oluruz. Deyimleri ezberleyip Fransa'ya gitmiş birisinin bilmediği bir deyimle karşılaştığında şaşırdığı gibi şaşırırız. Kekeleriz.

Biraz sonra Güneş'i Terazi burcunda ve altıncı evde olan bir İngiliz'in doğum haritası üzerinde çalışmaya başlayacağız. Geleneksel bir deyim kitabı böyle bir kombinasyonun kararsız, boyun eğen ve hizmete önem veren bir insanı tanımladığını söylerdi. Devam edince, bu İngiliz'in Ay'ının isyankar Kova burcunda olduğunu ve birinci evinde de patlayıcı Uranüs'ün yer aldığını görüyoruz. Deyim kitabında ilgili bölümleri okursak bu insanın inatçı, dik kafalı, kibirli ve özgür ruhlu olduğunu öğreniriz. Tuhaf bir birleşim, değil mi?

Böyle bir deyim kitabı tarzı yaklaşımda, astroloji sonuca çabuk varır. Yeni bir düşünce sistemi geliştirmemiz gerekmez. Bütün yapmamız gereken ilgili bölümleri okumaktır. Bir bilgisayar gibi çalışmayı öğreniriz, paragraflar arasında gider geliriz. Ama ulaştığımız sonuç kötüdür. İçinde hayat yoktur. Biz büyümeyiz ve değişmeyiz. Ve bunlar birbirleriyle çelişirler. Böyle bir astroloji yapmaya çalışmak parçalara ayrılmış bir vücuttan yeni bir insan oluşturmaya çalışmaya benzer. Şurada bir kol. Burada bir burun, bir göz ve bir diş. Bütün parçaları birbirine dikebiliriz. Ama kimseyi kandıramayız. Bütün sahip olduğumuz et ve kemiktir. Bir bilgisayar doğum haritasını oluşturabilir ama hiçbir zaman anlamlı bir biçimde yorumlayamaz. Yorum için, haritaya bir insana yaklaştığımız gibi yaklaşmalıyız. Aklımızla, duygularımızla, fiziğimizle, sezgilerimizle. Bütünselliğe karşılık vermeliyiz. Kelimeleri öğrenip, cümle kurmalıyız. Deyimleri ezberlemek bize yardımcı olamaz.

Bu dili öğrenmek aslında hiç zor değildir. Hepimiz birer astrologuz. Sadece henüz kelimeleri bilmiyoruz. Deyim kitabıyla Fransa'yı ziyaret etmekte olan insan yeterli, tutarlı bir yetişkindir. Otobüsün ne olduğunu bilir. Enginarı, politikayı, bulvarı ve karanlık, dar sokakları bilir. Sadece onlara ne diyeceğini bilmiyordur. Dili öğrendikçe, bu doğal bilgilerini ifade etmeye başlar.

Bu yolcu gibi, hepimiz astrolojik bilgiye sahibiz. Hepimizde

bir Merkür fonksiyonu ve Balık süreci var. Mevcut etiketler farklı olabilir, ama onlar sadece sözcüklerdir. Kişiliğimizin bu yönlerini nasıl isimlendirirsek isimlendirelim, doğduğumuz günden beri, yıllardır onlarla birlikte yaşıyoruz. Bütün ihtiyacımız yeni bir sözlüğü okumak.

Diğer dillere göre astroloji kolay bir dildir. On planet, oniki burç ve oniki ev var. Sadece otuz dört kelime. Bunları kavrayın ve Fransız okulundan mezun birisi gibi olun. Kimse sizi gerçek bir Fransızla karıştırmaz ama Fransa'da mükemmel yaşarsınız.

Elinizde tuttuğunuz kitap bir deyim kitabı değildir. Bir dil kitabıdır. İlk birkaç bölüm sözlük bölümüdür. Burçlarla, evlerle ve planetlerle tanışacağız. Daha sonra cümle kurmaya başlayacağız. Kitabın sonuna doğru, eğer dikkatliyseniz, bir takım tarifleri yanyana koymaktan fazlasını yapabileceksiniz. Yeni bir dili konuşabileceksiniz. Güzel, anlamlı ve eski zamanlardan kalma bir dil. Kusursuz bir dil. Hayalgücünüzü zorlayan ve duyarlılığınızı arttıran bir dil. Bir hançer gibi delen ve güneşe tutulan kristal berraklığında bir dil.

BÖLÜM ÜÇ

DOĞUM HARİTASI TAM OLARAK NEDİR?

Doğum haritası astrolojinin temel elemanlarının - burçlar, evler
e planetler - düzenlenmesidir. Astroloji sözlüğünde yaklaşık sade-
e üç düzine sözcük olmasına rağmen, gramer ve dilbilgisi kurallan-
nı da buna eklediğimizde sözcüklerin kombinasyonu hemen he-
ıen sonsuzdur. Bir doğum haritası kişiyi temsil eden belirli bir
ombinasyondur.

Fiziksel anlamıyla, doğum haritası sadece bir haritadır. Bir in-
ının doğduğu anda Güneş, Ay ve planetlerin gökyüzünde bulun-
ukları yerleri gösterir. Şimdi, daha sonra detaylı olarak inceleyece-
imiz, bir doğum haritasında rehberli bir tura çıkacağız. Arka say-
da gördüğünüz şekil 9 Ekim 1940 tarihinde, kuzeybatı İngiltere-
'de öğleden sonra saat altı buçukta doğmuş birisinin haritasıdır.

Harita içinde serpiştirilmiş hiyeroglifler Güneş, Ay ve planetle-
temsil ediyorlar. Bu semboller glif olarak isimlendiriliyorlar. Bi-
, steno gibi, uzun uzun yazmaktan kurtarıyorlar.

Bunlar:

Güneş: ☉	Jüpiter: ♃
Ay: ☽	Satürn: ♄
Merkür: ☿	Uranüs: ♅
Venüs: ♀	Neptün: ♆
Mars: ♂	Pluto: ♇

Örnek haritamızın tam ortasından geçen yatay çizgi yerel ufuktur. Onun üzerinde kalan herşey bu insan doğduğunda göğün görünen yarısındaydı. Çizginin altında yer alan herşey ise dünyanın altında, görünmez durumdaydı. Biraz sonra anlatılacak nedenlerden dolayı, bu çizginin sol ucu doğuyu temsil etmektedir. Bu durum diğer haritaların tam tersinedir.

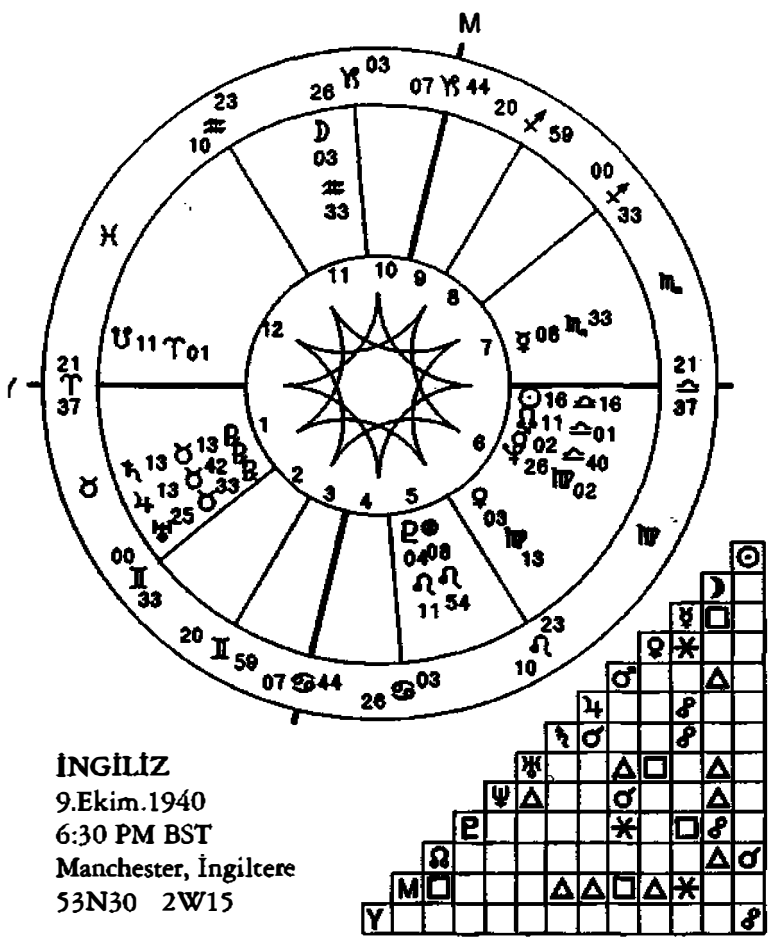

İngiltere sonbaharında, saat altı otuz güneş battıktan hemen sonradır. Eğer bu doğum haritası doğruysa, Güneş'i batı ufkunun hemen altında görmemiz gerekir. Biz de zaten öyle görüyoruz: gü-

neşin glifi - ortasında nokta olan bir daire - haritanın sağında, orta çizginin tam altında, yani onu bulmamız gereken yerdedir.

Sembolü bildiğimiz hilal şeklinde olan Ay ise dairenin sol üst çeyreğinde yer almaktadır: Ay gökyüzünün doğusunda ortalarda bir yerde akşamın alaca karanlığında parlamaktadır.

Bunun dışında görülür durumda fazla birşey yoktur. Sadece parlak olmayan Merkür gökyüzünün görülebilen kısmındadır. Ancak batının alt kısımlarında, muhtemelen yeryüzünün pusunda kaybolmuştur.

Haritada belirgin bir şekilde farkedilebilen oniki dilim evlerdir. (İçteki halkada her eve karşılık gelen numaraları görebilirsiniz.) Bizim örneğimizde, Güneş altıncı evde yer almaktadır. Bu, Güneş batı ufkunun hemen altında demenin alışılanın dışında, farklı bir ifadesidir. Bir planet dokuzuncu veya onuncu evde demek, o gökyüzünde yüksekte demektir. Üçüncü veya dördüncü evde ise, ufkun çok altındadır.

Planetler ve evler dışında haritada gördüğünüz herşey burçlarla ilgilidir. Haritanın dış kenarındaki semboller ve sayılar bizim İngiliz'in ilk nefesini aldığı anda burçların nerede olduğunun işaretidir.

Planetler gibi burçların da glifleri vardır:

Koç: ♈	Terazi: ♎
Boğa: ♉	Akrep: ♏
İkizler: ♊	Yay: ♐
Yengeç: ♋	Oğlak: ♑
Aslan: ♌	Kova: ♒
Başak: ♍	Balık: ♓

Haritanın soluna, en uç noktaya bakın, Koç burcunun glifi tarafından takip edilen 21 sayısını göreceksiniz. Bu bize, İngiliz

doğduğunda, doğu ufkunda Koç burcunun yükselmekte olduğunu belirtmektedir. Tam olarak Koç'un 21. derecesinin yükseldiğini - her burç otuz derece genişliğindedir - göstermektedir.

Bu doğum haritasının dış kenarındaki diğer sayılar ise doğum anında burçların evlere göre nerede yer aldığının göstergesidir. Bu ne demek? Sonra bunu detaylı bir şekilde inceleyeceğiz. Şimdilik, burçları gözünüzün önünde uzayda yıldızlarla işaretlenmiş bölgeler olarak düşünün. Dünya döndükçe onlar doğuyor ve batıyor gibi görünürler. Bir an Koç yükseliyor olabilir. Oniki saat sonra, Koç batarken, onun karşıtı Terazi yükselir. Bu dakika dakika değişmekle birlikte, her zaman her evin başlangıcında bir burcun belirli bir derecesi bulunur. Başka bir deyişle, **her burç mutlaka bir yerdedir**. Bu ufkun üstünde veya altında olabilir. Haritanın kenarındaki sayı ve glifler her burcun tek tek nerede olduğunu gösterirler.

Bütün burçlar aynı genişliktedir - bu genişlik 30 derece, yani 360 derecelik dairenin 12'de 1'idir. Evler farklıdır. Onların genişlikleri değişebilir. 30 dereceden fazla veya az olabilir. Zaman zaman 30 dereceden geniş bir ev, bir burcu tamamen içine alabilir. Yani o burç o evin her iki sınırında da (başlangıç ve bitiş) yer almaz, bütünüyle evin içinde kalır. Bizim örneğimizde dört burç bu şekilde evlerin içindedir. Buna kıstırılma (interception) denir. Örnek olarak 12. eve bakın. Kova'nın 23. derecesinden başlamakta, Balık'ı bütünüyle yutmakta ve Koç'un 21. derecesine kadar devam etmektedir. Koç'un 21. derecesi 1. evin başlangıç sınırıdır.

Her planet hem bir burcun, hem de bir evin içinde yer alır. Ev konumunu 12 dilimden hangisinde olduğuna bakarak saptarız. Burç konumu için planetin hemen yanındaki glif ve sayılara bakmak gerekir. Örnek haritada Venüs 6. evde 3♍ (Başak)'ın yanında görülmektedir. Bu, Venüs gökyüzünün Başak olarak isimlendirilen bölgesinde - tam olarak, o bölgenin 3. derecesinde demektir. Doğum anında, 6. evde olduğunu bildiğimize göre, Başak'ın Venüs'le birlikte batı ufkunun altına doğru hareket ettiğini söyleyebiliriz.

Bazı kişiler başlangıçta evleri ve burçları birbirine karıştırırlar. Bunu ayırmanın en iyi yolu evlerin yerel ufukla, burçların ise uzayla ilintili olduğunu akılda tutmaktır. Dünya uzayda dönerken, burçlar dünyanın etrafında döner gibi görünürler. Ve planetler de uzayda oldukları için, onlar da, doğudan yükselip, batıdan batarak, burçlarla birlikte dönüyor gibi görünürler. Bu doğuş ve batışların kayıtları burçların ve planetlerin ev konumlarının değişimi için kullanılır. Bu faktör yeryüzünde sadece bizim bakış açımızla - yani yerel ufukla - sınırlıdır. Doğum haritasındaki evler boş birer aralıktır - her planet ve burç 24 saatte dünyanın etrafında döndükçe bu boşluklardan geçer.

Niçin Doğu Sol Tarafta?

Güneş'in her zaman gökyüzünün güneyinde olduğunu hiç farkettiniz mi? Onun doğudan doğup, batıdan battığını düşünürüz, ama o her zaman, biz ekvatora doğru inmedikçe, bu çizginin güneyindedir.

Çünkü biz burada, kuzey yarımkürede, dünyanın "üstünde"yiz - ve güneşi görmek için "aşağıya", güneye bakmamız gerekir. Avustralya'lı arkadaşlarımızsa, tam aksine, yukarıya, yani kuzeye bakmalılar. Güney yarımkürede bir evin cephesinin "güneye bakmasının" hiçbir anlamı yoktur. Bu, evin güneş görmediğini, Antarktika'ya dönük olduğunu anlatır.

Bizim yarımküremizde, Güneş günlük rotasının en yüksek noktasındayken, az veya çok, güneydedir. Bu nedenle doğum haritasının en üstteki noktası kuzey değil, güney noktasıdır. Güney yarımküre haritaları da aynı görünür, ama burada kullanılan matematik biraz değişiktir. Yine de Avustralya'lı okurlar bu kitabı okuyabilirler.

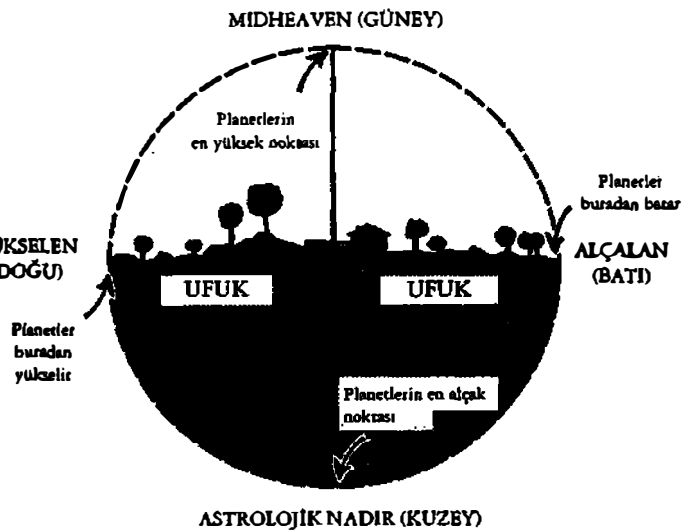

Güney yukarıda olduğuna göre, doğum haritası "baş aşağı" oluşturulmaktadır. Bu düşünce ilk anda uygunsuz gelebilir, ancak bunun tek alternatifi gerçekte ufkun üstünde yer alan planetleri haritanın altında göstermektir - ki bu daha da kötüdür. Bu nedenle birazcık baş aşağı düşünmeye alışmaktan başka çaremiz yoktur.

Doğum haritasının tersine çevrilmesi doğuyu sola, batıyı da sağa yerleştirir. Bu nedenle planetler haritanın solundan yükselirler. Bu noktanın ismi yükselen (ascendant) dir. Tam karşısındaki nokta, yani yatay çizginin sağ ucu, planetlerin battığı yerdir. Buna da alçalan (descendant) denir.

Gökyüzünün ortası (midheaven) haritanın en yüksek noktasına - öğlen vakti Güneş'in bulunduğu yere - verilen isimdir. Ve bunun tam karşısındaki noktaya - geceyarısı Güneş'in bulunduğu yere - astrolojik ayakucu (astrological nadir) denir.

Planet Hareketleri

Bir gün boyunca, Güneş, Ay ve planetler bir kere doğar ve batarlar. Başka bir deyişle, oniki evi dolaşırlar. Bunun nedeni dünyanın kendi etrafında dönmesidir. Planetlerin kendi hareketlerinin bununla hiçbir ilgisi yoktur.

Ancak planetler kendileri de hareket ederler. Güneş'in etrafında dönerler. Her gece, onların konumlarını yakınlarındaki diğer yıldızlara göre takip edersek, bazı küçük değişiklikler görürüz. Kollarınızı ileri uzatın, başparmaklarınızı birleştirerek ellerinizi açın: Ay'ın 24 saat içinde diğer yıldızlara karşı kattettiği yol bundan biraz daha kısadır. Diğerleri çok daha yavaş hareket ederler, ama mutlaka hareket ederler.

Birkaç yıl boyunca planet hareketlerini gözlersek izledikleri yolda değişiklik olmadığının farkına varırız. Planetler Koç'tan, Boğa'ya, sonra İkizler'e ve takip eden diğer burçlara dolaşırlar. Asla Venüs'ü Cassiopeia'da veya Mars'ı Orion'da bulamayız. Bu imkansızdır. Yoldan çıkmaları gerekir.

Planetlerin hiç değişmeden izledikleri bu yol ekliptik'dir ve oniki eşit dilime bölünür. Bu dilimler burçlardır. Burçlar isimlerini takım yıldızlardan alırlar ama gerçekte onlara eşit değildirler. Bu karışık bir konudur ve şimdi bununla ilgilenmemiz gerekmiyor. Şu an için planetlerin yıldızlara bağlantılı bir şekilde hareket ettiklerini ve bu hareketin burç değiştirmeyle ölçüldüğünü bilmemiz yeterlidir.

Birçok planet hareketi değişkendir. Merkür her burcu yaklaşık bir ayda kateder, ancak bunda belirgin değişiklikler olabilir. Aynı sürede Ay oniki burcu dolaşır. Pluto ise hemen hemen hiç kıpırdamaz denecek kadar az hareket eder.

Örnek haritamızdaki İngiliz doğduğunda, Ekim'in dokuzuncu gününde saat öğleden sonra altı buçukmuş. O zaman Güneş Terazi burcundaymış - bunu bilmemiz için sadece doğum tarihi yeterli.

Güneş hemen hemen 21 Ekim'e kadar Terazi burcunda kalır. Güneş'in burç konumu saatten etkilenmez, ama saatin onsekiz otuz olması bize önemli bir şey anlatır: Terazi burcundaki Güneş henüz batmıştır, Güneş altıncı evdedir.

İngiliz eğer birkaç saat sonra doğsaydı, Güneş daha da aşağılarda olacaktı. Güneş hala Terazi burcunda. Ama birkaç saat sonra altıncı ev yerine dördüncü evde olacak. Bu kısa sürede, Güneş'in **burçlardaki** hareketi önemsizdir. Ancak **evlerdeki** hareketi doğum haritasının yapısını tamamiyle değiştirebilecek niteliktedir.

İşte bu nedenle **doğum saati** astrolojide önemli bir faktördür. Planetlerin burçlarla ilişkisini saptamak için sadece doğum tarihi yeterlidir. Ama bu yapıya evleri eklemek için doğum saatinin bilinmesi gereklidir.

9.Ekim.1940

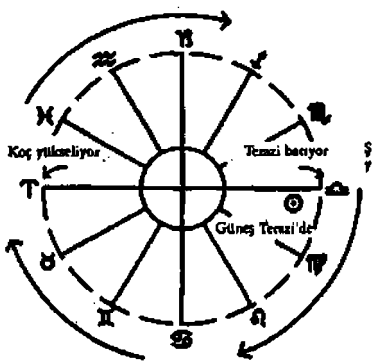

6:30 PM

Bu çemberde kahramanımızın doğduğu zamanı gösteriyor.

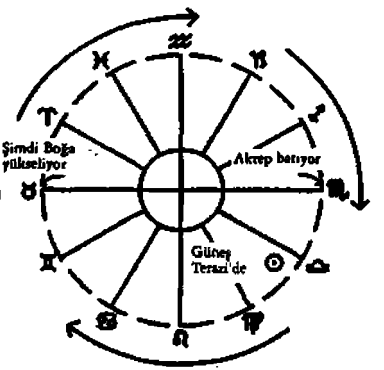

7:30 PM

Bu çemberde eğer 1 saat sonra doğsaydı doğum haritasının nasıl değişeceğini gösteriyor.

Burçların birbirleriyle sabit bir ilişkileri vardır. Boğa her zaman Koç'u takip eder. İkizler daima Boğa'dan sonra gelir. Birisi hareket edince, diğerleri de hareket eder. Tıpkı bir at arabasının, çubukları numaralanmış, tekerleği gibi. Eğer yedi numaralı çubuğun nerede olduğunu biliyorsak, sekiz ve dokuzu kolaylıkla bulabiliriz.

O Ekim akşamı güneş battığında Terazi de batıyormuş. Yılın o döneminde Güneş ve Terazi bir paket halinde ele alınır. Birini bulduğumuz yerde, diğerini de buluruz.

Ancak biz bundan fazlasını biliyoruz. Batıda Terazi batarken, tam karşısında, doğuda Koç - karşıt burç - yükselmelidir. Ve Balık - Koç'tan önceki burç - yükselmesini yeni tamamlamış olmalıdır. Ve Boğa - Koç'u takip eden burç - doğu ufkunun altında yükselmeye hazırlanmalıdır.

Bu sistem tıpkı at arabası tekerleği gibi çalışmaktadır.

Ve bu doğum haritasıdır. Astrolojinin en temel aracındaki rehberli turumuz sona ermiş bulunuyor. Eğer son bir kaç sayfayı hazmettiyseniz, örnek haritamızda artık hiçbir şey sizin için bir sır olamaz.

Bu gökyüzü haritası basit olduğu kadar, şimdiye kadar akıl için tasarlanmış en sofistike modeldir. Planetlerin, burçların ve evlerin anlamlarını birarada dokudukça, bütün istekleri, özlemleri ve karanlık yönleri, bütün neşeyi, insan hayatının bütün dehşetini kapsayan bir kumaş oluşur. Ve sembollerin her kombinasyonu, her doğum haritası eşsizdir. Astroloji, hiçbir inancın, hiçbir psikoloji sisteminin yapamadığı kadar, bir insanın portresini çizer.

Yine de doğum haritası sadece gökyüzünün haritasıdır. Bu kadar basit bir şey. Onun sembolizmi herhangi bir kadın veya erkeğin gözde teorileri sonucu oluşmamıştır. Kişisel ön yargıların veya tüm kültürlerin mitolojilerinin çok ötesindedir. Onun temelleri daha da derindedir ve çok esaslıdır. Astroloji doğaya, tıpkı bizim gibi kök salmıştır.

2
SÖZCÜKLER

Bir dilin tüm gramer kurallarını öğrenebilirsiniz. Yine de iyi bir sözlük olmadan dilinizi yutmuş gibi sessiz kalırsınız. Bu, astroloji dili için de geçerlidir. Bazı pratik deyimleri ezberleyebiliriz ve bu yolla bir kaç basit düşünceyi ifade edebiliriz. Ama, eğer akıcılık istiyorsak, ilk olarak deyim kitabı yerine sözlük satın almalıyız. Sözlük: okuyacağınız 4 bölümün amacı bu. Bu bölümlerde astroloji sözlüğünün otuzdört kelimesi anlatılıyor. Daha sonra buna gramer ve dilbigisi kuralları ilave edilecek. Ve ister Kova olun, ister Aslan, eğer bu dili konuşmak istiyorsanız, bu bilgilere gereksiniminiz var.

BÖLÜM DÖRT

TEMEL SEMBOL

Gökyüzü. Astrolojinin temel sembolü. Doğum haritasının özenli dili gökyüzünden doğmuştur.

Gökyüzü ne anlama geliyor? Bir astronom için bu soru hiçbir şey ifade etmez. O, gökyüzünün ne olduğunu söyleyebilir. Fakat onun anlamı - bu, astronomların değil, şair ve filozofların üzerinde düşündüğü yönüdür. İsimleri bir kenara bırakın, astrologlarla astronomlar arasındaki en önemli fark bu noktada doğar: astronomlar gökyüzünün yapısını öğrenmek isterken, astrologlar onun anlamının peşindedir. Astroloji astronominin şiiridir. Bir yapıyı incelemez. Gökyüzünün ne olduğu ile ilgilenmez. Bize ne söylediği ile uğraşır.

O, tam olarak ne söylemektedir? Bunu yanıtlamak için Aristo veya William Butler Yeats olmamız gerekmez. Bütün yapmamız gereken bakmak ve düşünmektir. Kim Ay'sız bir yaz akşamında Samanyolu'na, hayranlık duymadan, bakabilir? Veya Vega ve Altair'i sıyırıp geçen meteorlara? Televizyonun çürüttüğü bu çağda alaycılar ne derse desin, duyarlılığı bu kadar azalmış kalpler henüz az sayıdadır.

Antik çağda gökyüzü kutsaldı: insanlar Tanrı'nın orada yaşadığından emindi. Gökyüzünün kutsallığı duygusu başlangıçtaki dinlerde evrenseldi. Metafizik olgunlaşmış olabilir, ama kalplerimiz çok az değişti. Gökler hala bizi korku ve hayranlık karışımı bir saygı duygusu ile doldurmaktadır.

Astrolojinin temel sembolü, uzayın bizi çevreleyen alanı, bu hayranlık ve saygının sembolüdür. Sonsuzluğu, mükemmeli, evrenselliği ve sınırsızlığı temsil eder. Amerikalılar, Ruslar, Avrupalılar, Afrikalılar - hepimiz aynı gökyüzünün altında duruyoruz. Nefes almak gibi, seks gibi, ölüm gibi bizi birbirimize bağlıyor. Bize bizim ortak insanlığımızı hatırlatıyor. Gökyüzü içimizde, en derinlerde bir yerde kayıtsız bir şekilde oturup, kendi hayatımızı tarafsızca gözlediğimiz noktayı sembolize ediyor.

Gözlerinizi kapatın. Zihninizi boşaltın. Tanıdık düşüncelerin, önyargıların ötesine gidin. İster Bantu kabilesinden birisi olun, ister bir astronot, özünde insan olduğunuzu belirleyen o tanımlanamaz ve engin bilinçliliği hissedin. Şimdi temel sembolü deneyimliyorsunuz: çok kırılgan ve öznel bir yapının - kişiliğin - belirdiği bilincin ayırtedilemez arka planını.

Buna ruh diyebiliriz. Ama astroloji ruhla uğraşan bir çalışma alanı değildir. Kişilikle uğraşır. Astroloji dilinin gücü eksiksizliğinden kaynaklanır. Her insanın kişisel gerçekliğinin eşsizliğine yaklaşımından. Bu, metafizikten farklı olarak, her zaman göz önünde bulundurulmalıdır. Yine de, sistemin içine nüfuz ettikçe insanın algılayabildiklerinden en önemlisinin kokusunu hissederiz: sonsuzluk ve mükemmelliğin varlığı ve kendini aşmanın olasılığı. Ne kadar heyecan verici!

Temel sembolü günlük hayatımızda geçerli kılmak için voltajını biraz düşürmeliyiz. Günlük deneyimlerimizin dar kapsamına sığdırmak için onu parçalara bölmeliyiz. Bunun için ilk yapmamız gereken hayalimizde onu üç boyuttan iki boyuta indirmektir. Uzayda bir küreden bir daireye indirmek.

Bir Yılın Döngüsü

Astrolojik sembolizmin köklerinde, her ikisi de dairesel, iki fiziksel hareket yatmaktadır. Birisi dünyanın kendi ekseni etrafında dönmesi, ikincisi de Güneş'in etrafında dönmesidir. Birinci hareket evleri oluşturur, bunu daha sonra tartışacağız. İkinci daire burçların sembolizmini doğurur. Ve temel sembol burçlar kanalıyla yeryüzüne iner.

Eğer hergün şafaktan önce uyanıp, gökyüzünü incelersek, burada yinelenen bir düzen olduğunu farkederiz. Güneş her sabah yıldızlardan oluşan bir bölüme doğmaktadır. Haftalar geçtikçe Güneş'in hep doğudan doğduğunu, ama onun ışınlarının yaladığı yıldızların kademe kademe değiştiğini görürüz. Bir sabah bir yıldız kümesine doğar. Bir ay sonra bir başka yıldız kümesine, sonra bir başkasına. Bir yıl geçer ve başladığı noktaya geri döner.

Somut gerçek çok farklıdır, ama bu düzen algılamamızın gerçeğidir. Gördüğümüz budur. Gerçekte dünya Güneş etrafında dönmektedir. Dairesel yörüngenin bir noktasında Güneş'e baktığımızda onu bir takım yıldızların alanında görürüz. Bir süre sonra yörüngenin başka bir noktasında başka bir takım yıldızların alanında.

Güneş sisteminin ölçeği şaşkınlık yaratacak kadar büyüktür, aklımızı karıştırabilir. Bunu daha bildik bir şekilde gözümüzde canlandırmaya çalışalım. Bir arkadaşımızın fotoğrafını çektiğimizi düşünelim. Onu bir odanın ortasına yerleştirip görüntülemeye çalışıyoruz. Bulunduğumuz yerden onu bir kütüphanenin önünde görüyoruz. Arkadaşımızı odakladığımızda arkadaki kitaplar bulanıklaşıyor, bir renk cümbüşü olarak görünüyor. Yer değiştiriyoruz. Bu noktadan arkadaşımız boş bir duvarın önünde duruyor. Bu daha iyi bir bakış açısı, fotoğrafı çekiyoruz.

Güneş sisteminde de durum aynıdır. Güneş, amacımız için, sabit kabul edilir. Daha iyi bir açı için onun etrafında dolaşırız. Ancak biz sabit duruyoruz da o dolaşıyor gibi algılarız. Niçin? Çünkü

Güneş'in arka planındaki yıldızlar biz yörüngemizde dolaştıkça değişir. Arkadaşımızı önce bir kütüphanenin önünde, sonra boş bir duvarın önünde gördük. Oysa o hiç yer değiştirmedi.

Dünyanın uygun açıyı arayışı sabittir, yörüngemiz hiç değişmez. Bu yüzden Güneş'in "yörüngesi"de hiç değişmez. Bir takım yıldızdan öbürüne, sonsuz ve düzenli bir şekilde ilerler durur. Takip ettiği bu yol, antik çağlardan bu yana, kaydedilmiştir. Modern çağda bu yola **ekliptik** diyoruz, ama onun antik bir ismi de var: **zodyak.**

Zodyak gökyüzünün, astrolojinin temel sembolünün iki boyutlu halidir. Gökyüzü gibi, daire de sonsuzluğun, sınırsızlığın metaforudur. Küreden daha basit ama pratik bir değeri olamayacak kadar geniş kapsamlı. Şimdi klasik bir problemle karşı karşıyayız: Daire nereden başlar? Onu nasıl delebiliriz? Çözüm astrolojide her zaman olması gereken yerdedir: gözlerimizle, kalbimizle ve sağ duyumuzla.

Dünyanın yörüngesini Güneş'in geri plandaki yıldızlarla ilişkisi kanalıyla izleyebiliriz. Ancak bu oldukça belirsizdir. Astronomdin adamları bunu farkedebilirler. Denizciler de. Fakat hepimizin bu ince detayları farketmemiz gerekmez. Bir yıl içerisinde, o, kendisini görmezden gelemeyeceğimiz şekilde hissettirir. Hava bizi donduracak kadar soğur. Sonra bayıltacak kadar ısınır. Mevsimler değişir. Ve bu değişimler Güneş'in etrafındaki yörüngemizle paralel yürür.

Astronomik açıdan "kritik" bir dönem bir mevsimin başlangıcını belirler. Ve bu dört "kritik" dönem bizi temel sembolün ötesine taşır. Sonsuzluğu delmeye başlar, onu ulaşılabilir, içine girilebilir yapar. Bunlar sayesinde daireyi bölebiliriz.

Kış yeryüzüne yakın bir Güneş, kısa günler ve uzun geceler getirir. Yaz, bunun tam tersidir. Eğer bir yıl içinde gün ışığındaki değişimleri gözlersek, belirgin bir motif görürüz. Bir noktada gündüzle gecenin uzunlukları eşitlenir. Sonra gündüz uzamaya başlar.

Tam üç ay sonra kritik noktaya ulaşırız. Gündüz en güçlü konumundadır, gece ise en güçsüz. Ama karanlık toparlanmaya başlar ve yavaş yavaş aydınlığı aşındırır. Kademe kademe eşitlik kazanılır. Bu dengeleme üç ay sürer. Bu süre sonunda gece ve gündüz gene eşittir.

Takip eden üç ay boyunca, karanlık aydınlığı bastırır. Sonra bir başka kritik döneme ulaşılır; gündüz savaşmaya başlar. Önceleri dermansızdır, ama güç yer değiştirmiştir. Üç ay içinde ışık karanlığa eşitlenir ve başladığımız yere döneriz.

Işığın bu yavaş nefesi, astrolojinin basit ritmidir. O olmadan temel sembolünün soyutluğunun ötesine geçemeyiz.

Yıldızlar Değil, Mevsimler

Astrolojinin bizzat yıldızlarla hiçbir işi yoktur. O, gün ışığındaki bu değişimlerle, daha basit bir dille, mevsimlerle ilgilidir. Peki o zaman Koç, Boğa ve Oğlak ne oluyor? Bunlar yıldız kümeleri. Yıldızlar. Eğer astroloji yıldızlarla ilgilenmiyorsa, niçin onlardan bahsediyoruz?

Binlerce yıl önce, astronom-din adamları nihayet gün ışığının karanlıklardan süzülüp geldiğinin göründüğü günün sabahında, Güneş'in Oğlak takım yıldızının içinden doğduğunu saptamışlar. Bu yıldız kümesi Güneş'in ekliptik üzerindeki konumunu işaretlemek için elverişli bir görsel işaret olarak hizmet etmiş. Böyle bir bilgi pratik açıdan, örneğin ekim dönemini belirlemede, atalarımızın işine yaramış. Bu kolaylık sınırlı bir zaman için geçerli olmuş.

Dünyanın eksenindeki küçük bir oynama nedeniyle, Güneş'in kışın ilk günündeki konumu Oğlak'tan geriye, Yay takım yıldızına doğru kaymış. Ancak gelenekler yavaş ölüyor. Din adamları dünya kışa girdiğinde, Güneş'in de Oğlak'a girdiğini söylemeye alışık oldukları için bunu söylemeye devam etmişler.

Bu yanılgı, dil sürçmesi astroloji için önemli bir problem do-

ğurmadı ama halkla ilişkiler konusunda karmaşa yarattı. Astronomlar "Astroloji diye birşey olsa bile, bütün Koç burcundakiler aslında Kova'da doğmuştur, bu nedenle yanlış burcu okuyorsunuz." demeyi çok severler. Buradaki sorun iletişim sorunudur. Bir astronom "Koç" derken, belirli bir yıldız kümesinden söz etmektedir. Bir astrolog içinse Koç'un tamamiyle farklı bir anlamı vardır. Koç, dünyanın güneş etrafındaki yörüngesinin bir evresidir, veya basitçe, bir mevsimdir.

Bu nedenle sembolizmin kalbinde yıldızlar değil, mevsimsel değişiklikler yatmaktadır. Gecenin uzunluğundaki değişimler sayesinde, daireyi bölmek üzere dört kritik nokta işaretleyebiliyoruz. Sınırsızlık, her biri belirli bir karaktere sahip, dört sınırlı evreye bölünüyor.

Bu dört evreye elemanlar diyoruz.

Elemanların Dansı

Ateş, toprak, hava ve su. Elemanlar. Antik çağdan imgeler. Varolmanın dört temel biçimi. Evrenin dört yüzü. Bunlar içimizde bilinç düzeyleri olarak varlar. Dışımızda ise tüm fiziksel ve metafiziksel süreçler için ölçüt olarak kullanılmışlar. Elemanların mevsimlerle nasıl bir bağlantıları olabilir?

Birinci eleman ışık ve karanlığın dengesinde ortaya çıkar, ancak ışığın güçlü olduğu, yükseldiği zamanda. Astronomik açıdan bu zaman ilkbahar ekinoks'udur (gece ve gündüzün eşit olduğu gün), çoğumuz onu baharın ilk günü olarak biliriz. Astrologlar için bu ekinoks ateş elemanının doğuşunun sembolüdür. Hareket ilkesidir. Bahar gibi, onun ruhu da dışa dönük enerjidir, evrene saldırır, yolunda duran herşeyi parçalar. Hedefinden taviz vermez, yenilmez - bu ateştir. Yakında Koç, Aslan ve Yay burçlarını nasıl sardığını göreceğiz.

Geleneksel sıralamada ateşi toprak izlemekte, gecenin kalbin-

den çıkıp gelmektedir. Kış soltist'i ile bağlantılıdır. Bir yılın dairesinde karanlığın en büyük güce ulaştığı noktadır. Kış mevsimi. Doğada boyun eğmez, dayanıklı bir kararlılığın ruhu gezinmektedir. Toprak kalıcılığı ve sürekliliği temsil eder. Katı ve boyun eğmez bir dünyayla barış yapmayı vurgular. Elverişlilik ve becerikliliik buradan yükselir. Toprak form verir, formu sürdürür ve onu taşır. Boğa'da, Başak'ta ve Oğlak'ta durmadan inşa eder, kristalleştirir ve mükemmelleştirir.

Topraktan sonra hava gelir. Hava, aydınlık ve karanlığın, ilkinden farklı, bir denge noktasında belirir. Bu defa gece yükselmekte, gündüzü yenmeye hazırlanmaktadır. Bu noktaya sonbahar ekinoks'u denir. Güzün başlangıcını işaretler. Kışı beklerken, sonbahar atmosferinde bir önsezi duygusu hakimdir. Bütün varlıklar karanlığın gelmekte olduğunu sezerler. Ölümü hissederler ve onun hayaleti varlıkları tetikte tutar. Havada, zihinsel fonksiyonları - algılamayı, kavramayı, muhakemeyi, bağlantı kurmayı buluruz. Onun tarzı sonsuz merak, tarafsızlık ve net algılamadır. Hava diğer elemanlardan daha fazla kendisinin ötesinde bilinmezin varlığının farkındadır. Havanın araştıran ruhu İkizler'e, Terazi'ye ve Kova'ya can verir.

Su elemanların sonuncusudur. Işığın maksimum güç kazandığı anda, yazın ilk günü belirir. Astronomlar bu zamana yaz soltist'i derler. Yaz mevsiminde yeryüzü yaşamı destekler görünmektedir. Doğa koruyucu bir döl yatağına dönüşür. Yaşam süresi en kısa canlılar bile rahatsız edilmeden birkaç dakika geçirme şansına sahiptir. Su koruma, besleme ve bakım öğesidir. Dışadönük karakteri sıcaklık, içtenliktir. İçedönüklüğü ise hayalgücü ve sezinlemedir. Nüfuz eden ve duyarlı niteliği ile suyun temel fonksiyonu duyumsamak, hissetmektir. Yengeç, Akrep ve Balık suyun etkisi altında kalan burçlardır.

Hepimiz içimizde temel sembolün bu dört yüzünü barındırırız. Orada birbirlerini etkileyerek, bireysel kişiliklerimizi tanımlarlar.

İnsan karakteri tiplerinin kaleidoskopu bu elemanlar arasındaki ilişkinin sonsuz çeşitliliğini yansıtır.

Bir erkek veya kadın ateş burçlarının baskın etkisi altında doğmuşsa, **isteğini, iradesini, karar verebilme ve buna uygun davranabilme gücünü geliştirmektedir.** Cesaret ve irade gücü gerçekte, ateş ilkesinin psikoloji diline tercümesidir.

Benzer şekilde, toprak etkisinde doğanlar **sabrı ve kendilerini disipline etmeyi** öğrenmek üzere buradadırlar; havayla biçimlenenler, **algılamayı netleştirmek ve tetikliği geliştirmek**; sudan etkilenenler, **aşırı kırılganlığa, incinirliğe rağmen koşulsuz sevmeyi** öğrenmek üzere.

Hiç kimse sadece bir elemandan oluşmaz. Hiç kimse tüm derslerini yalnızca bir alanda bulamaz. Suyun duygusal iniş çıkışları ve keskin virajlarına bağlı olduğumuzda havanın bağımsızlık ihtiyacını veya toprağın kıpırdamaz yapısında ateşin değişiklik ve hareket arzusunu hissederiz. O zaman insan deneyimlerinin yakıcılığının sembolizme yansımasını görmeye başlarız.

Ateş, toprak, hava ve su soyut nitelikler. Temel sembolün ulaşılamaz mükemmelliğinden elemanların düzeyine inmek büyük bir sıçrama, ancak yine de günlük hayatın kapsamının oldukça dışındayız. Onları günlük gerçeğe yaklaştırmak için astroloji diline bir başka heceler grubu eklemeliyiz. Ondan sonra bu heceleri sözcüğe dönüştürmeye başlayabiliriz.

Nitelikler

Doğan herşey bir gün ölmelidir. Hayatta bundan başka temel ve değiştirilemez bir yasa yoktur. Bir kararsız atom, parçacık akseleratöründe oluşturulur. Bir milisaniyede parçalanır. Varlığı o kadar kısadır ki ancak varsayımsal bir şekilde bilinmektedir. Bir çocuk doğar. Yetmiş yıl geçer. Yaşlı bir adamın vücudu toprağa gömülür. Yıllar önce piramitler yükseldi: Nil vadisinde bir uygarlık doğdu.

Üç bin yıldır yaşıyor ve meyvalarını veriyor. Yavaş yavaş yıkılıyor.

Atomlar, insanlar, kültürler - fark nerede? Sadece zamanda. Herhangi bir yaşam devrinin temel hatları benzerdir. Bir şey doğar. Bir şey belirgin bir formda, ölçülebilen bir zaman süresince varolur. Ve bir şey ölür. Yaşam devrinin bu üç evresi astrolojik sembolizmde bir başka bileşeni oluşturur: nitelikler.

İlk niteliğe öncü denir. Doğuma, bir devrin başlangıcına göndermede bulunur. Öncülük insiyatif ilkesidir. Hiçliğin içinden bir şey yükselir. Kapalı ve durağan bir evrende yeni bir yaşamın belirmesini yaratıcı dürtü sağlar.

Varoluşa eriştikten sonra, yaşam devri ikinci bir evreye ilerler. Astrologlar buna sabit nitelik derler. Sabitlikte devamlılık ve pekişme ruhu vardır. Bir varlık bu nitelikteyken en net şekilde görülebilir. Olgundur. Ancak sabitlik aynı zamanda inatçılık ve duyarsızlık demektir. Değişimin antitezi ve sağlamlığın en mükemmel örneğidir.

Böyle bir sabitlik kısa bir süre veya ölçülemeyecek kadar uzun bir dönem dayanabilir, ancak sonsuz değildir. Yaşam aşındırıcıdır. Beden ölür. Metal paslanır. Medeniyetler yozlaşır. Astrologların değişken olarak isimlendirdiği son nitelik yaşam devrinin sonunda hüküm sürer. Değişim, uyum sağlama ve tam çözülme onun ruhudur. Değişkenliğin bir üstün erdemi vardır: adaptasyon. Değişen çevreye kendi yapısını değiştirerek yanıt verir. Bu kapasite için ödediği bedel, kendi tanımını yitirme, biçimsiz kalmadır. Ölebilir.

Oniki Burç

Elemanlar ve nitelikler. Öz ve değişim. Birbirlerini nasıl etkiliyorlar?

Ateş, toprak, hava ve su - bunlar bizim takvimlerimizin ötesindeler. Normal bilinç yapısı içinde bir şeyi kavrayana kadar ışık yılları geçiyor. Biz zaman içinde varız, onlar dışındalar. Sonsuza ka-

dar aramızda uyuşmazlık duvarı olacak.

Değişimin boyutunu işin içine niteliklerle katıyoruz. Nitelikler elemanlarla etkileşince, temel sembol ulaşılabilir bir seviyeye iniyor. Bizim ritmimizle senkronize oluyor. Nitelikler dört elemanı yaşamın değişen, yalpalayan yörüngesine doğru zorluyor. Bu berabetlikten oniki çocuk doğuyor. Ve bu çocuklar pratik astrolojinin yaşam gücü oluyorlar. Bunlar burçlardır.

Burçlar nasıl oluşur? Her eleman kendisini üç nitelikten birisi kanalıyla ifade eder. Örneğin su, varolabilir. Kolayca görülen, değişime direnen durağan bir yapıya bürünebilir. Ve yok olabilir. Aynı şeyi ateş de yapabilir. Toprak ve hava da. Dört eleman. Üç nitelik. Bir arada dokuyun, oniki burç oluşur. Bunlar sayesinde, nihayet temel sembol, kendisini Koç, Yengeç, Terazi olarak ifade ederek, günlük hayatta çalışmaya başlar.

Ancak bu iki yönlü bir yoldur. Burçlar ifadenin bulvarları olduğu kadar, **kaynağa geri giden yollardır.** Temel sembole geri dönen yollar. Kişiliği etkin bir şekilde tanımlamayı sağlarlar. İnsan karakter tiplerinin işe yarar bir kataloğunu oluştururlar. Aynı zamanda büyümenin yolları, **evrimsel metodlarıdırlar.**

Burçları bir tipoloji olarak okursak, birinci kareye döneriz. Hala falcılık yaparız. " Koç burcundansın. Yani cesur ve maceracısın." Eğer büyüme metodları olarak okursak, herşey değişir. Daha büyük bir yazgının olasılığının tadını ekleyebiliriz. "Koç burcusun. Daha cesur olmalısın. Bu dünyada iradeni geliştirmek için bulunuyorsun. Doğduğundan bu yana, ölene kadar devam edecek, kamçılayıcı ve ürkütücü deneyimlerle karşı karşıyasın. Yazgın bunları cesaretle karşılamak. Ayağa kalk ve yüzleş. Düşersen sadece yılgıyla, korkuyla kalırsın."

Gelişim. Risk. Hala çözümlenememiş bir mücadelenin belirsizliği. İşte bu gelişim astrolojisi. Hiç kimse sadece Koç değildir. Bu bir söylencedir. Burçlar hepimizde var olan psikolojik süreçlerdir. Her birimiz, tek tek bu oniki burcu kapsıyoruz. Yalnızca onların

vurgulanma derecesi değişiyor. Yineliyorum, temel sembol bir dairedir. Her doğum haritası bir dairedir - aynı daire. Bir biçimde her burç her birimizin içinde aktive olmaktadır.

Sadece bir burcu tam anlamıyla kavramaya çalışmak zihnimizi sonuna kadar zorlamaktadır. Buna rağmen, burçlar insanlarla karşılaştırıldığında, çizgi roman kahramanları gibi tek boyutludur. Her birimiz oniki burcun senteziyiz. Bir insanı Koç enerjisi olmadan hayal etmek, duyguları olmayan birini düşünmeye benzer. Bu olanaksızdır. İnsanlar elleri, kolları olmadan doğabilirler. Bu durumda sorgulanamayacak şekilde insandırlar. Ancak Boğa veya Terazi özellikleri olmadan doğmak - bu bizi uçan bir tabaktan çıkan hayalet gibi bir yaratığa dönüştürür. Aslan burcu süreci bir insanın kişiliğinde egemen olabilir. Ancak diğer özellikler de oradadır. Yengeç hiç görülemeyecek şekilde karanlıklarda pusuya yatmıştır. Balık - parasal konularda bir pürüzle karşılaşıncaya kadar veya kişi aşık olunca kadar - noksan görülebilir. Her burç, her zaman mevcuttur ve uygun uyarıcıyı beklemektedir.

Belirli bir karakterin ana temalarını bir kenara koyarak düşünmek yaratılı sezinlemelere neden olabilir. Ama "Ben Boğa'yım" deyince, kişiliğimizi tüm diğer özelliklerimizi dışlayarak tanımlamış oluruz. Kendimizi kağıt bebeklere indirgemiş, temel sembolü unutmuş oluruz. Öyleyse, burçların çekiciliği nereden geliyor? Niçin o kadar çok "Ben Balık'ım, sen Akrep'sin" sözlerini duyuyoruz?

Tutucuların protestolarına rağmen, eğer bu sistem bir noktaya kadar işlemeseydi, şimdiye kadar ölür giderdi. Gene de, herhangi basit bir tipoloji gibi, Güneş burçları da genel bir kategoridir. Bir insana "Aslan" demek, ona "dışadönük" demek kadar değerlidir. Bir şeyler öğrenmiş oluruz; ancak henüz öğrenmediğimiz çok şey vardır.

Kendimizi bu şekilde indirgeme, basitleştirme eğilimi çok büyüktür. Ancak buna kapılıp gitmenin bedeli çok yüksektir. Bir çeşit netlik kazanırken, astrolojinin gerçek hazinesinden fedakarlık yaparız. Bu hazine - zihnin tiyatrosunu, çelişkiler içindeki karak-

terleriyle birlikte canlandırma kapasitesine sahip sembollerdir.

Devam eden bölümde yazılanlar belirli bir insanı tariflemek amacıyla yazılmamıştır. (Şimdiye kadar Yay burcu bölümünü çoktan okumuş olan Yay'lara rağmen). Her burç bir "kişilik" olarak yazılmıştır, ama bu kişilik 1930'ların western kahramanlarından daha fazla inandırıcı değildir: sadece bir tip, evrensel temanın bir temsilcisidir. Daha sonra burçların, benzersiz insan portreleri oluşturmak üzere, evlerle ve planetlerle birarada nasıl dokunduğunu göreceğiz. Ancak şimdilik ruhtan daha sade bir şey - semboller - üzerinde yoğunlaşacağız.

Dili öğrenmeye başlamalıyız.

BÖLÜM BEŞ

BURÇLAR

KOÇ (ARIES)

Eleman:	Ateş
Nitelik:	Öncü
Arketipler:	Savaşçı
	Öncü
	Gözüpek
	Paçayı kurtaran, hayatta kalan
Glif:	♈

Tanrıyı sev ve ne istiyorsan onu yap.
--- St Augustine

Sembol

Koç. Boynuzları indirmiş, saldırıyor. Öfkeli. Dik başlı. Kafata-

sını çatlatır mı? Umurunda değil. Hiçbir şey onu yıldıramaz. Hiçbir şey onu amacından caymaya zorlayamaz. Zafer - veya zafere ulaşma çabasında kendini yok ediş. Birinden birini hak edecek.

Koç yaşam gücüdür, var olma arzusudur. Önceleri hiçbir şey yok. Sonra bir şey var. Yaşam hiçbir yerden çıkar, boşlukta yer edinir. Bu süreç patlayıcı, şiddetli ve sakınmasızdır. Akkor halindeki yıldızlar volkanından fırlayan parçalanmış bulutsu yıldızlar tablosunu oluşturur.

Kudurmuş bir köpek, ağzı köpük köpük, keskin dişlerini göstererek sizi bir uçurumun kenarına sürüklemiş. Elinizde bir av bıçağı var. Gözleri alev alev, hırlayarak size yaklaşıyor. Dikleşiyorsunuz. Artık nezaket ve eğitme çabası yok. Artık iletişim yok. Yaşamak için hayvansı bir öfkeden başka şey kalmamış. Haykırarak, boğazına saldırıyorsunuz.

İşte Koç'u buldunuz.

Son Nokta

Koç cesaret öğretir. Her türlü yıldırmaya, pürüze ve şüpheye rağmen istek ve iradenin üstün gelebilmesi yeteneğini temsil eder. Koç ne yapmak istiyorsa onu aynen yapan yönümüzdür. Seçer ve hareket eder. Başka şeyin önemi yoktur. Gözleri bağlı şekilde timsahlarla güreşmek? Evet - eğer isteğimiz buysa. Ama böyle bir aktivite konumuz dışıdır. Koç, davranışın akıllıca olup olmadığına bakmadan, gözüpekliğin, saf maceraperestliğin burcudur. Ancak gerçek anlamı daha derindir. Varoluşa ait cesaretten söz eder.

Bu nedir? Bu bir bakıma bencilliktir. İnce bir sanat. Duyarsızlık değil. Dar kapsamlılık değil. Manipülasyon değil. Ancak şunu söyleyebilme yeteneği: "Bu benim hayatım. Hangi deneyimlere gereksinimim varsa onları arama hakkına sahibim. Ben ile gelişimim arasına hiçbir şey giremez. Ne başka bir insan. Ne başka bir koşul. Ne de benim korkularım."

Koç'un son noktası isteklerimiz ile davranışlarımızın mükemmel uyumunu oluşturmaktır. Bu özgürlüktür. Duygularda kaybolup gitmek değildir. Kararlarımızı psikolojik açıklamalarla desteklemek değildir. Koç'un dikkati, yaşamını biçimlendirme isteğinin gücüyle bağlıdır

Strateji

Bir insanda cesaret ancak korkuyla gelişir. Başka bir yolla kazanılması olası değildir. Gerilim ve cesaret ayrılmaz bir ikilidir. Ürkütücü durumlar her zaman bizi yüreklendirmez, ama onlar olmadan yürekli olamayız.

Koç cesaret arar. Bu nedenle, gerilim için bir mıknatıstır. Koç'un bu stresi nasıl karşılayacağını önceden bilemeyiz. Buna yaratıcı ve kararlı bir yanıt verebilir. Veya buldozerin önünde bir tavşan gibi kaçabilir. Önceden bütün bilebileceğimiz gerilimin orada olacağıdır.

Krizler, buhranlar Koç'u bir gölge gibi takip eder. İnsanın tam olarak istediklerini yapabilme gözüpekliği zor elde edilir. Ve bunun yarattığı buhranlar zorludur. Arkadaşlar uzaklaştırılır. Otorite konumundaki insanlar sertleşebilir. Önceleri daha güvenli, daha az korkutucu alanlarda, var olma cesaretine yaklaşmak zorunda kalırız. Maceralardan söz ediyoruz.

Dimdik granit bir yüzeye tırmanırken, ortalarda bir yerde, bir halata asılı kaldığımızı düşünün. Eğer halat sağlamsa, iyi bağlanmışsa ve biz bir hata yapmazsak, akşama canlı olarak girme olasılığımız yüksektir. Böyle bir durumda, eğer korkmuyorsak, aptalız demektir. Birçok dağcının benimle aynı fikirde olduğunu sanıyorum. Yine de bir dağcı korkusunu kontrol etmeyi, yaptığı sporun neden olduğu ruh haline rağmen hünerli bir şekilde çalışmayı öğrenmiştir. Bir başka deyişle, cesareti geliştirmiştir.

Bir zirveye ulaşmak sinir ister. Bunda hiç şüphe yok. Ancak bu

statik bir ifade. Sürecin gelişimsel dinamiklerini içermiyor. Bir astrolog bunu daha değişik ifade eder. O, dağa tırmanmanın cesareti uyandırdığını söyler. Denetlenemez duygular yenilir; bilinç yapısı değiştirilir. Ve bu, Koç'un klasik gelişimsel stratejisi - krizin bilinçli seçimi - kanalıyla yapılır.

Ne yolla elde edilirse edilsin, bu değişimler büyümenin özüdür. Dağcılık bir örnek, ancak hepimiz kendi dağımızı seçiyoruz. Birisi için bu yüzmeyi öğrenmek olabilir. Bir diğeri için hükmeden bir patronla yüzleşmek. Bir üçüncüsü için, sigarayı bırakmak problemidir. Koç düelloya evet demeye niyetli olsun veya olmasın, hayat dağın varlığını net bir şekilde önüne koyar. Artık tırmanmaya başlamak ona kalmıştır.

Koç bir şey ister: deneyim - genellikle risk dolu deneyim. Uzun, soğuk bir geceden sonra güneşin doğuşu gibi, onu arar, kendine çeker. Bu istek, ne olursa olsun, gizlidir. Korkulardan yapılmış bir örtüyle sarılmıştır. Koç'un stratejisi, ne kadar korkutucu olduğuna bakmadan, bu örtüyü açmaktır. Ve sonra açığa çıkan isteği, bedeline aldırmadan, yerine getirmektir. Korkularla yaşamak, ancak kuşkusuz ve kararlı bir biçimde hareket etmek -- işte bu Koç'un sanatıdır.

Kaynaklar

Doğa Koç'u dağlara hazırlar. Koç dünyaya savaşçılık, canlılık ve hayatta kalma güdüsü ile silahlanmış olarak gelir. Ruhu güçlü ve dolaysızdır. Dürüstlük, didişmecilik, heveslilik, bağımsızlık, dıştan gelen otoriteden hoşlanmama - bunlar Koç'un kaynaklarıdır.

Hassas bir inceleme sonucu, doğum haritasında Koç'un dokunduğu alanda hırçın, canlı bir kişilik belirecektir. Bu hırçınlık dağcının dağla savaşı gibi fiziksel bir yapıda olabilir, ama genellikle daha belirsiz bir durumdadır. Onu tartışmacılıkta bulabiliriz. Doğal hayatı koruma veya kadın haklarını savunma alanlarında göre-

biliriz. Belki içsel bir canavarla - alkolizm, Vietnam gazisinin kabusları - savaşıyordur. Harita Koç'un ateşinin hedefini gösterir. Er veya geç, bir ateş ve bir hedef olacaktır.

Bu burcun en ılımlı çocukları bile, bir krizle karşılaşınca serinkanlı ve bilinçli bir şekilde uğraşırlar. Gerilim anında dizleri kanayabilir, sonradan bayılabilirler. Ancak Koç'un gerçek yapısı baskı altında parlar. Koç'un kaynağı? Dışına nasıl bir cüppe giyerse giysin, altta bir savaşçının kalbi atmaktadır. Bu kalp belki, ancak bir krizle ortaya çıkacaktır. Ama her zaman oradadır.

Karanlıklar

Karanlık bir gece. Loş bir geçit. İri cüsseli birisi karanlıklar içinden bize doğru yürüyor. Böyle bir durumda, yanımızda Koç burcundan bir arkadaşımızın veya, daha iyisi, kendi içimizde ruhumuzu tutuşturan Koç burcunda yer alan bir Güneş veya Ay'ın olması için dua ederiz.

Peki bu savaşçı barış zamanı ne yapar? Dış dünyadan benliğini tehdit eden bir baskı olmadan kendisini devam ettiremez. Askerin düşmana gereksinimi vardır. Ordular savaşacaktır. Eğer gerçek bir düşman bulamazlarsa, hayal ürünü düşman ararlar, hatta belki de korumakla yükümlü oldukları ülkeyle savaşırlar. Aynı fenomeni Koç'ta da bulabiliriz. Savaşacaktır. Bu kesin. Ancak savaşının evrimsel bir değişime mi hizmet edeceğini, yoksa sadece anlamsız bir karşıtlığa mı dönüşeceğini kimse söyleyemez.

Neyse ki, gerçek düşmanlar bol miktarda bulunmaktadır. Koç ürkütücü bariyerlerle tekrar tekrar karşılaşır. Bunlar Koç'un özgürlüğünü elinden almak isteyen güçlü kişiler olabilirler. Ters koşulların biraraya gelmesi bir engel oluşturabilir. Bazen bunlar içsel zayıflıklardır. Genellikle bu bariyerler diğer insanlarla anlaşmazlıklar biçimini alırlar. Ne de olsa Koç'un yoğun yapısı onları kendilerini savunmak zorunda bırakabilir. Bu engeller ne olursa olsun, yüzle-

şilmesi gerekir. Eğer Koç için başlıca bir günah varsa, o da korkup geri çekilmektir.

Bu mücadelelerin çok belirgin olmayan yararları vardır. Bunların büyümemize yardımcı olduğunu bilebiliriz. Ancak belki de kendimizi yorgun hissediyoruzdur. Eğer Koç mücadele etmemeyi seçiyorsa, bunu yapmakta özgürdür. Savaşa katılmak gönüllülük gerektirir.

Ancak her koşulda, Koç gerilim için mıknatıs olmaya devam eder. Seçim, gerilimin ne biçimde geleceğinin seçimidir. Bu, dağları fethetmenin, zorluklarla yüzleşmenin, kişisel büyümenin gerilimi olabilir. Veya Koç'un bezginliğinden, alınganlığından ve düş kırıklıklarından kaynaklanan boş, amaçsız, faydasız didişmeler törenine dönüşebilir. Bu noktadan ilerisi Koç'un karanlık yönleridir.

Savaşçı barutla ve ateşle yüklüdür. Bunlara yaşamdaki amacını gerçekleştirmek için ihtiyacı vardır. Ancak gelişimine yardımcı bir krizden kaçarsa, ateş yine de yanındadır. Bu bastırılamaz. Her zaman, esas amacına doğru uygun bir şekilde kullanabileceği hırsını ilgisiz bir hedefe yöneltip saldırır.

Esas anlaşmazlığın içeriği ile ilgisi olmayan, duygusal tonun ağır bastığı tartışmalara girebilir. "Niçin o lanet olası sarı bluzunu giymekte ısrar ediyorsun?"

Bu durumda Koç'un iradesi, cesareti ve yakıcı duyguları amaçsızdır. Arkadaşlar itilir. Evlilikler çöker. İşler ufak sorunlar nedeniyle bırakılır. Kimse kazanamaz. Gelişimin yakıt roketi, 4 Temmuz havai fişekleri gibi cehennem ateşleri ile dolu ve anlamdan yoksun, uçar gider.

Koç'un bu karanlık yolunu seçen yaralı, arzularına aç ve hayalleri kırılmış bir şekilde kalır. Kendini haklı görebilir. Kendine acıyabilir. Ama sorusu hep aynı kalır: "Niçin benimle olan herkes savunmada?"

Ve cevap? Basit. Savaşçı yanlış yerde savaşıyor.

BOĞA (TAURUS)

Eleman:	Toprak
Nitelik:	Sabit
Arketipler:	Toprak Ana
	Müzisyen
	Sessiz İnsan
Glif:	♉

Sadelik için çabala ama ona güvenmemeyi öğren.

-- Alfred North Whitehead

Sembol

Bilinç, Koç'un kızgın fırınının bitkinliğinden sonra, durgun su vuzlarının, yeşil yapraklar arasından gelen kuş seslerinin peşine dü-r. Huzur arar. Nutukları senfoniyle, tutkuyu sessizlikle takas eder. ılh, savaş ateşiyle yanmayı bırakır, eklemleri şişmiş ellerle toprağa anır. Tohumları, çamuru, yeryüzünün etini, kanını hisseder.

Sembolü Boğa'dır. Matadorun kırmızı bayrağı önünde öfkeden ıpüren canavar değil. Bir meşenin altında sakin sakin güneşin ta-nı çıkaran, çimleri yiyen boğa. Besi hayvanı ve toprak. Onu hiç-r şey korkutmaz. Ürkütücü görünümlü Koç gitmiş, yerine kendi inyasının kontrolünü elinde tutan, korkudan çok uzak, bu neden-korkusuzluğu anlamsız bulan Boğa gelmiştir. Koç'un savaşı ka-nılmıştır. Boğa huzur içindedir.

Son Nokta

Mayıs ayının başlarında bir tepenin üzeri. Ilık bir rüzgar tem-l bulutları yalıyor. Kızılcıklar çiçekleniyor. Atmacalar sıcak hava

akımında süzülüyor. Tek başına oturup, altınızda güneşten ısınmış kayayı hissediyorsunuz. Güneş banyosu yapıp, baharın tadını çıkarıyorsunuz. Önünüzde verimli, çiçeklerle dolu vadi uzanıyor. Çiftçiler tarlalarında çalışıyor. Hayvanlar otluyor. Baharın yeşil tonları tarlalardaki saban izlerinden ormanın derinliklerine doğru kendine yol açarak ilerliyor.

Aynı noktada oturuyorsunuz. Bir saat. İki saat. Üç saat. Düşünmeden. Sadece hissediyorsunuz. Büyük sorular aklınıza gelmiyor. Yaşamın doğası ilginizi çekmiyor. O anda, o kayanın üzerinde, o bulutların altında, yalın biçimde varsınız. Söze gerek yok. O enginlikte, ne hissediyorsunuz? Üretken toprak size ne öğretiyor? Zamana bağlı olmamayı. Dinginliği. Huzuru. Sınırsız bir şekilde karmaşık, ancak yine de sade olmayı. Kavranamayacak kadar derinliğe sahip olmayı, ancak bunun üzerinde konuşmaya ihtiyaç duymamayı.

İşte, bu noktada Boğa'nın son noktasını görürüz. Boğa'nın hüneri: dinginliği bulmak ve onu korumak.

Strateji

Tüm Boğa'lar doğayı sevmez. Ancak o tepede oturmak temel bir gelişim stratejisidir. Toprak Ana Boğa'nın ilk öğretmenidir. O ruhu yatıştırır, sadeliği ve dinginliği öğretir. Ormanda kısa bir yürüyüş, çağlayanın yanında sakin bir saat - bunlar Boğa'ya "konuşma terapisi"nden daha fazla huzur getirir.Kaderin Boğa'yı kente sürüklemesi psikolojik bir yıkımın göstergesi değildir. Sade Boğa her zaman sessiz ve kolay bir yaşam, yeşillik bir ortam seçer. Yine de, hiçbir insan sadece bir burcu taşıyamaz. Farklı faktörler güçlü Boğa özellikleri olan birisini metropole çekebilir. Bu durumda huzuru bulmak zorlaşır. Kentsel Boğa'nın belirli aralıklarla kenti terk etmesi, haftasonu veya bir kaç gün için kırlara gitmesi bir zorunluluktur. Ve çiçeklerle dolu bir evde yaşaması ona yardımcı olabilir. Bir kedi veya köpek de toprakla bağlarını güçlendirebilir.

Toprak Ana'nın karanlık yönleri ağır basan bir kız kardeşi vardır. Birini bulduğumuz yerde diğeri de fazla uzakta olamaz. Bu, Boğa'nın ikinci önemli öğretmenidir. Adı Sessizliktir. Boğa burçların en konuşkan olmayanıdır. Onun enerjisine sahip insanlar konuşmayı kendilerini engelleyen bir şey olarak kabul ederler. Özleri sözcüklere karşıttır, dile tercüme edilemez. Sessizlik sadeliği, sadelik huzuru doğurur. Boğa bunu bilir ve sezgisel olarak konuşmaya karşıdır.

Dışsal sessizliği sağlamak zordur. Boğa'nın gerçek hedefi olan içsel sessizlik ise daha da zor. İşte bu noktada da bir öğretmen ortaya çıkar ve bir strateji önerir. Paradoksal olarak, o müziktir. Kendini dinlemeye kaptırmış, ritme karşı notaların oyunuyla hipnotize bir durumda, ne olur? Zihinde dilin bitmek bilmez uğultusu bir kaç saniye için susar. Huzurun Beethoven veya Led Zeppelin dinleyerek gelmesi önemsizdir: her iki halde de zihin kendisiyle konuşmayı bırakmıştır. Ve Boğa için bu herşeydir.

Müzik onu dinlediğimiz zaman bizi sessizleştirir. Ama eğer müziği üretirsek daha büyük anlam kazanır. Boğa için, duşta şarkı söylemek veya armonika çalmak kadar etkili bir evrimsel strateji olamaz. Koca evin içinde Chopin çalmak da aynı etkiyi gösterir. Ancak kendimizi bir topluluk önünde çalarken hissedeceğimiz gurur ve huzursuzluk duygusuna kaptırmamız şarttır.

Tüm burçlar içinde, Boğa en fiziksel olanıdır. Zihnin imgesel tansiyonundan maddesel dünya yoluyla kaçmaya çalışır. Etini, kanını hissederek. Elleriyle toprağa uzanarak. Parmaklarını eski, güzel bir kemanın ahşabında gezindirerek. Çamurla, boyayla oynamak, hatta evi temizlemek, sebzeleri doğramak bile Boğa'yı iyi hissettirecek uğraşılardır. Yolu bedenden geçer. Tenin ötesine atlamaz. Onun içinde yer, içer, eğlenir. Onun içinde kızarır, yüzünü ateş basar. Onu kutlar ve över.

Boğa dokunmalıdır. En temel şey budur. Dünyayı duyularıyla, derisiyle, parmaklarının ucuyla hissetmelidir. Sadece aklını kulla-

narak dünyayı bulamaz. Toprağı ayaklarımızın altında hissederiz. Müziği kulaklarımızla duyarız. Sevgilimizin vücudunun sıcaklığını bizimkine değdiğinde duyumsarız. Yaşamın doğası? Kim bilebilir? Kimin umurunda? Kim düşünür ki? O kusursuz an yaşamın doğasının kendisidir. Onun hakkında konuşmak sadece perdeyi düşürmeye yarar.

Kaynaklar

Çapraşık olaylardan, koşullardan hoşlanmama. Karmaşıktan kuşku duyma. Bunlar Boğa'nın kaynaklarıdır. İçgüdüsel bir şekilde, kendi sessizliği ve sadeliğini bulabileceği ortamları arar. Sabit bir iş. Güven duygusu veren ilişkiler ağı. Sabırla, sonsuz bir pratiklikle kozasını örer. Kozanın içinde, bir sarkıtın oluşumuna benzer şekilde, metodik ve durmaksızın çalışır durur.

Janie'nin neo-Freudcu, reenkarnasyonal vitamin terapisi uygulayan, yeni bir psikoloğu var. Karanlık dehlizlerde yıllarca dolanıp durduktan sonra nihayet cevabını bulduğu için huzur içinde. Sam şimdi Allah'ı buldu. Ann orgazmı, Joe ise kendini buldu.

Boğa için bunlar çılgınlıktır. Omuzlarını silker. O yaşamaktadır. Yaşamı rahat bırakır. Deri koltuğuna rahatça yerleşir. Ağzında elmadan ısırdığı parçanın tadını hisseder. Çocuklarına bakar. Yuvasının sağlamlığını, vücudunun verimliliğini duyumsar. Ve içinde, çok derinlerde, sessiz bir yerde, başka burçların hissedemediğini hisseder.

Saygı ile karışık sevgiyi hisseder.

Karanlıklar

Dağlar, büyük meşeler gibi dayanıklı, ağır ve sağlam objeler Boğa'nın aradığı huzurun benzetmesidir. Onlar Boğa'ya yol gösterir. Ancak, o, hedefi gözden kaybederek, maddesel güvencenin pe-

şine düşebilir. Bu, onun karanlık noktasıdır. Gerçekte içsel güvenceden doğan huzuru aramasına rağmen, bunun dış dünyadaki yansıması olan para, arazi, varlıklar ve emeklilik planları ile kendini kandırabilir.

Güvencenin kötü bir şey olduğunu söylemek istemiyorum. Ancak bu Boğa'nın aptalca çekici bulduğu bir altına dönüşebilir. Eğer güvence'nin çekiciliğine kapılırsa, burcun tüm sonsuz dinginliği çarçur edilebilir. Ve onun yerine uyuşuk, ruhu öldürücü bir durağanlık doğabilir. Boğa kendini sıkarak, bıktırarak öldürebilir.

Boğa'nın er veya geç karşılaşmak zorunda olduğu, bir dönüm noktası vardır. Bir yanda, maddesel güvenceye, durağanlığa ve tahmin edilebilirliğe giden bir yol durur. Bu yol, büyük olasılıkla kendisinden başkasına zararı dokunmayacak, dürüst ve ahlaki bir yoldur. Diğer yanda ise, onu heyecanlandıran, ona büyüme ve değişim sunan bir yol görülmektedir. Belirsiz, güvensiz, buna rağmen baştan çıkarıcı olan bu yol Boğa'ya temel bir seçenek sunar: Yaşamak saldırıya yönelik bir eylem midir, yoksa savunmaya mı yöneliktir? Ben büyümek için mi buradayım, yoksa güvende olmak için mi?

Güvence zihinsel düzeyde de bir hareketsizliğe dönüşebilir. Burada Boğa'nın dillere destan inatçılığı ile karşılaşırız. Tüm sabit burçlar gibi, Boğa, hemen algılanamasa bile, kararlıdır. Çoğunlukla, yüzeyde sakin ve suya sabuna dokunmaz gibi görülmesine rağmen bunu asla kararsızlık ve güçsüzlükle karıştırmayın. Bu sakinliğin altında demir gibi bir irade gücü vardır. Bu güç ona, kalkıştığı her işi yapabilme yeteneğini verir. Ama aynı zamanda esnek olamamayı doğurur.

İnatçılık, deneyimlere dar kalıplar içinde, hayal gücünden yoksun tepkiler vermekle ve dolu bir yaşamın temel unsuru olan varoluşsal sıçramalarda kısa kalmakla sonuçlanabilir. Biz büyüyoruz ve değişiyoruz. Bu esnada kendimizi tanımlamamız, davranışlarımız ve görüşlerimiz de değişmelidir. Boğa bunu yapamayabilir. Kendisine yol gösteren tepeler gibi "Ben dün böyleydim, bugün böyle-

yim, yarın da böyle olacağım" diyebilir.
Ve o zaman her şey yitmiştir.

İKİZLER (GEMİNİ)

Eleman:	**Hava**
Nitelik:	**Değişken**
Arketipler:	**Şahit**
	Öğretmen
	Hikayeci
	Gazeteci
Glif:	**II**

Söz, anlaması için söze muhtac olan kişiye söylenir. Söz söylemeden de anlayan kişiye söz söylemenin ne lüzumu var? Gökler, yerler, anlayan kişiye hep sözdür.
--- Mevlana Celaleddin Rumi

Sembol

İkizler. Onlar kim? Kardeş çiftler. Ruhsal olarak birbirini tamamlayanlar. Sevgililer. Birbirine hayran, geriye dönülmez bir şekilde bağlanmış iki varlık. Diğerinin gizemini çözmeye azimli, ancak görülmez bir anlaşmazlık duvarıyla ayrılmış iki varlık.

Ne yaparlar? Konuşurlar. Dinlerler. Bir ipucu, anlamlı bir hareket, üstü kapalı bir söz bulmak için birbirlerini incelerler. Hiçbir detay gözlerinden kaçmaz.

Bulmaca imalathanesine bir bomba düşer. Binlerce bulmaca küçücük parçalara ayrılarak dağılır. Milyonlarca parça konfeti gibi. İki deli dahi probleme el koyar. Her ikisi de güneş batana kadar beşyüz bulmacayı tamamlayacağına söz verir.

İşte bu İkizler.

Son Nokta

Herhangi bir burçlar kitabının İkizler bölümünü okuyun. İlk paragrafta, bir yerlerde *iletişim* sözüne rastlarsınız. Konuşmak ve dinlemek İkizler için temel unsurlardır, ancak onları anlamak için daha ileri gitmemiz gerekir. İkizler'in temsil ettiği ruhsal süreç bundan fazlasını içerir. Esas konu algılamadır. Dünyanın bizimle iletişim kurma biçimi. Bizi sarmalayan düşsel görüntüler geçidini görme, hissetme, duyma ve koklama biçimimiz. Bu boyutsuz dokumada sözcükleri dinleme sadece bir iplik parçasıdır.

İkizler, algılamak ve kendisini gözlemle tıka basa doldurmak için doğmuştur. Boğa'nın durağan karakteristiği İkizler'e taban tabana zıttır. Bu burç her zaman hareket halinde bulunmalıdır. Görülecek, öğrenilecek çok şey var, harcanacak bir dakika yoktur. On dakikada oyuncak mağazasını dağıtan bir çocuk gibi, İkizler de deneyimden deneyime, bazen çılgınca, genellikle plansızca, ama her zaman büyük bir doyumla, koşturur durur.

Uyanık bir akıl İkizler'in temelidir. Ancak akıla konsantre olmak ana noktayı anlayabilmemizi gölgeleyebilir. Düşünmek İkizler için bir yan unsurdur. Burcun susuzluğu yüksek yargı ve mantık gücüne sahip olmaya yönelik değildir. Ham algılamaya yöneliktir. Düşünmek değil, görmek önemlidir. İkizler, bir köşe yazarı gazeteci gibi felsefi değildir. Onun besini anlamlar değil, algılanan hazmedilmemiş gerçeklerdir. O sadece dünyayı görmek, ona şahit olmak istemektedir. Bu süreçten fikirler ve anlayış doğabilir, ancak ana nokta bu değildir.

Dünyanın sırlarını açığa çıkarmak. Bütün ipuçlarını toplamak. Herşeyi görmek. İkizler'in son noktası bunlardır.

Herşeyi görmek! Bu olanaksız bir iştir. Bir insana yaşaması için bir milyon yıl verin. X-ışını gibi görüş ve biyonik bir kulak verin. Bilgisayar gibi bir akıl ve dört yaşında birinin hiperkinetik enerjisini verin. Ne görebilir? Hayatın ne kadarını algılayabilir? Bu bir okyanusu boşaltmak için yüksüğü daldırıp çıkarmaya benzer. Yine de İkizler'in işi budur.

İkizler nasıl yol alır? Bir anahtar strateji, yaşamı olabildiğince değişken ve yoğun sürdürmektir. Aynı anda üç veya dört hayatı yaşamak. Tahmin edilebilirliği ve can sıkıntısını affedilemez günahlar olarak görmek. Aklın büyümesini hiç durdurmamak. Ne kadar güç!

Hepimiz kafamızın içinde, gittiğimiz her yere taşıdığımız, evrene ait kendi yarattığımız resimlerle dolaşırız. Ve bu çerçeveye uymayan deneyimlerle karşılaşmaktan hoşlanmayız. Bir doktor inanca bağlı bir yöntem uygulayan tedavicinin olumlu sonuçlarını görmekten rahatsız olur. Beyaz bir ırkçı çok zeki siyah bir fizikçiyi verimli bir alanda kullanamaz. Bir çerçeve yaratırız. Ve sonra bu çerçeveyi destekleyecek delilleri aramaya çıkarız. İkizler bu iç güdüye aldırış etmemek, kavranması ne kadar zor olursa olsun, herşeyi net bir şekilde görmek zorundadır. İkizler **evrene akla uygun olmama hakkını tanımalıdır**. Aklı karıştığı zaman hedefe yönelmiştir. Bu, topladığı bilginin onun anlayabilme yeteneklerinin ötesinde olduğu anlamına gelir. Yeni fikirlere açık olma kapısının aralık bırakılması bu burcun temel evrimsel stratejisidir. Yineliyorum: Düşünmek değil, *görmek*.

Yaşamak deneyimlere sahip olmanın bir yoludur. Ama başka bir yol daha var. Dünya deneyimcilerle kaynıyor. İnsanlarla dolu. Her birinin sezişleri, görüşleri farklı farklı. Her biri bunları hazmedip, kaba gözlemden daha rafine bir forma - düşünceye - dönüştürüyor. Ancak, biz onlara nasıl ulaşabiliriz ki? Bunlar kemik ve beyinden

oluşan bir duvarın içine hapsedilmişler.

İkizler cevabı bilir. Çevremizdeki insanların akıllarında gizli bu hazinelere ulaşmak için tüm yapmamız gereken sormaktır. Araştırmalı, soruşturmalıyız. Konuşma sanatını kullanmalıyız. İkizler için bu kritik bir evrimsel stratejidir. İkizler konuşmak için doğmuştur.

Aynı zamanda dinlemek için doğmuştur. Ancak bu konuşmak kadar otomatik değildir. Çabucak anlama, hatta etkili konuşma, İkizler'e dikkatle dinlemekten daha kolay gelir. Bu konuda gerilimli etkileri bulunan bir doğum haritasına sahip olanlar başkalarının sözlerini kesip, onların cümlelerini kendileri tamamlayabilirler. Daha duyarlı ve hassas bir haritası olanlarda bu davranış daha az belirgindir. Karşımızda sakin dururlar, hatta fikirlerimizi çok parlak bulduklarını zannedebiliriz. Ama akılları hızla yol almıştır. Göz temasına ve kafalarını sallamalarına rağmen, söylediklerimize karşı ilgisizdirler. Gerçekte, ne söyleyeceğimizi bildiklerinden emindirler. Dikkatleri çoktan burnumuza kaymıştır. Belki de bu burnun lisedeki bir arkadaşlarının burnuna ne kadar benzediğini düşünmektedirler.

İletişim iki yönlü bir yoldur. İkizler bunu unutmamak zorundadır. Ne biliyorsak onu anlatırız, ama bazen bilmediğimiz şeyleri duyarız. Dinlemek. Dünyayı yutmak. İşte bu İkizler'in stratejisidir. Konuşmak, ancak bu süreci hızlandırıyorsa onlara faydalıdır.

Kaynaklar

Merak. İkizler'in başlıca kaynağı. Dünya'nın güzelliği karşısında şaşkınlık duygusu. Her çiy damlası, her gözyaşı, her kar tanesi karşısında çocuksu bir takdir ve değerlendirme. Bu olmadan, İkizler "gevezelik"ten başka bir şey olamaz.

Canlılık, İkizler'in ikinci kaynağı. Merak onu sürekli hareket halinde tutar. Görülecek o kadar çok şey var ki. Hele öğrenilecek. Çok az burç, bu kadar az uykuyla durabilir, yorulmadan yaşayabi-

lir. Aynı anda üç hayatı yaşamak tembelliğe zaman bırakmaz. Bir kere heveslendimi, bir meteor gibi hayatın içine dalar.

Fiziksel canlılık akılda da sürer ve İkizler'e üçüncü kaynağı sağlar: öğrenme, anlama yeteneği. İkizler, tüm bu merakı ve enerjiyi ham bilgiden derlenen kocaman bir kütüphane oluşturmak için kullanır. Ve kütüphanenin içinde, bu bilgiler arasında bağlantılar kurmak, parallellikler sağlamak ve çelişkileri saptamak üzere ışık hızıyla dolaşır durur. Hiç bir burç daha hızlı bir zihinsel faaliyete sahip değildir.

Son olarak, İkizler, konuşur. Diğer insanların zihinlerine sondaj yapar, yalanı, masalı eleyerek ayırır, deneyim kristallerini ve iç görü madenlerini umutla arar. İkizler için evrenin maddesi moleküller veya atomlar değil, bilgidir. Hiçbir burç bilgiye bu kadar aç olamaz. Böyle bilgi toplayamaz, bilgilerarası bağlantı kuramaz ve bilgiyi yayamaz. Ve bu, İkizler'in en değerli kaynağıdır.

Karanlıklar

En yalın biçimiyle İkizler kişisel yargıların ötesindedir. Bir ayna gibi, yargılamadan gözler. Büyük sistemlerden, değişmez doğrulardan kuşku duyarak, prematüre sonuçlar çıkarmaktan çekinerek, ipuçlarından bir ağ örer. Sezgisel olarak, herşeyin gerçeklerle ispatlanabileceğini hissedèr.

Zodyakın bu döneminin karakteristiği olan, koşullara kendini uydurabilme yeteneği bu sayede ortaya çıkar. Ne yazık ki, eğer bu yetenek bir takım bayağı nedenlerle birleşirse bir kabusa dönüşebilir. Tatsız gerçeklerle yüzyüze gelmeye zorlanırsa, esnek İkizler bilgiyi yeniden yapılandırabilir. Bu süreçte yalanın oranı azdır. Daha ziyade vurgu noktası kaydırılmakta, stratejik suskunluklar yaşanmakta ve sözcükler yağmur gibi peşpeşe sıralanmaktadır. Genellikle fikirlerin yeni montajı bir anlam içermektedir. Ne kadar sahte olursa olsun, bu montaj ikna edici, veya en azından insanı yolun-

dan çıkaracak kadar inandırıcı olabilmektedir. İkizler savunmaya geçtiğinde, ancak çok kurnaz ve kafayı takmış birisi onun oluşturduğu labirentte yol alabilir.

İkizler için fiziksel tehlikeler de bulunmaktadır. Ruhundaki bitmek bilmez uğultu sinir sistemine sürekli basınç yapmaktadır. Zihindeki tansiyonun birikimi sinirlilik ve gerginlik üretir. Gevşeyememek uykusuzlukla sonuçlanabilir. Ve sinir sisteminin bozulması eğilimini şiddetlendirebilir. Eğer içteki uğultu durdurulamazsa, aynı motif dıştaki koşullarda da görülmeye başlar: işin başından aşkın olması, aşırı yoğunluk ve nihayet duygusal açıdan tükenme.

İkizler'in geliştirebileceği gerilimin boşaltılması gerekir. Zeki, anlayışlı ve sakin insanlarla sözsüz konuşma bu sürece çok yardımcıdır. Entellektüellerle akıl savaşının burada yeri yoktur. Sadece, kimsenin not almadığı ve fikrini kabul ettirmeye çalışmadığı, kalpten kalbe iletişim gerekir.

Spor da İkizler'in gerilimini boşaltmasına yardımcı yollardan birisidir. Yürüyüş, koşu, dostça bir voleybol maçı, tüm bunlar yardımcıdır. Ancak mekik çekmemesi gerekir. Unutmayın İkizler sıkıntıyı sevmez.

İkizler deneyim toplamak ve yaşamın mucizesinin kalbinde atmasını sağlamak için dünyaya gelmiştir. İçinde kayıtsızlığa, onu kaostan ve gizemden alıkoyan dogmatik görüşlere yer yoktur. Bitmek bilmez merakıyla, tüm bir yaşamı deneyimle doldurabilir. Ancak bindiği at vahşidir. Onu başka bir ufka taşıyabilir veya hiçbir yere gitmeden, aynı noktada, sürekli hareket halinde, dans eder gibi dönüp durabilir. Birçok İkizler'in mezar taşında "Hep taktik, sıfır strateji" yazmaktadır. Sonuç: Atın iyi bir sürücüye ihtiyacı var.

YENGEÇ (CANCER)

Eleman:	Su
Nitelik:	Öncü
Arketipler:	Anne
	Tedavici
	Görülmez İnsan
Glif:	♋

Görülmezliği var olmamak sayanlar yaşamıyordur; onların aradıkları varoluş biçimi, aradıkları ölümsüzlük hayaletlere özgüdür; görülmek hayaletlerin tutkusudur, unutulmamak ise ölülerin.

---Norman O. Brown

Sembol

Yengeç. Savunmasız bir yaratık. Lezzetli bir et parçası. Martıların yiyeceği. Nasıl hayatta kalabilir? Onun için ümit var mı? O yalnızca yutulmayı bekleyen küçücük bir lokma.

Yengeç yaşamak için bir kabuk geliştirmelidir. Kendisi ile doğa arasına bir duvar örmelidir. Bunun dışında kendisini koruyabilmekten acizdir.

Bu zırh, onun dayanmasını sağlar. Çevresiyle barış içindedir. Ancak bu süreç tehlike dolu bir değişimin tohumlarını içerir. Yengeç yer. Olgunlaşır. Ve kısa sürede kabuğuna sığamaz olur. Kabuğu değiştirmesi gerekir. Eğer kurnaz ve şanslıysa yeni bir kabuk geliştirene kadar hayatta kalmayı başarır. Daha büyük ve yeni boyutlarına uygun bir kabuk. Ama, ancak kurnaz ve şanslıysa.

Son Nokta

Bilinç İkizler'in atlıkarıncasından başı dönmüş, yaşamın ortasında kaostan aklı karışmış bir şekilde, köklerine, içe doğru döner. İkizler için doğru "dışarıda" bir yerlerdedir. Ruhu uyanıklık ve merakla doldurarak, dünyayı araştırır. Yine de bu araştırma hiçbir şeyi açığa çıkaramaz. Hayat daha fazla gizemle, eksik noktalarla ve hazmedilmemiş detaylarla dolar.

Yengeç yeni bir yön seçer. Evrenin içinde hızla dönenip durmak yerine içindeki bilincin dallarına tutunmaya, deneyimin temel taşlarını sondajlamaya, kalbe baskı yapmaya başlar.

Yengeç için dünyanın hammaddesi duygulardır. Zodyakın bu etabına, dev gibi bir sübjektivite hayat verir. İkizler'in gözlemci, araştırmacı bilinci kenara çekilerek, duygulara, izlenimlere ve kişisel tepkilere yol verir. Artık objektif bir evren yoktur. Reaksiyonlardan oluşan bir doku kalmıştır.

Yengeç burcunda doğanlar, bundan önceki burçlar için ulaşılamaz olan, içsel dünyanın boyutlarına nüfuz etmek arzusundadırlar. Duyguların diline hakimdirler. Aklın sübjektif ve tepkisel yanlarıyla büyülenmişlerdir. Kendisinin yönettiği, sürekli bir psikanaliz süreci Yengeç'in yaşam kaynağıdır.

Bilinci hissetmek. Yaşamın her ayrıntısını hissetmek. Bu vahşi dünyanın mezbahasına karşı bizi koruyan duyarsızlık kabuğundan kurtulmak. Tüm bunlar Yengeç'in işidir.

Yengeç'in son noktası? Hayatın cehennemi uyumsuzluğunu görmek. Kazanı içeriden tanımak. Ve tüm garipliğine karşın, tüm sağduyuya rağmen, yaşamın sunduğu her şeyi sevmek, kabullenmek ve ona güvenmek.

Strateji

Otomatik bir batiskaf (denizaltı aracı). Amacı? Okyanusun yü-

zeyinden dört mil aşağıda deniz tabanının haritasını çıkarmak. Tortudan örnekler toplamak. Ve hasar görmeden ana gemiye dönmek.

Bir strateji diğerlerinden önde gelir: Batiskaf hayatta kalmalıdır. Deniz ona baskı yapar, bir açık veya zayıf nokta bulmak için duvarlarını yoklar. Bu düşmanca ortamda, savunma çok önemlidir. Zırh olmadan, batiskafın içindeki hassas ölçüm aletleri saniyenin onda birinde parçalanabilir.

Yine de savunmada boşluklar olması zorunludur. Altmış santim kalınlığında, yekpare, çelik bir duvar batiskafı mükemmel koruyabilir. Ama zırhında kesintiler olmayan bir batiskaf çevreyi araştırmak için hareket edemez. Kameralar için pencereler olmalıdır. İçerideki beyinden, dıştaki gözler ve kulaklara kablolar çekilmelidir. Dışarıdan toplanan materyal için içeride depolama bölümleri yapılmalıdır.

Batiskafı tasarlayanlar zor bir problemle karşı karşıyadır: eğer cihazı çok korunaklı yaparlarsa, fonksiyonunu yerine getiremez olur. Ve eğer onu iyi koruyamazlarsa, içinde çalıştığı ortam tarafından imha edilebilir.

Yengeç de aynı problemle yüz yüzedir.

Yengeç'in "ölçüm aletleri" zodyaktaki en hassas aletlerdir. Hiçbir burç bu kadar yoğun hissedemez. Ve hissetmek hayatın amacıdır. Ancak bu duygusal devreler aşırı yüklenip, yanabilir. Hayat yavaş yavaş, kontrollu bir şekilde içeri alınmalıdır. Bütün savunmaları kaldırmak intihar demektir.

Yengeç'in hedefi ince ayar yapılmış duygusal hassasiyetini korurken, aynı zamanda dünyayla etkileşiminin yoğunluğunu en yüksek doza çıkarmaktır. Bu duyarlılıkları korumak için çelikle kaplamak kırılgan mekanizmanın dayanıklılığını sağlayacaktır. Ancak yaşamın anlamı dayanıklılıktan daha derindir. Yengeç'in stratejisi hayatta kalmak ile bağdaşık minimal savunmaları yaratmaktır.

Ürkeklik bu savunmalardan birisidir. Özellikle çocuklukta, ha-

yal kurma ve suskunluk Yengeç'in paravanıdır. İnsan dünya ile çok zorunluğu olduğu, kaçınamadığı bir etkileşim içindedir. Anonimlik ve yanlış bilgilendirme maskesi takınır. Çöldeki bir Kızılderili gibi, bu insana bakarız ve sadece bir maske görürüz.

Yaş ilerledikçe savunmalar daha karmaşık ve entellektüel bir hal alabilir. Yengeç yanıltıcı söz söylemekte usta bir kişiliği, sosyal arenaya, üç boyutlu hologram olarak projekte etmeyi öğrenir. Bu belki de arkadaş sever bir hologramdır. Kılık değiştirmiş bir halde, çevresindeki kişilerin ruhları arasında, X-ışını fotoğraflar çekerek, bir casus gibi dolaşır durur.

Yengeç'in seçeneği azdır: bir maske takınmak veya çıplak, kendini açığa çıkarmış bir şekilde durmak. İçsel süreçleri o kadar hassas, hayat o kadar sallantılıdır ki, iyi bir yalıtım olmadan Yengeç'in sinir sistemi tahrip olabilir. Diğer yandan güvenlik için öyle savunmalar geliştirebilir ki, bunlar herşeyin, hatta gelişimin bile önünde durabilir.

Evrim için Yengeç kabuğundan kurtulmalı, ancak bunu iyice hesaplayarak yapmalıdır. Yoğun trafikte, meydandaki kürsüde psikolojik pantolonunu aşağı indirmesi gerekmez. Seyirci özenle seçilmeli, zamanlama kusursuz olmalıdır. Aşırı kırılgan Yengeç kabuğundan sıyrılırken onurunu, hayatını ortaya koymaktadır.

Ancak bunu yapması şarttır. Açılması, güvenmesi gerekir. Sevgi her zaman bir kumardır, ve Yengeç bu riske atılmayı öğrenmelidir.

Kaynaklar

Yengeç'i Tierra Del Fuego'ya giden yavaş bir otobüse yerleştirin. Bu, çoğumuz için derinin pul pul döküldüğü, sinirlerin yavaş yavaş harap olduğu cüzzam hastalığı ile eşdeğer bir yolculuktur. Ama Yengeç farklı bir tepki verir. Rahatça yerine yerleşir. Gözlerini kapar. Ve on saniye içinde dünyada yürüyüşe çıkar.

Yengeç'e hayallerinden oluşan bir dünya, dış dünyadan daha çe-

kici gelir. Ve iç dünyasının zenginliği onun temel kaynağıdır. Diğer burçlardan farklı olarak, Yengeç iki kulağımız arasında taşıdığımız periler ülkesinde, kendisini evinde hissetmektedir.

Hayalgücü, sübjektivite, duygular -- Yengeç'in hammaddeleri. Bunlar tüm duyguların temeli olan "sevgi"de odaklanırlar. Bir başka insana bak. Sevecenlik hisset. Ona yardımcı olma, onu tedavi etme ve onu besleme arzusunu hisset. Rekabet duygusu, korku olmasın. Sadece desteklemek olsun. İşte şimdi Yengeç devreleriniz çalışmaya başlamıştır.

Şefkat ve ilgi Yengeç'in önceden tasarlanmamış reaksiyonlarıdır. Bunlar, bu burcun kendini koruma güdüsünden daha güçlü olan özelliklerdir. Dünyanın en yumuşak huylu insanı birkaç şişe bira içip, külhanbeyi kesilse, Yengeç'e ulaşabilmek için çok uğraşması gerekebilir. Bu bir bakıma elinde kilise anahtarıyla kale kapısını açmaya çabalamaya benzer. Ama Cengiz Han kalenin önünde kalbi kırık bir şekilde dursa, kapılar anında açılır.

Böyle bir sevgi Yengeç'e çok doğal gelir. Bu özellik, burcun son noktası değil, kaynağıdır. Destekleyici olmak. Yardımcı olmak. Koruyucu olmak. Övgüye değer özellikler, ama kabuktan sıyrılmaktan, çıplak kalmaktan farklılar. Bunlar, sevginin özel bir çeşididirler. Güvenli bir çeşidi.

Anaçlık - Yengeç'in otomatik olarak ortaya çıkan bir başka kaynağı. Gerçekten sevmek anaçlıktan daha zor ve daha tehlikeli gelir. Ve asla, bir çaba harcamadan mümkün olamaz.

Karanlıklar

Anaçlık Yengeç'in en yüksek ifade biçimi - aynı zamanda potansiyel düşüş nedenidir. Bu onda dokuz insan sevgisinin yumuşak bir ifadesidir. Geri kalan zamanda ise, bir başka kaçış noktası, bir başka kabuktur.

İnsanlar, özellikle acı çekenler, Yengeç'in rahmine doğru çeki-

lirler. O, ilişkide olduğu insanlardaki hassasiyeti ve kederi kendine doğru çekerek, onların gülebilecek ve ağlayabilecek kadar güvende hissetmelerini sağlar. Yengeç üstünde Anne yazısı bulunan astral bir tişört giyer gibidir. Herkes bu mesajı okuyabilir. Tierra del Fuego'ya giden o otobüse Yengeç'i bırakın, on dakika sonra, yanında, bütün kalbini ona açan birisi oturuyor olacaktır.

Hiçbir burç annelik maskesini Yengeç kadar inandırıcı takınamaz. Biz anlayış ve şefkate ulaşırız. O emniyet ve görülmezliğe ulaşır. Böylece hiç kimse bir yere ulaşamaz, özellikle kişisel, özel ilişkilerde. Annelik otobüste tanımadığımız kimselerde iyi iş görebilir. Ancak bir evliliğin veya dostluğun egemen teması olamaz. Eğer olursa, böyle bir bağın doğal eşitlik ilkesi bozulur. Her iki insanın da insanlıkları ellerinden alınmış olur.

Yengeç annelik rolünün ayartıcı tehlikelerine karşı tetikte olmalıdır. Bu rol sonucunda kendisini akıllılık, affedicilik ve anlayışlılık perdesi ile örterek, kendi gereksinimlerinin ve fırtınalı iç dünyasının görülmezliğine neden olabilir. Bu davranış, güvence ve süreklilik sağlamakla birlikte, bir başka kabuk oyunudur. Ve bu oyunda en düşük bahis yalnızlıktır.

Duygusal arenada çıplaklık Yengeç için korkutucudur. Aynı şekilde ürkütücü olan bir başka şey ise dış dünyada güvencesizlik ve değişkenliktir: değişim, macera ve deneyimdir.

Yengeç için, küçücük bir deneyim katedilen büyük bir yol demektir. Koç ve İkizler için varolma biçimi olan havai fişekler Yengeç'e korku filmi gibi gelmektedir. Ama Yengeç'in bile bir parça değişiklik ve farklılığa ihtiyacı vardır. Ne yazık ki, tedbirli ve doğal iç güdüleri buna engel olabilir. Boğa gibi, sıkıcı ve her zaman öngörülebilen bir yapıda, ruhunu susturabilir. Kendini geliştirme yolunda görevini tamamlamış işlerde mekanik olarak çalışabilir. Değişiklik korkusuyla ilişkilerini kalıplaşmış bir şekilde sürdürerek öldürebilir. Kabuğunda güven duygusuyla, romantik ve yaratıcı yönünü yıllarca kış uykusuna yatırabilir.

ASLAN (LEO)

Eleman:	**Ateş**
Nitelik:	**Sabit**
Arketipler:	**Kral (Kraliçe)**
	Oyuncu
	Çocuk
	Soytarı
Glif:	**Ω**

Biz, ne imiş gibi davranıyorsak, "o"yuzdur.
--Kurt Vonnegut, Jr.

Sembol

Bir aslan değil, ama Sioux City, Iowa'dan bir rock grubu. Dene yimleri eksik, ama enerjileri çok, altı genç. Şans aniden yüzlerin güler. Bir plak anlaşması imzalarlar. İki ay içinde albümleri liste lerde hızla yükselir.

Madison Square Garden'da bir konser ayarlarlar. Her taraf hın ca hınç doludur. Binlerce göz sahneye çevirilidir. Soyunma odasın da grup dehşete kapılmıştır. Midelerine kramplar girmektedir Sahne korkusu ile kalabalığın, ışıkların önüne dizleri titreye titre ye çıkarlar. Gözler üstlerine perçinlenmiştir. Enstrümanlarını kont rol ederler. Ses ve ışık kontrolleri yapılır. Seyirci ayakta bağırıp al kışlamaktadır.

Gözler tabak gibi açılmış, rock grubu mesajı almıştır: herke onları sevmektedir. Daha sıkı çalarlar. Seyirci çılgına döner. Grup atmosferdeki akımı alır, geri verir. Kısa bir süre sonra hiç kimse Si oux City, Iowa'yı düşünmemektedir.

Son Nokta

Bundan önceki burç olan Yengeç'te perde zihnin ışıltılı, değişken derinliklerini açığa çıkarmak için kenara çekilmiştir. Bilinç büyülenmiştir. Buna yüz çeviremez. İçsel gözün gördükleri bilinci hayran bırakır ve kendine doğru, içe çeker. İlgi dıştaki aktiviteden uzaklaşır. Pasifleşir. Gözleyip, hissettiklerinin çok azını yansıtır.

Aslan Yengeç'in bu içselliğine karşı bir tepkidir. Hayat şimdi, bilincin kökleriyle ilişkiden zenginleşmiş, aşılanmış bir şekilde daha somut bir ifadenin yollarını aramaktadır. Alev alev yanan magma Yengeç'in kabuğunun altından sızmaya başlamıştır. Ama Aslan'da bir volkan gibi dışarı doğru kükrer. Ve bazen bunu kurnazlıkla yapar.

İfade - Aslan'ı anlamanın anahtarı budur. Zihnin içeriği görülebilir kılınır. Hiçbir şey hayalgücünün mahzenlerinde zincirli kalamaz. Her şeye bir form verilir. Her şey ifade edilir. **Aslan dünyaya içsel süreçlerinin elle tutulur ipuçlarını vermelidir.** Yengeç'in sırlara ihtiyacı vardır. Aslan için sır tiksinti kaynağıdır.

Kişiliği ifade etmek. İçsel durumumuzun dışsal sembollerini yaratmak. Transparan bir ipucu dokuyarak, herkesin bu dokuyu sökerken en kişisel sırlara doğru yol almasını sağlamak - işte Aslan'ın işi.

Aslan'ın dokuması gereken ipucu ne olabilir? Bu, Aslan'ın son noktasıdır: spontan, çekincesiz, cömert bir stil geliştirmek. Yüzeyde, balerinin giydiği mayo gibi, kişiliğin içsel yapısıyla tam uyumlu, bir davranış tarzı oluşturmak.

Aslan'ın son noktası? **Kişiliği geliştirmektir.**

Strateji

Aslan hayata evet demeyi öğrenmelidir. Yolu olumlu ve güvenli olmaktır. Aklından dar kafalılığı, küçük hesapları ve seçiciliği

uzaklaştırmalıdır. Sözlüğünde korku ve şüpheye yer yoktur. Kendini ifade etmesini engelleyen hiçbir şey hoş görülemez.

Eğer insanlar gülerse? Hiç fark etmez. Aslan buna rağmen kim olduğunu vurgulamalıdır. "Hayat, seni seviyorum! Seni kutluyorum! Senden korkmuyorum!" demelidir.

Egonun ötesine geçmek deyince ilk aklımıza gelen ruhsal olgunluktur. Çoğu zaman "gelişmiş varlıkları" mideleri fasulye sürgünleri dolu, hiçbir şeyden korkmayan, hiçbir şey umut etmeyen, hiçbir fikri savunmayan, bağdaş kurup oturan, benzi solmuş kişiler olarak gözümüzde canlandırırız. Bu modele takılıp kalan herkes Aslan'a şüpheyle bakar.

Aslan egoyu aşmaya değil, egoyu geliştirmeye yönelmiştir. Ve amaç bu olunca, bağdaş kurup oturmak hiçbir işe yaramaz. Aslan egonun anlamsızlığını, saçmalığını kabullenmeli, onun tadını çıkarmalı ve bilinçsiz bir şekilde dünyada dalgalanmasına izin vermelidir. Pembe bir pantalonun üstüne ekose bir gömlek giymeli ve yolda ıslık çalarak "Yıldız gibi Parlayan Bayrak" şarkısını söylemelidir. Yoldan geçenler ona bakarsa, ıslığını yükseltmelidir. Dünya için performans sergilemek ona güvenmektir. Aslan'ın kutsal hedefi hayaca hiç sorgulamadan güvenmektir. Bütün yaratıcılık, bütün sıcaklık, bütün oyunculuk ve drama bu hedefe ulaşmanın yollarıdır. İçerideki herşey dışarıda görülmelidir. Ve eğer Aslan bu amaca ulaştıysa, eleştiriler umurunda değildir.

Şiir, resim, dekorasyon - bütün geleneksel yaratıcılık alanları Aslan için değerli araçlardır. Bu alanlara karşı bir eğilim mutlaka desteklenmelidir. Bu tür yetenekler içsel dünyayı dışarı çıkarma kanallarıdır ve bu şekilde bir kendini ifade Aslan'ın gelişiminin dinamitidir.

Aslan daha dolaysız bir yaratıcı kulvar seçtiği zaman daha iyi parlar. Dans, şarkı söyleme, hikaye anlatma ve hepsinin ötesinde tiyatro Aslan'ın doğal alanlarıdır. Bu alanlarda seyirci ile oyuncu arasındaki mesafe çok kısadır. Anında tepki alınabilir. Enerji açığa çı-

kar ve derhal hedefini bulur. Ve Aslan için, bu, cennettir.

Hayalgücünün açıkça görülebildiği tek alan sanat değildir. Herhangi bir organizasyonun yapısında veya bir olayda veya bir insan üzerinde etkili olabilmek de bir kendini ifade biçimidir. Kendi düşüncelerimize veya değerlerimize ait bir damga bırakabildiğimiz anda yaratıcı dürtülerimizi ifade etmiş oluruz.

Aslan'ın kıvılcımı daha spontan yollarla da parlamalıdır. Sadece şakacılık, oyunculuk bile bu burç için gelişimsel bir stratejidir. Önceden tasarlanmadan, hayalgücü "olgunluğun" bağlarından kurtulur ve yaşam tiyatrosuna katılır.

Eski astrologlar için Aslan kralların sembolüydü. Karizması ve tavırları bu ismi haklı çıkarmaktadır. Ancak Aslan'ı çocuğu temsil eden burç olarak düşündüğümüzde daha derin bir gerçek iletilmektedir. Çocukların evrensel özellikleri olan şimdiki zamanda yaşama ve kendini tiyatrolaştırma Aslan'ın özüdür.

Strateji? Kişiliğini kutlamak. Yaratmak. Özel bir sırrı barındırmamak. Çocuklara özgü saflığı, spontanlığı ve tazeliği muhafaza etmek.

Kaynaklar

Aslan içgüdüsel olarak kükrer.

Doğum haritasında Aslan özellikleri ağır basan herhangi bir insan bir oyuncunun ruhuna sahiptir: Biraz yüreklendirin ve iyi huylu bir kendini ifade seliyle kendinizi eğlendirin. Şakalar bir eğlence yolu olabilir. Veya bir piyano resitali. Gerçek bir hikaye. Nasıl bir biçim alırsa alsın, Aslan'ın her turnesi en az bir rol içerir. Ellerinizi çırpın ve perde açılsın.

Aslan kendine uygun yeri, ham insan enerjilerini yaratıcı bir şekilde yönlendirdiğinde bulabilir. Işık saçan, ısı yayan, yüce gönüllü kişiliği ona doğal bir liderlik yeteneği verir. Düzeni alt üst olmuş insan topluluklarındaki kaotik karmaşıklıklara netlik kazan-

dırabilir. Aslan'ın bu özelliğine tarihte en iyi örnek Napolyon'dur, ama buna herhangi bir pazarlama firmasında veya beyzbol takımında da rastlayabilirsiniz.

Yaratıcılık ve karizma Aslan'ın kaynaklarıdır. Ancak daha önemli bir kaynağı daha vardır: Aslan nasıl mutlu olacağını bilir. Dikkati bugün üzerinde yoğunlaşmıştır ve bu anda o kraldır. Dün fiyaskolar ve yenilgilerden örülmüş bir ağ olabilir. Yarın politikacılar savaş füzelerini gerçekten yollayabilirler. Ama bugün, vücudum sağlam, moralim düzgün ve cebimde bir milyonum var. Hadi dansa gidelim.

Aslan'ın kaynağı: diğer burçlardan farklı olarak, Aslan şu an yaşadığının farkındadır. Geçmiş geride kalmıştır. Yarın hiç gelmeyebilir. Bu değişken zamanı yakalaması ve içindeki tüm neşe atomlarını çıkarana kadar sıkması gerektiğini bilmektedir.

Karanlıklar

Madison Square Garden geride kalmıştır, Sioux City'li altı genç amfilerini toplar ve Kennedy Uluslararası Havaalanına doğru limuzinleriyle yola koyulurlar. İkinci durak: Pekin.

Bugüne kadar batı müziğinin hiç duyulmadığı yerleşimlerde konser vermek üzere Çin'de iyi niyet turuna çıkmışlardır. Vokalist mikrofonda caka satmakta, gitarist sahnenin solunda dizlerinin üzerinde kayarak solo çekmektedir. Onbin seyircinin üzerine pembe duman kıvrılarak inmektedir. Çinliler afallamış bir şekilde, ellerini kucaklarında kavuşturmuş, kendilerine şu soruyu sormaktadırlar: Amerika'dan gelmiş bu deliler de kim? Niye bu kadar heyecanlılar?

Ortamın gerçeği rock grubunu da sarmalar. Burası Madison Square Garden değildir. Burası Çin'dir. New York seyircisinin elektriği burada oluşmayacaktır. Ve aniden kendilerini evlerinden uzakta, Iowa'lı altı genç olarak hissederler.

Oynamak, yaratmak, ifade etmek - enerji Aslan'ın bu stratejileri arasında dolanır. Ancak hepsi bu olsaydı Aslan kurur giderdi. Bununla bağlantılı bir canlılık akımının oluşması gerekir. Bu akım bir insanın "Seni seviyorum. İyi ki seni tanıdım." demesi olabileceği gibi, elleriyle tempo tutan onbin Çinli seyirci de olabilir. Ne biçim alırsa alsın, Aslan alkış ister. O olmadan sararır, kurur.

Bütün sıcaklığı ve varlığıyla, Aslan kesinlikle övgüyü hak eder. Ama, Sioux City'li rock yıldızlarımız gibi, bir gurur ve aşırı güven imajı yansıtabilir. Böylece farkında olmadan kendi üstünlüğünü vurgulamaktadır. Ve bu, alkışa kavuşmak için iyi bir formül değildir.

İnsanlar Aslan'ın açıkça gözlenebilen bu debdebeli imajına ters tepki verebilirler. Onu görmezden gelebilir veya fiyakasını bozabilirler. Ve bu davranış Aslan'ı çılgınca bir gösteri sunmak üzere kamçılar. O "Lütfen beni sev!" derken, onlar "En büyük benim"i duymaktadır.

Aslan'ın kısır döngüsü bu yanlış algılamadan kaynaklanmaktadır. Onun sevgiye ihtiyacı vardır, ama o insanları etkileyerek bu sevgiyi garantilemeye çalışırken, insanları uzaklaştırmaktadır. Aşırı durumlarda, Aslan, popüler astroloji kitaplarında hep suçlandığı, davranışları sergilemeye başlayabilir: kibir, kendini beğenmişlik, "küçük Napolyon" sendromu.

Aslan'ın karanlığı? Gururu. Gurur onu basit bir şekilde sevgiyi istemekten alıkoyabilir. Çok yakından bildiği incinebilirliği paylaşmayı, destek istemeyi öğrenmelidir. Bunu başaramazsa buz gibi suratları güldürmeye çalışan bir komedyene veya Çinlilerin önündeki rock grubuna benzer.

Acınacak haldedir.

BAŞAK (VIRGO)

Eleman:	**Toprak**
Nitelik:	**Değişken**
Arketipler:	**Hizmetkar**
	Kurban
	Mükemmeliyetçi
	Analist
Glif:	♍

İnsan kendini vermeden - yani kendisini tehlikeye atmadan - bir şey veremez. Eğer kendisini tehlikeye atamıyorsa, verme yeteneğinden, doğal olarak, yoksundur.

--James Baldwin

Sembol

Bakire. Bütün semboller içinde anlaşılması en zor olanı. Bakireliği deneyimden yoksunluk olarak düşünürüz. Ama o deneyimsizliğin sembolü değildir. Namusluluğun veya cinsel dürtüden kaçmanın sembolü de değildir.

Bakire saflığın imgesidir. Onu hiçbir şey sahiplenememiştir. Hiçbir şeye bağlı değildir. Bir şey istemez. Bir şeyden korkmaz. Onu tutan bir şey yoktur. Dünyasal herhangi bir şeyle bağı olmadan, özgürdür.

Yine de burada, yeryüzündedir. Dünya mükemmellikten başka bir şey istemeyene ne sunabilir? Bakire ne yapabilir? Soğuk, mesafeli Meryem Ana gibi bekler. Kendisi üzerinde çalışır ve zaman geçirmek için, yardım edebileceği yerde yardım eder.

Son Nokta

Kükreme modası geçmiştir. Bilinç, Aslan'ın tören borusundan bıkmış, daha derin bir anlama, bir amaç duygusuna ulaşmaya çalışmaktadır. Aslan olduğundan büyük görülmektedir. Bizi dikkati çekecek şeylerle şok etmektedir. Ama yavaş yavaş dikkat noktamız genişlemektedir. Kudretli Aslan yeni bir perspektifle açığa çıkmaktadır: galaksilerle, çağlarla, doğumla ve ölümle karşılaştırıldığında onun gururu ve kendini beğenmişliği saçmalaşmaktadır. Kükremesi hiçbir şey ifade etmemeye başlamıştır.

Aslan'da kişilik zirveye ulaşmıştır. Daha ileri götürülemez. Bir sonraki adımımız yeni bir deneyime sıçramaktan başka bir şey olamaz. Bu ihtiyaçtan, bu umutsuzluktan Başak doğar. Bilinç yeni bir duyguya hazırlanır: kişisel transformasyona duyulan açlık. Hoşnutsuzluğun tohumları filizlenmiştir; Başak büyümelidir.

Fakat büyüme yönü ne olmalıdır? Saflık. Mükemmellik. Doyum. Anlam içerme. Zor işler ve ulaşılması olanaksız hedefler.

Başak'ın son noktası? Mükemmeliyet. Fakat bu yolda ilk adımı biraz acılı. Önce alçak gönüllüğü öğrenmek zorunda.

Strateji

Başak'ı, bu yolunda, iki görüş yönetmektedir. Birisi önünde onu çağırmakta, diğeri ise arkasından kamçılamaktadır. İkisi birarada ona rahat vermezler.

Birincisi, ne olabileceğine dair bir ideal duygusudur. Başak'a mükemmeliyetçiliği, etik ve prensiplerini vermektedir. İkincisi ise şu anda olmakta olana dair kılı kırk yarma ve yalnızca doğru olan şeyleri özenle yapma duygusudur. Bu noktada Başak pratik ve düzenli olma özelliklerine ulaşır. Savurganlıktan ve verimsizlikten hoşnutsuzluğa ulaşır.

Geleneksel astroloji burcun bu özelliklerini statik bir şekilde

tanımlar: "Başaklar sorumludur. Analitik bir akılları vardır. Detaylar üzerinde aşırı titizlik gösterirler." Bu yaklaşım Başak'ın dinamizmini tamamiyle göz ardı etmekte, gelişimsel bir insanın patlayıcı bir evrimsel strateji gördüğü yerde, katı ve değişmez gerçekler görmektedir.

Başak'ın yolundaki iki görüşün amacı ideale doğru ilerlemek için bir gereksinim ve açıklık yaratmaktır. Başak ne olabileceğini görmektedir. Potansiyellerini, ve eğer içsel zincirlerini kırabilirse neye benzeyebileceğini algılamaktadır. Gerçekte ne olduğunun, gayet net bir şekilde, dürüstçe bilincindedir. Başka hiçbir burç kendisini serinkanlılıkla parçalara ayırarak böyle inceleyemez.

Popüler astrologlar Başak'ı tatsız övgülerle lanetlerler: "Başaklar çok iyi kütüphaneci ve muhasebeci olurlar. Usandırıcı işlerin üstesinden gelirler." Zavallı Başak acaip merakları ve önemsiz özellikleri ile sıkıcı bir burç olarak algılanmaktadır.

Gerçekte, ondan daha heyecanlı bir burç yoktur. Niçin? Çünkü gelişmeye ondan daha fazla iştahlı olan hiçbir burç yoktur. Mükemmeliyetçiliği onu değişime zorlamaktadır. Ve pragmatik gerçekçiliği, ona, bunu yapma yollarını sunmaktadır.

Eğer tüm stratejileri bunun ibaret olsaydı, Başak en bencil burç olacaktı. Herşey onun, onun gelişiminin ve onun sorunlarının etrafında dönecekti.

Egoizmin kibir içermesi gerekmez. Kişiliğini analiz dürtüsü insanı, peygamberlik kompleksi gibi, evrenin ortasına, çarpıtılmış bir merkezi konuma oturtabilir.

Başak bu tuzağa yakalanmaz. Onun kişiliğinde, sadece ve sadece kendisine dikkat gerektiren yönünü dengeleyen, ikinci bir boyut vardır: Başak hizmetkarın burcudur.

Eski astrologlar Başak'ın hizmet ruhunu hizmetçilikle bir tutmuşlardır. Bu çok yanıltıcıdır. Başak başka insanlara servis verme kapasitemizin sembolüdür. Ve bu servis kendini küçültme formunda değil, kendini bulma formundadır. Önemli nokta sadece hizmet

etmek değil, servis kanalıyla kendini ifade etmektir.

Başak varoluşunun bir yönünü seçmeli, onu parlatıp, eğitmeli, diploma almasını sağlamalı ve sonra dünyanın hizmetine sunmalıdır.

Bu istek iyi kalpliliğinden mi doğuyor? Genellikle öyle görünmesine rağmen, hayır. Dünyaya bu hediyenin sunulması Başak'ın stratejisinin bir yönüdür. Kendisini mükemmelleştirme çabasının bir yönüdür.

Başak için servis ilkesine hizmet etmek, diğer insanların hizmetinde olmaktan daha önemlidir. Böyle davranarak kendi dönüşümünü sağlar. Kendisinin en mükemmelleştirilebilir yönünü alır ve onunla kesin biçimde bütünleşir. Kendisi işi olur.

Eğer bir danışmansa, sonsuz sevgi ve anlayış olmaya çalışmalıdır. Eğer bir sanatçıysa, kusursuz güzelliğin kaynağı olmalıdır. Eğer çöpçüyse, insan değerinin ölmezliğinin sembolü olmalıdır. Bunun dışında herşey, kendi bilincinin sınırlı olan her yönü sönüp gitmelidir. Başak sunduğu servis biçimine girmelidir. Ve servis kusursuzlaştıkça, o da kusursuzlaşmalıdır.

Başak'ın stratejisi: acımasız bir idealizmle ve alçak gönüllülükle kendini kusursuzlaştırma ve dünyaya bir hediye sunma arzusu.

Kaynaklar

Başak ruhu yüksek asalı bir film gibidir. Hayatın her ayrıntısı suyun üstündeki parıltı gibi net ve açık seçik ortada görülür. Hiçbir romantik cila görüşünü bulanıklaştıramaz. Gerçekten orada ne varsa onu görür ve onu her detayıyla algılar. Bu X-ışını akıl insanın kendisine dönerse, oluşturduğu imgeler daha da hassaslaşır ve yanlışsızlaşır. Başak kendisini acımasız bir netlikle gözler. Kendini gerçekte olduğundan daha önemli zannetmeye karşı sigortalanmış gibidir.

Eğer kendinde bir çarpıklık saptarsa, huzur bulamaz. Onun kesilip atılması gerekir. Başak asla halinden memnun ve kayıtsız de-

ğildir. Repertuarında tembellik yer almaz. Kişisel önemini abartmaya karşı yaptırdığı sigorta poliçesi onu ileri doğru dürten bir mahmuz görevi görmektedir. Hangi doruğa ulaşırsa ulaşsın hedefi daha da yukarıdadır.

Başak'ın tembellik yapamayacağını söylemek gerçeğin yarısını açıklamaktır. Diğer yarısını bulmak için kelimelerle biraz oynamamız gerekir: onu tatmin etmek güçtür. Onun harcanacak zamanı yoktur. Gözlerini bir yıldıza dikmiştir ve o yıldız çok çok uzaklardadır.

Bu altıncı burç için bir anlam ve gayeye doğru çalışmak çok hayati bir konudur. Başak'ın teyzesi ölür ve ona bir petrol kuyusu bırakırsa, hemen Riviera'da tatlı hayat yaşamaya başlayabilir. Ama altı ay sonra ziyarete gittiğinizde onu eskisinden daha fazla çalışırken bulursunuz. Belki artık bir lokantada ahçılık yapmıyordur, ama çok meşguldur. O milyonları Aslan'a miras bırakın, Başak bu dünyada dinlenmek ve eğlenmek için bulunmuyor.

Özen, dikkat ve sabır gerektiren işlerde ustalık Başak'a çok doğal gelir. Aynı şekilde sorumluluk duygusu da. Tipik olarak bu özellikler kendilerini meslek hayatında gösterirler. Ancak onun yardım eli bu sınırları aşar. Çılgınca çalışmayla geçmiş bir haftadan sonra uzak bir arkadaşın buzdolabını taşımak için yardım istediğini düşünün. Başak yarım saat sonra oradadır. Eğer arkadaş kas gücü yerine öğüt istiyorsa, bu süre on dakikaya iner. Başak'ın öğüdü de iyi olacaktır. Ancak buzdolabının Batı dünyasındaki tarihçesini de içerecektir. Başak'ın dikkatli ve tedbirli aklı, yanlış yorumlamayı engellemek için, her hangi bir derayı atlamaktan nefret eder.

Karanlıklar

Burçlar mandalasında ilk defa özveri kapasitesiyle karşılaşıyoruz. Buradan öteye, bizi bilincin yeni açılımları bekliyor. Ama aynı zamanda kurnaz eşkiyalar da pusuda yatıyor.

Başak gereğinden daha özverili davranabilir. Dürüstlüğünün sığ kayalıklarında kendisini parçalayabilir:"Şöyle olmam lazım.... ben aslında buyum... Of Allahım..."

Kusursuzluk gaddar ve ödünsüz bir öğretmendir, ve bir çok Başak bunu kanıtlayacak yara izlerini taşımaktadır. Başak kuşkuya kapılabilir, emin olamayabilir. Olumsuz, kendini indirgeyen imajlar onu sürekli rahatsız eder, doğal canlılığını zayıflatır. Kendini kısıtlayabilir. Talihsiz bir evlilikte bir aptalın yanında ikinci derecede rol alabilir. Sıkıcı, sıradan bir işte sıkışıp kalabilir. Aşırı durumlarda, Başak kendini yok edebilir.

Saflık, kusursuzluk - soyut kavramlar. Başak için bunlar, sonsuza kadar göksel kalacak, hedefler yerine geçerler. Gözden kaçırdığında, herşey yiter. Hayatı anlamsız, ufak tefek didişmeler içinde dağılıp gider. Karikatür kitaplarının vıdı vıdıcı, kuru gürültücü malzemesi haline gelir.

Başak kusursuzluğa doğru adım atabilmek için, kullanmakta olduğu aracın tehlikelerine karşı savunmalar geliştirmek zorundadır. **Başak'ın kendini yargılama kapasitesini kendini olduğu gibi kabullenerek törpülemesi gerekir.** Kendini koşulsuz bir şekilde sevmeyi öğrenmelidir. Ve bunu düşünebileceğimiz en zorlu yolla yapacaktır: dürüst bir akılla, kendine yalan söylemeyerek.

Bir kere daha, saflık için mücadele etmesi gerekir. Ancak süreç çok hassastır; saf olmadığı için kendisinden nefret etme duygusuna boyun eğmemelidir. Kendini olabileceği şeyler için değil, olduğu gibi sevmelidir. Ancak o zaman, **içsel bir eksikliğini özverili davranarak saklama duygusunun tuzağından kurtulabilir.**

Başak'ın bilincinin çok yakın ve net bir şekilde odaklanması, onu daha geniş bir perspektifte körleştirebilir. Detaylar içinde boğulabilir. Yaşamındaki stres kaynaklarının listesini hazırlamaktan, hayatta olmanın mutluluğunun tadını çıkarmaya vakit bulamaz. Kendi kendini yeme, yakınma, kusur bulma, hakkından vazgeçme - perspektifi kaybetmenin ve kendini kabullenmemenin tehlikeleri.

Başak bir kere bu karanlığa girerse, ikincisi fazla uzakta olamaz. Çakalın aslanın peşine düşmesi gibi, başka insanlara saldırıyı da kişinin kendisine saldırması takip eder. Eğer aynada gördüğüne surat asarsa, dünyada gördüğüne de surat asmaya başlar.

Kusursuzluğun rehberliğinde, Başak bir füze gibi yükselebilir veya bir cam parçası gibi tuzla buz olabilir. Anahtar kendini beğenmektir. Ne olursa olsun, kendini sevmesi gerekir. Ne başardığına göre kendini yargılamaktan vazgeçmelidir. Paranın öbür yüzü önündeki yoldadır ve Başak'tan başka kimse bu yolun nerelere kadar uzandığının farkında değildir. Hesaplama ve planlama eğilimine rağmen, şimdiki zamanda yaşamayı öğrenmeli ve orada sevgi dolu yaşamalıdır. Eğer kendini yargılaması gerekiyorsa, bunu bugünü tüm yoğunluğuyla, sonsuz gibi, yaşayarak yapmalıdır. Bundan başka bir şeyin önemi yoktur. Ve başka hiçbir şey mükemmele doğru bu kadar hızlı ve verimli ulaşamaz.

TERAZİ (LIBRA)

Eleman:	**Hava**
Nitelik:	**Öncü**
Arketipler:	**Sevgili**
	Sanatçı
	Arabulucu
Glif:	

Sadece sessizlikte sözcük,
sadece karanlıkta ışık,
sadece ölümde yaşam:
şahinin boş semada uçuşunu
aydınlatır.

--Ursula K. LeGuin

Sembol

Terazi. Modern olanları değil. Yay yok. Digital gösterge yok. Sadece basit bir tahterevalli, hani şu Babil ve eski Mısır çarşılarında gördüklerimizden. Bir platforma bir gram kurşun koyun. Diğerine altın tozu dökün. İkisi dengelendiğinde bir gram altınınız olsun.

Terazi uyumu sembolize eder. Denge. Karşıtları uzlaştırmak. Kurşun altınla karşılaşır. Doğum ölümle. Sevgi korkuyla. Işık olmadan gölge olmaz, gölge olmadan ışık.

Son Nokta

Terazi huzuru, dinginliği öğretir. Aklın sinir sistemi üzerinde bilinçli bir kontrol geliştirme kapasitesini temsil eder. Terazi hiçbir şeyin şok edemediği, rahatsızlık veremediği, canını sıkamadığı yönümüzün sembolüdür. Kaosla sonsuza dek sürecek bir barış anlaşması imzalamıştır.

Georgia'da bir otobüs durağı. Arabamızı üç mil ötede motoru yandığı için terk etmişiz. Solumuzdaki televizyon bizi daha fazla deodoran kullanmaya zorluyor. Sağımızda, bir çalgıcı üç yıl öncesinin disko ritimlerini çalıyor. Ses düzeninden bir anons otobüsümüzün iki saat daha rötar yapacağını söylüyor. Umurumuzda mı? Hayır: hayat bu. Üzülmek gereksiz.

Terazi'nin hedefi, bütün burçlar için olduğu gibi, bilinci dönüştürmektir. O, bunu sarsılmaz bir içsel uyum sağlayarak yapmaya çalışır. Şu andan itibaren, dengeyi hiçbir şey bozamaz. Acılar gelir. Acılar gider. Neşe ve keder geceyle gündüz gibi döner. Ve Terazi, atlıkarıncanın ortasında, bilinçli ama hareketsiz, durmaktadır.

Terazi'nin son noktası? Söylemesi çok kolay, yapması çok zor: sakinleşmek.

Diğer burçların içinde bir çeşit denge bulunmaktadır. Hayat ahenksizleşse bile, dikkatlerini eldeki uğraşılarına odaklayabilirler. Sakinleşmeyle bir ilgileri yoktur. İlgi başka yerde yoğunlaşmıştır. Eğer kolaylıkla dengelerini kaybetselerdi, hayat onlar için daha da zorlaşacaktı.

Terazi için durum farklıdır. Sakinliğe ulaşmak bu burcun esas işidir. Ve bu **sakinlik, iradenin bilinç yapısı üzerindeki etkisi yoluyla elde edilmelidir.** Duyarsızlık ve ilgilenmeme işe yaramaz. Terazi'nin dengesi için **doğal savunmaları** yoktur. Huzur bitmek bilmez bir çabayla elde edilmelidir. Asla otomatik olarak sağlanamaz.

Bu paradoksal bir durumdur: sakinliğin sembolü Terazi, sinirleri kemanın telleri gibi gerer. Tamamen savunmasız olmak. Acımasızca duyarlı olmak. Gene de ne olursa olsun sakin durmak. İşte hüner bu.

Nasıl? Terazi duygusal dengesizliğin uyarı semptomlarını tanımayı öğrenmelidir. Bir toplantıya on dakika gecikmişsiniz. Telefon sürekli çalıyor. Ve camdan, kolejden oda arkadaşınız Madam Depresso'nun sürpriz bir ziyaret için gelmekte olduğunu görüyorsunuz. Derin bir nefes alma zamanı. Beş dakika meditasyon yapma zamanı. Terazi stratejisinin özü: gerilimin zincirleme bir reaksiyon başlatmasına izin vermeme. Onu başlamadan durdurma.

Başka yollar da var. Ama bu çok önemli bir nokta.

Popüler astroloji kitaplarından birisini okursanız, kısa bir süre sonra Terazi'nin sanatçıların burcu olduğu düşüncesine rastlarsınız. Geçerliliği olan bir saptama, ama daha ileri gitmemiz gerekir. Bu burç genellikle estetik duyarlılığı yüceltir. Az anlaşılan nokta ise güzelliği yaratmanın ve takdir etmenin Terazi'nin evrimsel amacına hizmet ettiğidir. Her ikisi de sakinleşmeye önayak olur.

Bir dağ yolunda köşeyi dönün. Koyu yeşil bir çam ormanından, millerce uzaktaki mavi-yeşil sırtları gören bir çayıra adım atın.

Günbatımının sonsuz pembelerini, kırmızılarını ve mavilerini seyredin. Şaşkınlığı hissedin. Zevki hissedin. Ne olur? Farkında olmadan ağzımız açılır. Kaslarımız gevşer. İç çekeriz. Aynı zihinsel ve fiziksel reaksiyonlar sahnede bir balerini seyrederken de oluşur. Veya güzel bir tablo gördüğümüzde. Veya yatak odamızı nihayet toplayıp, temizlediğimizde.

Dış dünyadaki uyumun algılanması iç dünyamızda sakinlik ve dinginliğe çevirilir. Ve bu Terazi'nın stratejisinin temel taşlarından birisidir: sürekli çevresini güzelleştirmesi gerekir. Bu, resim yaparak olabilir. Veya dağlar, sanat galerileri gibi görsel anlamda dramatik yerlere giderek. Veya yatağını düzelterek yapılabilir.

Bu uyum, bilince, beş duyunun öresindeki bazı kanallardan da girebilir. Örneğin duygular yoluyla. Ve duygularımız diğer insanlarla ilişkilerimizin kalitesine çok bağımlıdır. Başka hiçbir burç için dostluklar ve evlilik bu kadar önem taşımaz. Terazi bir şeyin yarısıdır. Ve aradığı huzura öbür yarıyı bir yere yerleştirdiği zaman ulaşabilir.

Popüler kitaplar Terazi'nin aşkta şanslı olduğunu yazarlar. Genellikle bunun tersi doğrudur. İlişkiler bu burcun kendisini geliştirdiği alandır. Bu da ilişkilerde karmaşa ve uğraşı demektir.

Terazi'nin amacı uyumlu ve derin bağlar oluşturmaktır. Strateji kendi özünden ödün vermeden kişisel özelliklerinden ödün vermesini öğrenmektir. Buradaki tehlike bütün huzurun bozulduğu bir ilişkide uyumu görüntüde sağlamaya ve korumaya çalışmaktır.

Kaynaklar

Terazi'nin kaynağı uyum duygusudur. Ancak bu uyum, renklerin, biçimlerin ve kişiliklerin ötesinde, tüm bütünlerin birbirini tamamlayan yarımlardan oluştuğunun bilincinde olmaktır. Aydınlık karanlığı tamamlar. Kötü iyiyi yaratır. İyi kötüye anlam kazandı-

rır.

Terazi'ye katı, dogmatik bir görüş sunarsanız, hemen karşıt bir görüş geliştirir. Politik solun bütün cevapları bildiğini söyleyin. Size sağın aklını yüceltsin. Muhafazakarların ülkeyi kurtaracağını söyleyin. Liberalizmin erdemlerini sıralasın. Gerçek, bu burç için her zaman dengeleyici bir davranıştır. Sezgisel olarak, altının kurşunu dengelemesi gerektiğini, her doğrunun aynı ağırlıkta, ama karşıt bir doğruyla dengelendiğini bilir.

Bu Terazi'nin hazinesidir. Sadece sanatsal duyarlılık değil. Sadece arkadaşlık sevgisi değil. Sadece sosyal incelik değil. Daha derin, bu sayılanları ve bunlar gibi bir düzine erdemi daha içeren bir hazine. Diğer burçlardan farklı olarak, **Terazi paradoksu hoş görür.** Dünyanın anlam kazanması gerekmez. Karşıt felsefeler, karşıt insanlar, karşıt seçenekler - Terazi hepsini kabul eder.

Mary Jack'in bencil olduğunu düşünmektedir. Jack ise Mary'nin manipülatif olduğunu. Kimi arkadaşları Mary'yi haklı bulur, kimileri Jack'i. Birisinin haklı olması lazım. Ama hangisi? Sadece Terazi anlar. İkisi de haklıdır. Gerçek ikisinin dengelenmesinde saklıdır. Terazi için, **her gerçek iki yarım gerçekten oluşmaktadır.**

Karanlıklar

Gerçek her zaman belirsizdir. Eğer bunu kabullenebilirsek, algılamamızdaki bulanıklıklar azalır. Ancak bu bilgi müthiş ağır bir sorumluluktur. Yol ayrımlarına geliriz. Karar vermemiz gerekir. Her karar kesin bir adımdır. Geçtiğimiz köprüler arkamızdan yıkılır.

Tıp fakültesine mi gitmek istiyorsun? Bu demektir ki, sahil kasabasına yerleşip şiir yazamazsın. Evlenmek mi istiyorsun? Bu demektir ki, bekarlık sona erecektir. Akıl uçsuz bucaksızdır, iki olasılığı da barındırabilir. Ancak hayat daha dar kapsamlıdır. Seçim

yapmaktan kaçamayız.

Aklın hüküm sürdüğü alanda, paradoksun hoş görülmesi bilgeliktir. Ama günlük hayatta, bu genellikle kararsızlıktan başka bir şey değildir. Terazi yol ayrımında, hiç bir yolun kesin doğruya gitmediğini farketmenin ruhsal çöküntüsüyle durabilir. Yukardaki yolu seçerse aşağıdaki yolun hayaleti onu rahatsız edecektir. Aşağıdaki yoldan giderse yukarıdaki yolun hayaletiyle karşılaşacaktır.

Terazi'nin bütün yapabileceği yazı tura atıp, sonra da başka seçeneği olmadığına yürekten inanıyormuş gibi davranmaktır. Bir taahhüt olmadan, yaşam uzun bir bekleyişten başka bir şey değildir. Bütün seçeneklerimizi sonsuza kadar açık tutamayız. Ama Terazi bunu yapmaya çalışabilir ve bu çaba içinde karanlıklara ulaşır.

Terazi bir kere yakalandı mı, uygun zamanı kollamaya başlar. Akıntıya kapılır. Rüzgarla sürüklenir. Tatlı tatlı gülümser. Hiç taraf tutmadığı için düşmanı yoktur. Ama dışçaki uyumlu görüntüye rağmen içeride gerilim büyümektedir. Bir şey temelinden yanlış. Ama ne? Uyarı yok. Baskı yok. Problem yok. Hiçbir şey olmuyor.

Ancak bir yerlerde antik saat tik-tak çalışmakta, kararlarla veya kararlar olmadan, hayat devam etmektedir.

AKREP (SCORPIO)

Eleman:	Su
Nitelik:	Sabit
Arketipler:	Dedektif
	Büyücü
	Hipnozcu
Glif:	♏

Kazanmamız gereken müttefik
düşmanımızın gerçeği bilen kesimidir.
--Mohandas K. Gandhi

Sembol

Katı bir ceset gibi, uyku tulumunda yatıyorsunuz. Çöl güneşi, dişinizdeki dolguyu erimiş altına dönüştürme tehdidiyle, yükseliyor.

Kımıldadığınız an öleceksiniz: karnınızın üstünde bir akrep kıpırdamadan duruyor.

Evliliğinizdeki gerilim. İşinizdeki kritik kulis faaliyetleri. Dün aklınız bu sorunlarla doluydu. Bunlar dünyanızın merkeziydi. Bugün, karnınızdaki akreple, galaksinin derinliklerindeki loş kırmızı bir yıldız gibi ne kadar da uzak görünüyorlar.

Şu anda, karnınıza yerleşmiş akrep gerçeği ile, sadece şimdiki zamanın korku dolu yoğunluğuna yer var. Bunun dışında herşey - bütün ihtiraslar, bütün gurur, bütün kandırmaca - silinip gitmiş. Yalnızca zorunlu şeyler kalmış. Ve akıl, çıplak ve uyanık, keskin bir şekilde odaklanmış, ölmeye veya yaşamaya hazır bekliyor.

Bu davranış, bilincin bu düzeyi, Akrep'tir.

Son Nokta

Oturmuş bir astroloji kitabı okuyorsunuz. Aklınızı oraya vermişsiniz. Tahminen huzur dolu ve rahatsınız. Doğumunuzu unutmuşsunuz. Ölümünüz çok uzaklarda. İkisinin arasında bir yerlerde, kaynayıp gidiyorsunuz. Ne gelirse onu alıp, tadını çıkarmaya çalışıyorsunuz.

Ama düşünün: dev gibi bir nükleer bombanın çevresinde hızla hareket eden bir gezegenin üzerinde yaşıyorsunuz. Milyon-ton kaya parçaları, saniyede yüz mil hızla etrafınızda gelişigüzel parçalanıp, havaya uçuyor. Sizi sadece ince bir gaz tabakası koruyor. Bu hava kalkanının altında, yıkıma ve yok edişe kendini adamış deli adamlarla birlikte yaşıyorsunuz. Bazılarının 38'liği var, bazılarının nötron bombaları. Ve onlardan kaçabilseniz bile farketmez. Çünkü

Buffalo arazisindeki bir orkide gibi, narin ve kaçınılmaz sonlu bir fiziksel gövdeye sahipsiniz.

Bu gerçek bizi hemen dehşete düşürür. En iyisi görmezden gelmektir. Böylece planlarımızı yapar, hayat sigortalarımızı imzalar ve kabul edilemezi düşünmekten kaçınırız. Ama, eğer düşünmeye cüret edersek ne olur? Eğer ölümü sarmalayan tabuyu çözme cesaretimiz varsa? O zaman ne olur?

Uyku tulumunu akreple paylaşan insan gibi önceliklerimiz netleşir. Gelecek kaybolur. Geçmiş uçar gider. Keskin bir şekilde içinde bulunduğumuz ana odaklanırız. Başka hiçbir şeyin önemi kalmaz. Ve şu anda bütün poz atmalarımız, kibarlığımız, sahte ve rahat cevaplarımız üzerimizden soyulup gider. Sadece gerçek kalır. Daha önce hiç olmadığı kadar, kim olduğumuzu ve ne istediğimizi biliriz.

Eğer o akrep uyku tulumdan aşağı inip, çöle doğru yürüyüp giderse, kabus bir nimete dönüşebilir. O dürüstlüğün, yoğunluğun ve netliğin bir kısmını hayatımıza taşıyabiliriz. Belki değiştirilemez, düzeltilemez bir geçmişe ve olanaksız bir geleceğe bağımlılığımızın oranını azaltabiliriz.

Akrep'in son noktası budur. Bu yoğunlukta yaşamak. Bütün sahteciliği yok etmek. Korkunun duvarları arkasında saklananları açığa çıkarmak. Bilinçsizi bilinçli hale getirmek.

Bir bakıma, Akrep'in amacı **her dakikayı son dakikaymış gibi yaşamaktır.**

Strateji

Doktorunuzun size altı aylık ömrünüz kaldığını söylediğini düşünelim. Ne yapardınız? Bunu daha ilgi çekici hale getirmek için, size bu haberle birlikte bir milyon dolar verildiğini varsayalım. Şimdi her istediğinizi yapma özgürlüğüne sahipsiniz, ama elinizi çabuk tutsanız iyi olur.

Bazılarımız dehşet içinde, derhal gemi ile bir dünya turu organize etmeye başlar. Diğerleri, aynı dehşetle, geçmişte yaptıkları hataları telafi etmeye girişirler. Ama, bu gerçeğe başarıyla adapte olabilenler ortak bir tavır sergilerler: hepsi sessizce oturup duruma konsante olurlar ve ne yapmak istediklerini hissetmeye çalışırlar. O esnada düşünmüyorlardır. İçgüdüsel bir şekilde mantık, rasyonalite ve genel ilkelerden sonuç çıkarmanın yapılması gereken şey için yanlış araç olduğunun farkındadırlar. Bunlar başka alanlarda işe yarayabilirler ama içinde bulunulan koşulda uygunsuzdurlar.

Bu insanlar Akrep'in temel stratejisinin takipçileridir: davranışları mantıktan daha çok duygulara dayandırma.

Niçin? Çünkü mantık çok genel ve kişisellikten çok uzaktır. Yaşamın dönüm noktalarında bir çok belirgin mantıksal seçenekler bulunur. Örneğin bir çoğumuz akla yatkın işler seçeriz. Mantıksal evlilikler yaparız. Mantık sadece bir amaca hizmet eder: imkansız ve saçma olanı ayıklamaya. Bundan sonra Akrep yaşamdaki yolunu hissetmelidir.

Mutluluk, büyük oranda, istediğimizi elde ettiğimiz zaman gelir. Ve ne istediğimizi mantıksal çıkarsamalarla bulamayız, onu hissederiz. Akrep bunun farkındadır.

Bu her zaman böyledir; ölüm sadece bunun daha belirgin hale gelmesini sağlar. Eğer Akrep, her dakikayı son dakika gibi yaşayacaksa, kendi duyguları ve davranışları arasında mükemmel bir uyum oluşturması gerekir. Bunu yapabilmek için de duyguların bilince ulaşmasını engelleyen duvarların yıkılması zorunludur. Duygular ne kadar korkutucu olursa olsun veya sonuçları hayatı ne kadar etkilerse etkilesin, bir şey hissetme cesareti geliştirilmelidir.

Ölümü düşünmek, anlatılan düzeye ulaşmakta Akrep'e yardımcıdır. Şok edici niteliği duygusal netliğe neden olur. Strateji, insanın kendi kaçınılmaz sonunun gerçekliğini bilinçli bir şekilde kabullenmesidir. Ölümün danışman rolünü üstlenmesine izin vermektir. Korkuyu hissetmek, duyguları ayaklandırmak ve ondan

sonra ölüme kritik soruyu sormak: "Burada zamanım kısıtlı olduğuna göre, bundan sonra ne yapmalıyım? Benim için gerçekten önemli olan ne var? Hangi bağlantılarım ve davranış biçimlerim fiziksel anlamda ölümsüz olduğum varsayımına dayanıyor?"

"Akrepler seksidir" bütün popüler astroloji kitaplarında rastlanan ortak bir cümledir. Bunda doğruluk payı bulunmakla birlikte, genellikle üstünkörü yanlış yorumlanmaktadır. Burada anlaşılması gereken nokta uçsuz bucaksız duygusal enerji deposunun cinselliğimizle sıkı sıkıya bağlantılı olduğudur - ve burada cinselliği, fiziksel bir aktivite olarak değil, duygusal ve kişisel bir bakış açısıyla tanımlamamız gerekir. Orgazm gereksiniminden daha çok, yoğun duygusal temas gereksinimidir.

Eğer cinselliğimizin bu gereksinimlerini karşılayamazsak, her dakikayı son dakika gibi yaşamak ve bu yoğunluğu şimdiki zamana taşımak olanaksızlaşır. Duygusal ihtiyaçlarımızın bir çoğu ve psikolojik gerçekliğimizin büyük bir kısmı bastırılmış gereksinimlerden oluşan bir duvarın arkasında kaybolur gider. Ve, Akrep'in hedefine karşıt olarak, **bastırma duygular ve davranışlar arasında bir uyumsuzluk yaratır.**

İnsanın kendi cinselliğini kabullenmesi, duygularını bu kapsamda hissetmesi, Akrep'in önemli bir stratejisidir. "Yap" diyen fıstık gibi kızlara ve Marlboro erkeklere aldırış etmemek. "Yapma" diyen namus taslayıcılarını ve vaaz verenleri susturmak. Çok duyarlı ve özenli bir şekilde **cinselliğinin olduğu gibi gelişmesine fırsat tanımak** - işte Akrep'in yöntemi budur.

Asıl konu seks değildir. Asıl konu duygulardır. Genellikle katı ahlakçı veya aşırı cinsellik yüklü eğitimin çarpıttığı, incittiği duygular. Herkesin ölümlü olduğu bu dünyada kararlı ve mutlu bir hayat sürdürebilmemiz için örtüsünü kaldırmak zorunda olduğumuz duygular.

Bilinçliliği bilinçsizlikten ayıran sınırda bir bekçi beklemekte. Görevi bizi altüst edebilecek ve kendi gözümüzde değerimizi düşürebilecek bir farkına varma sürecini bilincimizden uzak tutmak. Bekçi tutucu, yargılayıcı ve tedbirli. Psikoloji dilinde bu bekçiye **bastırıcı mekanizmalar** deniyor.

Akrep'te bastırıcı mekanizma kusurludur. Çalışır. Ama iyi çalışmaz. Ezici duygular, yıkıcı düşünceler, koşulların yanlış ve üzücü yorumu beynin içinde volkan gibi patlamaktadır.

Böyle olmasına rağmen, şaşırtıcı bir şekilde, **bu kusurlu bastırıcı mekanizma Akrep'in ana kaynağıdır.** O olmadan, Akrep'in yapacakları için çok gerekli olan, acımasız bir kendini gözden geçirme süreci olanaksızdır. Yıkıcı, bazen hayatı bütünüyle alt üst edici duyguların bilincine varma gerçekleşemez.

Bastırıcı mekanizmanın başarısızlığı beyni duygularla doldurur ve onu içe doğru döndürür. Bilinç kendisine karşı dürüstleşir. Sonsuz bir şekilde kendi içsel alanını dolaşır, farkındalığın kayıp ayrıntılarını bulmaya çalışır, düşünülmezi arkasına sakladığımız perdeyi açma yollarını arar.

Başka hiçbir burç bu kadar acımasızca iç gözlemsel değildir.

Bu içsel yoğunluğun aynı zamanda dışsal etkileri de olacaktır. Akrep kendi içine yönelttiği delici bakışları dış dünyaya da aynı yoğunlukta çevirir. İçgüdüsel kuşkuculuğu, çevresindeki insanların karanlıkta kalmış sırlarını, en derinlerdeki güdülerini öğrenebilmek ve anlayabilmek için onların zihinlerini araştırmasına neden olur. Ve beklendiği biçimde, bunları bulmayı da başarır.

Akrep'in kaynağı? Rahatlatıcı her yalanı, yatıştırıcı her yarı-doğruyu, her sahte pembe tabloyu bozmaya kararlı, sivri bir kama gibi keskin ve sessiz bir akıl. Kendini tanımaya kesin bir şekilde kararlı bir akıl.

Karanlıklar

Akrep iki karanlık arasında kıstırılmış durumdadır: kendini çok fazla ve çok az tanımak. Her ikisinin de tuzakları var. Her ikisi de ölümcül. Akrep ikisinden birine yakalandığında, burcun bütün yoğunluğu, bilgeliği ve ilhamı bir zehire dönüşebilir.

Kendini çok fazla tanımak? Akrep için bu kabullenmesi zor bir kavramdır. O, otomatik olarak, bazen körlemesine, en temel gerçeği veya hayatını dönüştürecek son kavrayışı aramak üzere bilincinin derinliklerine dalmaktadır.

Bazen Akrep'in buldukları yüzleşebileceğinden çok daha fazla olur. İnsanlarda bastırıcı mekanizmanın bulunmasının bir anlamı vardır. Bu mekanizma kusurlu olduğunda, bilinç büyük bir tehlikeyle karşı karşıyadır: hipnotize olabilir, çözümlemesi çok karmaşık duygular tarafından esir alınabilir.

Eğer bu olursa, **Akrep karmaşık, saati saatine uymaz bir ruhsal durumda çökebilir.** Bilinç kendisini derinliklerinden kurtaramaz. Kederli bir biçimde düşünür durur. Olanaksız, çözümlenemez koşulları teybe alır - ve tekrar tekrar çalar durur, ta ki farkındalık güçsüzleşip, bitkin düşüp, umutsuzluğa dönüşene kadar.

Kendini çok fazla tanıma, eğer perspektifi kaybedeceğimiz kadar hızlı gelirse, tehlikelidir. Ancak, kendini az tanıma da bir o kadar olumsuzdur. Özellikle bu eksiklik, tatsız veya korkutucu bir şeyi kasıtlı olarak bilincimizden uzak tutmaya çalışmamızdan kaynaklanıyorsa.

Örneğin, Akrep ölümü düşünmemeye çalışıyorsa, kendinin ölümlü olduğunun sezgisel bilgisi ortadan kaybolmaz. Aksine, bilinç dışında çalışmaya zorlanmış olur. Duygular hala oradadır. Akrep'in davranışlarını ve tavırlarını zorlamaya devam eder. Ama **artık o bu basıncın kaynağını anlamaktan çok uzaktır.**

Ne olur? Zihin "kötü bir şeylerin olacağından" emin, bunalmaktadır. Özgürce dolaşıp duran kaygılar bilinci sürekli rahatsız

eder ve uygun bir hedef bulduğunda ona kilitlenir: arabam bela çıkarmak üzere, patronum beni işten kovacak, herhalde beynimde tümör var.

Bastırılmış cinsellik de aynı şekilde çalışır: duygular değişmemiştir, sadece onların kaynağının izi kaybedilmiştir. Akrep, bu tuzağa yakalanarak, kendini aç ve doyumsuz hissetmektedir. Ama akıl ne istediğinin bilincinde değildir. Açlığın nedenini anlayamaz. Ve, bir kere daha, uygun bir hedef belirlenir: para, güç, bir toz taneciği barındırmayan ev. Akrep, sonunda kendini doyumsuz bulmak üzere, saplantılı dürtülerle bu amaçların peşine takılır.

Karanlık, boğucu, bazen haince, bu yolu seçen Akrep üzgün, kendi gölgesinde pusuya yatar. Ölüm umutsuzluğunun ve kendi içine gömülüşünün üstüne perdeyi örtene kadar, göremediği iblisler ruhunu kemirir durur.

YAY (SAGITTARIUS)

Eleman:	**Ateş**
Nitelik:	**Değişken**
Arketipler:	**Gezgin**
	Öğrenci
	Filozof
Glif:	♐

Benim aradığım eğlence değil. Bilgi. Bilgi, bilgi ve daha fazla bilgi. Kendimi onunla dolduracağım, her gözeneğin içine onu çekeceğim, her açıklığı onunla tıkayacağım. Birgün bana geri ödeyecek. Herşey yerli yerine oturacak ve ben, nihayet, anlayacağım.

--Laurel Coldman

Sembol

Okçu değil ok. Parmaklar gerilimle titriyor, nişancı gergin kirişi bırakıyor. Yayın kavisi, oku hedefine doğru boşluğu bırakarak, eski haline dönüyor.

Ok. Görüşten daha hızlı, havaya fırlıyor, bulutlara doğru hız kazanarak uçuyor. Eğer gözleri olsaydı okçunun geride giderek küçüldüğünü, peyzajın içinde küçücük bir lekeye dönüştüğünü görebilirdi. Aynı zamanda o peyzajın bir harita gibi basit ve şematik bir şekilde yayıldığını da görebilirdi.

Eğer oka aniden akıl verilebilseydi, hangi düşüncelerle dolardı? Bir dağın zirvesinde duran adam gibi, coşku ile, deneyim ve perspektifle ilgili fikirleri aklından geçirebilirdi. Kim beni ışıldayan gökyüzüne yolladı ve hangi amaçla yolladı? Burada yerim ne? Nereye doğru yol alıyorum? Varlığımın nedeni ne?

Son Nokta

Ortaçağ astrologları için Yay'ın üç yazgısı vardı. Gezginin sembolüydü. Öğrencinin sembolüydü. Ve filozofun sembolüydü. Bu üçü iyi - daha iyi - en iyi hiyerarşisinde sıralanmaktaydı. Filozof en üstteydi.

Yay'a özgü enerjilerin diğerlerinden daha iyi olduğu ifadesini bir kenara bıraktığımızda bile, yukarıdaki sıralamanın burcun içeriğini ve amacını açıklamaya yeterli olduğunu görürüz.

Gezgin. Öğrenci. Filozof. Ortak paydaları ne? Eğer üçü de Yay'ı belirtiyorsa, ortak paydalarının Yay'ın özü olması gerekir.

Her birinde, akıl, ok gibi, dışarıda, yeni ufuklara doğru yönelmiştir. Her birinde, alışık olunmayan deneyimlerin toplanması yoluyla farkındalığı geliştirecek davranışları gözleyebiliriz.

Bu gelişim Yay'ın yaşam gücüdür.

Gezginde bu gelişme fiziksel faaliyet sonucu oluşur - coğrafi ha-

reketliliğe sahiptir, yeni ve değişik çevrelere girer. Öğrenci zihinsel faaliyetle gelişir, yeni bilgiler ve farklı bakış açıları ile karşılaşır. Ve filozof bunu sezgisel olarak yapar, bilinci geliştirmeye, evrenin temel kurallarının farkına varmaya çalışır.

Okçu'nun son noktası? Yaşamın nihai anlamını kavramak. Kozmik şemada kendi yazgısını bulmak. "Gerçeğe" ulaşmak. Bunlar okun hedefleri. Yüce hedefler ve pratikte bunlara ulaşmak bayrak direğine tırmanmaktan daha zordur.

Okçu'nun son noktası uygulanabilirlik açısından oniki burç arasında en zor olanıdır. Yay için kesin bir son yoktur, sadece sonsuz bir süreç vardır. Hareket halinde, akışkan bir varoluş biçimi. Yaşam sonu gelmez bir araştırma görünümündedir. İnsanın temel hünerinin anlamı aramak olduğunun kavranmasıdır. Ve geçiciliğin hakim olduğu bu dünyada, bitmeyen arayış ile insan arasına girdiği sürece herşeyin anlamsız olduğunun kavranmasıdır.

Strateji

Gezgin. Öğrenci. Filozof. Ortaçağ astrolojisi evrimsel Yay'ı bir kodlama sistemine oturtuyor. Yay'ı belirten bu üç arketip, burcun doğasının katı tanımlamaları değildir. Bunlar evrimsel stratejilerdir.

Birinci adım, gezgin olmaktır. Bir insanı belirli bir kültürün değerlerine, gelenek ve göreneklerine bağlayan ipleri çözmek. Seyahat ihtiyacından daha çok **değişik düşünce biçimlerine açık kalma** ihtiyacı. Yolculuk bu açıklığı uygulayabilmek için seçilebilecek yöntemlerden biridir.

Hindistan'da bir ay eğlenceden daha fazla anlam içermektedir. Bizimkine kökten yabancı bir kültürle karşı karşıya geliriz. Eğer yetiştirilmemizdeki yargı ve tavırları bir kenara bırakabilirsek, yolculuk bize **hayata değişik bir açıdan bakabilmeyi** öğretir. Ve Yay için bu, evrimsel havai fişeğin fitilinin yakılması gibidir.

Doğu'ya yolculuk pahalı ve uygulanması zor. Fark etmez. Bir gezginin izlediği yol seyahat acentalarının broşürlerinden daha geniştir. Bu ülkede yaşayan Hintlilerle arkadaşlık etmek de aynı işi görür. Eğer zenginsen fakir bir insanla yakınlaşmak veya beyazsan siyahla ilişki kurmak da.

Gezginin stratejisi pasaportundaki damgaların sayısını çoğaltmak değildir. Yolculuk şehrin bir tarafından öbür tarafına sürse bile, kendininkinin dışında kalan kültürlerle gönüllü, açıkkalpli ilişkiler geliştirmektir.

Öğrencinin izlediği yolu da yüzeysel anlamıyla düşünmek yanıltıcı olur. Resmi eğitimin bilinci geliştireceğine kuşku yok. Yay kurslarla, derslerle beslenir. Ancak kitaplar, resmi bir eğitim kurumunun dışında okunduklarında da, aynı hizmeti görürler. Benzer şekilde hayata yeni bir bakış açısıyla bakmamızı sağlayan deneyimler de.

Yüksek bir kum tepeciğinin üstünde hassas bir dengede, sırtınıza bir planör bağlanmış, boşluğa atlamaya hazırlanıyorsunuz. Bu da öğrencinin yollarından biridir. Akıl yeni bir deneyime, yeni bir öğrenim fırsatına hazırlanmıştır.

Gezginin öğrenciye dönüşümü gibi, öğrenci de filozofa belirsiz bir şekilde dönüşür. Odak noktası kaymaktadır. Dikkatimiz gözler ve kulaklardan uzaklaşmış ve sezgiye, insanın en derin algılama fonksiyonuna yönelmiştir. Sezgisel olarak, yaşamın bütünselliğini kavramaya ve onun içinde kendi yerimizi bulmaya çalışırız.

Filozofun yolu gezgin ve öğrencinin topladığı kavrayışlara bağımlıdır. Bunlar olmadan, o, kafası duygusuz hipotezlerle dolu, kuru bir ukaladan başka bir şey değildir. Filozofun sezgisel sıçrayışı deneyimle körüklenmelidir. Aksi takdirde, gerçekle bağı olamaz.

Hıristiyanlık, Budizm, varoluşçuluk - filozofun stratejisi bunların hepsini hazmetmek, ama asla her hangi bir sistemin onun yerine düşünmesine izin vermemektir. Sürekli daha fazla deneyim toplamalı, daima değişiklik, tadilat yapmalı ve hayat görüşünü derin-

leştirmelidir.

Yay'ın stratejisi, bir anlamda, hayatı bir serüven gibi yaşamaktır Güvence düşüncesinden vazgeçmesi gerekir. Arkasına saklanmakta olduğunu farkettiği her fikir veya görüşü gönüllü olarak bir kenara bırakmak zorundadır. Tereddüt etmeden ilerlemeli, mucizeler umut etmelidir. Ve her zaman o klasik Yay ustalığını - inanç sıçramasını - sergilemeye hazır olmalıdır.

Kaynaklar

Yay'ın stratejileri için kişisel özgürlük zorunludur. O olmadan gezgin kurur gider. Öğrenci aklı körelten bir sıradanlığa hapsolur. Filozof daha geniş bir perspektif kazanamaz ve onu değişen koşulların gerçeğinde tetkik edemez.

Buna uygun olarak, vurgulanmış bir özgürlük sevgisi Yay'ın kaynağıdır. Kısıtlanmaktan bu kadar korkan başka bir burç yoktur.

Coşku, maceracılık, neşeli bir ruh - bunlar da Yay'ın kaynaklarıdır. Hayat Okçu'ya ne yollarsa, o hazırdır. Adapte olabilir, esnektir, sıkıntılardan kolayca kurtulabilir.

Bir insanda, güçlü Yay unsurları, zırvaya, boş lafa karşı hazırlanmış sigorta poliçeleri gibidir. Üzüntü, depresyon olasıdır. Ama Okçu'da bunlar geçici durumlardır, bir serüvenin ucu göründüğünde veya yeni bir olasılıkta hemen yok olmaya hazırdırlar.

Yay hayatın anlamıyla ilgili hazır bir duyguyla doğmayabilir. Ama hayatın bir anlamı olduğundan emindir. Okçu için bu, sorgulanamaz bir düşüncedir. Sanki kafasında boş bir altarla dünyaya gelmiş gibidir - içgüdüsel bir şekilde, ona bir ikon bulmaya girişir. Bu, edebiyat olabilir. Veya dünya devrimi. Kendi özgür ruhuyla, kendi tanrısını, üzerindeki baskılara aldırmadan, seçer.

Yay'ın kaynağı? Kendi ideallerine inanç. Bu inanç binlerce biçimde olabilir, ama ne biçim alırsa alsın, Okçu onunla yaşar. Diğer burçlar sorgulamadan, uygulanabilirliğine bakmadan, neye mal

olduğuna aldırmadan, bu kadar prensip düzeyinde iş göremezler. Yay doğruyu yapar. Bu "doğruluk" özveri doludur ve herkes buna katılmayabilir. Ama bir kere Yay'ın tanrısını öğrenince, onun davranışlarını, bir planetin güneş etrafındaki hareketinde olduğu gibi, tahmin etmek mümkündür.

Karanlıklar

Tedbirliliğin kurtuluşumuz olduğu zamanlar olabilir. Hayat bazen karanlık, umulmadık güçlerle ve masumiyet maskesi takmış tuzaklarla doludur. Tereddüt ve kuşku bizi kurtarabilir. Ama bunlar Yay'a, mayonun bir Eskimoya yabancı olduğu kadar, yabancı duygulardır.

Yay pembe gözlükleri, hevesleri ve inancıyla bir çok bataklığa doğru körlemesine yürüyebilir. Aşırı iyimserlik, boyunu aşma ve yanlış değerlendirme Yay'ın gölgeleridir. Çevre yolunda, diğer arabaların oyun arkadaşları olduğu düşüncesiyle, sırf eğlence için, altın renkli bir tır şekline bürünmüş bir av köpeği gibi, hayatın tekerlekleri altında ezilip gidebilir.

Bu sarsak adımların gücüne gereğinden fazla inanabilir. Çıkmaz bir dönemeçe atlayabilir. Kendine bir guru saptayarak, onunla toplu mezarlara doğru yürüyebilir - ve hepsini inanç adına yapar.

Yay'ın korku verici gölgesi en bariz şekilde özel insan ilişkilerinde açığa çıkar. Özgürlüğün evrimsel süreci için zorunlu olduğunu bilmesine rağmen, sonsuz aşk beklentisiyle onu bir kenara atabilir. Aşırı iyimser, saf ve kendini iyice düşünmeden kaptıran yapı gene devreye girerek oku yolun yarısında tuzağa düşürür. "Koşturmaca içinde evlendi, boş zamanında pişman oldu" sözü birçok mutsuz Yay'ın mezar taşında yazılı bir hitabedir.

Güçlü inanç, mizah yeteneği, ya herru ya merru deyip bir işe girişme arzusu - hayatı dolu dolu yaşamamıza yardımcı özellikler. Yay hepsine sahip. Ancak yaşamın ne kadar geçici ve dayanıksız ol-

duğu duygusunu dengelemeden ve kıvılcımın çok kolay yok olduğunun farkına varmadan, pembe gözlüklü Yay trajedinin burcuna dönüşebilir.

OĞLAK (CAPRICORN)

Eleman:	**Toprak**
Nitelik:	**Öncü**
Arketipler:	**Münzevi**
	Baba
	Başbakan
Glif:	

Bir erkek çocuk olarak, büyücüyü,
herşeyi yapabilecek birisi olarak düşündün.
Bir zamanlar ben de öyle düşünmüştüm.
Hepimiz öyle zannettik. Oysa doğru şu ki,
bir insanın gerçek gücü büyüdükçe ve bilgisi
genişledikçe, izleyebileceği yol - ta ki en
sonunda hiçbir şeyi seçmeyeceği, sadece ve
tamamen yapması gerekeni yapacağı kadar -
daralıyor.

--Ursula K. LeGuin

Sembol

Deniz keçisi. Balığın kuyruğuna sahip bir dağ keçisi; olası olmayan bir yaratık. Denizde yüzen, karada ördek gibi yürüyen bir hayvan. Semboller dünyasında farklı. Orada, deniz keçisi bütün hantallığını ve savunmasızlığını kaybediyor. Mutlak ve en büyük gücün sembolü oluyor.

İki dünyanın da - deniz ve yüksek kayalıklar - hakimi oluyor.

Deniz keçisi en korkutucu zirvelere tırmanır, yoğunluğu azalmış havayı teneffüs eder. Engin okyanuslarda yüzer. Onu hiçbir şey durduramaz. Güçlü iradesi bir hedefe kilitlendi mi, mağlup edilemez. Sadece seçmesi gerekir. Önünde durabilecek bir şey yoktur.

Son Nokta

Hırslı, maddeci, güce aç - popüler edebiyatın gri, anlamsız ama çekici sözleriyle tanımlanan, kimliği belirsiz Oğlak'ı hilekar bir şeytandır. Hesapçı, manipülatif, en küçük zaafı hemen sömüren. Sinsi ve kaygan bir fırsatçılığa örnek olarak sunulmaktadır.

Bu tür tanımlamalar Oğlak'ın gölgelerini açıklamak için kullanılabilirler. Ama onun son noktası ile ilgileri yoktur.

Maddesel dünyada gücü temsil ettiği doğrudur. Ancak bu para demek değildir. Fotoğrafının Newsweek'in kapağında çıkması değildir. Birçok güçlü adam hayatını, toplumsal rolünün eleştirileri ile bağlanmış, bir rehine gibi sürdürmektedir. Rollerinin dünyasal gücü vardır; ama kendilerinin yoktur. Ve bu Oğlak'ın yolu değildir. Oğlak için dünyasal gücün tanımı farklıdır. Bu güç şan, şöhreti ifade etmez. Özgürlüğü ifade eder. Dünya arenasında, Oğlak kendi öz karakterinin buyruklarına uymak zorundadır. Bir insanın doğası ile toplumsal kimliğinin evliliği - Oğlak'ın son noktası. Toplumsal forumda ispatlanan ve ifade edilen, iç ve dışın birliği.

Bir anlamda, Oğlak bütünlüğün sembolüdür. Burcun en gelişmiş ifadesinde yalan ve yapmacık yer almaz. Sadece, görülmez kişisel öz ile gözle görülür toplumsal tavrın birleşmesi bulunur. İnsanın işi ile hayatı birbirinden ayrılamaz. İkisi birdir.

Bunu başarabilmek için Oğlak'ın alkışlara karşı tamamen sağır olması gerekir. İşi, halka açık, kalabalığın gözü önünde olmasına rağmen, hiçbir zaman kalabalığa oynamamalıdır. Eğer toplumsal onay tuzağına düşerse, her şeyi kaybeder. Yine de bundan kaçması zordur. Onunla flört eden, onu ayartan alkışlar her zaman oradadır.

Gücün baştan çıkarıcılığını engelemek için, Oğlak'ın yalnızlığın, inzivanın efendisi olması gerekir. Önemli olan yalnız başına zaman geçirmesi, iyi bir strateji olmasına rağmen, değildir. Can alıcı nokta onayı kendi içinde aramasıdır. Başarmak için başarı ve başarısızlığa, övgü ve yergiye karşı kayıtsız olmalıdır. Yalnız başına durmalıdır.

Oğlak'ın son noktası? Bütünlük ve yalnızlık. Her ikisine de ulaşmalıdır. Birisini başaramazsa, diğeri de çöker.

Strateji

Özellikle gelişimin erken dönemlerinde, yalnız başına zaman geçirmek iyi bir stratejidir. Oğlak kimsenin onayına ihtiyacı olmadığını öğrenmelidir. Hiç kimse onu takdir etmese veya övmese bile, kendi projeleri ve düşünceleri, ne olursa olsun, ona hoşnutluk sağlayacaktır.

Bu ifadeyle Oğlak'ın soğuk ve sevgisiz bir burç olduğu kastedilmiyor. O da sevebilir ve sevilebilir. Bu sevgi onun stratejisini bozmaz. Sadece başka bir insana **gereksinim** duymaktan kaçınması gerekir.

Oğlak'ın stratejisi kendine yeterliliği için pratik destekler bulabilmesine bağımlıdır. Yalnız yürüyüşler. Özel hayaller. Tek başına kayağa gitme, yelken açma: yalnız yapılabilen her şey ona yardımcıdır - kitap okuma, meditasyon, yalnızlığı sıkıcılıktan bir olanağa dönüştüren, hevesle girişilen her uğraş veya alışkanlık.

Ancak bu yalnızlık içsel olarak sağlandığı zaman Oğlak'ın dikkati dışarıya yönelmelidir. Bunu olgunlaşmadan yaparsa, gözleri, güneşe bakmış gibi, cazibe ve parıltı ile körleşir.

Oğlak bir tırmanıcıdır. Parıltılı dünya ona, Everest'in bir dağcıya geldiği kadar, çekici ve kamçılayıcı gelir. Zirvelere tırmanması gerektiğini bilir. Kabusu, yanlış yolu seçebileceğidir.

Bu Oğlak'ın yolunda kritik bir ayrımdır. Dünya önünde bütün

parıltısı ve rengiyle açıldığında, o yalnızlığına geri dönmelidir. Geriye bakma gücünü bulmalı, gözlerini başkanlık sarayından ayırıp, köklerine doğru döndürebilmelidir.

Bu geriye dönüş geçici bir durumdur: Oğlak tırmanacaktır. Dünyayla yüzleşmesi gerekir. Ayartıcılığına direnme yolu olarak saklanmayı seçtiğinde hiçbir şey başaramaz. Geriye bakma süresi ise başkalarının onayına ihtiyacı olmadığını hatırlayacak kadardır. Kendisine saygısı zaten vardır. Kim olduğunu zaten bilmektedir.

Oğlak güveni tazelenmiş bir şekilde, şan ve şöhret dünyasına soğuk bir göz atar. Ve bu dünyaya girer, ama aklı bir hedefe kilitlenmiştir: kendisine doğal geleni yapmaya. Oğlak kişisel değerlerini, ilgi alanlarını ve isteklerini ifade edebileceği bir toplumsal rol seçmek zorundadır. Bu rol belki işidir. Belki de gönüllü katıldığı bir uğraşı. Veya bir toplumsal hizmet. Belki de - bir orkestrada klarnet çalmak gibi - kişisel bir tutkudur. Ne olursa olsun, insanlar ona saygı duyabilir, onu yüceltebilir ve usta olarak kabul edebilirler. Veya bir fiyasko olarak nitelendirebilirler. Hiç fark etmez. Her koşulda da, Oğlak bir galaksi gibi kayıtsız kalmak durumundadır. Önemli konu kendisi olup olmadığıdır.

Kaynaklar

Başarı makinesine bağlanmak o kadar da zor sayılmaz. Bazı hünerleri öğrenmek, doğru insanlara gülümsemek ve bu tavrı bir kaç yıl sürdürmek yeterlidir. Bunda utanılacak bir şey yok, ama Oğlak'ın rotası bu değildir.

Toplum içindeki yerini, Oğlak gibi, oluşturabilmek daha meydan okuyucudur. Yenilgiler, belirsizlikler, küçücük kazançlarla geçen uzun zamanlar - bütün bu engeller insanın başına bela olur. Ama Oğlak hazırlıklıdır. Acımasız baskılara dayanabilmek için iki kaynağa sahiptir: sabır ve öz disiplin.

Diğer burçların aksine, Oğlak bekleyebilir. Ancak bu bekleyiş

kararsızlık değildir. Bocalama değildir. Üç metre ötede kendisini farketmemiş fareye konsantre olup, donmuş gibi duran bir kedinin yoğunluğu ve sessizliğidir.

Oğlak'ın öz disiplini de eşsizdir. Kararını verdikten sonra, baskılara aldırmadan, rotasını izler. Korku, direnç, hayal kırıklığı - hiçbir şey onu etkileyemez. Bu güçleri hissedebilir, ama Oğlak'ın gerçek tavırları duygularını değil, amaçlarını yansıtır.

Oğlak'ın bir başka kaynağı daha vardır: içgüdüsel pratiklik. İkiyle ikiyi topladığı zaman, beş olmasını ne kadar arzu ederse etsin, hep dört elde eder. Hayallerin hayatındaki yeri o hayallerin gerçekleşebilmesi olasılığına bağlıdır. Eğer bu olasılık varsa, hayali gerçek yapana kadar, kararlı ve verimli bir şekilde çalışır durur. Eğer olasılık yoksa hayali geçmiş tarihli bir gazete gibi buruşturur atar.

Oğlak'ın kaynakları? Kısaca, demir gibi bir iradedir. Yalnızlığı, kararlılığı, sabrı, şaşmaz mantığı - hayallerini asla unutmadan, günlük hayatın umutsuzluklarını ve fırtınalarını savuşturmasına yardımcıdır. Yavaş olabilir. İzlediği patikada ölmüş kalmış gibi görülebilir. Ama en sonunda, mutlaka istediğini elde eder.

Karanlıklar

Oğlak'ın yolu aşırı ölçüde soğukkanlılık gerektirir. Bu doğru şekilde uygulanırsa, her zirveye tırmanmayı sağlar. Oğlak seçer ve hareket eder. Eğer başarısızlıkla karşılaşırsa, direnir. Ama soğukkanlılığını yanlış kullanırsa, felaketle yüzyüze gelir.

Oğlak'ın soğukkanlılığı herzaman objektif dünyaya uygulanmalıdır. Davranışlarının doğasında yansımalıdır. Eğer Oğlak sinir bozukluğu yaşarsa, kararlılığı duraksarsa, soğukkanlılığı çarpıtılır. Artık kendisini davranışlarda gösteremez. Sübjektif bir biçimde, hayatın gelişmelerine ve olaylara duygusal tepkilerin bastırılması olarak gözlenir.

Oğlak bir kayaya dönüşür.

Başka hiçbir burç bu kadar buz gibi duygusuz görünemez. Hayatı kontrol dışı sarsılırken, o bir obsidyen (camsı kaya) bloğu gibi soğuk durabilir. Bu gidişatın ilerisinde, Oğlak gölgesiyle karşılaşır. Gölgesi doğal yalnızlığının yozlaşmasıdır. Yani **kimsesizlik.**

Kimsesiz, ifadesiz Oğlak hala heybetli bir yaratıktır, ama artık kötü duyguları ve istekleri vardır. Kendi yolunu kaybettiği için, etrafındaki insanların yolunu saptamaya çalışır. Zorba bir diktatör gibi davranır. Hayatını eşit olarak sürdürmesi gereken insanlara karşı patronca bir tavır takınır.

Aç bir kurtun leş araması gibi dünyada güç peşine düşer. Gittiği her yerde otoritesinin alanını genişletmeye bakar.

İçinde bulması gereken onayı dışarıda bulmaya çalışır. Ve bunu başarır. Azgın bir gelincik gibi kararlı ve inatçı, tepeye giden yolu pençeleriyle tırmanır. Ama oraya ulaştığında, gene de hoşnut değildir. Daha fazla zorlamaya başlar. İşkolik olur. Bedeninin ihtiyaçlarını göz ardı eder, kalbinin acısına kulağını tıkar. Ve rolünün, sorumluluklarının kurbanı olarak ölür. Belki öldüğünde zengindir ama yıldızlar arasındaki boşlukta hareketsiz sürüklenen bir kum taneciği gibi yalnızdır.

KOVA (AQUARIUS)

Eleman:	**Hava**
Nitelik:	**Sabit**
Arketipler:	**Dahi**
	Devrimci
	Doğrucu
	Bilim adamı
	Sürgün
Glif:	

Eğer yolda Buda'yla karşılaşırsan,
öldür.

--Zen Budist sözü

Sembol

Kova'nın glifi - bir çift, paralel dalga biçiminde çizgi - genellikle su zannedilir. Oysa bu çizgiler, bilginin sembolü, yılandır.

Cennette, yılan Havva'yı bilgi ağacının meyvasını yemesi için baştan çıkarmıştır. Havva yiyince, Tanrı onu ve Adem'i bahçeden atmış ve dünya tarihini başlatmıştır.

Ancak Havva bu bilgiyi kazanırken önemli bir şeye daha neden olmuştur. Bu tek Kova'sal hareketle, güvenlikten ve hatta akıldan daha değerli, bir niteliğe hayat vermiştir.

İnsan özgürlüğünü doğurmuştur.

Son Nokta

Özgürlük - Kova'nın son noktası. Ne demek? Bireysellik. Kendi yolunu seçme yeteneği. Ne istiyorsak onu yapabilme. İster anne, baba, ister başkan veya başka bir otorite figürü olsun, kimseden

emir almama.

Söylemesi yapmasından kolay.

Bireyselliğimizin karşısında muazzam güçler durmaktadır. Eğer izin verirsek bu güçlerin akıntısıyla sürüklenip durabilir ve sonunda, dans eden maymunlara dönüşebiliriz. Arkadaş baskısı. Yerleşik kalıplara uyma. Sosyalleşme. Kabul edilme arzusu. Bunları bir kenara bırakın. Temelde iki efendiye hizmet ediyoruz: kendi doğal yapımız ve çevremizdekilerin istekleri, kaprisleri. Özgürlüğümüz derhal taviz veriyor.

Kova için bu taviz lanetlidir. **Kova'nın en ölümcül düşmanı kabile içgüdüsüdür.** Eğer buna kapılırsa herşeyi kaybeder. Gündelik varoluş komedisinin sıradan karakterlerinden birisine dönüşür.

Kova ve taviz: barış ve nükleer savaş başlıklarının birarada bulunması gibi.

Kova, kabile iç güdüsüyle baş edebilmek için **gerçeğe mutlak bir bağlılık** geliştirmek zorundadır. Sonucu ne olursa olsun, gördüğünü söylemelidir. Özgürlüğüne, doğrudan bir zorlama veya sinsi bir ikna yoluyla, meydan okunduğunda direnmelidir. Bir sürgün gibi, kaderini - kendi topluluğunun değerleri ve motivasyonlarıyla sonsuza dek uyumsuzluk - gönüllü olarak kabullenmelidir.

Kova'nın son noktası? Taviz vermeden kendini ifade. Kusursuzlaştırılmış bireysellik.

Strateji

Kova'yı Milattan Önceki zamanlarda duvarlarla çevrili bir yerleşim olarak düşünün. Vahşet kol geziyor. Her yerleşim farklı bir kültür ve komşu yerleşimlerle aradaki gerilim bitmek bilmiyor.

Eğer Kova'nın duvarları bir kuşatmanın baskısına dayanamayıp yıkılırsa, kültürü de yok olacak. Galip ordular Kova'nın kralını öldürüp, tapınaktaki tanrılarını kaidelerinden söküp atacaklar, yerine kendi tanrılarını dikecekler.

Teslim olmak söz konusu bile değil. Düşman bir kere kapıdan girerse, ardından katliam ve tarihe gömülme gelir. Kova için bir tek strateji vardır: ne pahasına olursa olsun savunmak. Anlaşma yok. Taviz yok. Sadece taş ve havan topunun kesin gerçekliği var.

Duvarla çevrili yerleşim benzetmesi çok uygun, ama şimdi tarihi bir toplumun kültürel bütünlüğünden söz etmiyoruz. Bir insanın özgürlüğü ve bireyselliğinden söz ediyoruz.

Düşman duvarların dışında sıralanmış. Kapıların önünde toplanmış, kırmak için demir uçlu kalın kütüğü, şahmerdanı hazırlıyorlar.

Kova için, bu kütük bir çok biçim alabilir, ama özünde, **içinde yaşadığımız kültürün yerleşik davranış düzenine uymamız için bize uyguladığı baskıdır.**

İçsel olarak, hepimiz kendimize özgü eğilimlere ve değerlere sahibiz. Ama genellikle toplumun bizim için farklı planları vardır. Konuşmaya başladığımızdan beri, başarı, terbiye ve akıllılığın ne olduğunu anlatan tanımlamalarla programlanıyoruz. Bir çoğumuz için bu düzene uymak doğal, hatta yararlıdır. Ama, Kova için bu bir ölüm cezası demektir.

Kova şahmerdana direnmek zorundadır. **Kültürünün zorlamalarına karşı savaşması şarttır.** Stratejisi, bireyliğinin buyruklarını dinlemek, çevresindekilerin öfkesine, şüphesine ve yuhalamasına rağmen, kendi seçimlerini yapmaktır.

Parolası "herkes deli olduğumu düşünse bile, ben akıllı olacağım"dır.

Eğer bu parolayı uygularsa, toplum özgürlüğünü zorla - hapis veya tımarhane - elinden almaya kalkışabilir. Bunlar gerçek şahmerdanlardır. Genellikle kültürel baskılar çok belirgin değildir: "Bu şekilde davranmaya devam edersen bir işte barınman çok zor. Seni aç ve güvencesiz bırakırız, rahatsız ederiz. " Veya: "Sen devam et, seninle alay edeceğiz. Deli diye damgalayacağız. Hiçbir üretimini ciddiye almayacağız."

Bu şahmerdanlar yetmezmiş gibi, Kova'nın düşmanlarının ikinci bir numarası daha vardır. Şehrin duvarları içine ajanlar yerleştirmişlerdir. Görevleri kale kapılarını içeriden açmak olan casuslar. Kova'da bu ajanlar onu seven insanlar biçimini almışlardır. Ve gerçekten de onu severler. Ancak bu, onu anladıkları anlamına gelmez.

Ajanlar Kova'nın savunma mekanizmalarını çoktan bozmuşlardır. Duvarları çoktan aşmışlardır. Bunlar eşler olabilirler. Bunlar arkadaşlar olabilirler. Bunlar genellikle ebeveynlerdir. Ve Kova seçimlerini yaptıkça, müthiş bir baskı oluştururlar. Tekrar düşünmeye zorlarlar. Kendi beklentilerine uymaya zorlarlar.

Nasıl? Kalpleri belki doğru yerdedir, ama, farkında olsalar da olmasalar da, yöntemleri çok tehlikelidir, haincedir. Bunlar Kova'nın sorumlulukları nedeniyle kendisine ihanet etmesi gerektiğine inanmasını sağlarlar. Eğer Kova onları gerçekten seviyorsa, yuvarlak deliklerle dolu bir toplumda kare bir pim olduğu için yaşadığı fırtınayı izlemelerine fırsat vermemesi, yuvarlak deliklere uymak için yuvarlanması gerekir.

Bu casuslara karşı koymak, şahmerdana direnmekten daha zorlu bir sınavdır. Kendi özgürlüğünü savunurken, acı dolu ve ürpertici bu meydan okuma karşısında, çelik gibi olması gerekir. Kendisini seven insanların kalplerini kırmak zorundadır. Her ne kadar, bu insanların hayal kırıklıkları ve acıları, kendilerinin Kova'yı hamur gibi yoğurup, istemediği bir kalıba sokmak arzularından kaynaklansa bile hissedilen acı gerçektir. Kova bir tek tavizle bu acıyı dindirebilir. Ama yapamaz. Olduğundan daha farklıymış gibi davranamaz.

Kova katı yürekli midir? Hayır, ama genellikle öyle görünür. Yolu, onu gerçek bireyliğin berrak ve ince stratosferine götüren, çetin bir yoldur. Ve eğer onun bu yükselişi aşağıda kalanları hayal kırıklığına uğratıyorsa, bazen kırık kalplerin özgürlüğünün bedeli olduğu bilgisiyle yanına alabildiği kadarını alması ve bu acıyla yaşaması gerekir.

Kaynaklar

"Her yıl mısır ekmeden önce bir bakireyi yağmur tanrısına kurban ederiz. O da her yıl bize karşılığını verir, yağmuru yollar. Buna rağmen, sen şimdi kimseyi kurban etmemiz gerekmediğini, yağmurun yine de yağacağını söylüyorsun"

Onbin yıl önce bazı Kova'lar bu sözleri duyup, silahlarına sıkı sıkı sarıldılar. Bu inançları nedeniyle öldürülmeyenler, insan tarihindeki gidişatın değişmesini sağladılar.

Niçin? Çünkü **doğruyu gördüler** ve kimse onları aksine inandıramadı. Gün gibi ortada olana baktılar - ve kimsenin göremediğini gördüler.

Aklın radikal bağımsızlığı için bir kelime vardır. Bu kelime Kova'nın en önemli kaynağını anlatır. Bu kelime **dahidir.**

Dahi - bize aşırı zeki olarak öğretilmiştir, ancak bu yanıltıcıdır. Zeka dahi için bir araçtır. Deha yeniyi düşünebilme, eski problemleri yeni yöntemlerle gözden geçirme yeteneğidir. **Deha bize öğretilmeyen yollarla düşünebilme yeteneğidir.** Ve Kova bu yetenekle donatılmıştır.

Bu yıl bir bakireyi kurban etmeyelim: bu isyankar düşünceyi üreten insan, anında büyük bir dirençle karşılaşmıştı. Köyde belki bin kişi yaşıyordu. Eğer öyleyse, bunun dokuz yüz doksan dokuzu bu önerinin delilik olduğunu düşünmüştü. **Ama bizim Kova kahramanımız bunun gerçek olduğunu biliyordu** - ve bu kuşkusuzluk onu kurtardı. Ve bugün bile kurtarmaya devam ediyor. Kova, hiç kimse onunla aynı fikirde olmasa bile, seçimlerinin doğru olduğundan **emindir.**

Kova'nın ikinci bir kaynağı vardır. O olmadan dehası fazla işe yarayamaz. Salt bilgi, insanı kendisine doğru uzanmış suçlayıcı parmaklara direnmeye hazırlayamaz. İkinci kaynağı azaltılamaz, boyun eğmez **inatçılığıdır.** Ayaklarını yere sıkıca bastım, Alplerdeki Matterhorn tepesi bile sabah rüzgarında uçuşan bir toz tanesi

gibi görünür. Hiçbir şey Kova'yı kıpırdatamaz.

Karanlıklar

Bu inatçılık Kova'nın stratejisine hizmet eder. Kabile iç güdüsünün ağırlığına direnebilmek için, yılmaz bir emin olma duygusuna ihtiyacı vardır. Ruhunun derinliklerinde bir yerlerde, sarsılmaz bir güvenle, algılama gücünün sağlamlığına, başkaları aksini savunsa bile, inanmaktadır.

Ancak aynı inatçılık onu mahvedebilir.

Kova bireyliğini yapay bir şekilde ifade yolu geliştirip, bunu bütün inatçılığı ile savunabilir. Blue jeanden başka bir şey giymeyi reddedebilir. Genel müdürün yanında argo konuşma konusunda direnebilir. Klasik müzikten başka bir şey dinlememekte inat edebilir. Bu tür egzantriklikler genellikle önemsiz ve zararsızdırlar. Ancak en büyük tehlikeleri Kova'yı gerçek yolundan, bireyleşmekten, saptırmalarıdır.

Bu tuhaf inatçılıklar Kova'nın gölgesidir. Kendi hayatını biçimlendirmek konusunda direneceğine, toplumun baskılarına gönülsüzce razı olur. Temel olarak geleneksel bir yolu izler, doğru gelişimsel uğraşılardan yan çizer. Ve mevcut özgürlük, isyankarlık duygularını daha güvenli görünen arenalarda sergiler.

Dahi yok olur. Karşı çıkış kalmaz, devrimci düşünceler kalmaz. Sadece, kalabalığın içinde dolaşan, öngörülebilen bir hayat sürdüren ve bu hayatı temelde zararsız, ama insanı çileden çıkaran tuhaflıklarla renklendiren isimsiz bir yüz kalır.

Kova'nın gölgesi daha da karanlık olabilir.

Gelenekçilik bir kusur sayılmaz. Çoğumuz doğuştan geleneksel insanlarız. Topluma uyduğumuzda, kendimize de uyarız. Kova'da ise durum farklıdır. Onun için gelenekçilik bir maskedir. Bu maskeyi takmayı tercih edebilir, ama eğer takarsa ödeyeceği bedel çok yüksektir: artık sürdürdüğü hayat kendisine ait değildir.

Kova'nın bu karanlık yoldaki yolculuğu dışarıdan başarılı görülebilir. Dengeli, ağır başlı ve nazik olabilir. Servet sahibi ve nüktedan olabilir. Ancak kendisini bir yabancı gibi hissetmektedir. Bir başka ülkede sahte hüviyetle dolaşan ajan gibidir.

Kova yabancılaşmıştır.

Bu durumda en yakınındakiler bile onun kim olduğunu bilemez. İlişki seyrini sürdürür, ama aradaki uzaklık hep hissedilir. Mesafelidir, hatta belki soğuk veya duygusuz. Güzel konuşur. Sorumluluklarını yerine getirir. Doğru şakalara güler. Şaka yapar. Ama kimseyi kandıramaz. Herkes çok önemli bir noktanın açığa çıkamadığını bilmektedir.

Buz gibi gözlerin arkasında boşluk ve kayıp bir insan bulunmaktadır.

BALIK (PISCES)

Eleman:	**Su**
Nitelik:	**Değişken**
Arketipler:	**Mistik**
	Hayalci
	Şair
	Pandomimci
Glif:	**X**

... bizler ışık veren varlıklarız.
Algılayıcıyız. Bilinciz; cisim
değiliz; katı bir madde değiliz.
Bizler sınırsızız.

--don Juan Matus
Carlos Castaneda'dan alıntı

Sembol

Okyanus. Balık değil, ama balığın evi: Ana Okyanus, denizaltı dünyasının, ışıltılı bitkiler ve hayvanlar topluluğunun, kayıp şehirlerin krallığı. Okyanus: yaşamın anası, anlaşılamazın, nüfuz edilemezin, hissedilir ama bilinmezin endişeli sembolü.

Okyanus: kıtaların kıyılarını yıkayan, milletlerarası sanat ve kültür taşıyan, savaş taşıyan, hastalık taşıyan, şarap ve yiyecek, şair ve müzisyen taşıyan, sonsuza kadar dünya kültürlerini harmanlayan, kaynaştıran.

Balık'ın okyanusu: bizi birbirimize bağlayan gizemin sıvı sembolü.

Yaşamın sembolü.

Son Nokta

Tibet tepelerinde Budist hocalar öğrencilerine dünyayı bir hayal olarak düşünmelerini öğütlerler. İnsanlar, olaylar, ilişkiler, hatta dağlar - bir serap gibi, aklımızın içindeki hayali imgelerin bir oyunu gibi algılanmalıdır.

Bu Budist düşünce batıda yanlış yorumlanır. Dünyanın gerçek olmadığını, atomlarının ve moleküllerinin hayale dayalı olduğunu anlattığını düşünürüz.

Budist hocalar için dünyanın gerçek olması vaya olmaması önemli değildir. Buradaki nokta daha derindir: önemli olan dünyayı dolaysız olarak deneyimlemediğimizin, bilgi ve anlayış (farkındalık) kanalıyla deneyimlediğimizin farkına varmaktır.

Farkındalık: beyinsel, kafamızın içinde bir şey. Dünyayı algılama, beynimizin kıvrımları, büklümleri arasında oluşan elektrokimyasal bir fenomendir. İmgelerin oyunu. Sadece bir hayal.

Çoğumuz için böyle bir bilginin uygulamaya dönük bir faydası yoktur. Bizi ister bir köpek ısırsın, ister bir köpeğin hayali, sonuç

aynıdır: canımız yanar.

Balık içinse, bu bilgi herşeydir. Niçin? Çünkü Balık bilincin sembolüdür. Geleneksel olarak mistisizmle bağlantılandırılan Balık'ın evrimsel yolu aklın çalışma biçiminde köklü bir değişimi temsil eder. Dişliler yerinden oynar. Balık dünyayı gözlemlemek yerine, dünyayı gözlemlemekte olan aklı gözlemler. Objektif evren buharlaşır. Geriye sübjektif reaksiyonlardan oluşan uçsuz bucaksız bir sistem kalır.

Geriye kalan hayaldir.

Balık'ın son noktası? Kavrayış. Aklın yönelmesinin çok belirgin olmadan değişimi. Hiçbir şeyi değiştirmeyen, yine de her şeyi değiştiren bir yönelme. Nereye gidersek gidelim, ne yaparsak yapalım, ne görürsek görelim, kaçınılmaz tek bir gerçekle - kendi bilincimizle - karşılaşacağımızın bilgisi.

Strateji

Yaşamımızdaki olaylar bizi, acımasızca, dünyanın oralarda bir yerde olduğuna, aklımızdan bağımsız objektif bir gerçekliğin bulunduğuna inanmaya zorlarlar. Buz gibi rüzgar paltomuzdan içeri sızarak kemiklerimizi sızlatır. Kızgın yağ tavada sıçrayarak elimizi yakar. Sevgilimiz ortadan kaybolur ve birkaç ay midemiz ağrır.

Etki ve tepki.

Balık'ın her stratejisi objektif evrene inancı yıkmak üzerinde yoğunlaşmıştır. Balık bu kesinlikten kurtulmalıdır. Dünyayı bırakmalıdır.

Nasıl? Bir strateji, hergün birkaç dakika akıl üzerine odaklanmaktır. Gözleri kapatmak, nefesi yavaşlatmak, düşünceleri durdurmak, ve sadece bilinci yaşamak. Bilincin kapsamını değil - normalde aklı dolduran endişeleri, teorileri ve gürültüyü değil - ama bilincin kendisini. Boş. Şekilsiz, düzensiz. Huzur dolu.

Bu süreç için bir isim meditasyondur. Ancak bu sözcüğe çok an-

lam yüklenmiştir. Estarengiz gülümsemeli, uzun beyaz sakallı bir Hintliyi, tütsüyü, yalınlığı ve kendini zora sokmayı çağrıştırmaktadır. Bunların hiç biri gerekmez. Balık için, meditasyon doğal, organik bir fonksiyondur. Hiçbir teolojiyi ve metafiziği ima etmez. Buna kısaca "kafayı bulma, uçup gitme" diyebiliriz.

Ne isim verilirse verilsin, meditasyon Balık için zorunlu bir evrimsel stratejidir. Bu kanalla akıl kendisinin farkına varır. Beş duyu sayesinde dolan bilgi barajına takılıp kalmaktan kurtulur.

Yaratıcılık da aynı şekilde çalışır. Balık yaratıcı gücünü ortaya salıverince, dış dünya sahneden çekilir. Şiirin bir sonraki satırı, sonatın bir sonraki notası, tablonun bir sonraki imgesi - hepsi, objektif dünyada değil, zihinde gelişir. Dikkat fiziksel gerçeklikten uzaklaşır, farkındalığa yönelir.

Evrimsel strateji? Balık yaratıcı ilhamını, gizli hayallerin saf fantezisi veya bir sanat biçimi olarak, ortaya çıkarmalıdır. Niçin? Çünkü hayalgücünü canlandırırken, iç dünyamızı somut ve gerçek olarak deneyimleriz. Olaylar ve koşullar dünyasıyla bağdaştırdığımız gerçekliğin, geçici de olsa, sübjektif hayatımıza girmesine izin veririz. Ve Balık için bu, bir köre görme olanağı tanımak gibidir.

Gerçekte, hayaller dünyasına sürekli yerleşemeyiz. İlişkilerimiz ve sorumluluklarımız var. Beslememiz ve iyi bakmamız gereken bir bedenimiz var. Balık da hepimiz gibi bu dünyada yaşamak zorundadır. Ama dünyada yaşamak, yapacağı işi yavaşlatmasını gerektirmez. Dünyada renkli ve canlı bir hayat sürdürmek, iyi bir Balık stratejisi olabilir. Bir Tibet manastırına çekilmeye ihtiyacı yoktur. Sadece dünyaya bakış açısını değiştirmesi yeterlidir. Başka hiçbir şeyin değişmesi gerekmez.

Nefsini terbiye, perhiz? Balık'ın bunlara ihtiyacı yoktur. Bunlar daha ziyade dışsal davranışlardır. Eğer Balık bu davranışların önemli olduğuna inanırsa, bir fayda elde edebilmesi olası değildir. Sadece olayların ve objelerin zihinden bağımsız şeyler olduğu

düşüncesinden kaçınması gerekir. Rekabetten uzak durmak, yardıma hazır olmak, şefkat, merhamet - eğer Balık bu davranışları geliştirebilirse, dünyasal varlıklarının iniş, çıkışlarını, kayıplarını olgunlukla, ağırbaşlılıkla izleyebilirse, çok canlı ve uyarıcı bir hayat onun evrimsel stratejisini destekler.

Balık'ın stratejisi? Dünyayı bırakmak. Bilincin ulaşabileceğimiz tek gerçek olduğunun ve bir tek bu gerçeği değiştirebileceğimizin farkına varmak.

Kaynaklar

Eğer bırakırsak nereye ulaşırız? Tek başına bu soru bile içinde bulunduğumuz koşullara ve masallarımıza sıkı sıkıya sarılmamız için yeterlidir. Öfkeyle olanaksız olanı sağlamaya - varoluşun bugi bugisi içinde kendimiz için güvenli bir köşe yaratmaya - uğraşırız.

Ama Balık uğraşmaz. O, içgüdüsel bir şekilde, kişiliğin engin bir denizde - bilincin denizinde - yüzen bir mantar olduğunun farkındadır. Dürtüyü hissedince derin bir nefes alarak, zihnin derinliklerine dalar.

Balık için, **zihnin kendisi temel bir kaynaktır.** Burcun sığınağıdır, yaşamın baskılarından ve hakaretlerinden kaçış yoludur. *Periler* ülkesi. Huzur ve mucize dünyası. Büyüleyici bir dünya. Her zaman ulaşılabilir bir dünya.

Ve bu dünya Balık'ı çağırmaktadır.

İmgeler, bilinci fantezi ve yaratıcılıkla doldurarak, spontan bir şekilde derinliklerden yükselir. Balık, başka hiçbir burcun yapamayacağı kadar, **hayal kurar.** Bu hayallerin sanata mı yoksa tatlı hayallere mi yöneldiği farketmez: her ikisinde de, dikkat, dış dünyadaki koşullarla aşırı uğraşıdan uzaklaşıp, içeri yönelmektedir.

Empati, duygudaşlık ve şefkat Balık'ın kaynaklarıdır. Balık'ta kişilik esnektir. Değişken koşullara göre eğilir, bükülür ve akar. Başka insanları anlama, onlara şefkat duyma ona doğal gelir. Balık

basit bir şekilde kendisini diğer insanın konumunda hayal eder. Fazla çaba harcamadan, bu yabancı sübjektiviteyi kendi akıcı farkındalığına yerleştirir. Sanki Balık'ın bilinci, aynı anda, bütün insanların olası bakış açılarını kapsıyormuş gibidir.

Son olarak, Balık içgüdüsel bir şekilde bilincin daha yüksek düzeylerinin de farkındadır. Çocukluktan itibaren, akıl bölgesinin haritasını çıkarmakla, ruhun öncü saflarına uzanmakla meşguldür. Bazı Balık'lar dindar olur. Bazıları psikolojiyle uğraşır. Bir çoğu da doğa üstü güçler ve gaipten gelen haberlerle ilgilenir.

Bu keşif, ne isim alırsa alsın, Balık'ın bir başka kaynağını anlatmaktadır: kendini aşabilmenin mümkün olduğu duygusu. Balık kendisini sayılamaz yollarla ifade edebilir, ama dünyaya üç temel anlayışla gelmiştir: hayat gizemlidir, koşullar bu gizemin örtüsüdür ve bilinç bu örtüyü açmanın tek anahtarıdır.

Bu üç kaynak ona verilmiştir. Bunlarla ne yapacağı onun bileceği iştir. Bundan sonra yalnızdır.

Karanlıklar

Balık kendi bilinciyle büyülenmek zorundadır. Bu büyülenme olmadan, tüm evrimsel süreç durur. Ancak bu yeterli değildir. Büyülenmenin yönlendirilmesi, disiplin altına alınması gerekir. Bunda başarısızlık felakete neden olur.

Balık ruhsal çöküntüye uğrayabilir.

Zihni hayaller ve etkilenmeler seliyle dolar taşar. Ürkütücü duygu dalgaları, korku ve boş hayal dalgaları bilinci aşıp, kişiliğe hakim olur. Ve Balık, zihnin mahzenleri patlayıp, bireyliğini parçalarken, gözleri faltaşı gibi, öylece oturur durur.

Eğer benliğin derinliklerinden gelen bu patlamalar yaratıcılığa ve meditasyona yönlendirilmezse, giyotinden daha öldürücü, ama yavaşlığı nedeniyle daha da vahşidir.

Önceleri Balık sadece sürüklenir. Normal bir kişiliği koruyabil-

mek için gücünün çoğunu harcar. Stratejileri ve bağlantıları için çok az gücü kalır. Bir iş kabul edilmiştir. İlişkiler kurulmuştur. Ve bu noktadan sonra, Balık en az dirençli yolu izler.

Kısa süre sonra, hayat kendi mantığını kurar. Balık azgın bir aygırın üzerinde, düşmemek için çaba harcıyordur. Giderek kendisini üçüncü bir şahsın gözüyle - sanki anlaşılması güç bir filmin karakterlerinden birisiymiş gibi - görmeye başlar.

Bu boşluk, Balık'ın duyarlılığıyla birleşince, tehlikeli bir tuzağa dönüşür - **Balık objektif dünyadan sübjektif dünyaya kaçmaya çalışır.** Bu kaçış bir ilham içermez. Yaşamın rüya gibi niteliklerini içermez. Sadece uyuşma ve hissizleşme içerir.

Balık içmeye başlayabilir. Uyuşturuculara bağımlılık geliştirebilir. Balık'ın bu karanlık yönlerine popüler astroloji kitaplarında sık sık rastlarız.

Ama, daha az anlaşılan, karanlık yönler de vardır.

Balık kendisini kitaplarla, televizyonla veya müzikle doldurabilir. Yemeye ve sekse takıntılı hale gelebilir. Günde on saat uyuyabilir.

Bu aktivitelerin hiç biri yanlış değil. Noktamız bu değil. Önemli olan bunların sübjektiviteyi aşırı uyarıp, objektiviteyi, geçici de olsa, ortadan kaldırabilecekleridir. Burada algılamanın veya kavrama süreçlerinin dönüşümü yaşanamaz. Sadece bu evrimsel konular arka plana atılır, yerine anlamsız yedekleri yerleştirilmiş olur.

Balık'ın gölgesi? **Gerçeklerden kaçış.** Akıl, bütün hayalgücü ve yaratıcılığıyla, dünyadan saklanır, kendi zamanının geleceğini umar, her zorlukta geri döner ve kaderin en kötü eliyle bahse gireceği günü bekler.

BÖLÜM ALTI

PLANETLER

Koç. Başak. Kova. Hepsini biraraya yerleştirirsek, yine temel sembole döneriz: kusursuz daire. Ve bu daire pasiftir. Gökyüzü gibi, öylece, sonsuz durur.

Burçların bize dokunabilmesi için, aktif bir güçle tanışmamız gerekir. Bazı aracıların gökyüzü ile dünya arasında durup, göksel lisanı insanların anlayabileceği bir dile tercüme etmeleri gerekir.

Planetler bunu yaparlar. Sistemi ateşlerler. Onlar olmadan astroloji olamaz, sadece soyutlama ve cansızlık olur. Bize dokunan burçlar değil planetlerdir. Planetler zodyakın enerjisini bize taşırlar, hücrelerimizin ve dokularımızın içine yerleştirirler, yaşamımızı biçimlendirirler.

İyi ama nasıl? Göründüğü kadarıyla, bu düşünce çılgıncadır. Muazzam Jüpiter yarım milyar mil uzaklıktadır. Bir bebek doğduğunda, doktorun çekim gücü bile daha kuvvetlidir. Nasıl olur da bir planet bizi etkileyebilir? Bir planet her hangi bir şeyi nasıl sembolize edebilir?

Astroloji nasıl çalışır? Güç bir soru. Dolunay ile şiddet dolu suçlar arasında saptanmış ilişkiden söz edebilirim. Meslek seçimleri ile yükselen veya alçalan bazı planetler arasındaki bağlantıyı araştıran çok etkileyici istatistiki araştırmalardan söz edebilirim. Eğer ilgileniyorsanız, kitabın sonunda yer alan referans bölümündeki kitaplara göz atabilirsiniz. Ama ben bu kitabı astrolojinin geçerliliğini ispatlamak için yazmıyorum. Umuyorum ki siz, bu kitabı okuduktan sonra, geçerli olup olmadığını kendiniz bir miktar sınayabilirsiniz.

Yine de, insanlar bana planetlerin bizi etkileyemeyeceğini söyleyince rahatsız oluyorum. Bilim bir yana, en azından bir açıdan, bir planetin bize dokunması gerçek ve inkar edilemezdir. Açık bir gecede dışarı çıkın. Gökyüzünde Venüs'ü veya Satürn'ü bulun. Ona bir bakın. Gerçekte ne olmaktadır? Elektromanyetik titreşimler milyonlarca mil öteden, boşluğun içinden, saniyede 186.000 mil hızla retinamıza çarparak, gözümüzde ve beynimizde biokimyasal değişimlere neden olmaktadır. En azından görme duyumuz kanalıyla, planetler bize her gün dokunmaktadır. Bu sürecin mucizevi büyüsü alışkanlık nedeniyle değerlendirilememektedir.

Işık enerjinin planetsel kaynaklardan yeryüzüne ulaşmasının tek biçimi değildir. Radyo dalgaları, mikrodalgalar, X-ışını, infrared radyasyon ve benzeri biçimlerde olabilir. Herhangi bir biçim zihni yapılandıran astrolojik güçlerin taşıyıcısı olabilir. Veya belki bu güçler bize tamamen yabancı bir doğaya sahip. Bilmiyoruz. Tarihin bu noktasında, göksel güçlerle ilgili tutarlı bir teoriye ulaşamamış bulunuyoruz. Ancak bundan ötürü bireylerin büyük bir kaybı yok. Bu sistemin mekaniğini anlamadan da, duyarlı bir astrolojik yorum insanın yaşamındaki değişikliklerle yüzleşmesi sürecine, pratik açıdan çok değerli katkılarda bulunabilir.

Tam olarak ne olduğunu anlamamamıza aldıran kim? Bu kadar belirsizlik bilim için kabul edilebilir bir düzeydir. Örneğin, fizikçiler henüz yerçekiminin nasıl olduğuna dair, hiç açığı olmayan, bir

teoriye sahip değiller. Bugüne kadar tüm yapılabilen fenomeni tam olarak tanımlamayı öğrenmektir. Astroloji de aynı aşamadadır. Planetlerin nasıl çalıştığını bilmiyoruz, ama onların etkilerini tahmin etmeyi ve tarif etmeyi öğrenmiş bulunuyoruz.

Ve bu etkiler tamamen gerçektir. Planetler bizi henüz anlayamadığımız kuvvetlere bağlayan güç hatlarıdır. Herbiri ışığı ileten, ama aynı zamanda ona renk katan, bir filtre gibidir. Mars bir ton ilave eder, Merkür başka bir ton. Bir planet bir burçtan geçerken yeryüzüne bir şey iletir. Ancak bu esnada o şeyin yapısı çarpıtılır. Planet bunda etkendir. Hiçbir planet bir burcu dolaysız olarak algılamamıza izin vermez. Aracılık çarpıtmadır. Sanki burçlara renkli bir gözlüğün arkasından bakıyoruz gibi olur.

Bu sistem nasıl çalışıyor? Yine, bilmiyoruz. Ama burada, büyük olasılıkla, gerçekten fazla uzak olmayan bir tablo var. Bir düşüncenin çıplak bir iskeleti. Belki biz fazla yaşlanmadan, bilim iskeletin üstüne gözlem ve olgulardan oluşan dokuyu giydirebilir.

Zodyak ışıktan yapılmış büyük bir dairedir. Oniki renk bölgesinden oluşan prizmatik bir spektrum, dünyayı bir hale gibi çeviriyor. Bu halenin altında planetler hareket ediyorlar. Herbiri farklı renklere sahip lensler gibi iş görüyorlar. Her biri burçlardan farklı bir hızla geçiyorlar. Bazen duruyor, bazen geri gidiyorlar. Her zaman zodyak ışığını takip ediyor ve onu odaklıyarak yer yüzüne indiriyorlar. Aynı bir çocuğun yerdeki yaprakları büyüteçle yakması gibi.

Ancak ışık bu transmisyon esnasında bozuluyor; planetler onu çarpıtıyorlar.

Şimdi durum Koç'un ve Boğa'nın kırmızıları ve yeşillerinden daha karmaşık bir hale geliyor. Satürn kırmızıya bir miktar gri ekliyor, Jüpiter yeşile bir tutam pembe katıyor.

Bu ışık kanallarının sayısı çok. Biz on tanesini biliyoruz - Güneş, Ay ve sekiz planeti. Daha da fazla olabilir. Bir sahnenin farklı renklere sahip spotlarla aydınlatılması durumunda sahnede bir tek rengin hakim olduğunun sanılması gibi, bütün bu ışık kanallarını

yeryüzüne bir etkisi var.

Ve planetler hiç dinlenmezler; ışık kanalları sürekli değişir. Her zaman zodyakta hareket ederler ve değişik tonları iletirler.

Planet ışınlarının, her dakika değişen, gökkuşağı dünyaya ulaşır. Ve bir biçimde, bu sonsuz değişkenli, sürekli yenilenen renk tonu, doğduğumuz anda bizim içimizde kristalleşir. Eşsizdir, yeganedir. Bir an gibi, tekrar edilemez ve kısadır, geçicidir. Ve bu kişiliğimizdir, yaşam hedefimizdir. Bir ömür boyu bu kristali çözmeye uğraşırız.

İki Güneş Sistemi

Buraya kadar anlatılanların hiçbiri bir astronomun güneş sistemini tanımlamak için yaptıklarıyla ilintili değildir. Sanki birisi astronomlar için, diğeri de astrologlar için olmak üzere, iki tane sistem vardır. Her ikisi de aynı elemanlardan oluşur: Merkür, Mars, Jüpiter ve diğerleri. Ama bakış açısındaki farklılıklar bu ikisinin oldukça farklı görülmesine neden olur.

Astronomun bakış açısı dünya değildir. Onun noktası sanki Güneş'in milyar mil üzerinde bir uzay gemisinin gözlem kulesindedir. Bu kuleden güneş sistemi lise kitaplarındaki bir diyagram gibi görülmektedir. Bir başka deyişle, bir astronom ona objektif olarak bakmaktadır. Ve onun gördüğü düzenli bir sistemdir. Bütün planetler aynı yönde hareket ederler. Her birinin aşağı yukarı belli bir rotası, Güneş'ten belli bir uzaklığı vardır. Her biri oldukça sabit bir hızda hareket etmektedir. Sistemin ortalarına yakın, dört adet "karasal" dünya vardır - bu güneşe yakın, küçük, kayalık planetler, kendi yörüngelerinde hızla dönerler. Sonra geniş bir aralık taşlardan oluşan bir sisle - astroid kuşağı - doludur. Astroidlerin ötesinde astronom yine bir dörtlü görür. Bunlar "dev gaz" kütleleridir. Karasal planetlerden daha büyük olan bu devler metan ve amonyaktan oluşur. İçerdeki dörtlüye göre daha geniş bir alana ya-

yılmışlardır ve hızları daha az çılgıncadır. Son olarak sistemin sağ kenarında (bilebildiğimiz kadarıyla) Pluto yer almaktadır. Planetsel oyun destesinin jokeri; düzensiz bir yörünge izleyen, devler ülkesinin cücesi.

Bir astrolog bu sistemi farklı algılar. Planetleri oldukları gibi görmez, zaten görmek de istemez. Onları göründükleri gibi görür.

Astroloğun bakış noktası Orion'a giden yolun ortalarında asılı kalmış bir uzay gemisi değildir. Tam burasıdır, yani dünyadır. O, bir başka doğruyu aramaktadır. Astronomun genel doğrusunu değil, deneyimlenebilir, yaşanabilir bir doğruyu aramaktadır. Nesnelerin nasıl olduğunu değil, nasıl göründüğünü aramaktadır.

Bir astrolog ne görmektedir? Kaos. Bazı planetler zodyaktan hızla geçmektedir. Ay, şimdiye kadar bilinen en hızlı planet, bir burcu iki-üç günde katetmektedir. Bir çok planet için ekliptiğin bir turu onlarca yıl almaktadır. Örneğin Pluto bu turu 248 yılda tamamlamaktadır.

Yörünge hızındaki bu farklılıklar güneş sisteminin sürekli değiştiğini göstermektedir.

Bir an Satürn'ü Başak'ta ve Pluto'yu Yay'da bulabiliriz. Yirmi dokuz yıl sonra Satürn turunu tamamlar ve Başak'a döner. Ama Pluto ancak Kova'ya kadar ilerlemiştir. Satürn'ün Başak'ta olmasının başlı başına bir anlamı varken, Pluto'nun şu anda bir başka burca geçmesi durumu yirmi dokuz yıl öncesine göre oldukça değiştirmiştir. Eğer iki buçuk asır beklersek, Pluto ve Satürn'ü gene başladığımız noktada bulurtuz - ancak bu sefer Uranüs ve Neptün farklı yerlerde olurlar ve gene farklı ve benzersiz bir durumla karşı karşıyayızdır.

Tüm planetlerin zamanın bir kesitindeki yerlerine tekrar ve aynen dönebilmeleri için sayılamayacak kadar binlerce yıl geçmesi gerekir. O zaman bile planet yörüngelerinde, çekim kuvvetleri nedeniyle, oluşan ufak varyasyonlar derecesel farklılıklara neden olurlar. Özet olarak, belirlenen bir anda, güneş sisteminde yeralan ast-

rolojik unsurların diziliminin yepyeni, emsali olmayan ve tekrarlanamaz bir durum olduğunu söyleyebiliriz.

Yeryüzündeki bakış noktamız tabloyu daha da fazla karıştırmaktadır. Dünya Güneş'ten sonra üçüncü planettir. Aradaki iki planet sistemin merkezine daha yakındır: geri kalanlar ise uzayın derinliklerindedirler. Dünya bunların arasında saniyede yaklaşık altmışbeşbin mil hızla hareket etmektedir. Ve kendi ekseninde bir topaç gibi dönmektedir. Böyle bir platformdan planetleri izlemek bir lunaparkta keskin virajları, iniş, çıkışları olan bir trenden bale izlemeye benzer. Astronomun güneş sisteminin düzenliliği kaybolur. Yerine karmaşa, anlamsızlık ve mantıksızlık gelir.

Geri Gitme (Retrogradation)

Bizim hareket halindeki platformumuz daha da garip yanılsamalara neden olur: planetler durur, yön değiştirir ve geri giderler. Bir planetin geri gidiyor gibi görünmesine **retrograde** deriz.

Bu niçin olur? Bir planetin geri gidiyor gibi görünmesini ne sağlar?

Arabamızı sürdüğümüzü düşünelim. Biraz ileride, yol kenarında koşan bir at var. Henüz onun arkasındayken, gözlerimiz olanı görmektedir: yani at ileri doğru gitmektedir. Oysa ona yetiştiğimiz an, herşey değişir. Birkaç saniye, manzaranın önünde, atı **geri gidiyor** gibi gözleriz. Bu, gözlerimizin bize oynadığı bir oyundur. Ama gördüğümüz de budur.

Aynı yanılsama güneş sisteminde de oluşur. Ancak, at olayının aksine, beynimiz bunu o kadar çabuk algılayamaz. Hızlı arabamız dünyadır. Sadece iki planet, Merkür ve Venüs, daha hızlı hareket eder. Diğerleri yavaş atlardır. Yörüngemizde onları geçerken, onlar durup, bir süre için geri gidiyor gibi görülürler.

İki yarış atı, Merkür ve Venüs, bile geri gitmeyi sergilerler, ama farklı nedenlerle. Bizim gibi onlar da Güneş'in etrafında dönerler,

sadece ona daha yakındırlar. Ama gözlerimiz yörüngeleri algılayamaz. Bütün gördüğümüz gökyüzünde hareket eden ışıklardır. Bu iki planet Güneş'in etrafında dönerken, biz onları bir köşeden öteki köşeye salınıyor gibi algılarız. Sanki atlıkarıncaya binmiş bir çocuğu izliyor gibi oluruz. Çocuğu takip ederken, başımızı önce sağa, sonra sola çeviririz. Merkür ve Venüs'te de durum aynıdır. Güneş'in önünden geçerken, bir yöne doğru hareket eder görünürler. Güneş'in arkasından geçerken yön tersine döner. Böylece, nedenleri farklı olmakla birlikte, Merkür ve Venüs de aynı diğer planetler gibi geri giderler.

Sadece Güneş ve Ay bundan bağışıktır.

Güneşin geri gitmeme nedeni gayet basit, çünkü Güneş sistemin merkezidir. Biz hep aynı yörüngede gideriz. Ve bu, Güneş'in hep aynı yörüngede gittiği yanılsamasına neden olur.

Ay güneş sisteminde dünyanın etrafında dönen en önemli cisimdir. Uzaydaki yolu hiç değişmez ve biz onu sabit bir platformdan gözleriz. Bu nedenle geri gitme hareketi olamaz.

Geri gitme hareketinin anlamı nedir? Bunu bu bölümün ilerleyen sayfalarında göreceğiz. Şu anda önemli olan, astrolog için güneş sisteminin tahmin edilemez ve düzensiz bir yer olmasıdır. Aynalarla dolu bir atış poligonunu düşünün. Planetler hiçbir ikazda bulunmadan hızlanıp yavaşlıyorlar. Bize yaklaşıp, gözalıcı bir şekilde parlaklaşıyorlar, sonra uzaklaşıp sönüyorlar. Aniden duruyorlar. İleri geri hareket ediyorlar. Bir arada toplanıp sonra uzayda dağılıyorlar. Bizim gördüğümüz bu uzay, bir astronomun gördüğü düzenli, değişmez kanunları olan uzaydan çok farklıdır.

Astroloji ve astronomi. Bunlar doğuştan düşman mı? Genellikle öyle görülüyor. Tanınmış astronomlar televizyona çıkıp, gazetelerde yer alan, aptalca laflarla dolu astroloji bölümlerini okuyup, astrolojinin yanlışlığını ispat etmiş oluyorlar. Astrologlar misilleme olarak astronominin "soğukluğunu" küçümseyip, onun, kalplerinin yerinde mikroişlemcilerin bulunduğu insanların eline düştü-

günü vurguluyorlar.

Bu bir utanç nedenidir, çünkü astrolog ve astronom takip gibi gösterilmesine rağmen, aynı kan bağına sahiptirler. İşlerinin hammaddesi - uzay ve insan aklı - aynıdır. Aralarındaki gerçek farklılık, astroloğun uzayın, özellikle oradaki planetlerin, insanların dünyadaki deneyimlerinde etkili olduğuna inanmasıdır. Astroloji astronominin ters yüz edilmişidir. Aklın evreni anlaması yerine, astrolojide evren aklı anlamak için kullanılmaktadır. Ve göründüğü kadar ilginç olarak, bu sistem çalışır. Niçin? Bir kere daha, bilmiyoruz. Ama onu ispat edebiliriz. Siz de ispat edebilirsiniz. Sadece dili öğrenmeniz gerekir. Önce güvenin. Sözcükleri hazmedin. Cümleleri kurun. Sonra, kendiniz, bir karara varın.

Oyuncuların Tanıtımı

Her planetin kendine özgü bir kişiliği vardır. Her biri insan bilincinde belirli bir kompartmanı sembolize eder. Entellekt. Kişisel güç. Duygusal bağ. Kendini aşma duygusu.

Bu kompartmanlardan hiç biri bir insanda eksik değildir: her doğum haritasında bu on planet bulunur. Bütün fark hangi kompartmanların vurgulandığından ve bunu nasıl ifade etmeyi tercih ettiğimizden doğar. Eğer açık ve gönüllü bir şekilde planetlerin temsil ettikleri olaylarla yüzleşebilirsek bize rehberlik edebilirler. Kendimizi nasıl daha mutlu edebileceğimizi öğretebilirler. Ama eğer öğrenmemekte direnirsek, çıplak bedenimize rüzgarla yağan sulu kar kadar gaddar olabilirler. Hepsi bize kalmış. İçimizde bir yol vardır: eğer bu dili öğrenirsek, o yolun planını okuyabiliriz. Plan doğum haritasıdır.

Günümüze kadar güneş sisteminde sadece on tane planet biliyoruz. Yeni teleskopların geliştirilmesiyle daha fazla planetle tanışma olanağımız artıyor. Ancak şimdilik, on bile yeterli bir sayı. Sıra onlarla tanışmaya geldi.

Planet:	**Güneş**
Glif:	☉
Fonsiyon:	**Tutarlı ve geçerli bir kendini tanımlama geliştirmek. Pozitif eylem için irade gücünü ve kapasiteyi odaklamak. Egoyu yaratmak.**
Yanlış Fonksiyon:	**Bencillik, duyarsızlık, başkalarının yaşamında zorbalık, kibirlilik, tantana, gurur, esnek olmamak, hükmetmek.**
Sorular:	**Ben kimim? Ne tür deneyimler kendimi tanımamı güçlendirme ve netleştirmede yardımcıdır? Kişisel gücümü nerede bulabilir ve geliştirebilirim? Dünyaya bakışımı hangi bilinçsiz önyargılar yönlendiriyor?**

Ilık bir rüzgar. Bir saatlik sörften sonra sırtımız kumda. Güneş ını pekmez gibi akıyor, bedenimizdeki her hücreyi dinlendiriyor. üneş'in anlamı ne? Bu soruyu cevaplamak için Tibet'e gitmeniz erekmiyor. Hatta bu kitabı okumak bile lüzumsuz. Tüm yapılmagereken bir Ağustos günü plajda, kumda yatmaktır.

Güneş'in anlamı? Basit: hayat. Bunu içgüdüsel bir şekilde biliz. Bilimsel tartışmalara gerek yok. O kadar açık seçik bir gerçekr ki bunu hissedebiliriz. Hayat veren Güneş, güneş sisteminin ıerkezidir. Herşey onun etrafında döner. Muazzam kütlesinin yayığı yerçekimi bütün planetleri yörüngelerinde tutar.

Astrolojik açıdan Güneş'in fonksiyonu da aynıdır: O insan kişiğinin yerçekimsel merkezidir. İçimizde var olan değişik fonksiınların odak noktasıdır. Kimlik duygumuz. Yaşamı oluşturma, isseıme ve algılama yollarımızla farklı bir insan olma duygumuz.

Güneş olmasaydı, bir insan, çelişkili istekleriyle paralize olmuş, ɔzmosa bomboş gözlerle bakar bir şekilde, kaybolurdu.

Odaklama. Organizasyon. Bunlar Güneş'in hünerleri. Ama Güneş diğer dokuz planetin fonksiyonlarını nasıl organize ediyor? Hayal etme ihtiyacımız ve egemen olma ihtiyacımız gibi birbirine hasım özelliklerin aynı kişilikte başarıyla birarada bulunmasını nasıl sağlıyor? Güneş sisteminde nasıl başarıyorsa burada da öyle başarıyor: çekim gücüyle. Ancak burada çekim gücü psikolojik bir form alıyor. Bu hepimizin nüvesinde bulunan büyüleyici, karşı koyulamayacak kadar çekici bir güç: egodur. **Güneş nasıl güneş sisteminin odak noktasıysa, ego da zihnin odak noktasıdır.** Mekanizma tamamiyle paraleldir.

Güneş bilincin açığa vurulmamış boyutlarına bir takım varsayımlar - yaşamın amacı hakkında varsayımlar, hiç itiraf etmediğimiz ama aldığımız her nefesin altında olan varsayımlar - sokuşturarak egoyu yaratır.

Hepimiz aynı, boş yaz boz tahtasıyla karşı karşıyayız: doğum ve ölüm, arada da sadece soru işaretleri. Bir insan bu tahtayı işiyle, kariyeriyle doldurur. Bir başkası yelkenlisiyle dünya turuna çıkar. Bir üçüncüsü eroin bağımlısı olur. Dördüncü, manastıra kapanır.

Niçin? Herbiri bilinçaltındaki varsayımları yaşamına yansıtır. Bu varsayımlar ona her zaman doğal ve aşikar görülür. Hepsi egosunun formunu yansıtır. Hepsi Güneş'i yansıtır.

Egoyu biçimlendiren bu Güneş'e ait varsayımlar daima kişisel görüşe bağlıdır. Çarpıcı bir şekilde insandan insana değişirler. Ama kişisel olduklarına inanılmaz. Bize her zaman doğal bir düzen gibi görülürler. İşadamı eroinmanın dürtüsünü pek kavrayamaz; maceraperest denizci bir manastır hücresinde otuz yıl geçirme düşüncesine karşı kafasını kaşır. Bizim kendi varsayımlarımız - bizim için - daima çok anlamlıdır. Başkalarının bu anlamı görememesini bir türlü anlayamayız.

Güneş, egoyu yaratırken, aynı zamanda körlüğü ve duyarsızlığı da yaratır.

Kendi benliğimizin tuzağına yakalanırız, yaşamın sunduğu kar-

şı konulamaz seçenekler sergisinden izole ediliriz. Ama Güneş hareket etmemize olanak sağlar. O olmasaydı, jöleye benzerdik. Bilinç tek başına dünyayla ilişkiye giremez; onun fonksiyonu gözlemlemek ve sübjektif olarak reaksiyon göstermektir. Asla belirli bir deneyimin peşine düşemez veya kendini böyle bir deneyimden koruyamaz. Bu, egonun etki alanıdır. Bu, ruhun seçimleri yapan bölümüdür. Ve seçim olmadan, hiçbir şey olmaz.

Ama seçim için, önce ego birleşmelidir. Bir kişilik, bütün arzuları, bütün görüşleri ile birlikte bir biçim almalıdır. Bir mit yaratılmalıdır, ve o bizim için çok inandırıcı olmalıdır. Bu Güneş'in işidir.

Kozmik bir bakış açısıyla, Güneş kimliğimiz bir hiçlik, anlamsız bir poz olabilir. Bir mit olabilir. Ama bütünüyle temelsiz değildir. Bu mit içimizin derinliklerinden yükselir. Kökleri vardır.

Doğum haritamızda Güneş'in konumu bu kökleri görmemize yardımcıdır, ama onları bir kere bile görsek beslememiz gerekir. Yüzeysel kabadayılığına rağmen, ego ürkektir, biçim almaya tereddüt eder. Güneş dikkatlice beslenmeli ve kendisini güvende hissetmesi sağlanmalıdır. Bu süre içinde, kararsızlıklarını, şüphelerini büyüklük, güçlülük yanılsaması arkasına saklamasına izin vermemeye dikkat etmeliyiz. Süreç hassastır; eğer hata yaparsak, Güneşi şımartma yönünde hata yapmalıyız. Hayat yavaş yavaş bu hatayı düzeltir. Ama eğer ego güvenli ve güçlü bir şekilde ortaya çıkamazsa, herşey kaybolur. Bütünlükten, iradeden veya amaçtan yoksun, psikolojik parçaların karmaşıklığından başka birşey olamayız. Bir uzay salağı.

Güneş'i nasıl besleriz? Daha sonra detaya gireceğiz. Şimdilik şu küçük ömeğe bir bakalım. Diyelim ki Güneş Yay burcunda. Son bölümde gördüğümüz gibi, bu burç rutini kırma, alışkın olduğumuz çevre dışında deneyim toplama yeteneğimizi temsil ediyor. Yay'da kökleri bulunan bir Güneş miti ile, böyle bir insan derin mutluluk duygularını ve psikolojik bütünlemeyi Yay tarzı deneyimleri arama sonucu bulacaktır; serüvenler, yolculuklar, inanç sıç-

tamaları ve benzerleri. Haritanın geri kalanı daha farklı özellikler gösterse bile bu değişmez.

Diğer onbir burç da aynı biçimde faaliyette bulunur. Herbiri ruhu canlandırmak için gerekli belirli bir deneyim "vitamin"ini salık verir. Vitamini yut ve Güneş daha iyi parlasın. Sürekli zirva, cafcaflı sözler eden birisini tanıyor musunuz? Durmadan televizyon seyreden birisini? Davranışları otomatik bir yükleme boşaltma makinesi gibi kalıplaşmış ve sıkıcı birisini? Öyleyse açlıktan ölen bir Güneş'in acısı içindeki bir insanı tanıyorsunuz. Semptomlar bunlar: Güneş'i beslemeyi başaramazsak, ruh ölür.

Planet:	**Ay**
Glif:	☽
Fonksiyon:	**Hissetme ve duygusal olarak yanıtlama yeteneğini geliştirmek. Sübjektiviteyi, etkilenirliği ve duyarlılığı geliştirmek. Ruh diyebileceğimiz bölümü geliştirmek.**
Yanlış Fonksiyon:	**Duygusal rahatlığa ve zevke düşkünlük, ürkeklik, tembellik, amaçsızlık, aşırı hareketli hayalgücü, kararsızlık, kaprislilik.**
Sorular:	**Mutluluğum için gerekli deneyimler nelerdir? Saati saatine uymaz bir ruh hali ve mantıksızlık beni sardığında bunu nasıl ifade ediyorum? Bilinçaltında hangi duygusal gereksinimler davranışlarımı motive ediyor?**

Yarısı boşalmış Bordeaux şişesi ateş ışığında parlıyor. Şöminenin karşısında, kanepede, yeni gözdenizle oturuyorsunuz. Konuşma kesilmiş. Beceriksizlikle, umutla gözler karşılaşıyor, yana çevriliyor, sonra geri dönüyor. O anda, Ay bulutların arasından sıyrılarak, pencereden içeri süzülüyor. Her ikinizi de aydınlatıyor, gözlerinizi ışık-

la dolduruyor. Birbirinize doğru uzanıyorsunuz.

Aşık değilsiniz. Ama bir beş saniye daha bunun önemi yok.

Ay. Gizemler Kraliçesi. Romantik açıdan ne anlama geldiğini hepimiz biliyoruz. Astrolojik açıdan da özelliği hemen hemen aynı. Ay duyguları sembolize eder. Ay'ı anlamaya gözlerimizden başlamalıyız. Ondan sonra ikiyle ikiyi biraraya getiririz. Evrensel şiiri yorumlarız, aynı ilk astrologların yaptığı gibi. Bütün ipuçları oradadır. Yapmamız gereken onları bulmak ve biraraya getirmektir.

Açık seçik ışığının yanısıra, Ay'ın verdiği en önemli ipucu değişkenliğidir. Her zaman değişir, her zaman farklı evrelerden geçer. Güneşin aksine, ne zaman ne biçim alacağını bilemeyiz. Nerede ve ne zaman görebileceğimizi de. Ay bizi şaşırtır. Yukarı bakarız ve oradadır, bir hayalet gibi mavi gökyüzünde soluk bir halde asılıdır. Veya sabahın beşinde çamların arasından ortaya çıkar. Veya saklanmaktadır, hiçbir saatte, hiçbir yerde göremeyiz. Daima kendi dışında bir şeye göre tavır alıyor, bu tepkileri görüntüsüyle yansıtıyor gibidir. Güneş çevresine egemendir. Ay'ın tavrı ise farklıdır; o kendini ayarlar, tepki verir, hep alır ve verir.

Ay bilincin yanıtlayan, tepki veren yönünü sembolize eder. Bu yön çevresindekilere karşı duyarlıdır, onları biçimlendirmek veya onlara direnmek yerine, onlarla kaynaşır. Hayat hakkında nasıl hissedildiğini, ruhun haletiruhiyesini temsil eder. Etkilenebilirliği, aklın mantıksız ve duygusal niteliğini temsil eder. Kalp: Ay'ın anahtar kelimesi. Saf duygu. "Kafa"nın mantıksallığını başka planet fonksiyonlarına bırakır.

Güneş'ten daha akıcı Ay hayalgücünü besler, bilinci imgelerle, fantezilerle doldurur. Güneş'in, daha görünür dinamik fonksiyonunu yerine getirmek için, çok sayıda bilinçaltı malzemesini engellemesi gerekir. Egoyu savunmalıdır. Ay için durum farklıdır. O bilinçaltından püskürür, ruhun zenginliklerini yanında taşır, hiçbir şeyi sansürlemez. Ve bazen onun yarattığı duyguların yoğunluğu bize fazla gelebilir. Bunalırız. Keyifsizleşiriz. Depresyona gireriz.

Acı, çizgisel, Pazartesi sabahı gerçeği Ay'a hiç çekici gelmez. Onun fonksiyonu hissetmektir, hareket etmek ve kararlar vermek değil. Bu nedenle, bir taş kadar tembel görünebilir. Ay, yalnız bırakılırsa, rüyadan başka bir şey üretemez. Kararlar vermek arkamızdaki köprüleri yıkmaktır. Ay tüm seçeneklerin devamlı olası tutulabileceği hayal dünyasında yaşamayı tercih eder. Hiçbirini seçmek zorunda değildir.

Yine de, Ay yaşamın ruhudur. O olmadan tüm deneyim mekanikleşir, amaçsız bir dişliye dönüşür. Mutluluk ve doyum veren Ay'dır. Umutsuzluk ve bezginlik de onun hediyeleridir. Aynı paranın öbür yüzü. Ay sevgidir; Ay korkudur; insan sıcaklığı ve insan fesatlığıdır.

Mutlu olmak için, Ay'ımızı canlandırmalıyız. Güneş gibi, onun da beslenmesi gerekir. Ve doğum haritamız formülü verir. Yorumlama daha sonraki bölümlerde anlatılacak, ama şimdi şu örneğe bakalım. Ay'ın Aslan'da olduğunu düşünelim. Daha önce gördüğümüz gibi, kendini ifade ve yaratıcılık burcu. Ay bu burçta yer alınca, gösteri ve sonucunda alkış gereksinimi vardır. Böyle bir oluşum eğlendiren, cazibeli bir oyunculuğu tanımlar. Ama bu geri tepebilir. Gösterinin fazlalığı ve gereksizliği insanları uzaklaştırır. Bu durumda, alkış olmadan, ürkeklik ortaya çıkar. Sevilmeme, takdir edilmeme duygusu, asılsız bile olsa, insanı incitir, yaralar. Yaşamı, görünüşte ne kadar dolu görünse bile, boş ve anlamsız hissederiz.

Ay mantıksızdır. Olmaya da çalışmaz. Sadece bir duygudur, sevme ve sevilme ihtiyacıdır. Ve Ay başarısızlığa uğrarsa, yaşamın kalbi karanlığın kalbine dönüşür. Evrende kalbi kırık bir çark dişi oluruz. Ay varlıkların en hassası ve en geçicisidir. Neşemizdir.

Geri Gitmenin (Retrogradation) Anlamı

Ay ve Güneş asla geri gitmez. Bu kavram onları algılayışımızda geçersizdir. Ama bu noktadan sonra gökyüzündeki yolunda durak-

layan ve geri gidiyor gibi görünen planetleri inceleyeceğiz. Daha fazla ilerlemeden bu astronomik fenomenin astrolojik anlamını kavramamız gerekiyor.

Planetler burçların ifade kanallarıdır. Bu anlamda hepsi dışa dönüktür. Ama bir planet geri gittiği zaman, olağan eğiliminin tersine döner. Kutupları ters yüz olur. Normal koşullarda dışarı doğru akması gerekirken, canlılığının bir bölümü zihnin derinliklerine yönelir, dünyadan uzaklaşır.

Geleneksel astrologlar, sık sık, bir planetin geri gitmesinin "kötü" olduğunu, kendini ifade etmekte zorlandığını söylerler. Astroloji de kötü kelimesini duyduğumuz an kuşkulanmamız gerekmesine rağmen, bu söylemde kısmen doğruluk payı vardır. Geri giden bir planet kişiliğin o bölümünün çekingenlik veya güvensizlik olarak görüldüğünün belirtisidir. Ama bu hikayenin yarısıdır. Böyle bir planet fonksiyonu olağandışı bir derinliğin ve duyarlılığın göstergesidir.

Geri gitme, herşeyden önce, bağımsızlığa yol açar.

Planetsel güç dünyadan uzağa yöneldiğinde, buharlaşmaz. Her zamanki gücüne sahiptir. Tüm değişen arenadır. Diğer planetler dış dünyada toplumsal programlanmayla biçimlenirken, geri giden planet zihnin derinliklerinde güvenle saklanmakta ve vahşi bir çocuk gibi büyümektedir. Tamamiyle, ve belki de tehlikeli bir özerkliğe sahiptir. Problem, çocuğu dil dökerek ormandan çıkmaya ikna etmektir. Uygarlıktan kuşku duymakta, orada kendini rahat hissedememektedir. Eğer ormandan hediyeleriyle birlikte çıkarsa, bu kendisi buna karar verdiği için olacaktır.

Geri giden planet bir insanın karakterinde güvensizlik duyduğu bölümü temsil eder. Kendini beceriksiz ve savunmasız - değersiz - hissetmektedir. Ancak bu yönünün üzerine savunma mekanizmaları ve kabadayılık pelerini giyiyor olabilir.

Geri giden bir Merkür veya Neptün veya diğer planetlerden birisini görürseniz, ona bir yabancıya davrandığınız gibi davranın.

Unutmayın ki o kendisini evinden uzakta, yanlış bir şey yapmanın korkusu içinde hissetmektedir. O planet taze fikirlerin altın madenidir, ama maden çok derinde gömülüdür. Dışarı çıkarmak sabır ve diplomasi gerektirir.

Esas nokta geri gitme hareketine gereğinden fazla önem yüklemekten kaçınmaktır. Elbette önemlidir, ama etkinin temel niteliği aynıdır. Merkür hala Merkür'dür. Jüpiter geri gittiği için Satürn'e dönüşmez. Sadece biraz susturulmuştur.

Bu konuyla ilgili bir önemli nokta daha: bir planet geri gitmek veya normal seyrine dönmek üzereyken biraz duraksar. Buna durağan (stationary) adı verilir. Durağanlık, bir planetin temel anlamını, aynı geri gitmede olduğu gibi, değiştirmez. Sadece biraz daha güçlendirir. İnsan zihninin o kompartmanına ekstra yüksek voltaj verilmiştir. Karakterinde çok egemen bir özellik olur. Aynı zamanda çok da inatçı.

Hadi, biraz daha planet tanıyalım.

Planet:	**Merkür**
Glif:	☿
Fonksiyon:	**Akıl** **Bilginin aktarılması; konuşma, yazma, öğretme. Bilginin algılanması; dinleme, öğrenme, okuma, gözlem.**
Yanlış Fonksiyon:	**Sinirlilik, rasyonalizasyon, endişe, entellektüellik, gevezelik, havailik, hiperaktivite, tutarsızlık.**
Sorular:	**Benim düşünmede ve iletişimde güçlü olduğum yönler nelerdir? Benim düşünmede ve iletişimde zayıf olduğum yönler nelerdir?**
Geri Giderken:	**Zihinsel faaliyet içe yönelir. Bağımsız, özgün, yaratıcı düşünme özgürlüğü**

sağlanır. Kendini ifade zorlaşabilir; sözcükler oluşamaz.

Şans yüzünüze güldü: televizyonda bir bilgi yarışmasına katılma isteğiniz kabul edildi. Eğer şansınız devam ederse, kapıdan yeni bir araba ve Hawaii'de bir hafta tatil kazanmış olarak çıkacaksınız. Devam etmezse, on milyon kişinin önünde aptalın biri durumuna düşeceksiniz. Sıkı hazırlandınız. Eksikleri gözden geçirdiniz. Stüdyoda spotların altına yürüdünüz. Amerika güzeli gibi gülüyorsunuz. Roketi henüz ateşlenmiş bir astronot gibi gerginsiniz.

Sunucu şakacı sözler söylüyor, sizi tanıtıyor. Kimsiniz? Ne iş yaparsınız? Rakibinizi selamlıyorsunuz. Şimdi başlıyor. **The Big Sleep** filminde Bogart'la oynayan kadın oyuncunun adı? Tık tık tık... çabuk düşün... **Zil sesi!** Eğer çabuk davranmazsanız arabayı rakibiniz götürecek. Tasmanya nerede? Quahog ne demek? **Bikini** adı nereden geliyor? Peş peşe sorular. Ter boncuk boncuk. Düşün, düşün, düşün. Ay'a ilk ayak basan kişi kimdir? Neydi onun adı? Saat tık tık... İşte buldum! Zile bas!

Hawaii için bavul hazırlayabilirsiniz. Merkür sizinle birlikteydi. Merkür aklımızdaki kütüphaneden sorumlu planettir. Fonkiyonu düşünmek. Bilmek. Anlamak. Muhakeme etmek. O sahnedeyken, aklımız net ve çabuktur. Zekamız limitlerinde çalışır. Ve akciğer kanseri hakkında bir program izleyen sigara tiryakisi kadar hırçın, sinirli, tedirgin oluruz.

Planetler Güneş'e yaklaştıkça, yörüngeleri kısalır. Daha hızlı hareket ederler. En uzak ve yavaş Pluto bile, saniyede üç mil kateder. Dünya, Pluto'yla mukayese edilirse, saniyede onsekiz milden biraz fazla hareket eder - Pluto'nun hızının altı misli. Ama Pluto'nun yörüngesinin uzunluğu kırk misli fazladır.

Merkür Güneş'e en yakın ve çevik planettir. Saniyede 30 mil hızla çığlık atarak uzayda hareket eder. Yörüngesini 88 günde tamamlar. Pluto ise 248 yılda. Yani bin mislinden fazla hızlı.

Eğer başınız dönmeye başladıysa, iyi. Merkür'ün dalga boyuna yaklaşıyorsunuz demektir. Bu aklın, lineer, mantıksal fonksiyonların planetidir. Diğer planetlerden hızlı hareket ettiği gibi, bilincimizin ruhsal hız kayıtlarını - düşünceler, zihinsel devrelerin saniye saniye ateşlenmesi - tutan bölümüyle ilintilidir.

Mitolojide Merkür tanrıların habercisidir. Geleneksel olarak, konuşma ve yazılı iletişimle bağlantılıdır. Bu ilişkiler geçerli, ama Merkür enerjisi daha esaslıdır. O, zihinde organize olmamış imgelerin, özgür çağrışım oyunudur. Duyuların uyarısına bilincin gösterdiği tepkidir. Sözcükler sonra gelir. Onlar kültürel ürünlerdir, algıladıklarımızın karmaşıklığını düzene koyma yollarıdır.

Dil sadece Merkür'ün oyun alanıdır. Yine de, güçlü bir Merkür etkisi genellikle bir konuşkanın göstergesidir. Ve daima, bir düşünürün göstergesidir. Bu düşünceler çok yüce ve soyut olabilirler. Veya aklın ezberlenmiş şikayet listeleri olabilirler. Her iki halde de, zihnin içinde hızla dökülmektedirler. Saniyede otuz mil hızla. Ama genellikle daireler halinde.

Merkür etkisi güçlü bir insana baktığımızda, biz dakikada 33 devir yaparken, o 78 devir yapıyor gibi hissederiz.

Bu hız Merkür'ün hem gücü hem de yükümlülüğüdür. O izlenimleri ve etkileri diğer planetlerden daha hızlı kavrar. Dünyanın düşünceleri, sesleri ve nesneleriyle derinden büyülenir. Ve bu izlenimleri bir ayna gibi yargısız ve net işlemden geçirebilir.

Ancak bu izlenimler hazmedilmeden de zihnin içinde ilerleyebilir. Okuma yazma bilmeyen bir ortaçağ baronunun kitap koleksiyonu gibi, zihnin raflarında renkli ama anlamsız objeler olarak yığılabilirler.

Hiç Beethoven'ın her bir senfonisini hangi yılda yazdığını bilen, ama onları dinlerken gülümsemeyen veya tempo tutmayan bir tanıdığınız var mı? İşte o insanın denetimden çıkmış bir Merkür'ü vardır. Bu planet kırmızı çizgi vuruşu için hızla fırlayabilir ama gerçekte gösterebileceği bir şeyi yoktur. Sadece bir sürü laf. Merkür

bir insanı kıvır zıvır bağımlısına dönüştürebilir.

Bir başka Merkür riski de düşünme ve algılama fonksiyonlarımızın egomuzun parçaları olan korkularımız ve önyargılarımız ile bozulmasıdır.

Astronomi bizi Merkür'ün bu tehlikesine karşı uyarmaktadır. Nasıl? Görsel olarak, Merkür Güneş'e bağlıdır. Bu ikisi gökyüzünde hiçbir zaman ayrı olamazlar. Astronomlar bunu binlerce yıldır biliyorlardı, ama nedenini ancak onaltıncı yüzyılda anladılar: Merkür'ün küçük yörüngesi Güneş'e, Dünya'ya nazaran, o kadar yakındır ki, 28 dereceden fazla ayrılamazlar. Biz onlardan çok uzak olduğumuz için onları hep yan yana görürüz.

Akıl egoya, Merkür'ün Güneş'e olduğu kadar yakındır.

Özen, sorumluluk ve alçak gönüllülük olmadan, sadece görmek istediklerimizi görürüz. İzlenimlerimizi seçici bir şekilde toplarız. Hep egomuzun kendini rahat hissedeceği bir gerçek modelini destekleme çabası içinde oluruz.

Bu şekilde bir rasyonalizasyon ve savunmacılık Merkür'ün bir başka tuzağıdır. Bu planet herşeyi olgularla ispatlayabilir, ve ispatlayamasa bile o kadar ateşli ve hızlı konuşabilir ki savlarının boşluklarını gizleyebilir. Bu durumda Merkür'ün kesinliğinin, emin olmasının aksini ispatlayabilecek tek şey sinirliliğidir. Başka hiçbir planet bu kadar seğiremez, bu kadar tik sahibi olamaz.

Vücudun yiyeceğe gereksinimi olduğu gibi, aklın da izlenimlere gereksinimi vardır. Doğum haritasında Merkür'ün konumu bunları nasıl bileyeceğimizi ve arıtacağımızı gösterir. Ama aynı zamanda önyargılarımız ve bir türlü kavrayamadığımız konular hakkında bizi uyarır. Merkür için yapılması gereken, onu Güneş'in dalkavukluğundan, Güneş'in başbakanlığına dönüştürmektir. Merkür'ün yaşamın anlamını bilmesi gerekmez. Onun ilgi alanı daha ivedidir. O ham bilgiyi toplayıp Güneş'e iletmelidir. Gözlem. Bilgi transferi. Merkür'ün fonksiyonları bunlar. Fazlası gerekmez.

Planet:	Venüs
Glif:	♀
Fonksiyon:	Dağınık haldeki duyarlılığın bir dengeye kavuşmasını sağlamak. Destekleyici duygusal bağlar ağını kalıcı hale getirmek. Güzelduyulu tepkilerde bulunma kapasitesini geliştirmek.
Yanlış Fonksiyon:	Üşengeçlik, manipülasyon, kibirlilik, iradesizlik, nefse ve zevke düşkünlüğü kronikleştirmek.
Sorular:	Nasıl sakinleşebilirim? Bir ortaklıkta gereksinimlerim nelerdir? Bir ilişkiye katabileceğim neler var?
Geri Giderken:	Çekingenlik ve sosyal gerilemeye neden olabilir. Karşı cinsin yanında kendini "aptal" hissetmek. Bir ortak olarak kendi değeri hakkında kuşkular ve güvensizlikler. Yaratıcı akıl özgür ve buluşçu.

Karlı bir alanda güneş batıyor. Havadaki tüm nem donmuş, gökyüzü bir cam gibi berrak. Uzaktaki çalılar ve dallar telkari gibi duruyor. Şimdi gözlerimiz dinlenebilir. Kemik beyazı karda göz kamaştıran güneş ışığı azalıyor. Gölgeler oluşuyor. Keskin çizgiler ve köşeler oluşuyor. Griler ve siyahlar panoramaya egemen oluyor. Gökyüzünün parlak mavi ışığı koyulaşıyor. Kobalt gök mavisine, gök mavisi yeni başlayan gecenin çivit ve menekşe renklerine dönüşüyor.

Aniden onu görüyoruz. Dünyaya veda eden güneşin mavi fecrinde bir pırlanta parlıyor. Işıl ışıl. Muhteşem. Biraz sonra soluk gölgeleri uzatacak kadar parlak olacak. Binlerce yıldır tapılan Çobanyıldızı. Ve hala nefes kesiyor.

Eğer Güneş kral ve Ay kraliçeyse, göklerin prensesi mutlaka Venüs olacaktır. Onlarla karşılaştırıldığında ışığı sönüktür, ama gökyüzünde kendisi dışındaki herşeyi bastırır. Bir incinin akkor olana kadar ısıtıldığını düşünün: İşte bu Venüs'tür. Bir yıldırım kadar beyazdır, ama içinde bir miktar, daha yumuşatıcı bir şey bulunur: Altın. Gökyüzünün kuyumcusunun en değerli, en seçkin mücevheridir.

Eğer bu sözlerin şiirselliği ile etkilendiyseniz, astrologların Venüs olarak isimlendirdikleri yönünüze dokunuyorsunuz demektir. O, güzellik tanrıçasıdır. Denge, uyum, eşitlik - Venüs titreşiminin anahtarları. Sesler, biçimler ve renkler arasında ahenk oluşturmaya ve mevcut bir uyumu yanıtlamaya yol açar. Venüs güzelduyulu tepkileri doğurur. Karlar arasında güneşin batışını izlerken gözümüze bir kaç damla gözyaşı yerleştiren Venüs'tür.

Doğum haritasında güçlü bir Venüs, kişinin bir Michelangelo veya Claude Monet olacağının göstergesi değildir. Ama mutlaka o insanın salonunda tablolar asılıdır veya ilginç bir müzik kolleksiyonu vardır. Kendi yaratıcılıkları hakkında soru sorduğunuz zaman kulaklarının iyi olmadığını veya parmaklarının iyi çalışmadığını söyleyebilirler - ama tavanarasında bir yerlerde ya şiir kolleksiyonları ya da eski bir gitar bulunur. O gitarı çalmaya ikna edebilirseniz, bir şoka hazırlanın: bu kişiyle ilk defa karşılaştığınız duygusuna kapılabilirsiniz.

Venüs'ün sanatsal eğilimlere neden olduğunu söylemek yeterli değildir. Bu bir falcı söylemidir. Venüs etkisi yoğun olanların yaratıcı yeteneklerini geliştirmek için uğraşmaları gerektiğini söylemek daha yararlı bir ifadedir. Kendilerini bir "sanatçı" olarak kabullendikleri zaman, kendileriyle ve dünyayla daha uyum içinde yaşamaları söz konusudur. Onlar bize haz veren şairler, aktörler, müzisyenler ve ressamlardır. Eğer bunu inkar ederlerse, iç benliklerinin arzularından koparak, akıntıyla sürüklenirler.

Venüs kozmik bir sanatçıdan daha fazlasıdır. O, aynı zamanda, insan ruhunda birbiriyle savaş halinde olan hizipler arasında da

uyum sağlar. İç huzuru onun hediyesidir. Geleneksel olarak barış tanrısıdır - milletlerarası barışın olduğu kadar insanın kendisiyle barışının da tanrısıdır. Doğum haritasındaki konumu bizi huzura kavuşturacak deneyimleri de gösterir. Venüs Valium'un göklerdeki karşılığıdır.

Daha ileri gidebilmek için astronomiye dönmemiz gerekiyor. Venüs dünyaya en yakın planettir. İkinci komşumuz Mars dünyaya en fazla Venüs'ün iki katı kadar yaklaşabilir. Diğerleri daha da uzaktır. Venüs'ün dünyaya yakınlığı başka anlamlarda da geçerlidir: kütlesi ve çapıyla dünyamızın ikizidir. Eğer atmosferinde sülfürik asit ve 465 derece sıcaklığı olmasaydı, tropikal anlamda da dünyamızın eşi olabilirdi.

Bunun anlamı nedir? İpuçlarını gözden geçirelim: Venüs fiziksel olarak bize yakın. Bizimle "duygu paylaşımı (empati)" içinde olduğu görüntüsünü veriyor. Belki de gökyüzündeki en sevimli planet. İlişki kurma yeteneğimizden başka bir şeyin sembolü olabilir mi? Sevgi tanrıçasından başka bir şey olabilir mi?

İlişkiler: hepimiz sanki bir bütünün yarısı olduğumuz duygusuyla doğarız. Yaşamın çoğu diğer yarıyı aramakla ve onu bulunca da başarıyla birleşmeye çalışmakla geçer. Hemen hemen hepimiz için, ilişkiler birinci derecede önemli ve yaşamsal bir konudur. Planetlerin en parlağı olduğu gibi, sunduğu sorular da belki de karşılaştığımız en zorlayıcı sorulardır. En kafa karıştırıcı sorular.

Dışarıdan bir girdi olmadan, kendi başımıza, sevgi hakkında pek bir şey öğrenemeyiz. Ortaklara, eşlere gereksinimimiz vardır. Venüs bunu bilir ve reklamımızı yapar. Genellikle bize fiziksel güzellik verir, ilişki kurabileceğimiz gerçeğini gözler önüne serer. Eğer film yıldızı güzelliği vermezse, karşı koyulamaz, hayvansı bir çekicilik verir. Aynı zamanda kişiliğimize de cazibe, albeni ekler. Denge. Kibarlık. Konuşma ve tavırda zerafet. Venüs asla zorlayıcı olmaz. Onun yerine bir dalga gibi bizi yalar, yıkar. Farkına varamadan kendimizi etkisi altında buluruz.

Sevdiğimiz insanlarla etkileşimimiz önemli bir kendimizi geliştirme konusu olduğuna göre, Venüs'ün doğum haritamızdaki konumu bize kritik ipuçları verecektir. İçinde bulunduğu burç insanın nelere gereksinimi olduğunu, neleri çekici bulduğunu gösterir. Eğer İkizler'deyse, ortağının onu zihinsel açıdan uyarması gerekir - yatakta yatıp Kierkegaard'ı tartışmaktan söz etmiyorum, ama yeni konular, canlı sohbetler ve yeni deneyimlere açık olma arzusu gerekir. Ortaklıklarda değişiklik ihtiyacı da vardır - eğer sevgililer değişmiyorsa, arkadaşlar değişir. Yengeç'teki Venüs'ün durumu ise farklıdır. Burada gereksinimler daha sakindir, daha duygusaldır. Tekeşlilik daha kolay gelir, daha çabuk kabullenilir.

Merkür gibi Venüs de içsel bir planettir, güneş sisteminin merkezine dünyadan daha yakındır. Bu da demektir ki bizim noktamızdan bakıldığında Güneş'ten uzakta görülemez. En fazla 48 derece uzaklaşabilir. Ve gene, Merkür gibi, bu onu egoya bağlar. Kibire, sahiplenmeye doğru yönelebilir, insan sevgisini Brezilya dizisine benzetebilir. Zerafeti yüzeyselliğe, çekiciliği manipülasyona doğru çürüyebilir. Kafa derisi kolleksiyonu yapan bir playboy veya meşum bir kadın olabilir. Zevk ve sefahatle duyularını tatmine çalışabilir.

En kötü halinde, onu divana uzanmış, etrafında artık sararmış gazete küpürleri dolu, şişman ve çikolata atıştıran, yıldızı çoktan sönmüş bir film artisti olarak hayal edebiliriz.

Hepimiz aç doğarız. Bulmayı bir kenara bırakın, bizi doyuracak tedavi henüz bilinmiyor bile. Geçici de olsa bu iştahı doyurmak Venüs'ün sanatıdır. Yöntemleri türlü türlü olabilir, ama hedefi hep aynıdır: bir dakikalık huzur bulmamıza yardım etmek. Bu huzur sevgilimizin kollarında gelebilir veya bir yaylı enstrümanlar topluluğunun adacyosunda veya bir dağın zirvesinde. Nerede olursa olsun, eğer dinlersek Venüs bizi oraya götürür. Onun öğüdünü önemseriz veya ihmal ederiz. Seçim, her zaman olduğu gibi, bize kalmıştır.

Planet:	**Mars**
Glif:	♂
Fonksiyon:	**İradenin, istencin geliştirilmesi. Cesaretin genişletilmesi. "Fazla iddialılığın terbiye edilmesi".**
Yanlış Fonksiyon:	**Alınganlık, öfke, bencillik, duyarsızlık, zalimlik, sadistlik, abartmacılık, sinirlilik, "öfkesi burnunun ucunda olmak."**
Sorular:	**Hangi savaşları cesaretle karşılamalıyım? Anlamsız sürtüşmeler ve didişmelerden yıpranmamak için kendimi nerelerde ortaya koymalıyım? İrademi nasıl keskinleştirebilirim? Girişkenliğimi nasıl ifade edebilirim?**
Geri Giderken:	**Çok büyük dayanma gücü. Kendini ortaya koyma ve talep etmede tereddüt. Pasif tavır. Öfke kontrol altında ama içe yönelmiş.**

Elinizde bu kitap, halinizden hoşnut, oturuyorsunuz. Amma da yolunacak kazmışsınız! Parayı verip kitabı aldığınıza göre, artık size bunu söyleyebilirim. Siz okurken editörüm ve ben havyar yiyip, Saint Emilion içiyor olacağız, teşekkürler. Bir aptal ve parasının yolları hemen ayrıldı....

Biraz öfke duydunuz mu? Şaşırdınız mı? Alışmanız gereken yeni ve incitici bir gerçek mi? Umarım öyledir, çünkü eğer öyleyse Mars'ı anlamaya giden yol üzerindesiniz.

Bir kere daha, aslında hiç de yabancısı olmadığımız bir sembol ile karşı karşıyayız. Sadece isim yabancı. İlişkin olduğu duygu ve bilincin ilgili bölümü - saldırganlık, girişkenlik - aslında yerçekimi kadar tanıdık.

Mars dünyanın yörüngesinden sonraki ilk planettir. Merkür ve

Venüs merkeze daha yakındır. Bir bakıma onların etrafında döneriz. Görsel olarak bu onları Güneş'e bağlar. Fazla uzak olamazlar. Kırmızı planette durum değişiktir. Başka bir etkiden bağımsız, istediği yere gidebilir.

Basit bir astronomik gözlem bize Mars hakkında çok şey anlatır. Bu, özgürlüğün planetidir. Bağımsızlığın. Kendi geleceğine kendi karar vermenin. Gece gökyüzünde kan kırmızısı bir göz, eskiler anlamını hemen kavramışlar. Onlar Mars'ı savaş tanrısı olarak tanımış ve ondan korkmuşlar. Gururlu ve alıngan, o hareket edince, onlar titremişler.

Aradan geçen çağlar bize yeni gerçek modellerini öğretti. Biz artık Mars'ı tozlu bir atmosferle korunan, küçük, üçüncü sınıf bir dünya, soğuk bir çöl planeti olarak biliyoruz. Korkacak hiçbir şey yok. Bu görüşün kanıtları ilgi çekici. Uzay araçları oraya indi. Fotoğraflar dünyaya gönderildi. Mars'ın savaş tanrısının evi olduğu düşüncesini destekleyecek hiçbir ipucu bulunamadı. Orada şişkin pazularıyla herküle benzer askerler yoktu. Amazon kadınlar yoktu. Kanallardan testosteron akmıyordu. Aslında, kanallar da yoktu.

Yine de astrologlar için, Mars hala saldırganlığın ve kendini ortaya koymanın sembolüdür. "Savaş tanrısı." Niçin? Çünkü onun bu etkisi gözlemlenmiştir. Sıradan bir kaç doğum haritasına şöyle bir baksak, Mars'ın önemli bir rol oynadığı haritalarda, kişiliğin didişmeci ve direkt olduğunu görürüz.

Geleneksel astrologların Mars hakkındaki görüşleri Kaldelilerde din adamlarının kırmızı planet hareket ettiğinde bir koyunu kurban etmeleri gerektiğini söyledikleri günlere kadar gitmektedir. Onlara göre kesinlikle "kötü" bir etki söz konusuydu ve onu bir tatsızlıkla bağlantılı kabul ediyorlardı. Çatışma. Anlaşmazlık. Düşmanlık. Terör. Bunlar, hiç şüphesiz, Mars'tır. Ama bunları ön sıraya yerleştirmek yanlıştır. Hepsinin üstünde, Mars insan isteminin gücünü temsil eder. Bize ne istiyorsak onu yapmamız için istim verir. Kendi hayatımızı biçimlendirmek için. Ve yolumuzda

duran herşeyi yıkmak için.

Bu enerjiyle oynamak çok risklidir. Mars kötüleşirse, ondan daha korkuncu yoktur. Konuşulamayacak kadar zalim, affedilemeyecek kadar bencil, akıl almayacak kadar duyarsız olabilir. Eğer bir "katil içgüdüsü" varsa, sembolü Mars'tır.

Niçin bu kitapta "Mars'a Nükleer Saldırıda Bulunalım" düğmesi yok? Çünkü Mars olmadan ölürüz. Eğer Mars imha edilseydi, hepimiz uyur kalırdık. Mars hevesin planetidir. O, eski erkeklerin gözüne parıltıyı, eski kadınların ruhuna çeşniyi koyan planettir. Bir maratoncunun son yarım kilometreyi koşmasını sağlayan Mars'tır. Paganini'nin yıldırım hızındaki pasajlarını çalarken kemancıyı infilak ettiren o'dur. Mars Dachau'da, Kalküta sokaklarında insan iradesini yüreklendirmiştir.

Öldürme içgüdüsü? Bazen. Kurtuluş içgüdüsü? Yaşamak isteği? Kuşkusuz her zaman.

Mars bir korkağa tahammül edemez. Bu planeti huysuzlaştırmanın en kesin yolu, kararlarımızı bizim yerimize korkunun vermesini sağlamaktır. Mars'ın serüvene gereksinimi vardır. Ona stres gerekir. Limitlerini zorlaması lazımdır. Azgın, vahşi bir savaşçı. Bir eşkiya ıssız sokakta bizi durdurup para istediği zaman yanımızda bulunmasında fayda olan bir savaşçı. Ama kütüphaneye birlikte gitmezsek iyi olur - kan deveranını sağlamak için, kalın Websters cildine atış talimleri yapabilir.

Mars'ın bir katil yerine hayatta kalan olmasını nasıl sağlarız? İstedikleriyle onu besleyerek. Ve tarifler doğum haritamızda okumamız için bizi beklerler.

Bir kadının Mars'ının Oğlak'ta olduğunu düşünelim. Oğlak, hırsın ve öz disiplinin burcu. Kadının gizli bir hayali var: Labrador'u köpeklerin çektiği bir kızakla yalnız başına geçmek ve serüvenleri üzerine bir kitap yazmak istiyor. Bu renkli, ürkütücü ve büyük irade gücü gerektiren bir deneyim olduğu için Mars'a uygundur. Aynı zamanda Oğlak'a da uygun, çünkü organize ve yalnız ol-

mak söz konusu, ve ayrıca işin içinde kariyer de var. Kitap yazacak.

Peki, işini bırakıp, köpek aramaya mı girişmeli? Hiçbir astrolog bunu söyleyemez. Ama biz onun kaderinin Mars-Oğlak'ta bir deneyim yaşamak olduğunu biliyoruz. Bu Labrador olmayabilir. Veya olabilir. Eğer o Labrador'a gitmesi gerektiğini kemiklerinde hissediyor ve bu duyguyla harekete geçmiyorsa, Mars sağlıklı bir çıkış yolu bulamıyor demektir. Köşeye kıstırılmıştır. Ve artık katili görebiliriz. Giderek artan bir şekilde sinirlenir. Alınganlaşır. Tartışır. Ivır zıvır konularda rekabet eder. Ve elbette çevresindeki insanlar buna fazla dayanamazlar. Onlar da öfkelenirler. Kadın kendi yaydığı enerjiyi aynen geri alır. Bir başka deyişle, ihtiyacı olan stresi alır, ama bu istediği ve gereksindiği biçimde olmaz. Kutup ayılarıyla karşılaşsaydı daha iyi olurdu.

Ayılarla yüz yüze gelmek: Mars hakkında bilinmesi gereken tek ve her şey budur.

Planet:	**Jüpiter**
Glif:	**♃**
Fonksiyon:	**İnancı korumak. Güveni ve canlılığı geliştirmek. Morali yükseltmek.**
Yanlış Fonksiyon:	**Aşırı iyimserlik, aşırı genişleme, açılma, tantana, gösteriş, büyüklük taslamak, olumsuz gerçekleri inkar etmek.**
Sorular:	**Ne tür deneyimler kendime ve hayata inancımı arttırmaya yardımcıdır? Neleri, nerede garantiye alıyor olabilirim?**
Geri giderken:	**Kökleri çok derinde bir kendine inanç. Ciddi dış görünüş. Duygusal açıklığın kısıtlanması.**

Yağmur. Soğuk, puslu, kuzey rüzgarıyla fırtınalı bir yağmur. On gündür yağıyor. Her taraf çamur. Soğuk yünlü çoraplardan ve

kazaklardan, sanki onlar balık ağıymış gibi, girip, içimize işliyor. Kırmızı bir burun, bizi sinirlendirecek kadar kötü, ama yatıracak, evde kalmamızı sağlayacak kadar kötü değil. Her sabah bulutlu perdelere gözümüzü açıyoruz. Her sabah aynı can sıkıcı gri, aynı loşluk. Üç gün, beş gün, sekiz gün. Artık kimse konuşmuyor. Gülen yok. Şakalar yok. Sadece bitmeyen bir bekleyiş var.

Sonra aniden oluyor işte. Güneş mükemmel mavi bir gökyüzünde yükseliyor. Güney rüzgarı yatak odasının penceresinden ılık bir hava yolluyor. Kuşlar ötüyor. Çocuklar oynuyor. Ağaçlar, yapraklar zümrüt gibi parlıyor. Ve bugün Cumartesi! Ne hissediyoruz? Bahtiyarlık. Şükran. Özgürlük. Mutluluk. Zafer. Tüm bu duyumların astrolojik ismi Jüpiter'dir.

Jüpiter - tanrıların kralı. Güneş sistemindeki en iri planet. Güneş dışında, diğer bütün planetleri, bütün ayları, meteorları, kometleri, astroidleri bir araya getirip, bir top gibi yuvarlasak, yine de bu tek planetin ağırlığını elde edemeyiz.

Astrofizikçiler bir planet oluşurken, bir yıldız olabilmesi için tüm gerekenin daha fazla ağırlık olduğunu söylerler. Eğer kütle yeteri kadar ağırlaşırsa, nükleer süreç başlar ve bir güneş doğar. Neredeyse Jüpiter'e olan da budur. Güneş sistemimiz iki güneşli olmaya çok yaklaşmıştır.

Uzay araçları bu tabloyu daha da doldurmuştur. Voyager Jüpiter'in yanından uçarken dünyaya gönderdiği verilerle bilim adamlarının kafalarını kaşımalarına neden olmuştur. Planet herkesin beklediğinden daha fazla enerji yaymaktadır. Sanki Jüpiter yıldız olma iddiasında yenilgiyi kabullenmiyor gibidir - milyarlarca yıl sonra, bugün bile, hala kendi ışınını kullanarak parlamaya çalışmaktadır.

Yıldız iddiasında bir planet: Jüpiter. Sürgün bir kral gibi, gerçek güç merkezinden güvenli bir uzaklıkta küçük bir krallık kurmuş. Burada güneş sisteminin dışsal sınırına egemen ve büyük bir ay - dört tanesi Merkür büyüklüğünde -heyetine hükmediyor. Ama Jüpiter zorba bir hükümdar değildir. Daha ziyade göksel, iyi kral

Wenceslaus'a benzer. Büyük, cömert, neşeli. Geleneksel astrologlar tarafından en uğurlu planet olarak kabul edilmiştir.

Bir sözcük Jüpiter'in bütün anlamını özetler: inanç. Hepsinin ötesinde, o, inancın planetidir. Bu inanç "Baba'ya, Oğlu'na ve Kutsal Ruh'a inanıyorum" anlamında değildir. Bu kadar formel değildir. Daha temel, esaslı bir inançtır. Yaşama inanç. Sarsılmaz bir şekilde hayatın yaşamaya değer olduğundan emin olmak. On gün yağmur, sonra Güneş belirir - Jüpiter devrelerimiz ses çıkarmaya başlar. Bir insanın ruhsal yapısında Jüpiter önemli bir rol oynuyorsa, canlı ve neşeli bir insan görürüz. Kişi gerçek bir aristokratın doğal zerafetiyle dolaşır. Bir genişlik, yüce gönüllülük söz konusudur. Ve küçük çaplı şeylerden, dar kafalılıktan, müşkülpesentlikten hoşlanmaz. Jüpiter insanında her zaman tanımlanamayacak bir yön vardır. Yaşamdan daha büyük bir şey. Bir yıldızın huzurundayızdır. Ne yazık ki, o insan bunun farkında olabilir.

Jüpiter gösteriş ve iddianın planetidir. Kendi ihtişamının hayalleriyle şişmiş kocaman bir kabuktan başka bir şey olmayabilir. Talep eden ve otokrat, azledilmiş bir çar gibi hayaletlerden oluşan maiyetine hükmeder. Ve hayaletler bu oyuna katılmazsa hakarete uğramış bir çocuk gibi somurtur. Ama uzun süre somurtmayacaktır. Jüpiter çabuk toparlanır. Her zaman iyileşir. Kozmik soytarı, yaşama inancı bitmez, tükenmez. Onu hiç bir şey kıramaz. Sözlüğünde yenilgi yoktur.

Ancak yaşamın sözlüğünde yenilgi sözcüğü yer almaktadır. Hepimiz için eninde sonunda çok yüksek bir dağ, kahredici bir hastalık, olanaksız bir ilişki olacaktır. Bunlar Jüpiter'in kendisini savunamayacağı şeytanlardır. Kibarca geri çekilemez. Bu, intihar eğilimli bir gösterişten kaynaklanmaz. Böyle bir düşünce daha ziyade Mars'a yakındır. Jüpiter kaybetmeyi hayal edemediği için geri çekilmez.

Gözleri bağlı bir aptal uçuruma doğru bir adım atıyor - bu klasik bir Jüpiter imgesidir. Jüpiter doğum haritasında nerede yer alı-

yorsa, yaşamın o alanında su götürmez bir biçimde şanslıyızdır - ve o alanda şansımızı garantiye alma konusunda dikkatli olmamız gerekir. Aşırı iyimserlik, aşırı genişleme ve gerçekçi olmayan beklentiler her kralın tuzaklarıdır. Ve Jüpiter bu tuzaklara balıklama dalabilir.

Geleneksel astrologlar Jüpiter'in en büyük faydayı sağlayan - En Büyük İyi -planet olduğunu söylerler. Onu severler. Ama onu net göremezler. Jüpiter'in bizi iyi hissettirdiği doğrudur. Aynı zamanda onun bizi yolumuzdan çıkarabileceğini de görmek gerek. Krallar ve aptallar - bu ikisini incecik bir çizgi ayırır. Ve Jüpiter ikisinin arasında - dönüp duran bir bozuk para gibi - dengede durmaya çalışır.

Planet:	**Satürn**
Glif:	♄
Fonksiyon:	**Öz disiplinin geliştirilmesi. Kendine saygının geliştirilmesi. Kendi yazgına inancın geliştirilmesi. Yalnızlıkla barış yapmak.**
Yanlış Fonksiyon:	**Depresyon, melankoli, olumsuzluk, soğukluk, duyarsızlık, çıkarcılık, ağır ve sıkıcı işlerde çalışmak, hayalgücü yoksunluğu, duyguların bastırılması, maddecilik.**
Sorular:	**Yaşamın hangi alanında yalnız hareket etmeyi öğrenmeliyim? Öz disiplin eksikliği en çabuk nerede acıya neden olur? Hayal etme ve inanma yeteneğim ciddi olarak nerede sınavdan geçer?**
Geri Giderken:	**Kökleri derinde bir kendine yeterlilik. "Kimsesizlik, yalnızlık". Çok büyük bir içsel güç deposu. Duygusal öz disiplin. "Hayır" demekte zorlanma.**

Genç bir kadın düşünün. Bir hayalci. İngiliz dili ve edebiyatında yüksek lisans yapmış, ama bunu pek kullanamamış. Son beş yıldır masada oturarak bekliyor. Her hangi bir şeyi bekliyor. Tutkusu yazar olmak, ama şimdiye kadar bu sadece bir rüya. Hiçbir şey yazmamış.

Bir gün bu durum değişiyor. Artık yaşlanıyor, biraz korkuyor. Farkına varıyor ki, ya şimdi ya hiç. Bir romana başlıyor. Kitap onun doğasını yansıtıyor. Hayalperest ve romantik. Bir gotik. *Kırda Tutku*. Ve yıldırım çarpıyor. Müsveddeyi satıyor ve kitap tüm kitapçıların raflarına, dörder kopya, yerleşiyor.

Otuz yıl geçiyor. Otuz yıl ve *Kırda Tutku*'nun onbeş yorumu. Hepsinin başlığı farklı. Kadın zengin ve meşhur. *People* dergisinde fotoğrafları çıkıyor. Yıllar onu değiştirmiş. Artık aklı havada, küçük saf kız gitmiş, yerine vizyon ve güven sahibi olgun bir kadın gelmiş. Ama kitapları bunu yansıtmıyor. O da bunun bilincinde.

Şimdi yeni bir kitap için ilham gelmiş, çok farklı bir kitap. Daha derin. Daha ciddi. Gurur duyabileceği bir çalışma. Yayıncısı korkuyor, ama o kararlı. Kitabı yarılamışken bir doktora gidiyor. Kanser. Üç ayı kalmış. Kitabı bitirmek için bunun iki katı lazım. İmkansız. Ağlıyor. Vasiyetini yazıyor. Dünya seyahatini planlıyor. Bir hafta hemen geçiyor. Kendisiyle uzun bir yürüyüşe çıkıyor, omuz silkiyor ve daktilosunun başına oturuyor. Bir yazar olarak yaşadı. Bir yazar olarak ölecek. Başyapıtını hiç bitiremiyecek. Kimin umurunda? Zaten önemli olan o değil ki. Önemli olan süreçti.

O dakikada, kadın tüm planet sınavları arasında en zorlu olanını başarıyla veriyor. Satürn'e egemen oluyor.

Satürn - eski astrologlar ona bazen Şeytan derler. En Büyük Kötü. Halkalı planet, bugün bile, sık sık kozmik Frankeştayn olarak görülür. Depresyonla, melankoliyle, yenilgiyle, yalnızlık ve düş kırıklığıyla bağlantılıdır. Bunların hepsi doğru. Eğer onu mutlu edemezsek, kendisini böyle gösterir. Ama asıl amacı bu değildir. Hiç bir planet bizi incitmek için orada değildir.

Satürn herşeyin ötesinde bize bir erdemi öğretir: öz disiplin.

Sembolü anlamanın anahtarı budur. Bir diğer "kötü" Mars gibi, Satürn de iradeyi odaklamak ister. Bize sanatların en zorunu öğretmek ister: ne istiyorsak onu tam olarak nasıl yapacağımızı. Amaçlarımızın korkularımıza, tembelliğimize ve duygularımıza nasıl egemen olabileceğini. Jüpiter inancın planetidir. Ama bir anlamda, aslında bu ünvanı hakeden Satürn'dür. Jüpiter bize inanç duygusunu verir, ama bunu bizi binlerce koltuk değneğiyle destekleyerek yapar. " Evet, inancım var. Yaşam müthiş. Banka cüzdanıma, seksi sevgilime, yeni Mersedes'ime bak...."

Satürn'ün inanca yaklaşımı böyle değildir. O koltuk değneklerini bizden uzaklaştırır. Bize karanlığı, olanaksızlığı, kesin yenilgiyi gösterir. Sonra sorar: "Hala inancın var mı?" Gene, bu inancın din ile ilgisi yoktur. Bu, yaşama, kendimize, hayallerimize, ideallerimize inançtır. Bir yazgımız olduğu fikrine inançtır. Ve sadece bunlar, hiç desteksiz bir şekilde tüm olanaksızlıklara rağmen ayakta durabiliyorlarsa gerçekten inançlıyız demektir. O zamana kadar bisikleti yandaki eğitim tekerleklerinin yardımıyla kullanabiliriz. Öykümüzdeki kadın yazar olduğunu biliyordu. Bu onun yazgısıydı. Bundan kaçış, kendisinden kaçıştı. Kitabını bitirmesi mümkün değildi, ama önemli de değildi. Önemli olan yazma eylemiydi. Başarı veya başarısızlık değil.

Satürn sık sık münzevi ile sembolize edilir. Bu ona çok uygun bir imgedir. O, yalnızlığın planetidir. Doğum haritasında nerede yer alıyorsa, o alanda tek başına hareket etmemiz gerekir. Kendine yeterliliğin herşey olduğu alan. Kendimizden başka kimseye yaslanamayacağımız alan. Ödüllerimizi bile kendimiz vermeliyiz.

Ölüm bir yazarı kitabı için bir övgü veya para almaktan alıkoyabilir. Kimse kitabı görmeyebilir. Dünyadan bakınca, sanki bir kelime bile yazmamış gibidir. Ama o, sadece kendisi olabileceği bir işi gerçekleştirme duygusunun tatmini için yazdı. Ve yine, Satürn'e egemen oldu. Yalnızlığı kusursuzdu. Şimdiden sonra yalnız bir dinleyiciye gösteri yapacak: kendisine. Sevebilir. Ama bundan son-

ra asla bir başka insanın onayına ihtiyacı olmayacak.

Eğer Satürn'ün doğum haritamıza işlediği dersten kalırsak, sürüklenmeye başlarız. Yolumuzu kaybederiz. Hayat boş ve anlamsız olur. Karamsarlığa, umutsuzluğa kapılırız. Dersi hazmedersek, yine de sokaklarda dans edemeyiz. Satürn'ün tarzı bu değildir. Ama çok büyük bir doyum hissederiz. Bu doyum ancak halkalı planetin sağlayabileceği, kendini bilmenin ve kendine saygı duymanın doyumudur. Bunlar olmadan da neşe olabilir. Ama neşe rüzgarda uçan kağıtlar gibidir. Kökleri yoktur.

Görülmeyen Planetler

İkiyüzyıl önce bir felaket astrolojiyi sarstı. Yeni bir planet keşfedildi. İkiyüzyıl sonra, sistem hala şokun ardından titriyor. Ancak şimdi iyileşmeye başlıyor, kendine yeni bir yön veriyor.

İngitere. Kışın sonları, 1781. Sir William Herschel teleskopundan bakarak, bilinen yıldızları tararken, ondan önce kimsenin yapamadığı bir şey yaptı: yeni bir dünya buldu. İyi politika ve kötü şairlikle, ışığın solgun noktasını kralın adına Georgium Sidus veya George's Star olarak vaftiz etti. Neyse ki, bu tutmadı. İngilizler hala bazen ona Herschel der. Ama sonuçta insanlar değil, tanrılar kazandı. Bu yeni planeti çoğumuz - göklerin Yunan tanrısı adına - Uranüs olarak biliyoruz.

Uranüs'ün keşfi niçin bir şoka neden oldu?

Binlerce yıl astroloji kapalı bir sistemdi. Güneş ve Ay'ı da sayarsak yedi tane planet vardı. Yedi her zaman sihirli bir sayı kabul edilmişti. Gökkuşağı yedi renkten, oktav yedi notadan, hafta yedi günden oluşmaktaydı. Yedi ayrıca mistik geleneklerde de görülmekteydi: yedi şakra veya vücudun enerji merkezleri, Vahiy kitabındaki yedi kilise gibi. Gökyüzünde yedi planet olması doğruydu ve rahatlatıcıydı. Bu basit gözlem binlerce yıl astrolojinin geçerliliğinin kısa bir "ispatıydı".

Bu düzenli ve sıkı sistem Herschel'in buluşunu ilan ettiği an öktü. Birdenbire sekiz planet oldu. Ve eğer sekizse, niçin daha faza olmasındı? Toz toprak yatışınca, astroloji ölmüş gibi görüldü. Bilim Çağı başladı.

Astrologlar prestij kaybetti, ama eşsiz bir olanak yakaladılar: Yeni bir sembolü çözme olanağı. Uranüs, inkar edilemez bir biçimle oradaydı. Bunun bir anlamı olması lazımdı? Ama ne? Altmış yıl sonra, Neptün ilk görünene kadar, yanıt hala yakalanamamıştı. Pluto'nun bulunduğu 1930 yılı sonlarında ise hala bulanıktı. Bu yeni planetlerin anlamı ne olabilirdi? Yedi katmanlı sistem insan kişiliği için kusursuz bir modeldi. Orada herşey vardı: benlik, duygular, mantık, sevgi, korku. Dışarıda bir şey kalmamıştı. Canlılığın planeti Güneş'le başlayıp, ölüm ve sonun planeti Satürn'le bitiyordu. Satürn doğal bir bitişti. Halkalı planetle yaşamın döngüsü kapanıyordu. Başka olasılıklar yoktu.

Yine de uzayın derinliklerinde, ikinci bir şans umudu gibi, mavi-yeşil bir dünya küresi duruyordu.

Astrologların Uranüs'e doğru bir açıdan yaklaşmaları uzun sürdü. Başardıkları zaman, astroloji teorisi büyük bir gelişme gösterdi. Satürn'ün temsil ettiği fonksiyonun ötesinde ne yatmaktaydı? Bir başka deyişle, kişiliğin kesin, kendini gerçekleştirmiş yapısının ötesinde ne yatıyordu? Veya daha basit bir dille, ölümün ötesinde ne yatıyordu?

Kişiliğin içerisindeki yapılar görünen planetlerin etkinlik alanıydı. Bu alanın haritasını kusursuz çiziyorlardı. Yeni planetler doğanın, egonun ve normalin sınırlarını aşıyoruz. Kişiliğin ötesine seyahat ediyoruz. Anlamları? Elimizde bir ipucu var? Onları geremiyoruz. Ancak teleskoplar yapay bir biçimde duyularımızı artırdığı zaman onları görebiliyoruz. Ve bu gözlem sembolik. Anlar burada.

Uranüs, Neptün ve Pluto sadece olasılıkları temsil ederler. İnsanın kendi üzerinde bilinçli bir şekilde çalışmasıyla ulaşabilece

olağan sınırların ötesine geçebileceği, doğal olmayan nitelikleri ifade ederler. Klasik planetlerin aksine, fonksiyonlarının olumlu belirtileri otomatik olarak harekete geçmez. Biz amaçlı bir şekilde kendimizi değiştirmeye karar vermedikçe, bu planetlerin sadece gölgelerini görürüz. Bir çaba olmadan, bu gizemli semboller ruhumuz için, aynı gözümüz için oldukları gibi, görünmezdirler. Bu kozmik muhafızların birincisini daha yakından tanımaya çalışalım.

Planet:	Uranüs
Glif:	♅
Fonksiyon:	Bireyliğin geliştirilmesi. Otoriteyi sorgulama kapasitesinin geliştirilmesi. Kültürel ve sosyal koşullandırmanın aşılması.
Yanlış fonksiyon:	Aksilik, inatçılık, esnek olmamak, alınganlık, tuhaflık, güvenilmezlik, sorumsuzluk, bencillik, başkalarının duygularına duyarsızlık, başkalarından öğrenememek, sırf öyle olmak için egzantriklik.
Sorular:	Yaşamın hangi departmanında sosyal onay olmadan hareket etmeye gönüllü olmalıyım? Kuralları yıkıp, kendi yolumu takip etmeyi nerede yapmalıyım? Hangi otoritelere meydan okuyup, saldırmak yazgısına sahibim?
Geri Giderken:	Dışsal tavır sakin, güvenli ve çatışmasız görülürken, bireylik bir fantezi dünyasında dağılıp gidebilir. Dahiyi sembolize edebilir, ama yüksek zekadan daha ziyade, aklın kültür tarafından dikte edilen "bariz gerçek"ten özgürleşmesini.

Gugukkuşu'nun Yuvasının Üstünden Birisi Uçtu' da Patrick McMurphy ve onun canayakın şizofren çetesi akıl hastanesinden kaçıp, bir balıkçı teknesine el koyduğunda hepimiz onaylayıp desteklerdik. Herkes ezileni, özellikle o baştaki köpeğin isteğine meydan okuduğunda sever. Dava ne kadar kayıp olursa olsun, "artık buna daha fazla katlanmayacağım" herkeste sempatik duygular uyandıran bir çığlıktır.

Hiyerarşiler, otoriteler, kurallar ve yönetmelikler - bunlar her medeniyetin temel esaslarıdır. Onlar olmadan hala birbirine taş atan bir grup Neanderthal olurduk. Ama hepimizin içinde bir şey bu kısıtlayıcılardan nefret eder. İçimizdeki şey ne yapacağının söylenmesine dayanamaz. O şey kanun kaçağıyla, isyanla, kuralları çiğneyenle özdeşleşir.

Bu evcilleştirilemez niteliğin astrolojik ismi Uranüs'tür. Uranüs bireyliğin, özgürlüğün planetidir. Onun için en büyük mutluluk başkaldırı olasılığıdır. Bağımsızdır, isyankardır, dik kafalıdır, ilginçtir. Eğer fizikçilerin belirsizlik ilkesi için astrolojik bir sembol varsa, o Uranüs'tür. Hiçbir planet bu kadar ne yapacağı bilinmez değildir.

Astronomik gözlemler Uranüs'ün anlamını doğrulamaktadır. Çoğu planetin ekvatoru hemen hemen güneş sisteminin düzlemi içindedir. Bir başka deyişle, dünya için kuzey neyse, Jüpiter için de kuzey odur. Uranüs ise farklıdır. Ekseni etrafında dönmez. Yuvarlanır. Kuzeyi bizim kuzeyimize neredeyse diktir. Bireyliğin planeti uzayda bile kendi ritminde dans eder..

Bireylik nedir? Dil, felsefe, ruh hali, stil - bu özellikler bireylik değildir. Bunlar kültür ve deneyimden doğan maskelerdir. Amerika'da doğarız. Bir kaç Clint Eastwood filmi seyrederiz, Barbie bebekleri giydiririz, biraz Agatha Christie, azıcık popüler psikoloji okuruz ve - karşınızda - oluşmuş bir kişilik. Bu bir eklentilerde gelişme süreci, kazayla doğumun biraz ötesidir.

Bireylik daha derin, daha vahşi ve spontan, kişilik yapısında do-

ğuştan var olan bir şeydir. Brooklyn'de de doğsak, Batsuananda'da da doğsak aynı kalacak, değişmeyecek yönümüzdür. İçinde doğduğumuz kabilenin efsanelerini kabullenmeyen yönümüz. Bu kurallara uymayan yönümüz. Otoriteye saygı göstermez. Atalara, din adamlarına, başkanlara reverans yapmaz. Yapmacıklığı onurlandırmaz.

Bireyliğimizi ortaya koyup, onu geliştirdiğimizde, eğlenceli cehennemi yakalarız. Niçin? **Çünkü toplumsal kültür ve bireylik, toplum ve Uranüs, Tanrı kuasarları yaktığından beri ölümcül düşmanlardır.**

Bu savaşta kahramanlar, kötü adamlar yoktur. Söylenebilecek en iyi şey iki tarafın da diğerinin aşırılıklarını düzeltiğidir. Eğer kültür kazanırsa, hepimiz sonsuza kadar aynı iki, üç hikayeyi yaşayan robotlara döneriz. Eğer Uranüs kazanırsa, barbarlığa indirgeniriz.

Uranüs özgürleşmemiz için bize meydan okur. Doğum haritamızdaki konumu isyan noktamızdır. İçinde bulunduğumuz kültürün empoze ettiği sınırlamalarla özümüzün savaş yaptığı alandır. Kendimize dürüst olmak için kuralları çiğnememiz gerekir. Ve onları çiğnediğimiz zaman başımız belaya girer. **Bireyliğimizi geliştirmek ve savunmak zorunda kalırız.**

Daha sonra doğum haritamızdaki ipuçlarını çözmeyi öğreneceğiz. Orada bir savaş planı - ve eğer savaşmamayı seçersek korkunç teslim olma tarifleri yer alıyor. Ama şimdi sadece ilkeyi kavramamız gerekiyor: Uranüs Yapmacık Tavır Güzelinin akıntısıyla sürüklenmeyi reddeden yönümüzdür.

"Görülmeyen planet" olarak Uranüs fazla gürültü, patırtı yapıyor. İsyanın üstünlüğü nereden geliyor?

Satürn'ün sınırlarının ötesindeki ilk adım kelimenin normal anlamıyla "ruhsal" değildir. Boyun eğmenin, kişisel olmamanın, bilinçdışı hareketin ötesine doğru bir adımdır. Kişilik kendi sınırlarını aşmadan önce kusursuzlaştırılmalıdır. Alkışlara ve yergilere aldırmadan, içsel olarak ne isek dışta da bunu ortaya koymalıyız.

Devrimcinin veya dehanın yalnız kalma zorunluluğunu kabullenmeliyiz. Kabileyi terk etmeliyiz.

Bazı olasılıklar daha dehşetlidir. İşimizden, evliliğimizden, sıkıcı hayatımızdan yakınabiliriz, ama korku veren, zalim dünyanın önünde bu desteklerden yoksun, çırılçıplak durmak ve yine de bilinçli ve tutarlı yaşamsal kararlar almak cesaretin en üst düzeyidir. Uranüs sıçrayışının özü ruhsal dönüşümdür.

Eğer bunu yapmak istemezsek ne olur? Bu bizim seçimimizdir. Bütün görülmeyenlerde olduğu gibi, bu planet biz çaba harcamadan karakterimize olumlu bir katkıda bulunmaz. Ama buharlaşıp, uçup gitmez de.Uranüs'e sağlıksız bir tepki belirgin olarak boş, sembolik savaşlar içerir. Doğum haritasında kariyer alanında Uranüs bulunan bir adam düşünün. Kalben bir istiridye arayıcısı olmak istiyor. Ama o bir avukat, bütün aile büyükleri avukat, boğazına kadar "tepeye kadar pençelerinle tırman" mitolojisiyle dolu. Uranüs'ün çağrısına yanıt vermek, hukuk diplomasını pencereden atıp, istiridye tırmığı almak en büyük arzusu, ama o oranda gerekli cesareti toplayamıyor.

Ne oluyor? Uranüs'ün patlayıcılığı güvenli tuhaflıklara kanalize oluyor. Ofiste blue jean giymek konusunda ısrar ediyor. Kravat takmayı kesinlikle reddediyor. Ve bu anlamsız egzantriklikleri bütün tutkusuyla savunuyor. Oysa bu tutkuyu kendi hayatını yaşama hakkını savunmak için kullanabilseydi daha kazançlı olabilirdi. Uranüs'ün bizi harekete geçirmek için kullandığı kamçı budur: eğer onun sınavlarından geçemezsek, kendimizi başkasının filminde tali bir rol oynarken bulabiliriz. Bu rol genellikle zararsız ama gülünç ve saçma bir kukla rolüdür

Uranüs ve diğer görülmeyen planetlerle ilgili küçük bir dipnot: bu planetlerin astronomik olarak keşfedildikleri zaman psikolojik olarak keşfedildikleri zamanla aynıdır. Uranüs 1781'de, bilinçliliğin global olarak yükseldiği bir dönemde bulunmuştur. Amerikan devriminin henüz gerçekleştiği ve Fransız devriminin ise ufukta

yükselmeye başladığı dönemde. Aynı zamanda bilim çağı, "Aydınlanma Çağı" başlamaktadır. Dünya üzerinde her yerde bireyin değeri ve otoriteyi sorgulama hakkı kollektif bilinçte hücuma geçmiştir.

Bu bir rastlantı mı? Belki. Ama bir de şöyle düşünün: Uranus çok soluk ışıklı bir planet olmasına rağmen belirli zamanlarda çıplak gözle görülebilmektedir. Ben North Carolina'nın nemli ve puslu atmosferinde yaşıyorum ve gözlerim normalden fazla keskin değil. Buna rağmen ben Uranüs'ü gördüm. Bir mil ötedeki bir kedinin gözleri gibi bulanıktı, ama gördüm. Öyleyse, acaba niçin Kaldeliler, Mısırlılar ve Çinliler onu gözden kaçırdılar? Elektrik ve kirlilik atmosferi puslandırmadan önce binlerce yıl özenli gözlemlerle gökyüzü taranıyor ve Uranüs'le ilgili hiç bir kayıt yok. Acaba bu henüz onu görmeye hazır olmadığımızdan kaynaklanabilir mi?

Planet:	**Neptün**
Glif:	♆
Fonksiyon:	**Öz betimlemede egonun desantralizasyonu. Ego dışında bir yerde kişisel gözlem için bir nokta yaratılması. Ego ile ruhu, bilinç ile bilinçdışını ayıran bariyerin güçsüzleştirilmesi. Tanrı diyebileceğimiz bir farkındalığın geliştirilmesi.**
Yanlış fonksiyon:	**Karışıklık, tembellik, hayallere dalmak, havalarda gezinmek, gerçeklerden kaçmak, akıntıya kapılmak, uyuşturucu ve alkol bağımlılığı, romantik yanılgılar, büyük hayaller.**
Sorular:	**Nerede mantığı devre dışı bırakarak sezgisel davranmayı öğrenebilirim? Dar kalıplar içinde sadece kendimle ilgili olmak en çok hangi alanlarda bana zarar**

verir? Yanlış hayaller ve gerçeklerden korkuya karşı en fazla hangi alanlarda savunmasızım?

Geri Giderken: **Ruhsal duyarlılık dışsal gerçeklerden uzaklaşıp, sübjektif faktörlerle çarpıtılabilinir. Ama mantıksal fonksiyonların müdahalesinden de özgürleşebilir.**

Bir adam Napoleon Bonaparte olduğuna inanıyor. Yaşadığı akıl hastanesinin Saint Helena adası olduğunu hayal ediyor. Napolyon gibi giyiniyor. Onun gibi yiyip, onun gibi konuşuyor. Josephine'i arzuluyor. Waterloo için üzülüyor. Hayalin de hiçbir açık yok. Kusursuz bir şekilde inanıyor, hatasız bir şekilde oynuyor.

Bir başka adam Birleşik Devletler Başkanı olduğuna inanıyor. Her gün danışmanlarıyla toplanıyor. Her gün önemli kararlar alıyor. Her gittiği yerde korumalarıyla çevrili. Onun hayalinde de hiçbir açık yok. Aslında o kadar mükemmel ki onun kadar bizde inanıyoruz. O gerçekten Amerika Başkanı.

Delilikle akıllık arasındaki çizgi bir saç teli kadar ince. Bu çizgi vardır. Gerçektir. Ama her iki durumun çakıştığı, örtüştüğü bölümler bizim anlayabildiğimizden daha fazladır.

"Napoleon" kim olduğuna dair zihinsel bir tablo yaratıp, buna inanıp, kararlarını bu inanca göre almaktadır. Aynı şeyi Başkan da yapmaktadır. Her iki örnekte de, çok derin, düşünülemeyecek kadar karmaşık bir zihin, benliği oluştururken, kendisini bir tür kağıt bebekle özdeş tutmaktadır. Kimlik çok boyutlu varlıkların giydiği üç boyutlu bir maskedir. Deli adamın taktığı maske akıllı adamın taktığı maske kadar iyi işlemez. Onu çevreleyen aktüel olanaklarla uyum içinde değildir. Ama her iki örnekte de parallelikler yanılgıya yer vermeyecek şekilde açıktır. İkisinde de zihin kendisini bir söylence etrafında organize etmektedir. İkisinde de bilinç dünya tiyatrosuna girmektedir. Giriş ücreti ise radikal bir şekilde ba-

sittir. Bu tiyatroda bir rol üstlenmek yeterlidir.

Hepimizin içinde bir şey bunu gayet iyi anlamaktadır. O şey kendini söylenceye kaptırıp, dünyanın bir tiyatro olduğunu unutmaz. O şey "kimlik"le özdeşleşmez. Ayrı durur. Sadece izler. Astrologlar zihnin bu bölümüne Neptün derler.

Bu planet bilincin, şuurun planetidir. Bilincin içindekiler değil. Kimlik değil, Felsefe değil. Akıl değil. Kulaklarımızın arasında, her gittiğimiz yere taşıdığımız bu mobilyaların, mefruşatın hiç biri değil. Sadece yalın haliyle bilinç.

Geleneksel astrologlar bu planetin yorumunda iki kampa ayrılırlar. Bazıları onu sever. Bazıları sevmez. Kendilerini "esoterik astrolog" olarak ilan edenler Neptün'ü şefkat ve önsezi dolu, mistik bir etki olarak algılarlar. Olumsuz düşünenler ise, onu alkolizme ve yanılgılara yönelik zayıflatıcı bir güç olarak kabul ederler.

Her iki kampın da haklı olduğu yönler vardır. İkisi de bilincin egonun zırhından kurtulduğu zamanda ki davranışları anlatmaktadır. Duyarlılık yükselmiştir. Dünyayla bütünlük duygusu uyanmıştır. Statü ve kimlik masalları kavranmıştır. Bahanelerimiz ve endişelerimiz, hırslarımız ve korkularımız, tarzımız, kendini beğenmişliğimiz, hepsi artık gülünçtür.

Bu farkındalık durumuyla ne yapabiliriz? Bazılarımız pasifliğe neden olan bir ruhsal çöküntüyle, sadece otururuz. Hayal kurarız. Bütün irade, hedef duygusu erir gider. Boşluğa bakarak, dalar gideriz. Kendimizi ciddiye alma kapasitemizi kaybederiz. Ego kaynaşmayı reddeder. Böylece hiçbir şey yapmayız. Ve er veya geç, kendimizi uyuşturma yolları aramaya başlarız.

Diğerleri daha yaratıcı tepkiler verirler. Bu yeni alanı keşfe çıkarlar, kimliğinin olağan sınırları ötesine saldırı düzenlerler. Geri döndüklerinde yaşamın bütünlüğünü, tekliğini kavramış olurlar. Bireylik ve farklılık maskelerine şüpheyle bakarlar. Ve hepsinin mesajı aynıdır: bütün kimlikler yanılgı içindedir.

Bazıları Neptün'e özgü bu keşif gezilerine meditasyon ismini

verirler. Diğerleri dua veya tefekkür derler. Dinsel söylem Neptün'e yabancı değildir, ama gerekli de değildir. Bir psikiatrist bilincin bu bölümüne ulaştığında, bu süreci kişisel hipnoz olarak yorumlar. Bir kovboy için meditasyon kamp ateşine bakmaktır. Süreç evrensel ve organiktir. Doğum haritasında Neptün neredeyse, orada açıkta kalmış bir sinir, olağandışı duyarlı ve savunmasız bir yer vardır. Zihnin bu bölümü "gerçek yaşamın" sınırlarını kabullenmeyi reddeder. Burası ilham ve hayal dolu bir yerdir. Bu yerde insan karmaşıklığa, gerçeklerden kaçmaya, yanlış inançlara ve beklentilere karşı tetikte olmak zorundadır.

Konu her zaman aynıdır: Neptün, **bir kişilik olarak işlev görme kapasitemizden ödün vermeden**, ego, kişisel açlık ve saldırı evreninin ötesine geçmemizi ister. Bu cümlenin ikinci bölümü göreceli olarak kolaydır. Birinci bölümü ise ayrı bir hikayedir. Rüyalar, seraplar, illüzyonlar - bunlar Neptün'ün alanındadır ve planetin bilimsel tarihinde de yansıtılırlar. Neptün 1795 tarihinde Lalande adında birisi tarafından bulunmuştur. Ama o bir yıldıza baktığını sanarak, bu buluşunu es geçmiştir. Neptün onu atlatarak, ölümsüzleşmesini engellemiştir. Daha sonraları, astronomlar yeni bulunan Uranüs'ün tuhaf davrandığını farketmişlerdir. Bir şey onun yörüngesinin düzenini bozar gibidir. Daha uzak bir planetin çekimsel etkisinden şüphelenirler. Paris'te Leverrier adında bir matematikçi bu etkinin olası konumunu hesaplar ve sonunda, Neptün 1846'da Galle adında bir Alman tarafından bulunur.

Neptün'ün Uranüs'ün düzenini bozan etkisi sayesinde bulunması gibi, **Neptün'ün temsil ettiği deneyimler de egodaki ve onun zırhındaki açık noktalar sayesinde dikkatimizi çekerler.** Zihinsel karışıklıklar kanalıyla bize ulaşırlar. Hayal kurarız. Beş duyuyu aşan deneyimler yaşarız. Sanatsal ilhamla doluruz. Şizofrenik kuruntularla kuşatılırız. Bu tür Neptün'e özgü zihinsel olaylar, dolaylı olarak daha geniş kapsamlı bir bilinç sisteminin varlığına işaret ederler. Aynı, Uranüs'ün yörüngesindeki düzensizliklerin

dolaylı olarak Neptün'ün varlığını işaret ettiği gibi. Zihnin uçsuz bucaksız bir boyutunu, farkındalığın bir mantar gibi içinde yüzdüğü boyutunu gösterirler.

Neptün'ün keşfini izleyen yıllarda, Neptün'e özgü değerler ve düşünceler tüm insanların yaşamında fırtına gibi esti. Sanatta romantik akım. Spiritüalizmin - hipnotizma ve ruh çağırma seanslarının - yükselişi. Teosofi Topluluğu gibi mistik organizasyonların başlaması. Britanya İmparatorluğunun Hindistan'ı Avrupa'ya bağlaması sayesinde ilk Hindu ve Budist hocaların Batıya gelmesi. Kızılhaç ve Kurtuluş Ordusunun kurulması. Yoksulluk, kadın hakları, çocuk işçiler ve kölelik konularındaki sosyal bilinçlenmede radikal artış. Daha önce hiç olmadığı gibi, mistik Neptün felsefeleri ve merhamet dolu idealizm popüler aklı yakaladı. İnsan topluluğu Neptün'ün keşfine hazırdı.

Bir kere daha, bir planetin keşfinin bilimsel merak konusundan daha fazla anlam içermesine şahitlik ediyoruz. Bu, derin bir sembolik olaydır. Bir astroloğun evreninde, aynı Neptün'ün evreninde olduğu gibi, hiç bir algılama onu deneyimleyen bilincin derinindeki olaylardan bağımsız değildir.

Planet:	Pluto
Glif:	♇
Fonksiyon:	İnsanın kaderinin farkına varması. Bütün dar görüşlü uğraşıların anlamsızlığı görmek. Doğruyu ayırt etme kapasitesini geliştirmek.
Yanlış fonksiyon:	Megalomani, kendini üstün görmek, şiddet, nutuk atmak, dogmacılık, diktatörlük, katılık, güç isteği, anlamsızlık ve saçmalık duygusu, sonuç-yöntemi-mazur-gösterir düşüncesi.
Sorular:	Hayatımın gerçek anlamını nerede bu-

	labilirim? Hangi alanlarda dogmatik, vicdansız ve zalimce davranmaya karşı tetikte olmalıyım? Hangi alanlarda, çevremdeki dünyanın benim bilgeliğime gereksinimi var?
Geri Giderken:	**Kişisel "güçsüzlükten" korkma duygusuna neden olabilir. Gördüğü doğruları söylemekten çekinme duygusu verir. Büyük bir gücü deneyimlerken alçakgönüllüğe yol açar.**

Adolph Hitler ve Mohandas Gandhi. Abideler. İyinin ve kötünün sembolleri. Bu ikisi kollektif akılda dev gibi belirip, çoğumuzun kararsız duygularla dolu yaşamları üzerine gölgelerini sererler. Baal, Ra, Apollo - bunların mabetleri yıkıldı. Koyunlar ve serçeler artık onlara kurban edilmiyor, onlar için yanıp, kan dökmüyorlar. Biz şimdi kadınlara ve erkeklere tapıyoruz. Haberlerde, makalelerde onlara saygılarımızı sunuyoruz.

Gandhi ve Hitler. Ortak neleri var? Gözleri? Kulakları? Baş ağrıları? Her ne kadar görmekten kaçınsak da, bu ikisi en derin anlamıyla kardeştirler. İkisi de tarihi oluşturdu. İkisi de ayrı ayrı bir neslin bilincine dokundu ve bu bilince kendi hayallerini, kendi vizyonunu dokudu. İkisi de kişisel gücün sembolü. Ve ikisi de bu gücü dünyaya bir daha unutulmayacak bir biçimde gösterdi.

Hepimiz hayal kurarız. Bir insanın hayalini alıp, onu tarihi saracak kadar büyüten ne olabilir? Bir insanı güvenceden ve anonimlikten koparark dünyayı biçimlendiren birisi yapan nedir? Cevap, güneş sisteminin buzlu sınırında dönen, bir virüs gibi küçücük ve uğursuz Pluto'da gizlidir.

Göksel ileri karakolunun donuk metan gazı ovasında durur. Güneş o kadar uzaktır ki sadece çok parlak bir yıldızın ışığı ile parlar. Bu gözlem semboliktir: Pluto'dan bakınca Güneş'in önemli ol-

madığı duygusunu deneyimleriz. Dünya bir toz zerresidir ve biz de bir saniyede yok olan mikroplarız. Bunu nasıl kabullenebiliriz? Bu anlayış bizi yok etmeden nasıl hazmedilebilir? Bu sadece bir varlığın kökten dönüşümü sayesinde yapılabilir. Bunu başaramazsak, Pluto bizi varoluşumuzun anlamsızlığına bakmaya zorlar. Hiçbir şeyin önemi kalmaz. Nasıl kalabilir ki? Bizler sadece kayıtsız bir evrende imha edilmeyi bekleyen parazitleriz.

Pluto'yla yüzleşmek yaşamın beyhudeliği ile yüzleşmektir. Planet 1930'da bulunmuştur. Aynı dönemlerde varoluşçuluğu keşfediyor olmamız bir rastlantı değildir. Pluto bizi anlamsızlığın, saçmalığın tiyatrosuna sokar. Bizi galaksilerle, süper novalarla, ölçülemeyecek kadar uzun sürelerle karşılaştırır. Ve gözümüzün içine ters ters bakarak, "Sen bir hiçsin. Yaşamın bir şaka." der.

Bu acımasız doğruyla yaşayabilmek için kişiliğin melodramlarının ötesine sıçramamız gerekir. Daha büyük ve daha süresiz bir şeyle özdeşleşmemiz gerekir. Anlamsızlıktan başlayan bu tehlikeli uçuşta bir tek kaçış noktası vardır: Sonsuzluğa damgamızı vurmak. Dünyayı değiştirmemiz şarttır.

Pluto sonsuz hayallerin, vizyonların, fetihlerin ve dönüşümün planetidir. Boşluk duygusuyla güdülenerek, anonimlik yakasını bırakmadan, güvenli rutinlerimizi parçalayarak bilincimize bir kader ve misyon duygusunu yerleştirir. Sadece hayatta kalmak yetersizdir. Sadece yaşamak hiçbir şeydir. Ölürüz ve sayılabilecek bir sürede unutuluruz. Gandhi ve Hitler gibi ismimizin baş harflerini tarih ağacına kazımamız gerekir.

Hindistan'ın bağımsızlığı ve pasif direniş sadece Gandhi'ye ait fikirler değildi. Naziliği Hitler keşfetmedi. Eğer bu inançların kökleri daha derinlerde olmasaydı bu iki adam iki teorisyen ve zararsız akademisyen olarak kalırlardı. Ve bir teorisyen konuştuğunda dünya sallanmaz.

Pluto bu iki adama tanrıların gücünü nasıl verdi? İnsanlarının ruhunda zaten var olan çığlığı seslendirmelerine izin vererek.

Pluto bir ulusun kalbine nüfuz eden bir ana köktür. Bireysel ruha tüm insanlığın gücünü iletir. Bütün hayalleri. Bütün kabusları. Bir ırkın tüm melek ve şeytanlarını.

Ama Pluto aklımızı düşsel görüntüler geçidiyle doldurmaktan fazlasını yapar. Aktif bir planettir. Neptün'ün aksine, hareket ve değişim için yanar tutuşur. Onun kanalıyla insanlığın vizyonunu ve terörünü ifade ederiz. Onları temsil ederiz. Toplumsal geresinimlerin ve korkuların yaşayan bir sembolü oluruz. Ve böyle davrandıkça, toplum bize güç verir. Yaşamımıza kişiselliği aşan bir anlam katılır. Bireyselliğimizi kaybetmeyiz, ama ikinci bir kimlik üstleniriz: bir kişilik olarak değil, bir gemi pruvasındaki sembol gibi olarak.

Dünyayı şekillendirenlerin sırrı buradadır. Kullandıkları otorite kendilerine ait değildir. Bize aittir. Onlar içerdeki teli oynatırlar. Ama sesin yankılandığı ve çınladığı katedral biziz. Güçleri kişisel değildir; kollektifdir. Hitler ve Gandhi katalizörler, hepsi bu. Onların gücü bize geri yansıyan bizim gücümüzdür.

Tarihte birçok Hitler ve Gandhi'ye yer olmadığına göre Pluto bizimkine yakın yaşamlarda kendisini nasıl gösterir? Daha farklı değildir. Hala bize bir misyon sunmaktadır. Hala bizi dünyayı değiştirmemiz için zorlamaktadır. Hala kendimizi aşırı önemsememizle insanları güldürürüz, gücümüzle başkalarını taciz etmeye çalışırız. İster *Newsweek*'e kapak olalım, ister lise yıllığında çıkalım, temel noktalar değişmez.

Pluto hepimizde özel bir bilgeliği temsil eder. Saklandığı yerden güzel sözlerle çıkartılıp beslenmesi gereken değerli bir armağan. Kendimizi, bizde mevcut olduğunu daha önce bilmediğimiz bazı kavrayışları ifade ederken bulabiliriz. Bunlar ölümle bağlantılı olabilirler. Belki de bir evliliğin nasıl sürdüğü ile ilgili olabilirler. Veya kendini kaybolmuş ve hedefsiz hisseden bir arkadaşı yüreklendirebilirler. Bu bilgeliğin cinsi Pluto'nun doğum haritasındaki konumuyla bulunabilir. Ama formu ne olursa olsun, Pluto bi-

lincini seslendirdiğimiz zaman, insanlar yanan bir çalının sesini dinliyor gibi dinlerler.

Kalabalığı susturmak insana iyi gelir. Bunun dışında çok az sayıda deneyim aynı işlevi görebilir. Bu, Pluto'nun tehlikeli yönüdür. Hipnotik gücü yozlaşarak, daha düşük seviyede bir efendinin - kibirin - hizmetine girebilir. Samimiyetsiz, abartılı ve diktatörvari olabiliriz. Sanki dünyaya iletilecek kutsal mesajlarla donatılmış gibi vaaz vermeye başlayabiliriz. Ama mesajın hiç bir kutsallığı yoktur. O sadece, kişisel tarihimizin ve güvensizliklerimizin iskeletine dayanan, bizim görüşümüzdür. Korkulacak nokta, Pluto'nun tarzıyla güçlenip, hız kazanınca, yine de insanları sürükleyebileceğidir.

Adolph Hitler bu yolun aziz velinimetidir.

Ve Gandhi diğer yolu yönetir. Onun yöntemi Pluto'ya daha temiz ve saf bir tepkiyi temsil eder. O "iyi", Hitler "kötü" olduğu için değil. Bu kavramlar buzlu planet için anlamsızdırlar. Gandhi başardığı için onun yolu daha iyi. O gerçekten kendisini aştı. Hindistan'ın kurtuluşu onun için sadece bir araçtı. Kendi gururundan, kişisel hayallerinden geriye bir şey kalmadı. Geride anlamsızlaşacak bir şey yoktu. Kendi misyonundan ibaret olarak Pluto'ya gerekli olan maskaralığa yer bırakmadı. O artık bir hedef değildi.

Boşluğun soğuk lordu, acımasız düzenbaz Pluto Mohandas Gandhi'ye boş ve kayıtsız gözlerle baktı. Ve Gandhi galaksiler gibi, milyar yıllık atomlar gibi Pluto'ya baktı. Soğuk ve kavranamaz bir yolla o ve Pluto birbirlerini gayet iyi anladılar. Ve Pluto, kibiri, gösterişi söndürmek için aranan gözlerini Adolph Hitler'e çevirdiğinde, orada altı milyonu göremedi, müthiş Wehrmacht'ı göremedi. Sadece saçma bir gururu, cafcaflı sözleri, caka satmayı ve kendi önemsizliğini örtmek için çırpınan ama başaramayan küçük kuklayı gördü. Ve Pluto'nun kahkahası çağlar boyunca oluşan labirentin içinde yankılandı. Pluto için Hitler modern Lucifer değildi. Şeytan değildi. Bu kadar görkemli hiçbir şey değildi.

Pluto için o bir aptaldı.

Pluto Ötesi

Pluto'nun yörüngesinin ötesinde yeni bir planetin bulunma şansı oldukça yüksek. Belki bu kitap fazla yaşlanmadan, bir tane bulunur. Astronomlar ve astrologlar arasında bu konuda bir anlaşmazlık yok. Bazı astrologlar bu konuda fazla aceleci davrandılar. Trans-Pluto planetlerin varlığından o kadar eminler ki onlara isim verip, doğum haritasına konumlarını işleyebilmek için ephemerisler yayınladılar. Beklenir biçimde, bu bilginin kaynağı "bu dünyaya ait değil".

Kişisel olarak ben, eğer bu listeler doğrulanırsa hayretler içinde kalacağım. Uranüs, Neptün ve Pluto global bilinç onları kavrayabilecek düzeye gelince bulunmuşlardı. Onların keşifleri sembolik olaylardı. Gelecekteki keşiflerde de böyle olmaması için hiç bir neden yok. Pluto ötesindeki planetler? Onları hazır olunca bulacağız. Ve o güne kadar onları zaten anlayamayız.

BÖLÜM YEDİ

EVLER

Günler ve yıllar: bunlar yaşamımızın boş sayfalarıdır. Planetimiz ezelden beri kendi ekseni ve Güneş etrafında dönüyor. Dünyanın bu iki ritmi amipleri ve bitkileri oluşturdu. Ve hepimizin içinde düzenli olarak atmaya devam ediyor. Biz bir şehirdeki bitmek bilmez trafik uğultusu gibi, onları garantiye alırız. Sadece geri planda bazı seslerden ibarettirler. Ama yaşantımızın sınırlarını belirleyerek, her zaman oradadırlar. Bu iki ritim astrolojinin kilit taşlarıdır. Yılı daha önce gördük. Güneş etrafındaki yörünge, mevsimlerle noktalanarak, oniki burcun kaynağını oluşturmaktaydı.

Şimdi ikinci büyük planetsel kalp atışını - günü - incelemeye hazırız. Böylece astrolojik sembolizmin üçüncü ve son bölümünü göreceğiz. Planetler ve burçlar yanındaki yerini alan evlerle karşılaşacağız. Bu çalışma, bazı ince ayarlar dışında, sistemi tamamlayacak.

Evler. Burçlar gibi onlar da bir başka oniki sembol halkası. Oniki tane daha temel insani süreç. Ama şimdi odak noktası farklı. Daha ivedi. Daha açık seçik. Daha somut.

Fiziksel olarak, evler uzayın yerel ufkun üstünde ve altında olacak şekilde bölünmesidir. İkinci bölümde öğrendiğimiz gibi, planetler dakika dakika kaydedilirler. Burçların büyük galaktik arka planlarını unutun. Şimdi bir planetin nerede göründüğü ile ilgileniyoruz. Yukarıda mı? Batıda, aşağıya doğru mu gidiyor? Bunlar evlerin cevapladığı sorulardır.

Sembolik olarak, evler belirli aktivite alanlarını temsil ederler. Bunlar yaşamın evreleri ve arenalarıdırlar. Kimliğin eylem sayesinde görünür kılındığı somut tiyatrolardır. Birisi kariyeri belirtir, diğeri sözel yetenekleri, üçüncüsü evlilikleri ve dostlukları. Evler olmadan da, burçlar ve planetler sayesinde kişiliğin iyi bir haritası çıkarılabilir. Ama o harita müzelik bir parçadır. Hareketsiz, atıl. Soyut. Günlük yaşam gerçeğinden kopuk. Evler deneyim boyutunu eklerler. Haritanın yorumu evleri de içerdiğinde, astroloji aklın modelinden daha ileride, yaşamın modeli olur.

Günlük Devir

Dünyanın silik bir yıldızı turlayan, ince bir gaz tabakasıyla çevrili, mutlak sıfırın birkaç derece üstünde gidip gelen, kendi ekseni etrafında dönen nemli bir taş top olduğunu biliyoruz. Ama bize öyle görünmüyor. Bizim bakış açımızdan, dünya uçsuz bucaksız düz bir ova ve parlak bir mavi çanak onun üzerine ters çevrilmiş durumda. Her gün, yıldızlar ve planetler ovanın doğu sınırından yükseliyor, yukarıda dönüyor ve dünyanın batı sınırında kayboluyorlar. Bize göre, biz sabitiz ve onlar hareket ediyorlar. Bu, elbette, doğru değil. Bütün bu izlenim dünyanın kendi etrafında dönmesi gerçeğinden kaynaklanıyor. Ama bizim gördüğümüz de bu.

Ve gördüğümüz şey sonsuza dek astrolojinin kalbidir. Akıl-gerçeği değil göz-gerçeği. Ama ya bilim? Objektif gerçek nerede? Son beş asırdır astronominin kaydettiği ilerlemenin önemi yok mu? Dönen planetler değil dünyadır.

Mutlaka. Astroloji astronomiyle çelişmez. Sadece sordukları sorular farklıdır. Astronomi sadece gerçekleri inceler. Astroloji farklıdır. Astroloji gerçekler ile onları gözleyen arasındaki alanı inceler. Reaksiyonları. Duyguları. Görünüşü.

Astrolojide herşey görecelidir. Herşey bireyseldir. Gerçek değil. Onun yerine, milyarlarca ölümlü varlığın yaşamla barış yapmak için kullandığı milyarlarca küçük gerçek. İşte bu nedenle astrolojinin dünya merkezli kalması gerekir. Biz gökyüzünün "gerçekte" nasıl olduğu ile değil, nasıl göründüğü ile ilgileniyoruz. Astrolojiyi astronomi gibi objektifleştirmek onu mutlaklaştırmaktır. İnsanca özelliklerden sıyırmaktır. Biz astrologlar doğrudan güneş sistemi ile ilgilenmiyoruz. Sadece onun bizimle ilişkisini anlamaya çalışıyoruz. Ve bu ilişki bizim gördüğümüz bir şeydir. Soyut spekülasyonlara gerek yoktur.

Gördüğümüz bu ilişki evler kanalıyla netleşir. Evler, gökyüzünün durduğumuz noktanın altında ve üstünde kalan kısımlarının bölünmesinden oluşurlar. Bir planetin birinci evde olması demek, bizim doğu ufkumuzun hemen altında demektir. Altıncı evde olması demek, batı ufkunun altında demektir. Bu gözlemler tamamen bizim bakış noktamıza bağlıdırlar.

Birkaç mil ilerleyin planetin ev konumu hemen değişir. Merkür Amerika'da yukarıdayken, Londra'da batıyor olabilir. Yeni Delhi'de ise ufkun çok altındadır. İçinde yer aldığı burç değişmez. Ama ev değişir. Yeni bir bakış noktası, yeni bir ev. Ve yeni bir ev, yeni deneyimler demektir. Yani, yeni bir doğum haritası.

Ufuk

Oniki ev. Bitaraya gelince dünyanın etrafında, aynı burçların yaptığı gibi, bir halka oluşturuyorlar. Ve bir kez daha astrolojinin temeline geri dönüyoruz. Temel sembole - daireye - sonsuzluğun, bütünlüğün, sınırsızlığın sembolüne dönüyoruz. Ama şimdi temel

sembolü yeni bir açıdan görmekteyiz. Şimdi bir yılın mevsimlere dayalı düzenine göre bölünmüyor. Bölünümü daha ivedi: üzerine bastığımız toprak tarafından ikiye ayrılmış. Sonsuzluk ikiye bölünmüş.

Gökyüzünün yarısı görünür. Diğer yarısı görülemez. Yukarıda: altı ev başkalarıyla paylaşılan, herkesin gördüğü açık seçik gerçeği temsil eder. Aşağıda: altı ev anlam çıkarma yoluyla bulunan gerçeği sembolize eder. Hayal gücüyle rastlanan gerçeği.

Sübjektivite, kişisel duygu ve düşüncelere dayanma: ufkun altında saklı evlerin teması budur. Onlar duyguları, sırları, içsel yaşamı temsil ederler. Reaksiyonlar burada oluşur. Ama her zaman karanlıkta, gözlerden uzakta.

Planetlerin çoğunun ufkun altında yer alması durumunda, mutlaka içe dönük bir karakter göremeyebiliriz. Ay'ı Kova'da ve Jüpiter'i güçlü olan bir Yay burcu insanı bütün planetleri aşağıda bulunsa bile çekingen yapıda olamaz.

Bizim görebildiğimiz daha belirsizdir. O insanın algılamasını duygular ve sezgiler tatlandırmaktadır. Sohbet esnasında sadece gerçeklerden söz etmek yerine bu gerçekler hakkındaki duygularını vurgulamaktadır. Yaşamı içsel varoluş biçimini araştırma serüvenidir ve dış dünyadaki koşullarda dalgalanmalar yaratmadan büyük evrimsel adımlar atabilir.

Ufkun altındaki çalışmanın başyapıtı doyurulan ihtiraslar ve gerçekleştirilen rüyalar değildir. Bu kadar somut bir şey değildir. Başyapıt kavrama, farkına varmadır. Ve kavrayış gerçekleşirken görülemez.

Planetlerin çoğunun üst yarımkürede yer almasının anlamı bunun tam tersidir. Ufkun üzerindeki evlerde somut, besbelli deneyimler vurgulanır. Başımızın üstündeki gökyüzü herkes tarafından görülür ve paylaşılır. Hiç bir sırrı gizlemez. Objektif yapılar, toplumsal bilinç ortaya çıkar ve alt yarımkürenin mistisizmini, mantık dışılığını ve mahremiyetini dengeler.

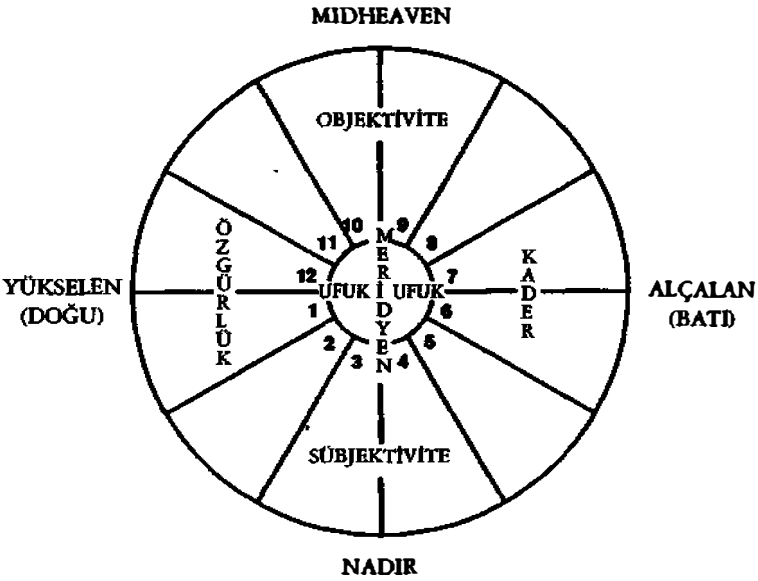

Birçok planeti yukarıda olan insan her zaman dışadönük değildir. Yine, konu daha belirsizdir. Karakterinin özelliğini evler değil, haritasında güçlü burçlar ve planetler belirler. Ama ister kitap kurdu olsun, ister egzotik dansçı, hayatı dolu bir hayattır. Yolunda ilerlerken, her gelişim noktasında, **görülebilir bir olay** bulunur. Olay bir başka şehre taşınmak olabilir. Bir evlilik olabilir. Doğu'ya yolculuk olabilir. Ne olacağını söylemek zor, ama mutlaka bir şey olacaktır. Böyle bir insanın **her önemli evrimsel adımının sinyalini veren gözle görülür bir yaşam ritüeli** vardır. Kayda değer bir değişiklik, gökyüzü gibi görülür, bir geçit töreni eşliğinde gerçekleşir. Kavrayış yetersizdir. İnsanın değişen kişiliğini yansıtacak ve kristalize edecek bir olay yaratması gerekir.

Göksel küreyi bölmenin birinci yöntemi aşikar bir yöntemdir.

Dünyanın kendisi bölücü çizgi olarak kullanılmakta ve uzayı - objektif ve sübjektif dünya olarak - iki paralel evrene ayırmaktadır. Bölmenin ikinci yönteminin anlaşılması ise daha güçtür.

Meridyen

Güneşin doğuşu ve batışı. Bunlar kolay görülür işaretleyicilerdir. Bunun dışında güneşin her gün bir kez geçtiği bir işaret taşı daha vardır: öğlen vakti, günlük turunun en üst noktasına ulaşır. Burada güneşin yükselmesi biter ve batı ufkuna doğru alçalmaya başlar. Eğer dikkatlice düşünürsek, güneşin geçtiği bir işaret taşını daha farkedebiliriz: ufkun altında bir yerlerde alçalmayı bitirip yükselmeye başlaması gerekir. Bu noktaya gece yarısı diyoruz.

Ufuk fiziksel bir çizgidir. Öğlen ile geceyarısını birleştiren çizgi ise hayalidir. Ama etkileri gerçektir. Bu dikey sınır, yani meridyen, doğum haritasını doğu ve batı bölümleri olmak üzere ikiye böler. Her yarının yarısı görünür, diğer yarısı görünmez gökyüzünden oluşur. Ve her birinin önemli bir özelliği vardır. Altı ev meridyenin doğusunda kalır. Ve doğunun kalbinde, hepsinin anlamını açığa çıkaran sembolik bir olay bulunur. Bu olay güneşin doğuşudur. Şafaktır.

İnsan akşamdan kalma, uykusuz ve kahvesiz bile olsa, şafağa olasılık ve umut duygusunu hissetmeden bakabilir mi? Umut; bu sözcük gün doğumunun ve doğu evlerinin ruhunu yakalar. Yeni gün boş ve temiz bir sayfadır. Henüz üzerine hiçbir şey yazılmamıştır. Onu kirletebiliriz, tembellik, korku ve nevrozla doldurabiliriz. Ama henüz bunları yapmadık. Belki de hiç yapmayacağız.

Elbette aynı şeyleri başka zamanlarda da yapabiliriz. Yaşamda değişiklikleri gün ağarırken gerçekleştirmek zorunda değiliz. Her zaman olabilir. Ama saat, elektrik ve vardiya keşfedilmeden önce şafak günlük aktivitelerin başlangıcını belirliyordu. Yeni seçenekleri, yeni bölümleri belirliyordu. Astrolojide, şafak bu özelliğini

hala korumaktadır.

Umut etme, olasılık, yeni bir şans - bunların ortak paydaları nedir? Belki özgürlüktür. Bir bölümü mutlaka budur. Ama özgürlüğün kendisini göstermesini sağlayan nedir? Aktif bileşen nedir? Cevabı, evrendeki en güvenilmez, en kırılgan güçtür. Bu gücün gelişimi astrolojik sembolizmin yapıcı bir şekilde kullanılmasının kalbinde yatmaktadır. Bu güç ruh gibi ince, narin, değişken, kararsız ve uzun bir uykuya yatırılabilinen insan iradesidir.

Şafak iradeyi sembolize eder. Seçme, karar verme yeteneğimizi. Bilinçli bir şekilde, belirli bazı deneyimlerin peşinden koşmayı. Gökyüzünün onun egemen olduğu yarısında özgürlüğümüzü buluruz. Bu altı evde yaşamımızı şekillendiren kararları veririz.

Çoğu planet doğum haritasının doğusunda yer aldığında self determinasyon, kendi geleceğine karar verme hakkı her şeydir. Böyle bir insan kendisini zorla ortaya koyan birisi olmayabilir. Ama yaşamının tonunu oluştururken kişisel davranma veya davranmama çok önemlidir. Dış koşullarda küçücük bir uygunluk bir rüzgara veya önemli bir fırsata dönüşebilir. Bu insanın sözlüğünde iyi şans, kötü şans sözcükleri yer almaz. Herşey onun aldığı kararlar etrafında döner. Tamamen kendi iradesinin gücüne dayanmak, kendi kaderini yaratmak zorundadır. Hayatı, iyi veya kötü, kendi ellerindedir.

Peki ya gökyüzünün diğer yarısı? Akşamın alacakaranlığı? Eğer bir fotoğrafa bakıyor olsak güneşin doğuşunu batışından ayıramayız. Ama ikisinin ruhları tamamiyle farklıdır. Şimdi gün bitmektedir. Atalarımız için hareket dönemi kapanmaktadır. Artık uyku, bekleme ve sessizlik zamanıdır. Bugün bile gün batımında bir son duygusu hissederiz. Tamamlama duygusu. Ne yaptıysak yaptık. Yaptıklarımız sonsuza kadar sabitlendi. Yaşam bize yeni bir özgürlük kartı vermişti. Ama şimdi onu kullanmış durumdayız. Yarın belki yeni bir kart verir.

Doğu evlerine göre batı evlerinin daha kısıtlayıcı bir durumu

vardır. Bunlar durmuş oturmuş, sabit güçleri, üstesinden gelinmiş olayları temsil ederler. Bu güçlerle pazarlık edebiliriz, ama asla görmezden gelemeyiz.

Batıda özgürlük kendisiyle eşit kuvvette bir şeyle karşılaşır. Sınırlarını görür. Kader. Karma. Şans. Tanrının lütfu, cezası. Ne dersek diyelim, onlar oradadır ve onlarla yaşamayı öğrenmemiz gerekir. Haritasında batı yarımküresi vurgulanmış birisi karar verirken cesaretini kaybetmemeyi öğrenmek zorundadır. Ama eğer o insanın biyografisine bakarsak kritik dönemlerde genellikle tesadüflerin olduğunu görürüz. Miraslar. Güçlü insanlarla rastlaşmalar. Alkolik ebeveynler. Kaderin cilveleri.

Bu çerçevede yaşayan birisi esneklik ve uyanıklık geliştirmelidir. İşaretleri okumayı öğrenmeli, koşullardan ve rüyalardan kaderinin iplerini yakalamalıdır. Doğu yarısının aksine, yaşamını daha büyük bir düzen içinde anlayabilir. Yolu "Akıntıya doğru git" sözüyle özetlenebilir. Tembellik değil. Sürüklenme değil. Ama kendi iradesi ve onu çevreleyen koşullar arasındaki kooperatif ve uysal ilişki.

Büyük Kesişme

Ufuk ve *meridyen*. İki doğal sınır, ikisi de temel sembolü bölüyor. İkisi de gökyüzünü yarımkürelere ayırıyor. İkisi de anlaşılamaz bir birliği alıyor ve anlaşılabilir ikiliğe ayırıyor. *Ufuk* bize sübjektiviteyi ve objektiviteyi, içerdeki ve dışardaki dünyayı anlatıyor. *Meridyen* bize özgürlüğü ve kaderi - iradenin mutlak gücünü ve diğer güçlerle kaçınılmaz çatışmasını - anlatıyor.

Ufuk ve *meridyen* bir arada bir çapraz oluşturuyorlar. Yaşamın kesişmesi. Esoterikler bunu ruhun çarmıha gerildiği haç olarak adlandırıyorlar. Benzetme melodramatik ama uygun. Özgürlüğe karşı sevgi, hayale karşı gerçek, eğlenceye karşı sorumluluk ve benzerleri.

Bu haç üzerinde oniki ev asılı durur. Hepsi ayrı bir savaş alanı. Hepsinde bireylik saklandığı yerden çıkıp, yerini alıyor. Her birinde günlük yaşamın kabusu ve mucizesi burçlar ve planetler tarafından sembolize edilen ham psikolojik mekanizmalar ile etkileşim içindedir. Bu mekanizmalar evlerle karşılaşmadan önce terbiye edilmemiş, denenmemiş bir durumda kafatasının içinde saklıdırlar. Sadece hayal malzemesidirler. Karşılaşmadan sonra bunlar dönüşürler. Deneyimden korkarak, cesaret ve sevgiyi öğrenerek, umut, dayanıklılık ve şefkatle eğitilerek, sonunda teori rahminden dışarı çıkarlar. Kimliğin yaşayan sembolleri olurlar. İnsanların sembolü, insan olurlar.

Evler ve Burçlar

Oniki ev, oniki burç. İki sembol sistemi paraleldir. Koç birinci burçtur. Onun draması birinci evin de dramasıdır. Aynı durum Boğa ve ikinci ev için geçerlidir. Sonra İkizler ve üçüncü ev için. Bu benzerlik Balık burcu ve onikinci eve kadar sürer gider. Bir sistemi öğrenince ikinci sistemi de kolaylıkla kavrayabilirsiniz. İkisi de oniki dilimlik semboller dairesidir, ve birisinin bir dilimi diğerinin bir dilimine karşılıktır.

Burçlar ve evler arasındaki fark ilgi alanlarıdır. Burçlar psikolojik süreçlerdir. Kafanızın içindeki olayları yansıtırlar. Evler ise deneyimseldirler. Kafanızın içindekilerini yaşam arenasına çıkardığınız zaman ne olduğunu anlatırlar. Bizler burçlarız ve evleri yaparız.

Örneğin Kova bir insana isyankar bir tavır verebilir. Bunu iş evine koyunca isyankarlık kendi işini kurma biçiminde kristalize olabilir. İnsanın bir patrona tahammülü yoktur. İlişkiler evine yerleştirilince Kova özellikleri iş alanından çekilir. Artık aktivitenin merkezi egemen bir eş tarafından yutulma korkusudur.

Bir insanla karşılaşınca onun hakkında bir duygu edinirsiniz.

İçedönük. Dışadönük. Abartılı. Vurdumduymaz. Metodik. Kontrolcü. İşte, onun burç yapısını araştırıyorsunuz.

Bir insanın davranışlarını inceleyince hangi konuların onu rahatsız ettiğini görürsünüz. İlişkileri gerilimli mi? Parayı çok mu önemsiyor? Karakterine aldırmayın. Sadece davranışlarına odaklanın. Yaşamın hangi alanı onun sürekli ilgisini istiyor? İş? Yaratıcılık? Ev? Avrupa seyahati? Hayatı nerede yaşanıyor? İşte, şimdi ev yapısını inceliyorsunuz.

BİRİNCİ EV (YÜKSELEN)

Geleneksel İsmi:	Kişilik Evi
Burcu:	Koç
Planeti:	Mars
Kapsamı:	Kişisel kimliği oluşturmak
Başarılı Uygulama:	Davranışlarda netlik ve kararlılık. Yaşam yolunda kontrol duygusu. Yoğun bir kimlik duygusu.
Başarısız Uygulama:	Korku ve kendini ortaya koyma eksikliği sonucu ortaya çıkan başkalarının iradesine karşı katılık ve zorbalık veya özgüven eksikliği. Amaçsızlık. Yenilgi beklentisi.

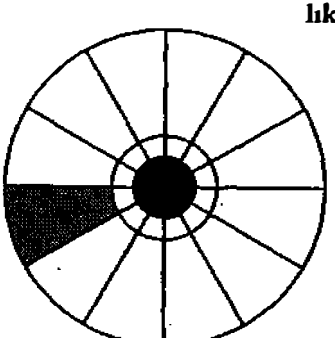

Her birimiz çelişik duygular ağı oluşturuyoruz. Anılar ve önseziler yakamızı bırakmıyor. Hayallerle umutlanıyoruz. Seviyoruz. Korkuyoruz. Yaratıyoruz. Hayatın trajedisini biliyoruz. Ama doksanla gitmemiz gereken yerde yüzoruz yapıyoruz diye trafik polisi bizi durdurduğunda

tüm bunları ona açıklama olanağımız yok. Dünyada verimli olabilmek için kendimizi sadeleştirmemiz gerekiyor. Ruhumuzun tüm zenginliğini aerodinamik bir forma dönüştürmemiz gerekiyor. Bu dönüşüm gerçekte ne olduğumuzun soluk bir yansıması olabilir. Ama başka seçeneğimiz yok. Gerçek benliğimizle karşılaştırıldığında bu iki boyutluluk çok yavan görünse bile, yaşam bir kişiliğimiz olması konusunda ısrarlıdır. Ve kişilik her zaman oynadığımız bir roldür, her zaman asıl bizden daha azdır. Kişilik her zaman bir maskedir.

Birinci ev içsel ihtiyaçlarımıza en iyi hizmeti veren dışsal ifademizi, en uygun maskemizi sembolize eder. Onu duyarlı bir şekilde yanıtladıkça, kendimizi daha güçlü ve yoğun hissederiz. Özerklik, kendimizi tanıma ve kendi yaşamımız üzerinde otorite olduğumuz duygusunu hissederiz.

Yükselen burç dışsal kişiliği oluşturmaz. Onu yaratmak için bir araya gelen güçler daha karmaşıktır. Daha ziyade, derindeki materyali çeşnilendirerek ve ifadelendirerek doğum haritasının bütünlüğünü hareket dünyasına kanalize eder. Örneğin çekingen, içedönük bir haritaya sahip - Satürn'ü güçlü, Yengeç burcu - bir kadın Yükselen'i Yay diye partinin en neşeli insanına dönüşmez. Ancak ilk karşılaşmada suskunluğunun derinliği aşikar değildir. Birinci evi, haritasının geri kalan bölümlerinin özellikleriyle çeşnilendirilmiş bir şekilde, neşeli ama mesafeli bir tavır yaratır. Eğer Yay Yükselen'i aşırı güçlü bir Aslan burcu kişiliğe yerleştirirsek cenazede fıkra anlatan bir insanla karşılaşırız.

Eğer akıllılığı mantıklı ve amaçlı davranış biçimleri sergilemek olarak tanımlarsak, yükselen burç deliliğin panzehiridir. Ona güçsüz bir yanıt insanın deli ve bağlantısız gibi hissetmesine neden olur. İnsan aynı anda farklı insanlar olmaya çalışırken çelişkili roller içinde kaybolabilir. Kuşku, kararsızlık ve suçluluk duygusu böyle bir insanı sürekli rahatsız eder. Hiçbir şey biraraya gelerek, yerli yerine oturmaz. Rolünü unutmuş bir aktör gibi şaşkınlık ve

beceriksizlik içinde kalakalır.

Niçin? Çünkü maskesi yoktur. Ve dünya sahnesinde maskesi olmayan birisi dilsiz, yabancı ve görülmezdir. Eğer verimli ve etkili bir birinci ev maskesi yaratmayı başaramazsak, kim olduğumuz konusunda netliğimizi kaybederiz, hayatımız rayından çıkmış gibi olur. Ve yaşamımız üzerindeki kontrolümüzü hissedemezsek korkarız. Birinci eve özgü problemlerini çözümleyememiş - kimliği ve hedefleri bulanık - birisi genellikle korkusunu diğer insanlara zorbalık yaparak ifade eder. Ben merkezcidir. Kendi yaşamını kontrol edemediği için geri kalan herşeyi kontrol etmeye çalışır.

Birinci evin başarısız uygulanması bir zorba mı doğurur, yoksa yüreksiz bir hayalperest mi? Bunu cevaplayabilmek için kişinin haritasını bir bütün olarak ele almamız gerekir. Ve henüz bunu yapmaya hazır değiliz. Şimdilik hepimizin maske taktığını hatırlamamız yeterli. Hepimizin sosyal kimlikleri, "kişilikleri" var. Ve buna ihtiyacımız var. O olmadan gözlerimiz açık, boşluğa bakakalırız. Maskeler, hangi biçimde olursa olsun, yükselen burçta yaratılırlar. Ve dünyayla barış içinde, güven yansıtan, yanlış başlangıçlar ve gereksiz hareketler yapmayan birisini gördüğümüzde Yükselen'in ustalığına şahit oluruz.

İKİNCİ EV

Geleneksel İsmi:	**Para Evi**
Burcu:	**Boğa**
Planeti:	**Venüs**
Kapsamı:	**Kişinin kendi değerinin sınanması Para ve sahip olunanlar**
Başarılı Uygulama:	**Kendini düzeltme ve geliştirmeye dayanan güven ve kendini beğenme. Kaynakların endişeden uzak ve verimli kullanılması.**

Başarısız Uygulama: **Maddecilik ve kişinin kendi değerini sahip olduğu şeylere eş tutması. Özsaygı eksikliği. Risk korkusu. İrade gücünün yitirilerek dünyada başarısızlığa neden olması. Yaşamı kısıtlayacak kadar maddesel güvence peşinde koşmak.**

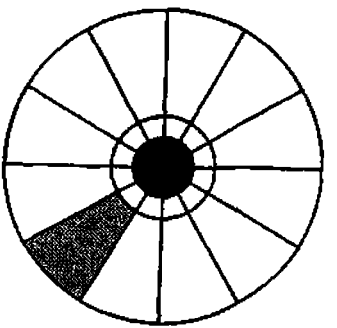

Bir genç yanları alev alev turuncuya boyanmış eski bir arabayla yoldan aşağı gürültüyle iniyor. Yargılayıcı bütün reaksiyonları bir kenara bırakırsak, basit ve hüzünlü mesajını algılayabiliriz. O, varlığının farkına varmamız için bize yalvarmaktadır. İçinde bir duygu mevcudiyetini bize ispatlaması için onu dürtmektedir. Ve herhangi bir reaksiyon beklemektedir. Nefret, kıskançlık, öfke, korku, sadece ona tepki vermemiz onu hoşnut edecektir. Onun gürlemesini kenarda otururak izleyen, bir miktar psikolojiden anlayan birisi bu gençteki kendini beğenme duygusunun eksikliğini hemen farkedebilir. Ve bu gözlemin doğru çıkma olasılığı oldukça yüksektir. Bu kadar gürültülü ve gereksiz bir davranışın köklerinde kendinden kuşku duyma yatmaktadır.

Peki, bizim gürültücü yarışçı öz güven eksikliğini nasıl çözümlemeye kalkışmıştır? Kendisini etkileyici bir nesneye eşitleyerek güvensizliğini silmeye çalışmıştır. "Ben bu süslü püslü arabayım. Beni farketmekten başka şansınız yok." Bu eski bir oyundur. Yüksek gelirini her koşulda söylemeyi beceren işadamı bu oyunu sürekli oynar. İpek bluz kolleksiyonu yapan ev kadını da aynı oyunu oynamaktadır.

İkinci ev etkileri özsaygı krizleri yaratırlar. Olaya katılan burçlar ve planetlere göre, kendimizi aptal, beceriksiz veya cazibesiz hissedebiliriz. Ve bu duyguları çözmek için seçtiğimiz yol yaşamımızın ana teması haline gelir. Eğer olumsuz yaklaşırsak, dürtücü bir maddecilik bilincimizi kaplar. Kuşkularımız üzerinde doğrudan uğraşıp çözmek yerine fiziksel koşulları manipule etmeye çalışırız. Bazen para gereksindiğimiz güvenin sembolü olur. Acımasızca onun peşinden koşarız. Ne kadar para topladığımızın reklamını yaparız. Ama acımız sürmektedir.

İkinci ev konularının banka hesapları veya onun satın alabildiği arabalar ve giyecekler etrafında dolanması gerekmez. Aynı şekilde prestijli arkadaşlar, dekoratif sevgililer kolleksiyonu da yapabiliriz. Vücudumuzu bile bir nesneye dönüştürebiliriz. Saplantılı bir şekilde güneş yanığı tene sahip olma, vücut geliştirme çabaları veya sürekli aynaya bakma haritanın bu bölümünün gerilimlerini yansıtırlar.

İkinci ev kapsamının başarıyla uygulanması herzaman kişinin kendisini kendisine ispatlamasını içerir. İçsel kuşkularımızı disiplinli bir çabayla ve somut becerilerle dengeleriz. Kişisel güvensizlikler doğru yönlendirildiklerinde kişiyi büyümenin limitlerine ulaştırabilirler.

Dolu bir ikinci ev en zayıf veya en güçlü astrolojik yapıyı gösterebilir. Her şey bireyin oradan üreyen baskılarla nasıl baş ettiğine bağlıdır.

İkinci ev konularına güçlü bir tepki, her zaman, kişisel özelliklerden sıkıntı yaratanları bilinçli bir şekilde değiştirmeyi gerektirir. Zayıf bir tepkide ise bu özellik para, cazibe ve güvence arkasına saklanır. Kendi değerimizi nasıl takdir edeceğimiz önemli bir konudur. Para sadece bir saptırmadır.

ÜÇÜNCÜ EV

Geleneksel İsmi:	İletişim Evi
Burcu:	İkizler
Planeti:	Merkür
Kapsamı:	Bilgi toplama. Bilgi paylaşma.
Başarılı Uygulama:	Hatasız, yalın, önyargısız kavrayış. Algılamada belirsizliğe ve değişkenliğe hoşgörü. Daha fazla bilgi için sözel veya entellektüel kanallarla dünyayı araştırma kapasitesi.
Başarısız Uygulama:	Savunmacılığa, aşırı akılcılığa ve aşırı konuşmaya neden olan, belirli bir dünya görüşünü koruma dürtüsü. Zaman harcamaya ve karmaşıklığa neden olan, dağınık, odaklanmamış merak.

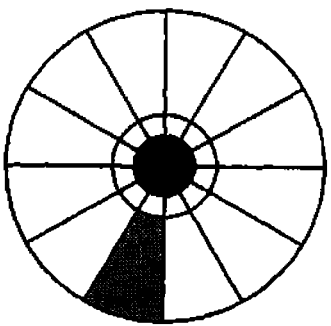

Konuşma, öğretme, yazma - bunlar geleneksel olarak üçüncü evle bağlantılı konulardır. Doğru ancak yetersiz bir kapsam. Bir görüşü veya bir duyguyu, bir başka insanın anlayabileceği bir şekilde, her ifade edişimizde üçüncü evin devrelerini çalıştırmış oluruz. Jestler,anlamlı bakışlar, vücut dili - bu ifade biçimleri de en az sözcükler kadar bu evin alanına girerler. Ve bu bile ev kapsamının ancak yarısını tanımlamaktadır.

İletişim iki yönlü bir yoldur. Üçüncü ev dinlemeyi de kapsar. Ve okumayı ve öğrenmeyi de. Ancak sözcükler burada da her za-

man gerekli değildir. Gökyüzü bize maviliğini iletir. Gece karanlığını iletir. Dünya duygularımızı bir bilgi seliyle doldurur. Ve biz tüm bunları "dinleriz".

İletişim Evi? Evet, ama bu başlık bizi yanıltabilir. Kapsamı çok dar. En iyisi bu eve algılamanın iki yönlü olduğunu: dünyadan bilgi toplayıp aynı bilgiyi geri yansıttığımızı unutmadan, Algılama Evi demek. İki süreç: algılıyoruz, ve algıladıklarımızı başkaları tarafından algılanabilir yapıyoruz. İkisi de ev sembolizminin üçüncü aşaması için gerekli. Eğer başarıyla uygulamak istiyorsak ikisini de geliştirmemiz lazım.

Bir insan her yerde çelişki görür. Sözleri abartılı ve karşılık vericidir. Karşısında onu onaylamayan birisi olmasa bile tartışmacı olur. Niçin? Belki üçüncü evinde Mars vardır. Veya belki orada Koç burcunda birkaç planet vardır. Bir başka insan bir eşek arısı kadar öfkeli olabilir, ama eğer haritasında üçüncü evde Venüs varsa, bu patlayıcı enerjiler bile yumuşayabilir. Kibar sözcükler seçilir. Dengeleyici sözcükler. Belki manipülatif, yağcılık yapan sözcükler. Sevgi ve desteği ifade etmek kolaylaşır. Kritik dönemlerde, şikayetçi olduğu konuları daha dolaysız anlatmayı öğrenmesi gerekebilir.

Aynı şekilde, her planet ve her burç bizimle dünya arasında gidip gelen bilgi dalgalarını renklendirebilir. Yay genişletici ve felsefi bir nitelik kazandırır. Satürn disiplin, yapı ve pratiklik getirir. Kova orijinalliği vurgular. Ve her biri, bizi çevremizden kısmen uzaklaştıran, bir önyargı veya bir kör nokta yaratır. Anlamak. Şaşmaz bir netlikte görebilmek. Üçüncü evin temel hedefi budur. Çevremizde fiziksel bir dünya var. Ve beynin içinde bu modelden hareketle ikinci bir dünya yaratırız. Bu ikinci dünya bizim gerçekten içinde yaşadığımız dünyadır.

Pürüzsüz algılayabilmek için bu iki dünyanın aynı çizgiye gelmesi gerekir. Çarpıklıklardan nasıl kurtulabiliriz? Sadece diğer algılayıcıların notlarıyla bizimkileri karşılaştırarak. Diğer insanlar. Onların da bizim gibi kendi dünyalarında çarpıklıkları ola-

bilir, ama onların çarpıklıkları farklıdır. Biz kendimizi yapabildiğimiz kadar net bir şekilde ifade etmeliyiz. İçimizde taşıdığımız tüm çılgın fikirleri ve hoş görülemez önyargıları onlarla paylaşmalıyız. Ve sonra onların söylediklerini, bizim kendi dünyamıza ne kadar saldırgan, korkutucu ve anlaşılmaz gelirse gelsin, net bir şekilde anlamaya çalışmalıyız.

Bu hassas sanatı uygulamayı başaranlar üçüncü evin ustası olurlar. Hepimizden daha fazla doğruyu görebilirler. Gerçek doğruyu. Asla içimizde olmayan, ama her zaman etrafımızda olan doğruyu.

Üçüncü evden geçişleri esnasında başarısız olanlar, her an ordan oraya değişen hayaller, kabuslar ve gerçeklerden oluşan bir evrende yaşamak zorundadırlar. Kararları gerçeklere dayanabilir. Veya korkularına. Veya propagandalara. Asla hangisi hangisi bilemezler. Ve yaşamları bu belirsizliği yansıtır. Gevezelik ederler. Bir uğraşıdan öbürüne, bir görüşten diğerine, bir gerçekten anlamsız, hedefsiz, bağlantısız bir gerçeğe dolanır dururlar. Ve sonunda gözleri bağlı, bir kısır döngüde koşturarak yol katedemezler.

DÖRDÜNCÜ EV (ASTROLOJİK NADİR)

Geleneksel İsmi:	**Yuva Evi**
Burcu:	**Yengeç**
Planeti:	**Ay**
Kapsamı:	**Kişiliğin bilinçaltındaki duygusal, sezgisel temeli. "Kahraman" ve "Gölge". Ev yaşamı; yuva.**
Başarılı Uygulama:	**Kişinin korkularını, gereksinimlerini ve güdülerini bütünüyle anlaması. Aile ve yuva anlamında kök salması. Ve içsel benliği ayarlaması.**
Başarısız Uygulama:	**Nevrotik, doyumsuz ve saplantılı davranışlara neden olan psikolojik**

anlamda kendini tanıma eksikliği. Çekingenlik. Dünyadan çekilme noktasında kendini analiz etme ve kendiyle uğraşma.

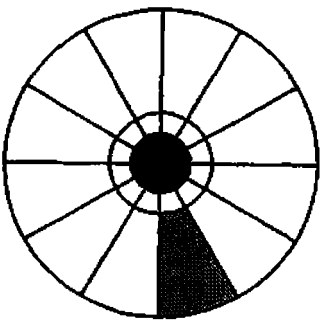

Astrolojik Nadir. Astrolojik Ayakucu. Gökyüzünün Dibi. Bir planetin inebileceği en alçak nokta. Güneş oradayken saatler geceyarısını vurur. Karanlığın zamanı. Gizemin zamanı. Belki korkunun zamanı. Siyahlığın içinden acayip şekiller belirir. Onları yok etmeye çalışırız. Dost mu? Düşman mı? Yoksa yalnızca mobilya mı? Gözlerimiz işe yaramaz. Kulaklarımızla, uzanmış parmaklarımızla, sezgilerimizle "görmeye" çalışırız - yoksa bunlar hayal ürünü mü? Geceyarısı aradaki farkı saptamak zorlaşır: ümitlerimiz ve korkularımız fiziksel objelerin netliğine kavuşur.

Dördüncü ev oniki evin en sübjektif olanıdır. Temsil ettiği arena gizlidir. Bizim dışımızda kimse onu göremez. Ve onun gizemli, belirsiz alanına girdiğimizde, gözden kayboluruz. Bütün dikkatimiz, enerjimiz dünyadan çekilir, içe döner. Duyguların evi? Evet, ama bu sözcük çok yüzeysel. Bilinçaltının evi? Gene evet. Ama eğer eksiksiz ve bütüncül hissetmek istiyorsak burada kilitli materyali bilinç düzeyine çıkarmamız gerekir.

Astrolojik Nadir'in önemini kavrayabilmek için, bir noktayı ayrıntılı bir şekilde hazmetmeliyiz: dördüncü evin içeriği dış dünyadan bütünüyle izole edilmiştir. Sadece zihinde bulunur. Normalde kullandığımız anlamıyla "gerçek" onun için geçersizdir. Kendine has bir mantık çerçevesinde büyür ve gelişir. Gizli bir fan-

teziniz mi var? Ofiste hayal kurarken, bir yıldız gemisi mi düşünüyorsunuz? Açları mı doyuruyorsunuz? Las Vegas'ta bir açılışta mısınız? Nadir'in iki kutbundan birisiyle, Kahraman'la karşı karşıyasınız.

Kahraman. Dördüncü evde bulunan burç ve planetlerle biçimlenmiş bir dizi heybetli, hayali kişisel imgeler. Her zaman sıkıntı verecek kadar gerçek dışı olmalarına rağmen, bu imgelerin zihnin ekolojisinde çok gerçek bir fonksiyonları vardır. Bize ilham verirler. Gerçekten ne istediğimizi anlamamıza yardım ederler. Las Vegas'ta ne açmak istiyorsunuz? Belki dördüncü eviniz evde biraz daha fazla alkış istediğinizi söylüyor. Veya belki de eski gitarın tozunu alma zamanı geldi. Her zaman, Kahraman bize - tekrarlayan fantezilerimiz kanalıyla - **dünyaya takındığımız maske ile asıl doğamız arasında denge yaratabilmek** için neyi gereksindiğimizi anlatır.

Kahramanı dengelerken, dördüncü evin karşıt kutbunu: Gölge'yi buluruz. Burada kendimizle ilgili tüm korkunç, berbat ve yerici imgelerimiz depolanmıştır. Kabuslarda Gölge'yle karşılaşırız. Aynı şekilde, kronik mantıksız endişeler, takıntılı kanser, ruh hastası katil ve delilik korkuları da Gölge'dir.

Kahraman gibi Gölge de bize bir mesaj iletmeye çalışıyordur. Ama şifresini çözmemiz daha zordur. Şu ruh hastası katillerden hep korkuyor musunuz? Belki öfkenizi bastırıyorsunuz. Belki onu açığa çıkarmaktan ürküyorsunuz. Gölge bize korktuğumuz şeyi anlatır. Ama daha fazlasını da yapar: **Gölge hissetmekten çekindiğimiz korkunun resmini çizer.** Şifreyi çözeriz, yüzleşiriz ve bir kere daha içimizdeki benlik ile çevremizdekilere sunduğumuz kişilik arasında denge oluştururuz.

Kahraman ve Gölgeyi hazmetmek zaman alır. Aynı zamanda dışsal etkilerden özgürleşme ve huzur gerektirir. Temel özelliği duygusallık ve sezgisellik olmasına rağmen, eski astrologlar dördüncü evin içine kapanık özeliklerini vurgulayarak, onu Yuva Evi

olarak isimlendirmişlerdir. Ve kendi çerçevelerinde haklıdırlar. Dördüncü ev gerçekten de dünyanın gürültüsünden kaçmak için yarattığımız sığınağı tarifler. Eğer Nadir'e ulaşmak istiyorsak bu sığınağı yaratmamız şarttır.

Ama yuva yapmak amaç değil araçtır. Yuvayı saklanma yeri olarak kullanmak Kahraman ve Gölgeyi yüzeysel anlamlarıyla uygulamak, mesajlarını deşifre etmemek kadar başarısızdır. Her iki şekilde de iç dünyamız ile dış dünyamız birbirinden kopar. Ve o zaman ikisinin de dört yaşındaki bir çocuğun yalanları kadar cılız ve yapmacık olduğu hissedilir.

BEŞİNCİ EV

Geleneksel İsmi:	**Çocuk Evi**
Burcu:	**Aslan**
Planeti:	**Güneş**
Kapsamı:	**Keyif, zevk** **Yaratıcı kendini ifade** **Aşık olmak** **Oyunculuk**
Başarılı Uygulama:	**Her yeni günü neşeyle bekleme. İnsanın içsel süreçlerinin ifade edildiğinin somut delili olabilecek yaratıcı çıkış noktalarının geliştirilmesi. İlgi çekici yabancılarla ilk anda uyumlu ilişkiler oluşturma kapasitesi.**
Başarısız Uygulama:	**Belirli zevk araçlarıyla kontrol edilemez, taciz edici ve kendini yok eden bağlantılar. Yaratıcılığı bloke etme. Gevşeme ve eğlenme yeteneksizliği.**

Neşe - ona ne kadar derinden ihtiyacımız var! Onun yokluğu on yıl oruç tutmak veya oksijensiz geçen bir ay kadar ölümcül. Bu parıltı olmadan, solarız.

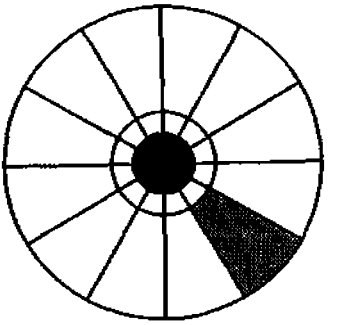

Yaşama ilgimizi yitiririz. Ölü bir yıldızın çevresinde dönen havasız bir dünya gibi soğuk ve mekanik oluruz.

Peki, neşeyi nasıl geliştirebiliriz? Nasıl muhafaza edebiliriz? Çoğu zaman yaşamın fazla yardımı olamaz. Vücudumuz ağrır. Ödenecek faturalar yığılır. Aptalca dramalar ilişkilerimizi bozar. Ve devletimizin başındaki, kudrete aç kişiler çevremizi sararak, sanki yeni bir video oyunundan söz ediyormuş gibi nükleer savaş planları yaparlar.

Bütün bu cehennemi şeyler karşısında, biz ile umutsuzluk arasında sadece bir güç bulunur. Bu güç keyiftir, zevktir. İnkar edilemez bir düzeyde, bizi dünyada tutan şey keyiftir. Ve keyif beşinci evin konusudur.

Bu evin geleneksel açıklamaları bir zevk düşkününün alışveriş listesi gibidir: partiler, sefahat, gönül maceraları, at yarışları, kumar, lükse düşkünlük. Bunlar elbette keyif vericidir. Ve belirli bir incelikle uyguladığımızda, bizi neşelendirirler. Ama bir de Michelangelo'nun Sistina Şapeli'ni bitirip, onu seyrederken kendini ne kadar iyi hissettiğini düşünün. Veya Buda'nın Bo ağacı altında otururken nihayet zihnini susturduğu anda duyduğu hazzı düşünün. Bunlar da keyiftir, ama kolay anlaşılmazlar. Bir insanın zihninden, bireyliğinden yükselirler.

Beşinci ev hazzın evidir. Ama onu doğru uygulayabilmek için, bütün zevklerin bedensel isteklere hizmet etmediğini unutmamamız gerekir. Yaratıcılık haz verir. Meditasyon neşelendirir. Doksan yaşında kır saçlı bir kaptana "aşık olmak" mutluluk kaynağıdır.

Bütün bu aktiviteler - sanat üretmek, huzur dolu oturmak, yeni bir insan ilişkisi kurmak - beşinci ev kapsamının bir kısmıdır.

Beşinci evden başarısız bir geçiş şaşmaz bir şekilde sadece bir tek zevke takılıp kalmayı, diğer hazları unutmayı içerir. Yılbaşı gecesi hatırlayamayacağınız kadar sarhoş olursanız hayatınız bundan zarar görmez. Hatta doğru yol üzerindeyseniz, daha da zenginleşebilir. Ama her gece sarhoş olursanız durum değişir. Hayatınız gözlerinizin önünde çökmektedir. Ve ufacık bir zevk bile alamazsınız.

Beşinci evimizde etkin olan burçlar ve planetler neşeyi koruma formüllerini sağlarlar. Bazısı bedensel, bazısı akla dayanan, bazısı bütünüyle ruhsal, belirli bir zevk kapsamını sembolize ederler. Hepsinin tadını çıkarmayı öğrenin. Bunların gerektirdiği beceriyi ve alışkanlıkları geliştirin. Bir tanesinden çok fazla istemeye karşı tetikte olun. Tümünü yaparsanız öldüğünüz anda bile yüzünüzdeki gülümsemeyi hiçbir şey silemez. Bu küçücük neşe çizgileri burnunuz ve gözleriniz kadar yüzünüzün bir parçası olurlar.

Başarısız olursanız yaşamınıza gelen güzel şeyler bile işe yaramaz. Anlamadan bakar, yakalamayı beklersiniz. Veya onların üstüne atlar ve olduklarından daha fazla yapma çabası içinde onları ezersiniz. Her iki yolla da elinizde acıdan başka bir şey kalmaz. Neşe parmaklarınızın arasından bir balık gibi kayar gider.

ALTINCI EV

Geleneksel İsmi:	**Hizmetkarlar Evi**
Burcu:	**Başak**
Planeti:	**Merkür**
Kapsamı:	**Sorumluluklar** **Ustalık ve beceriklilik** **Özveri ve kendini adama**
Başarılı Uygulama:	**Kişinin, başkalarına faydası olan, kendisi için anlamlı bir hüner geliş-**

tirme yoluyla doyum sağlaması.

Başarısız Uygulama: **Kişiye özgü bir anlamı olmayan uğraşılarla sürekli meşguliyet: tekdüze iş, bordro mahkumu. Önemli ilişkilerde küçük düşürücü, ikincil roller üstlenmek.**

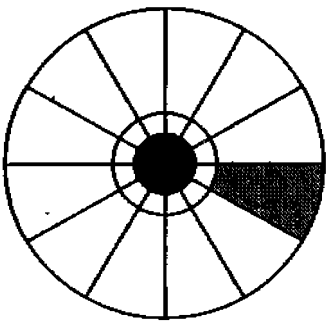

Bir arkadaşımız çıldırmış bir halde telefon ediyor. 200 mil uzaklıkta, bir iş görüşmesine randevusu var. Yarım saat içinde yola çıkması gerekiyor. Ve arabası çalışmıyor.

Hemen oraya gidip motora bir göz atıyoruz. Akünün kutup başları paslanmış. İzci bıçağını ve penseyi çıkarıp kabloları, kutup başlarını temizliyoruz. Üç dakika içinde motor çalışıyor.

Nasıl hissederiz? Mutlu. Gururlu. Gülümsememizi durduramayız. Kendimiz için bir kazancımız oldu mu? Hayır. En azından belirgin bir şekilde değil. Bencilce bir bakış açısıyla, alt tarafı zamanımızdan yarım saat harcadık. Ama gerçekte deneyimlediğimiz bu değildir. Elde ettiğimiz şey altıncı evi başarıyla uygulamaktır. Kişisel bir hünerimizi bir başka insana faydalı olacak şekilde sergiledik. Ve bunu her yapışımızda karakteristik bir doyum hissederiz.

Ortaçağ astrolojisinde altıncı ev Hizmetkarların Eviydi. Seyislerle, mutfak görevlileriyle yaşayabileceğiniz tüm problemleri öğrenmek için altıncı eve bakıp, cevabı bulurdunuz. Yirminci yüzyıl bu evin kapsamı hakkında köklü değişiklikler yapmamızı gerektirdi. Hizmetkarlar Evi artık bizim hizmetçilerimizi anlatmıyor. Şimdi hizmetçi biziz. Ancak uşaklık anlamında değil. Bu evde temel

bir insani ihtiyacı görürüz: bir beceriyi uygulamak ve bundan dolayı takdir edilmek. Bir arabayı tamir etmek. Keman çalmak. Faydalı bir astrolojik yorum yapmak. Becerinin alabileceği biçim farklı olabilir. Ama içimizdeki bize özgü hüneri keşfetmeyi ve onu limitlerine kadar geliştirmeyi başaramazsak, yaşamımızda bir boşluk hissederiz. Temel bir şey eksiktir.

Bu hüneri nasıl bulabiliriz? Cevap altıncı evde saklıdır. Burada aktif olan burçlar ve planetler kişiliğimizin hangi yönüyle onu bulabileceğimizi belirtirler. Aynı zamanda bu hüneri bulup, parlatıp, eğittiğimiz ve dünyanın hizmetine sunduğumuz zaman neye benzeyeceğini de gösterirler.

Eğer altıncı evi gerçekleştirmemiz başarısız olursa, anlamlı sorumluluklara ihtiyaç duyar. Ancak şimdi verecek bir şeyimiz yoktur. Hüner, ustalık yoktur. Bizim için münasebetsiz işlerde köle gibi, sadece çalışma adına çalışmaya başlarız. Hafta sonu için dua eden bir bordro mahkumu oluruz.

Kısa zamanda kendimizi patronlarla dolu bir dünyada buluruz. İşlerimizde içsel hedefi kaybederiz. Dışsal komutlar boşluğu hemen doldurur. Ve karar alma yeteneğimize güvenimiz yıkılır.

Gerçekte profesyonel yaşamımızdan daha fazlası yozlaşmaktadır. Kendi becerimize saygımız azaldıkça, arkadaşlıklarımız, sevgili ve aile ilişkilerimiz, hepsi kokuşur. Kendimize inancımızı yitiririz. Her gittiğimiz yerde, sanki bize bir görev verilmesi için yalvarır gibi oluruz. Ve görevler verilir. Ve biz onları yerine getiririz. Ve yaşamımızın indirgendiği önemsiz didişmeler düzeyinde küskünleşerek köpürür dururuz.

YEDİNCİ EV (ALÇALAN)

Geleneksel İsmi:	**Evlilik Evi**
Burcu:	**Terazi**
Planeti:	**Venüs**

Kapsamı:	**Kişisel, özel ilişkiler. Başkalarıyla özdeşleşme.**
Başarılı Uygulama:	**Aşağıdaki özelliklerle nitelenen ilişkiler:** **1. Ortaklar arasında eşitlik** **2. Sınırlandırılmamışlık; ilişkinin değişen koşullara rağmen sürmesinin beklenmesi** **3. Olağandışılık; eşsiz uyum; "büyülülük"**
Başarısız Uygulama:	**Özel ilişkilerde kronik uysallık veya talimat verme düzeni. Kalıcı bir duygusal bağ oluşturma yeteneksizliği. Yakınlaşmadan korku. Aşırı bağımlılık veya bağımlılıktan aşırı korku.**

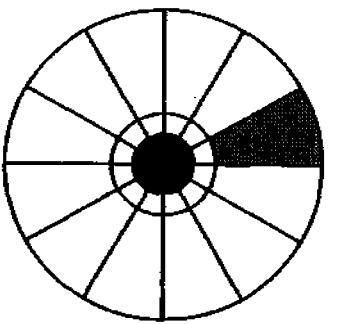

Film başlayalı yirmi dakika olmuş. Şimdiden bilete ödediğiniz paraya acıyorsunuz. Karakterler yüzeysel. İnandırıcı değil. Değerleri, dürtüleri, hatta kişilikleri ondördüncü yaşgününüzde bıraktığınız dramalara benziyor.

Bir saat sonra hala sinema salonundasınız. Film hiç gelişmemiş. Aniden gözünüzde bir damla yaşın oluştuğunu farkediyorsunuz. Ne oluyor? Bir düzeyde, utanç hissediyorsunuz. Bu kadar saçma bir filmin sizi ağlattığını duysalar ne kadar bön görüneceğinizi düşünüyorsunuz. Bir başka düzeyde ise, tüm olan, sizin yedinci ev kapsamına girmenizdir. Bütün yargılarınızı, katılığınızı, gururunuzu bir kenara bıraktınız. Bu blokları ge-

çerek film karakterlerinin acı ve üzüntülerini gerçekten hissettiniz. Tüm direncinize rağmen, o insanlarla özdeşleştiniz. Ve özdeşleşme bizim yedinci evi başarıyla uygulamamızı sağlar.

Özdeşleşme. Kendini başkasının yerine koyma. Bütün dramatik sanatların - filmlerin, oyunların, romanların, hatta şarkıların - kilit taşı. Ve aynı zamanda bütün özel ilişkilerin esası. Eğer akıl bu temel ben-eşit-sen denklemini kurmayı başaramazsa, hiçbir hikaye bizi duygulandıramaz, hiçbir insan bize dokunamaz.

Ancak bu denklemi yaratmak zorlu olabilir. Diğer insanlar biz değiller. Farklılar. Filmdeki karakterler gibi onların değerleri ve dürtüleri bizimkilerle çelişebilirler. Onlarla özdeşleşebilmek - bir başka deyişle onları sevebilmek - için kendi görüş açımızı geçici olarak kenara koymamız gerekir. Kişiliğimizi kaldırmamız gerekir. Hayata onların gözüyle bakmamız gerekir. Bu riskli bir süreçtir. Eğer başaramazsak, kalıcı kişisel ilişkiler kuramayız. Evlenebiliriz. Çok sayıda arkadaşımız olabilir. Ama yalnızlığımız kusursuzdur. Ve doğruluk anında, bunu kabulleniriz: evrenimiz sadece yabancılarla doludur.

Eğer kişiliğimizin kısıtlayıcılarını bir kenara bırakmayı başarabilirsek, bir başka tehlike bizi beklemektedir: onu geri alamayabiliriz. İlişki içinde kaybolabiliriz. Diğer insanın dünya görüşünün gücüyle öyle sürükleniriz ki kendi benliğimizin izini kaybedebiliriz. Bir başkası tarafından gölgelenen bir oyuncu oluruz. Ve umutsuz ve kızgın bir şekilde, sanki benliğimiz ona bağımlıymış gibi ilişkiye asılır kalırız.

Yedinci evden başarılı bir geçiş her şeyden önemli bir özellik gerektirir: ortağınızla eşitlik duygusu hissetme yeteneği. Hiç kimse daima sürücü koltuğunda oturamaz. Kimse patron değildir. Bağımlılık vardır, ama bu iki yönlüdür. Eşitlik birbirine bağımlılık, dayanışma demektir. İlişkide, aynı zamanda, sınırlandırılmamışlık duygusu bulunur. Eski moda evlilik törenlerindeki "ölüm bizi ayırana kadar" sözü bu düşünceyi gösterir. Biz yedinci evi başarılı

uygulamak için bu kadar uzağa gitmiyoruz. Ama diğer insana karşı sorumluluk geliştirmemiz, taahhüt altına girmemiz gerekir. İlişki elverişlilik, kolaylık üzerine temellendirilemez. Koşulların radikal bir biçimde değişmesi durumunda bile, aradaki bağın bundan etkilenmeyeceği duygusunun olması şarttır. Niçin? Çünkü ilişki koşullara göre kurulmaz. Her insanın doğasının özüyle kök salar.

Son olarak, ortaklar arasında özel bir ahenk duygusunun olması çok önemlidir. Büyülülük gerekir. İsterseniz buna psikolojik simetri diyebilirsiniz. Veya karma, kader, Allah'ın isteği diyebilirsiniz. Kelimeler farketmez. Ama bu gizemli patlayıcılar olmadan ego ve korkunun duvarlarını yıkarak, koridorlarında gezinmeyi bir kenara bırakın, Evlilik Evinin içine girmek bile mümkün olamaz.

Bu üç koşul yerine getirildiğinde bile, başarıya ulaşmak risklidir. Ama yedinci evdeki planetler ve burçlar bize rehberlik ederler. Onlar bize yaşamımızın bu alanında başarıya ulaşabileceğimiz insanın tipini anlatırlar. Ve bu insanla karşılaştıktan sonra onunla ne yapacağımızı öğrenmek istiyorsak, kendi karakterimizde hangi noktaları gözden geçirmemiz gerektiğini gösterirler.

SEKİZİNCİ EV

Geleneksel İsmi:	**Ölüm Evi**
Burcu:	**Akrep**
Planeti:	**Mars , Pluto**
Kapsamı:	**İnsan bilincinde evrensel olarak var olan içgüdüsel davranış belirleyicileri:** **1. Cinsel bir yaşam bağı oluşturmak için içgüdüsel arzu; çiftleşme, üreme içgüdüsü.** **2. İnsanın kendi fiziksel ölümlüğünün içgüdüsel farkındalığı; ölümle**

başa çıkma yolumuz.
3. Gerçeğin görülemez, anlaşılamaz boyutunu sezme; ölümden sonra hayat, "okült".

Başarılı Uygulama: Sağlıklı, spontan, akıcı cinsellik. Ölümü kabullenmek ve bu gerçeği günlük yaşamla kaynaştırmak. Bilincin ölümsüzlüğünü sezmek.

Başarısız Uygulama: Cinselliğin bloke edilmesi veya cinselliğe saplantı. Ölçüsüz bir ölüm korkusu; ölümü inkar etmek. "Dini", "okült" ve "mistik" duyguları katı bir şekilde reddetmek.

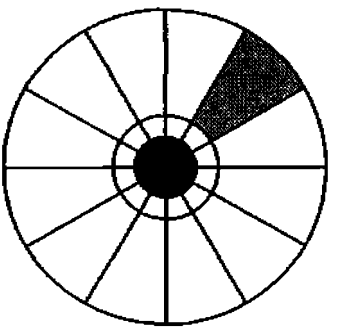

Seks, ölüm ve okült. İlginç bir karışım. Niçin birbiriyle alakasız görünen bu üç kavram bir evde birleşmişler? Aralarındaki ortak payda nedir?

Her birinde insan yaşamının temel verilerinden biriyle karşılaşıyoruz. Evrensel olarak hissedilen ve yoğun, yıkıcı duygusal enerjileri bilince salıveren ihtiyaçlar ve konular kümesiyle karşılaşıyoruz. Her birinde içgüdüyle karşılaşıyoruz.

En yakın arkadışımız Patagonya'ya çalışmaya gideceğini söylüyor. Ne hissederiz? Elbette üzülürüz. Ama destekleriz ve ilişkinin değerli olduğunu hissederiz. Aynı sözleri sevgilimiz veya eşimiz söylese nasıl hissederiz? Çok etkileniriz. Dağılırız. Öfkeleniriz. Reddedilmiş hissederiz.

İki durum arasındaki fark yedinci ev ile sekizinci ev arasındaki

farktır. Yedinci ev ilişkilerdeki ihtiyaçlarımızı anlamak için önemli olmakla birlikte, sekizinci ev cinsel bir bağa özgü eşsiz güdüsel duygularla karşılaştığımız yerdir. Ve bu duygular karakterimizin normal dengesini yıkarak, üzerimizden sel gibi akarlar.

Bir kere uyarılınca durdurulamazlar. Egoyla içgüdüyü ayıran barajın kapakları açılmış olur.

Aynı şeyleri ölümle karşılaşmamız konusunda da söyleyebiliriz. Ego bir kere daha kontrol edilemez ve anlaşılamaz duygularla karşılaşır. Bir kere daha ezilir. Kardeşimiz beklenmedik bir şekilde ölür. Doktorumuz tedavi edilemez bir hastalığa yakalandığımızı söyler. Çocuğumuz sarhoş bir sürücü tarafından öldürülür. Bu durumda kişilik dağılır. İçgüdüsel bir tepki içinde kaybolur.

Ölüm konusunu akademik olmayan bir ortamda açarsanız, kısa süre içinde bir başka içgüdüyle karşılaşırsınız. Kendinizi ölümden sonra yaşamı tartışırken bulursunuz. Bir çok araştırmaya göre, çoğumuz bilinçliliğin mezardan sonra bir biçimde devam ettiğine inanıyoruz. Buz Çağı Neanderthalları ölülerini, bir sonraki dünyaya götürmeleri için, yiyecek ve silahlarla gömüyorlardı. Ve o günden bu yana her kültür, her ritüel ve her din sadece bedenimizin öldüğü inancı etrafında dönmektedir.

Bu inancın geçerliliğini tartışmak bu kitabın kapsamı dışında kalıyor. Önemli olan ölümden sonra yaşam inancının insan zihninin evrensel bir içeriği olduğunu bilmektir. Ne zaman, nerede ne yöne baksak onu buluruz. Bu herkesin bu düşünceyi kabullendiği veya yaşamı sürdürmeyi seçtiği anlamına gelmiyor, ama yine de hayatta kalma içgüdüsünden güvenle söz edebiliriz. Aynı şekilde ölümden sonra yaşam ve çoğu diğer "okült" konularda da durum benzerdir. Onlara inanç, insan zihninde spontan ve organik bir biçimde belirir.

Bir hayalet görün. Önceki yaşamdan bir kesiti hatırlayın. Arkadaşınızın kalbi durmadan bir dakika önce yüzünden geçen huzur dalgasını gözleyin. Rüzgarlı bir gecede yalnız başınıza mezarlığın

yanından geçin. Bu deneyimlerin hepsi zihni duyguyla doldurur. Her biri kişiliğin olağan sınırları dışında birşeyi temsil eder. Her biri içgüdüyle bir karşılaşmadır.

İnsanın yakasını bırakmayan, patlayıcı bir alan. Buradan nasıl başarıyla geçebiliriz?

Sekizinci evden başarılı bir geçiş kişiliğin ötesinde beliren duyguların gerçekliğini kabullenebilmekten geçer. Buna mantıkdışı duyguları kabullenmek de diyebiliriz. Dünyayı alıştığımız biçimde algılamamızı bozan duygular. Kendimizi tanımlamamızı indirgeyen ve bizi kontrolu kaybetme duygusuyla ürküten duygular. Tüm bunlar sadece bu duygulara göre davranacağımız anlamına gelmiyor. Ancak bunları tanımamız ve deneyimlememiz gerekiyor. Bu içgüdüsel duyguları tanıma yoluyla sadece akıl sayesinde algılayamayacağımız bilgilere sahip olabiliriz. Zihnin yapısında gizli olan "okült güce" kendimizi bırakmasını öğrenebiliriz.

Dördüncü ev gibi, sekizinci ev de egonun daha geniş bir çerçevedeki bilince bakabileceği penceredir. Ancak ikisi arasında farklar vardır. Dördüncü ev çok kişiseldir. Sekizinci evde, biz daha açık, cesur ve güven doluyuzdur. Kişisel dünyamızın ötesine gitme olanağımız vardır. Evrensel birşeyi içimize alma şansımız vardır.

Nasıl? Kendinizi cinsel güce bırakın. Her düzeyde - fiziksel, duygusal, kişisel, ruhsal - birleşme sürecinin büyüsünü hissedin. Ölümü kabullenin. Onunla kaynaşın. Onu hazmedin. Ondan saklanacağınıza, ondan öğrenin. Ölüm size ne öğretir? İşinize, ilişkilerinize, değerlerinize bakın. 110 yaşınıza geldiğinizde onları nasıl göreceksiniz? İçinizde ölümsüz bir şeyi bulmaya çalışın. "Ruhunuzu" hissetmeye çalışın. Mantıktan kurtulun. Görüşlerinizin doğru olduğundan emin bir şekilde yargılamaktan vazgeçin. İçinizde çok eski, bastırılamaz, söndürülemez bir şey var mı?

Tüm bunları yapın ve sekizinci evden başarıyla geçin. Oradaki burçlar ve planetler size yol gösterirler ve sizi uyarırlar. Ama geçi-

şi yapacak olan sizsiniz.

Başarısız olursanız, aynı içgüdüler sizi yakalarlar. Sizi kırıcı, öfkeli ve huysuz yaparlar. Mükemmel bir eşiniz veya milyonlarca sevgiliniz olabilir. Ama yine de doyumsuzsunuzdur. Güçlü, sağlıklı bir bedeniniz olabilir. Yine de ona korkunç birşeyler olacağından eminsinizdir. Çok yaratıcı ve çalışkan olabilirsiniz. Ve yine de ölümün kaçınılmazlığı ile boş, amaçsız ve önemsiz bir hayat sürdürüyorsunuzdur.

DOKUZUNCU EV

Geleneksel İsmi:	**Uzun Deniz Yolculukları Evi**
Burcu:	**Yay**
Planeti:	**Jüpiter**
Kapsamı:	**Yaşamın mekanik ve rutin olma eğilimiyle yüzleşmek. Kişiye özgü bir ahlaki ve felsefi sistem oluşturmak; kişisel dünya görüşünü bulmak. Egzotik, yabancı ve öngörülemezle karşılaşmalar.**
Başarılı uygulama:	**Rutini kırma ve yeni davranış biçimleri geliştirme yeteneği. Yaşamın gelişen bir anlamı ve amacı olduğu duygusunu açık bir şekilde hissetmek. Şaşırtıcı ve beklenmeyen algılamaları kavrama yeteneği.**
Başarısız Uygulama:	**Deneyimin sıradanlaşması ve sıkıntı. Dogmacılık; düşüncede katılık. Fırsatçı, dar görüşlü ve prensipsiz davranışlar; nihilizm.**

Annenizin karnından çıktığınız zaman kılıç dişli kaplanların

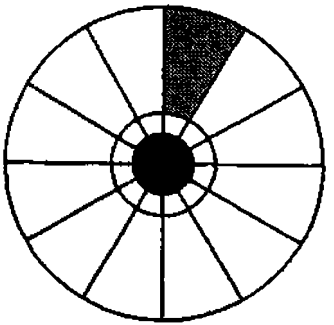

dünyasına doğan Cro-Magnon çocuklarından biraz farklıydınız. Kültürel olarak boş bir sayfaydınız. Ama bu uzun sürmedi. Birkaç yaş büyüdüğünüzde uçakları garantiye alıyordunuz, gelişmiş elektronik aletleri kullanıyordunuz ve ileride ne olacağınızı merak ediyordunuz. Bir başka deyişle, sanayileşmiş bir yirminci yüzyıl ülkesinin üyesiydiniz. Size bir dünyaya bakış tarzı öğretilmişti. Bir dizi değerler ve dünyada bir yer verilmişti. Yaşamınızın devam eden günlerinde felsefelerinizi, fantazilerinizi ve seçimlerinizi renklendirecek bir evren modeli verilmişti.

Bu modeli tamamiyle hazmettikten sonra Barış Gönüllülerine katıldığınızı düşünün. Amazon havzasındasınız. Çoğumuzun hemen ilkel diye nitelendireceği yerliler arasında yaşıyorsunuz. İlk olarak onların yaşam tarzı sizi şok ediyor. Temizlik yok. Cinsel roller çok katı. Kahvaltıda böcek yiyorlar. Kötü ruhlar ortalıkta. Herşey sersemletici biçimde yabancı. Plastik bir masa örtüsünün üstündeki sosisli sandviç kadar Amerikan hissediyorsunuz. Yavaş yavaş bu değişiyor. Bu insanları tanımaya başlıyorsunuz. Arkadaş oluyorsunuz. Gözlerinin içine bakıp zekayı, duyarlılığı, şefkati görüyorsunuz. İnsanlığı görüyorsunuz. Onların davranışlarını, kültürlerini kavramaya başlıyorsunuz. Zamanla onların evren modelini kavrıyorsunuz.

Bu gerçekleştiği anda sonsuza kadar değişmiş oluyorsunuz. İçinizde bir şey tık ediyor. Aniden dünyaya iki bakış açısıyla bakmaya başlıyorsunuz. Stereo bilinç. Artık aynı anda hem bir Amerikalı gibi, hem de bir Amazonlu gibi düşünüyorsunuz. Her ikisi de geçerli. Bir gerçek. İki model. Yaşam, kültür ve algılamanın doğa-

sı hakkında çok önemli bir şeyi kavramış durumdasınız. Ve dokuzuncu evin anahtarını bulmuş durumdasınız: **gerçek hakkındaki tüm görüşlerimiz açığa vurulmamış bir dünya modeli ile koşullandırılmıştır - ve bu model her zaman kısıtlayıcı ve öznel-dir.**

Dokuzuncu evin başarısız uygulanması şaşmaz bir şekilde gerçeğin modelinin gerçek adına yanlış yorumlanmasını içerir. Belki onsekiz yaşındayız. Yaşam hakkında bir tablo oluşturmuşuz. Otuz yaşına gelince daha akışkan, daha olgun, daha karmaşık bir tabloya hazır olacağız. Ama belki de aklımız değişmek istemiyecek, katılaşacak. Eski tabloda direneceğiz. Onun yalnızca zihnimizde taşıdığımız bir tablo olduğunu unutacağız.

Bu noktadan itibaren,eğer adapte olamazsak bize küçük gelen bir dünyada - onsekiz yaşında yaratttığımız zihin dünyasında - yaşarız. Ve bu dünya bizim için çok küçüktür. **Eski model artık zihnimizi meşgul edemez, ona meydan okuyamaz.** Bir zamanlar yaratıcı bir modelken şimdi mekanik bir rutine dönüşür. Ama yine de ona asılırız, işe yarayan bir robot olarak, yıllar önce keşfettiğimiz hikayeler ve öğütlerle, yavaş yavaş kendimizi ölümüne sıkmaya başlarız.

Dokuzuncu evin başarılı uygulanması? Bu sürekli yenilenmesi gereken bir sanattır. Daha basit anlatımıyla, fırsatları kullanmayı öğrenmemiz gerekir. İnançla sıçramamız gerekir. Aklımızla, duygularımızla, fiziğimizle sıçramamız. **Bilinçli bir şekilde davranış ve düşünce alışkanlıklarımızı yıkmaya çalışmamız zorunludur.** Yaşamımızda anlaşılamaza, açıklanamaza ve mucizeye yer açmamız zorunludur.

Dokuzuncu evimizi etkileyen planetler ve burçlar bu hüneri gerçekleştirebilmemiz için gerekli formülü bize gösterirler. Belki seyahat etmemiz gerekir. Veya alışkanlıklarımız bizden zorla alınır. Uçmayı öğreniriz. Sarp bir kayalığa tırmanırız. İşimizi bırakıp, bir tarikata katılırız. Ne biçimde olursa olsun, dokuzuncu ev deneyimi

insanın varlığının dokusunu esnetir. Eğer onu başarıyla uygularsanız büyümenin, gelişmenin en üst noktasına ulaşırsınız. Eğer başarısız olursanız "Susam Sokağı"ndaki fizikçi gibi kısırlaşmış, sıkılmış ve yorulmuş hissedersiniz.

ONUNCU EV (MIDHEAVEN)

Geleneksel İsmi:	**Kariyer Evi**
Burcu:	**Oğlak**
Planeti:	**Satürn**
Kapsamı:	**Kariyer, meslek** **Toplum içindeki yer; ün** **Kader**
Başarılı Uygulama:	**Toplum içinde kendini ifade etmeyi ve kişisel doyumu sağlayan bir statü. Kişinin kaderini gerçekleştirdiği duygusu.**
Başarısız Uygulama:	**Anlamsız ve yabancılaştırıcı bir sosyal role kısılıp kalmak. Güç, statü ve görünüş saplantısı.**

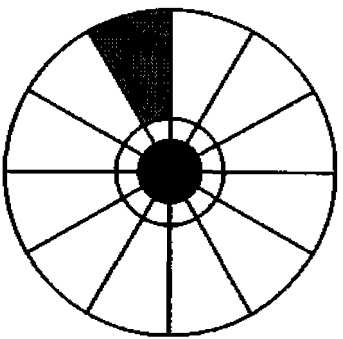

Midheaven. Gökyüzünün ortası. Daha önce gördüğümüz gibi, bu bir planetin gökyüzünde ulaşabileceği en yüksek noktadır. Buraya ulaştıktan sonra gidebileceği yalnızca bir yol vardır: o da aşağıdır. Midheaven'daki bir planet en açık seçik görülebileceği yerdedir. Ağaçlar, binalar - eğer bu engelleri aşıp, görülebileceği bir zaman varsa, o şimdidir.

Sembolik olarak, gökyüzünün ortası bizim hakkımızda en aşikar olan şeyi temsil eder. Bu, sanki bizi uzaktan birinin gözlemesi gibidir. O birisi ne görür? Boyumuzu. Saçımızın rengini. Kadın veya erkek olduğumuzu. Midheaven da buna çok benzer. Tek fark burada mesafenin fiziksel değil, sosyal olmasıdır. O, sosyal bir mesafeden nasıl göründüğümüzü temsil eder. Daha basit bir anlatımla, midheaven bizi tanımayan insanların bizi nasıl gördüğünü gösterir.

O insanlar ne görürler? Biz onlara neyi simgeliyorsak onu görürler. Bizi bir insan olarak değil, toplum içindeki farklı fonksiyonların bir temsilcisi olarak görürler. Kişisellikten uzaklaşmış. İki boyutlu. Bir sınıfın temsilcisi. Onlar statümüzü görürler. "O, CIA ajanı." "O bir antropolog." Doktor, avukat, kızılderili reisi.

Kariyer Evi - ev sembolizminde bu evin geleneksel ismi. Ancak bu isim onu kısıtlıyor. Mesleğimiz statümüzü belirleyen etkenlerden sadece birisi. Başkaları da var. "O bir feminist" - bu ifade de onuncu evi anlatıyor. Aynı şekilde "O bir cumhuriyetçi" veya "Nükleer silah karşıtı" da. Bu tanımlamalar insana beş kuruş kazandırmazlar. Ama toplumsal arenada kimliğimizi oluştururlar. Onuncu evin kapsamı da bunu anlatır.

Bu tanımlar bize zorla kabul ettirilirler. Beğenelim veya beğenmeyelim, bunlarla başa çıkmamız gerekir. Hepimiz sosyal varlıklarız. Çoğumuz "Eğer toplum içinde bir fonksiyon üstlenmezsek, dünyaya kiramızı nasıl ödeyeceğiz?" noktasına geliriz. Ve bunu gerçekleştirdiğimiz anda, hayatımızın akışını etkileyen söylenceler ve baskılardan oluşan bir ağa takılırız.

Onuncu evi başarıyla uygulamak için, kaderimizi bulmamız gerekir. Bir başka deyişle, iç dünyamızla uyum içinde olan bir toplumsal rol bulmalıyız. Kendimiz olduğumuz için bize para ödenecek bir yol çizmeliyiz.

Çok zor bir iş. Ama onuncu evdeki planetler ve burçlar bize yol gösterirler. İki amaca hizmet ederler: bir düzeyde kaderimizi for-

müle ederler. Bir başka düzeyde, kaderimizi bulmadan önce geliştirmemiz gereken kişilik özelliklerimizi tanımlarlar. Hedefi işaret ederler. Ve hedefe giden yolu gösterirler.

Midheaven'ı gerçekleştirmek asla kolay değildir. Tipik olarak, bu geliştirmemiz gereken evlerin sonuncusudur. Filizlenebilmesi için, önce kendimizi çok iyi tanımamız gerekir. Kendi kaderimizi, büyürken programlanan, "doktor, avukat, kızılderili reisi" şartlanmalarından kurtarmamız gerekir. Eğer başarırsak, dünyada kendimizi evimizde hissederiz. İşimiz, statümüz, toplumsal kimliğimiz - hepsi içimizi dışarıya yansıtır. Benliğimizin bütün gücünü toplumsal rolümüze taşıyabiliriz. Ve bu bize orada güç, yaratıcılık ve özgürlük verir. Bize doğal otorite verir. İçinde yaşadığımız kültürün kaderini ve söylencelerini şekillendiren insanlardan biri oluruz.

Eğer onuncu evde başarısız olursak, bu, paçavralar giyip, sulu çorbalar içeceğimiz anlamına mı geliyor? Hayır. Hiç de değil. Zengin olabiliriz. Ünlü olabiliriz. Etki sahibi bir insan olabiliriz. Ama bunlar bizim kim olduğumuzu yansıtmaz. Sadece oynamamız için bize verilen rolü gösterirler. Ve bu rolü oynadığımız sürece kendimizi saçma, sahte ve güvensiz hissederiz. Bir sahtekar gibi hissederiz. Ve bir bakıma, sahtekarızdır. Güvensizlik duygusu gücümüze ve pozisyonumuza sıkı sıkıya, umutsuzca sarılmamıza neden olur. Bu tutunmamızın gerçekte ne kadar anlamsız olduğunu sezer ve daha fazla kemikleşiriz. Her yerde çekişme görürüz. Düşmanlar. Rekabet. Dolandırıcılar. Sanki o anda kaybolsak, yerimizi dolduracak yüzlerce kişi varmış gibi hissederiz. Ve bu doğrudur. Bu rolü biz yaratmadık. Bu rolün oyuncusuyuz.

Eğer onuncu evde başarılıysak bu asla olamaz. Bizim rolümüzü kimse oynayamaz. Bu rol, ne olursa olsun, bizim bireyliğimizde köklenmiştir. Kim olduğumuzun ifadesidir. Bize özgü içsel süreçlerimizden ayrılamaz. Bunun bilincinde olarak toplumsal kimliğimizde kendimizi güvende hissederiz. Onu bizden kimse çalamaz, çünkü onu kimse yapamaz. O bizimdir. Biz ölünce, o da bizimle ölür.

ONBİRİNCİ EV

Geleneksel İsmi:	**Arkadaşlar Evi**
Burcu:	**Kova**
Planeti:	**Uranüs, Satürn**
Kapsamı:	**Gelecek; planlar, amaçlar, yaşam temaları. Gruplarla, organizasyonlarla, toplumsal hareketlerle, birliklerle özdeşleşmek.**
Başarılı Uygulama:	**Somut, belirli ve özel bir yön ve hedef duygusu. Kendini tanımaktan kaynaklanan gerçekçi ancak ilham veren amaçlar. Kişisel hedefleri destekleyen ilişkiler ağı.**
Başarısız Uygulama:	**Sürüklenme; hedefsizlik. Herhangi bir düzeyde sorumluluk yüklenme ve bağlanma zorluğu. Gerçekçi olmayan, Don Kişotvari, gelip geçici hedefler. Kişinin karmaşıklığını, yanılgılarını ve sürüklenmesini arttıran arkadaşlar.**

Hedef. Bu onbirinci ev kapsamının özüdür. Ne yöne doğru gidiyorsunuz? Ne olacaksınız? Günlük hayatınıza anlam veren ilham kaynakları, hayaller ve umutlar nelerdir? Bu arena alışılmadıktır; oraya gitemeyiz. Yakalayabilece ğimiz ve kavrayabileceğimizin ötesinde durur. O belirsiz ve değişken gelecektir. Bizi çağırır, bizi yön-

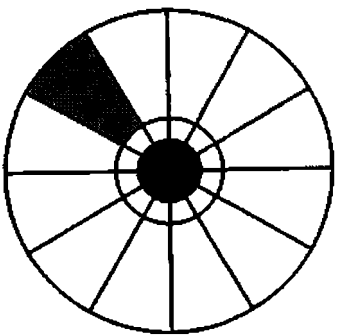

lendirir. Ama biz ona yaklaştıkça, o ürkmüş bir geyik yavrusu gibi kaçar gider.

Biz şimdide, şu anda yaşarız. Bunu unutan kimse, bir çok yanlış kararlar alır. Ve onbirinci evden başarılı bir geçiş yapmak isteyen kişi bunu hatırlamak zorundadır.

Onbirinci evde geleceğe giremeyiz. Bu olanaksızdır. Şimdiye kök salmış bir şekilde dururuz. Onun yerine, **bugüne dayanan geleceğin farkındalığını** deneyimleriz. Kimse kaderini bilemez, kimse yarını göremez. Bu evin gaipten haberler vermekle alakası yoktur. Orada **zaman içindeki gelişimimizin farkına varırız.** Ve planlara ve kararlara ihtiyacımızın bilincine varırız.

Kritik nokta budur: gelecek sadece bir fantezidir. Yalnız başına, bizim için bir anlamı yoktur. Ama şimdiki zamanda, hepimiz geleceğin **bilincindeyiz.** Ve bireyliğimizin gelişimi için bu farkındalıkla başarılı bir şekilde uğraşmak zorundayız. İster beğenelim, ister beğenmeyelim, bir yöne doğru yönelmişiz. Onbirinci evde başarılı olmak için, geleceği bilinçli ve kasıtlı bir şekilde seçmemiz gerekir. Belirli bir insan olma, belirli deneyimleri yaşama ve belirli amaçlara ulaşma sorumluluğunu üstlenmemiz gerekir. Bir yaşam stratejisi geliştirmemiz gerekir. Ve şimdiki zamanda bulunduğumuz yerde geçerli olduğunu hissettiğimiz sürece ona sadık kalmamız gerekir.

Eğer başarısız olursak, sürükleniriz. Ve eğer sürüklenirsek, umutsuzlaşırız. Şimdiki zamanda bile engelleniriz. Amaçlar olmadan, anlamlı hareketler olamaz. Ama yaşam harekettir. Bu nedenle hareket ederiz ve hareketlerimiz duraksamalı, düzensiz ve şüpheli olur. Yanlış başlangıçlarla ve amaçsız el kol işaretleriyle dolu olur. Kısa sürede boşluğu doldurmak için amaçlar icat ederiz. Ama bu amaçların kökleri yoktur. Gelip geçicidirler. Gerçekçi değildirler. Don Kişotvaridirler. Ve bu nedenle, deneyimlemekte olduğumuz şimdiki zamanla uygunlukları yoktur. Bize yardımcı olamazlar. Ama biz onları besleriz. Şişiririz. Daha görkemli hale getiririz. Kı-

sa sürede, hiç ulaşamayacağımız bir yarına takıntılı, o yarınla özdeş bir şekilde, gelecekte yaşamaya başlarız. Ve onbirinci evde başarısız oluruz.

Niçin onbirinci ev Arkadaşlar Evi olarak bilinir? Arkadaşlarımızın bizim kişisel hedeflerimizle ne alakası var?

Önce sözcüğü tanımlamamız lazım. Bu evde arkadaş sözcüğü gerçek bir yakınlaşma, dostluk anlamında değildir. Böyle bir anlam için yedinci eve bakmamız gerekir. Onbirinci evde gördüğümüz daha yüzeyseldir. Tanıdık yüzlerden oluşan bir okyanus görürüz. Cemiyetimiz. Akranlarımız. Bizim toplumsal grubumuz. Bu insanları nasıl seçeriz? Onları seçeriz çünkü onlar bizim hedeflerimizi yansıtırlar. Eğer bir sanatçı olmayı arzu ediyorsak, sanatçıların arkadaşlığını isteriz. Eğer yazmak istiyorsak, yazarlara doğru gideriz. Eğer daha cesur olmak istiyorsak, maceraperestleri ararız. Yaşamın anlamını bulmak için, mistiklerle, yogilerle ve felsefe öğrencileriyle birleşiriz. Kendimiz için istediğimiz geleceğin temsilcisi olarak bu insanlar, kendi amaçlarımızı sağlamlaştırmamıza yardımcı olurlar. Bizim için onlar geleceğimizi simgelerler. Ve onlarla ilişki içinde olunca, amacımız bizim için daha gerçek olur.

Önce amacımız gelir. Sonra arkadaşlarımız. Eğer onbirinci evde başarılı olmak söz konusuysa işin doğal sıralaması böyledir. Ama belki de başarısız oluruz. O zaman, belirli bir amaçtan yoksun, arkadaşlarımızı rastlantısal seçeriz. Arkadaşlar "tesadüfen ortaya çıkarlar". Kendimizi yaşam stratejimize hiçbir katkısı olmayan ilişkiler ağı içinde buluruz. Yalnızca zamanımızı harcarız.

Onbirinci evdeki planetler ve burçlar nereye gittiğimizi ve oraya ulaşmak için bize kimin yardım edebileceğini söylerler. Ama astrolojide başka hiçbir yerde sembollerin esnek olduğunu hatırlamamız bu kadar önemli değildir. Onbirinci ev geleceğimizi bizim için yaratmaz; sadece seçenekleri anlatır. Biz yaratıcı ve olumlu tepkiler verebiliriz. Veya tembel ve hayalgücünden yoksun davranabiliriz. Doğum haritasının bu bölümünde bulunan enerjiler, yaşamı-

mızın sonuna doğru karakterimize, iyi veya kötüye doğru, egemen olacak özellikleri gösterirler. Bu enerjileri terbiye etmek ve onları en yüce amaçlarımıza hizmet edecek duruma getirmek kolay değildir. Ve bunu yalnız başına gerçekleştirmeye çalışmak daha da zordur. Ama çok azımız yalnız olmak zorundadır. Destek her zaman mevcuttur. Arkadaşlar Evindeki burçlar ve planetler nereye bakmamız gerektiğini söylerler. Ne tür insanların ve grupların bize faydalı olabileceğini işaret ederler. Ve aynı zamanda bizim enerjimize nerede ihtiyaç olduğunu ve bunun nerede makbule geçeceğini anlatırlar. "Arkadaşlarımızdan" sadece alamayız. Veririz de.

Amaçlarınızı belirleyin. Bunları destekleyen insanları bulun. Sonra şimdiki zamanda yaşayın. Onbirinci evin başarısının sırrı budur.

ONİKİNCİ EV

Geleneksel İsmi:	**Sıkıntı, Sorun Evi**
Burcu:	**Balık**
Planeti:	**Neptün, Jüpiter**
Kapsamı:	**Yapılanmamış, düzenlenmemiş, odaklanmamış bilinç; bilincin kendisi. Kişilik ile özdeşleşmemizi bozan olaylar ve deneyimler. Egonun ölmesi.**
Başarılı Uygulama:	**Kendini aşma; yaşamın iniş ve çıkışları karşısında duyulan endişelerden kurtulma. Spiritüel ve ruhsal deneyimler; meditasyon. "Allah'ın varlığı"nı veya yüksek düzeydeki bilinci hissetmek.**
Başarısız Uygulama:	**Kişinin kendisini tanımlamasında karmaşa, şüphe, bulanıklık. Ger-**

çeklerden kaçma; alkol, yiyecek, uyku, seks, televizyon ve diğer "uyuşturucu"larla kendini yok edici ilişkiler. Aşırı duyarlılık, zihinsel dengesizlik, şizofreni. Kronik "kötü talih".

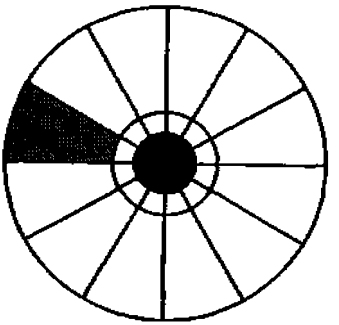

Hakimin karşısında duruyorsunuz. İflasınızı onaylıyor. İşiniz mahvolmuş. Yıllarca çalışmanız boşa gitmiş. Ve sonra boşanma kararınızı okuyor. Evliliğiniz de ölmüş. Bitmişsiniz. Geride hiçbir şey kalmamış. Mahkeme salonundan dışarı yürüyüp, öğleden sonra güneşine çıkıyorsunuz. Bütün görüntünüzle yıkılmış bir insansınız. Dünyada yeri olmayan bir fiyaskosunuz. Ağlıyor musunuz?

En yakın bara mı yöneldiniz? Öfke, nefret, acı, kendini yok etme - tüm bu reaksiyonları gösterebilirsiniz. Ama bir de farklı bir tepkiyi seçtiğinizi düşünelim. Mahkeme salonundan bir yaz öğleden sonrasında, bir bulut kadar hafiflemiş bir şekilde ıslık çalarak çıktığınızı düşünelim.

Bu delilik midir? İnkar veya bastırma mıdır? Belki evet. Ama belki de hayır. Bir yıl önce, yaşayan bir cehennemdiniz. Şimdi herşey geçti. Şimdi özgürsünüz. Lanet olası bir işi kurtarmak için beyhude savaşlar bitti. Aslında yıllar önce kaybettiğiniz eşinizle sonu gelmez tartışmalar ve pazarlıklar sona erdi. Hayatınızın bu tatsız sayfası artık kapandı. Şimdi "hiçbir şeyinizin" olmaması, kaybettiğiniz "bir şeyden" daha iyi. Ve bu nedenle kendinizi özgür hissediyorsunuz.

Parkta bir bank buluyorsunuz. Oturup güneşte ısınmaya başlı-

yorsunuz. Gözlerinizi kapayıp, her şeyi erimeye bırakıyorsunuz. Endişeleriniz, içinde bulunduğunuz koşullar, hatta benliğiniz uzaklaşıyor. Birkaç saniye, etiketler ve sorumluluklardan uzakta, sadece bilincinizi deneyimliyorsunuz. Zihniniz boş. Benliğinizin çekirdeğinde, derin ve mantıkdışı bir yerlerde, huzuru hissediyorsunuz. Belki bir saat sonra Mafioso Kardeşler iş ajansının bekleme odasında terleyeceksiniz. Ama şu anda, onikinci evin alanına girdiniz ve uygulamanız kusursuz.

Onikinci ev. Ortaçağ astrologları için Sıkıntı, Sorun Evi. Şanssızlık, hastalık, yoksulluk ve mahkumiyetin sembolü olarak düşünülmüş. Uygulamamız başarılı olsa bile, dış dünyada bu tür sıkıntılar yaratıyor. Ama bizim sıkıntıya kendimize acıyarak yanıt vermemiz gerekmiyor. Biz onu kullanabiliriz. İçe döndürebiliriz. Onu bırakabiliriz.

Bir sorunla karşılaştığımızda, hepimizin içinde bir kaçış yolu bulunur. Dünyada olduğumuz ve kendi sorumluluğumuzu yüklenmemiz gerektiği doğrudur. Ama istediğimiz anda onu bir süre için bırakabiliriz. Dikkatimizi kişiliğin dramalarından uzaklaştırabiliriz. Onu içimizde derinlerde bir yerde hazır bekleyen, huzur dolu bir noktaya odaklayabiliriz. Her başarılı onikinci ev uygulaması bu zihinsel devreleri harekete geçirir. Bu kaçış yoluna meditasyon diyebiliriz. Veya dua diyebiliriz. Eğer dinsel söylem bizi rahatsız ediyorsa kendi kendine hipnoz diyebiliriz. Ve bulduğumuz huzura Allah veya "özümüz" veya sadece gevşeme diyebiliriz. Sözcüklerin fazla önemli olmadığı başka bir ev yoktur.

Kaçmak bu evin başarısız kullanılmasının da temalarından birisidir. Ama şimdi kaçmak değişik bir biçim alır. Huzur aramak yerine, uyuşmanın peşine düşeriz. Kişiliğin dışına açılan pencereden atlamak yerine, orada kalır ve problemlerimizi çözmek için hiçbir şey yapmadan, katı bir şekilde, onlarla özdeşleşiriz. Geçici olarak kendi derinliklerimize çekilmek yerine, bilincimizi tamamen yok etmeye çalışırız. Onu kapatırız. Geleneksel kitaplar

onikinci evi içkinin tehlikeleriyle birleştirirler. Modern kitaplar buna uyuşturucuları da ilave ederler. Ve kesinlikle haklıdırlar. Alkolikler ve uyuşturucu bağımlıları onikinci evi başarısız kullananlardır. İkisi de bilinci siler.

Ama bilince kimyasal müdahaleler bu bulanık evin tehlikelerinden sadece birisidir. Her gece, saatlerce televizyona boş boş bakan insan da kendisini uyuşturmaktadır. Aynı şekilde sürekli yiyen insan veya "seksten başka birşey düşünemeyen" insan da. Herhangi bir yoğun, tekrarlayan, dürtü sonucu yapılan davranış onikinci evden başarısız geçişi desteklemektedir. Ve bu aşırı saplantılılık, tetiği çekilmiş bir soruna ilk etapta olumlu tepki vermeyi engeller. Kıpırdayamayacak kadar uyuşmuşuzdur. Deli gibi hissederiz. Bağlantılarımız kopar. İlgisiz kalırız. Aşırı durumlarda, bize şizofreni teşhisi konabilir. Ve her zaman "kötü talihimizden" şikayet ederiz.

Onikinci evdeki burçlar ve planetler zaman ayarlı bombalar gibidir. Fünyeleri uzun olabilir. Kısa olabilir. Ama bunları durdurmak mümkün değildir. Er veya geç, onikinci evin konuları bizi yakalarlar. Bizi tökezletirler. Bizim imkansız bir durumla karşılaşmamızı sağlarlar. Bu durum gerçekleşince ya bara gidip, bir duble ısmarlarız. Ya da kendi derinliklerimize çekilip, içimizdeki hayat, yaratıcılık ve esneklik kaynağına ulaşırız. Ve bunu hissedince, asil bir tavırla, ölmekte olan koşulların gitmesine izin veririz. Biliriz ki ortalık yatışınca, tekrar başlayabiliriz.

Bırakmak kolay değildir. Bu ölmekte olan koşullar bizim için değerlidir. Onlarla bağımız güçlüdür. Onlar dünyadaki benliğimizin temelleridir. Ama dünyadaki benliğimiz geçici bir fenomendir. Sadece bilinç ölümsüzdür. Başka bir şeyin önemi yoktur. Bunu kavrayınca, Sıkıntı Evinin sıkıntıları yok olur. O aslında Bilgelik Evidir. Ve buradan geçiş sarsılmaz bir içsel uyuma geçiştir.

3
CÜMLELER

"İngilizce biliyor musunuz?" Eğer bu soru Peru'lu bir yerliden geldiyse, cevap hemen bir evettir. Eğer aynı soruyu William Shakespeare sorduysa, cevap vermeden önce duraksayabilirsiniz. Bir dilde akıcılık derece derece elde edilir, ve bir insanın akıcılığı diğerinin kekelemesidir. Aynı durum astroloji dilinde de geçerlidir. Temel bir sözlüğü hemen öğrenebilirsiniz - şu anda bunu hemen hemen yapmış durumdasınız - ve sonra yaşamınızın geri kalanında güzel konuşmayı yavaş yavaş geliştirirsiniz.

Bundan sonraki bölümlerde amacımız güzel konuşma. Sözcükleri biliyoruz. Şimdi artık, ana dilimizde kendimizi bütünüyle ifade edebilme süreci gibi bu sürecin de sürekli olduğunu unutmadan, cümle kurmamız gerekiyor. Her zaman gelişme, ustalık ve çağrışımlı ifade için yer ayırmalıyız.

Sözcüklere sahipsiniz. Bunları alıştırma ve ezberle öğrenebiliriz. Şimdi zihinsel dişlilerimizi değiştirip, sözcükleri hareketli ve anlamlı bir şekilde bir araya getirme zamanıdır. Bir sonraki bölüm-

de cümle kurmaya başlayacağız. Sözdizimi ve gramer kurallarını görüp, sözlüğümüze biraz daha teknik deyimler ekleyeceğiz. Sonra paragraflar oluşturacağız. Bunları kavradığınız zaman astroloji diliniz "Peru'lu yerli" düzeyini aşmış olacak. Ve belki birgün, eğer çok çalışır, pratik yapar ve cesaretinizi kırmazsanız, Shakespeare gibi konuşabilirsiniz.

BÖLÜM SEKİZ

YORUM I:
PLANETLER BURÇLARDA VE EVLERDE

Herkesin bir Venüs'ü vardır. Başak herkesi etkiler. Hepimiz altıncı evin dramalarıyla uğraşırız. Bu özellikler insan olduğumuzun göstergesidir. Ancak bizi tek tek birey olarak tanımlamazlar. Bunu yapabilmek için astrolojide bir adım ileri gitmemiz gerekir.

Venüs. Başak. Altıncı ev. Bunlar nedir? Soyutlamalar, hepsi bu. Ama hepsini örnek haritamızdaki *gibi* biraraya getirince ne olur? Venüs Başak'ta ne demek? Ya bu birleşim altıncı evde olunca ne olur? İşte burası büyünün başladığı yerdir.

Burçlar, planetler ve evler antik psikolojik teorinin temel birimleridir. Hala hepimize uygulayabileceğimiz teorinin. Ama belirli bir planeti belirli bir burç ve evle birleştirince bir teoriden söz etmeyi bırakıp bir insandan söz etmeye başlarız. Bir insanın Venüs'ü olduğunu söylemek, onun bir gözü olduğunu söylemek gibidir. Kimin umurunda? Ama Venüs'ünün Başak'ta olduğunu söylemek, gözünün bir buz kazması gibi soğuk ve delici olduğunu söy-

lemektir. Ve bunun altıncı evde yer alması, o gözün elinde bir tabancayla tam size bakmasıdır.

Bu planet-burç-ev birleşimi bir insana uyarlanabilecek en temel astrolojik ifadedir. İnsan ruhunda en basit parçayı oluşturur. Kesin. Belirli. Eşsiz. Ve sonra böyle on adet parça, artı yükselen ve bağlayıcı dokular, bize doğum haritasını verirler: o kadar eklemli ve ihtisaslaşmış ki bir daha asla tekrar edilemez bir ifade.

Planetler Burçlarda

Planetler ve burçlar arasındaki ilişkiyi anlamanın anahtarı aralarındaki farkları hatırlamaktadır. Her birinin belirli bir amacı vardır. Bunu gözden kaçırmak, yorumun, kedi yavrularıyla dolu bir kutuya düşen yün yumağı gibi, karışmasına neden olur.

Bir planet ne sorusunu sorar. Bir burç bu ne'yi alır ve onu nasıl ve niçin'le geliştirir.

Venüs nedir? Bütün planetler gibi psikolojik bir fonksiyondur. Venüs'te dikkatimiz ilişki kurmaya yönelir. Venüs hakkında söylediğimiz herşeyde, bu konu ana plandadır. O ne'dir.

Venüs'ün kişiliği kendi başına çok azdır. Bir insan yalnız olabilir. Bir diğeri partinin merkezidir. Her iki durumda da, fonksiyon ilişki kurmadır ve odak noktası Venüs'tür. Karakter yapısında Venüs'ün işleyiş biçimi - nasıl ve niçin'i - planetin kendisiyle değil, planetin içinde bulunduğu burçla görülür.

Venüs Başak'ta olunca, Başak'a özgü ihtiyaçlar ve açlıklar özel ilişkilerin tarzının altını çizer.

Başak nedir? Mükemmeliyetçi. Hizmetçi. Kurban. Analizci.

Venüs Başak'la koşullandırılınca, söz konusu insanımız, en azından gönül ilişkilerinde, bir idealisttir. Başak bunu garanti eder. O insanın zihninde kusursuz bir evlilik ve dostluk imgesi vardır. Buna doğru yorulmadan uğraşır, bunu gerçekleştirmek için kendinden büyük özverilerde bulunur. Ancak eşi bu heykelin kaidesin-

den aşağı süzülerek bira içmeye giderse, döndüğünde bunu cehennem azabıyla ödemek zorunda kalır. Başak kusursuzluk ister. Küçük bir hata kişiliğine edilmiş bir hakaret gibidir. İhanettir.

Başak'ta Venüs'ün **niçin**'ini söylemek kolay, yapmak zordur: niçin'i **mükemmel bir ilişki** yaratma hedefidir. Bu ilişki bir takım ideallerle - bu birleşime sahip insan tarafından sezgisel olarak hissedilen ideallerle - tamamen uyum içindedir.

Nasıl'ı Başak okçusunun kılıfındaki bütün okları içerir. İlişkinin bütün detaylarına kılı kırk yaran bir dikkat söz konusudur. Bu detaylar değerlendirilirken vicdanlı ve titiz bir dürüstlük. Sorumlu davranışa azimli bir bağlılık. Alçakgönüllülük. Gelişim hakkında konuşma ve gerçek değişim arasındaki farkı hissetme söz konusudur.

Başak'ta Venüs'ün **nasıl**'ının tatsız bir yönü de vardır. Süreç kısa devre yapabilir. İdeal bir ilişki ancak iki kusursuz insan arasında gelişebilir. Bütün problemleri üzerinde çalışmış iki kişi. Bir çift Buda. Venüs-Başak birleşimine sahip bir insan mantıksızca talep eden, asla tatmin olmayan, hep eleştiren birisi olabilir. Hayal ürünü bir kişiye aşık olup - etten kemikten oluşan potansiyel sevgilileri kendisinden uzaklaştırabilir. Eşinin doğal özelliklerini bulanıklaştırarak onu mitolojik bir kahramana dönüştürebilir. Ve sonra bu özelliklerin gerçeği bir gün kaçınılmaz olarak ortaya çıkar ve Başak Venüs ihanete uğradığı için ağlar. Kendisini o kadar değersiz hisseder ki bütün ilişkilerinde muazzam bir güvensizlik görülür. Mantıklı taleplerde bulunamaz. Takıntılı bir şekilde, sürekli sıradan işler yaparak "eşinin kalbini kazanmaya" çalışır. Kendi zararına olan veya kendi değerini azaltan ilişkilere girebilir.

Bütün bu olumsuz özelliklerin, çoğu kitapta böyle yazmasına rağmen, Venüs'ün Başak'ta olması temeline dayanarak, bir insanda görüleceğinden emin olunamaz. Bu falcılıktır. Eğer okurken bir gözünüzü gerçek üzerinden ayırmazsanız, bu tür dar kalıplı yorumların genellikle yanlış olduğunu görürsünüz.

Bu olumsuz özellikler sadece tehlikelerdir. İşin rizikolarıdır. Temel olarak ideal bir ilişki düzenini oluşturmak demek olan, Venüs Başak'ta fonksiyonunun çarpıklıklarıdır. İyi bir astrolojik yorum bu tuzaklardan söz eder. Ama sadece bir uyarı olarak. Bu birleşime sahip birisinin alkolik bir maymunu bir Mesih gibi görerek, onunla birlikte yaşadığını bilsek bile, bu koşulları asla onun "kaderi" olarak tanımlamamalıyız. O bu koşula kısılıp kalmak zorunda değildir. İstediği anda, yaşama bundan daha duyarlı ve mutlu bir yanıt verebilir. Hepimiz gibi, o da büyüyebilir. Her zaman bir planete bakarken, ne, niçin ve nasıl diye düşünün. Eğer buna sadık kalırsanız, asla falcılık tuzağına düşmezsiniz.

Peki, Ya Evler?

Planetler ne'dir. Burçlar niçin ve nasıl'dır. Evler, bu sistemi bir soru daha sorarak - belki de en pratik soruyu sorarak - tamamlarlar: nerede?

Her savaş bir savaş alanına ihtiyaç duyar. Ve orduların yapılarından bağımsız olarak, bu savaş alanı çatışmanın niteliğine damgasını vurur. Ordular balta girmemiş bir ormanda mı çarpışıyor? Yoksa karlı dağlarda mı? Çölde mi? Bunu bilmeden savaşın neye benzediğini bilemeyiz.

Aynı durum planetler ve burçlar için de geçerlidir. Mars Balık'a girdiği zaman kıvılcımlar uçuşabilir. Ama bu kıvılcımlar iş alanında farklı, evde farklı götünür.

Her ev bir başka savaş alanıdır. Her biri, içinde bir insanın seçimler yaptığı bir yaşam departmanını temsil eder. Ama, aynı zamanda her biri belirli bir takım verilerle sabitlenmiş bir gerçeği, özel bir kapsamı gösterir. Dağlara tırmanabiliriz. Veya vadilerden gitmekte ısrar edebiliriz. Ama bizim arzulamamız bu alanı düz bir ovaya dönüştürmeye yetmez.

Nerede? Bu soru göründüğünden daha güçtür. Hepimiz iki ev-

rende yaşıyoruz. Birisi objektif dünyadır. Buna kozmoz diyebiliriz. Maddi dünya da diyebiliriz. Veya gerçek diyebiliriz. Yaşamın bu boyutuna ne dersek diyelim, o verilerle ve kısıtlamalarla doludur. Ve burası evlerin etkinlik alanıdır. Evlilik. Kariyer. Dilin gücü ve limitleri. Para.

Ama evlerin ikinci bir etkinlik alanı daha vardır. Burası yaşamın sübjektif yönüdür. Bilinçaltı deyin. Yıldızlarla ilgili deyin. Allah deyin. Hayalgücü deyin. Hangi ismi kullanırsak kullanalım, yaşamın bu - dördüncü, sekizinci ve onikinci evlerle temsil edilen - boyutuna girebiliriz ve onu inceleyerek keşfedebiliriz. Bu da nerede'dir. Ev sembolizmidir.

Falcılar genellikle bu noktayı atlarlar. Onların içe dönük evlerle ilgili yorumları yüzeyseldir. İçsel gerçekleri dışsal ifadelerle anlatmaya çalışırlar ve anlamsız söylemlerle süslerler.

Hiç unutmayın ki, bir ev bizim bilicimizin girebileceği ve orada kendisini ifade edebileceği bir alandır. Bu alanların bazıları gözle görülürler. Bazıları ise görülemezler. Yine de nerede sorusunu yanıtlarlar.

Örnek haritamızdaki İngiliz'in Venüs'ünün Başak'ta olmasının anlamını şimdiye kadar gördük. Peki, bu kombinasyonun altıncı evde olması ne demek?

Altıncı ev dışa dönük, somut evlerden birisidir. Venüs orada yer aldığı zaman, ifade tiyatrosu halka açıktır. Hepimiz ön sıralarda oturabiliriz.

Altıncı ev. Hizmetkarlar Evi. Ev sembolizminin bu bölümünde sorumluluklar ve görevlerle karşılaşırız. Çalışma evi. Hüner ve teknik evi. Yeterlilik evi. Çevremizdeki insanlara sunduğumuz desteğin evi.

Başarısız uygulamada, altıncı ev alanı sıkıcı, tekdüze işlerle doluyor. Görevler, sorumluluklar altında eziliyoruz. Başka bir insanın istekleri doğrultusunda kendimizi kapana kıstırıp, köleleşiyoruz.

Parçaları tamamlamak için, altıncı ev Venüs'ün Başak'la ilişki-

sine nerede boyutunu ekliyor. Burç ile planet arasındaki diyaloğun oynandığı arenayı tanımlıyor.

Yorum açısından, burada bir avantaja sahibiz. Altıncı ev ile Başak arasında bir çok parallellikler vardır. Burçlar ve evler oniki dilimden oluşan sembolik dairelerdir ve birinin belirli bir dilimi diğerinin bir dilimiyle bağlantılıdır. Altıncı evin konuları altıncı burcun - Başak altıncı burçtur - konuları ile paraleldir.

Burçlar ve evler aynı mıdır? Hayır. Burç zihinsel malzemeyi - güdü, istek, tarz, düşünce - sağlar, ev ise bu zihinsel malzemenin ürettiği olaylar için nereye bakmamız gerektiğini söyler. Örneğin Başak kişinin kendisini belirli bir yetenek ve hüner kanalıyla ifade ihtiyacını temsil ederken, altıncı ev somut bir iş ve sorumluluk alanını tarif eder. İkisi çakıştığı için, altıncı evdeki ve Başak'taki Venüs'ü yorumlarken işimiz kolaylaşıyor. Oynayacağımız topların sayısı azalıyor.

Hangi ev ve burçta bulunduğuna aldırmadan, Venüs bizi, her zaman, özel insan ilişkileri konusuyla karşı karşıya getirir. Bu onun ne'sidir. Ama Venüs'ün değindiği ilişkiler sadece romantik ilişkiler değildir. Venüs dostlukların ve ortaklıkların da sembölüdür. Aynı zamanda renkler, biçimler ve sesler arasındaki ilişkilerin de sembolüdür. Sevgi ve anlayış bağları oluşturma kapasitemizi gösterdiği kadar estetik reaksiyonlarımızı da gösterir.

Venüs'ü altıncı evde olduğuna göre, yaşamının şifresini çözmeye başlamakta olduğumuz İngiliz, iş hayatında muhtemelen ortaklıklar içinde çalışmaktadır. Onun ilişki kuran ne'si kendisini günlük yaşamının nerede'sinde ifade etmektedir. Yaşamı boyunca kendisini seçmiş olduğu iş alanının gerçekleriyle başarılı bir şekilde başa çıkabilmek için uyumlu kişisel ilişkilerle desteklenmek ihtiyacıyla karşı karşıya bulacaktır.

O bundan hoşnut mu? Başarılı mı? Belki evet. Belki hayır. Evler koşulları gösterir, onlar hakkında nasıl hissettiğimizi değil. Yaradılış itibariyle, kişimiz yalnız birisi olabilir. Bu farketmez. Altın-

cı evini Venüs biçimlendirdiğine göre, günlük iş yaşamındaki ilerlemesi, bir başka insanı kendi eşiti olarak kabullenmesindeki ilerlemesiyle bağlantılıdır.

Burada ne gibi tehlikelerle yüzleşmesi gerekir? Şimdiye kadar Başak bir kısmını bizim için cevapladı: müşkülpesentlik, denetimden çıkmış mükemmelliyetçilik, aşırı idealizm, gerçekçi olmayan talepler ve beklentiler. Altıncı ev bu yap-boz bulmacaya bir parça daha ilave eder: eğer bu zararlı Başak Venüs özelliklerini o kişide, bir şekilde gözlersek, bu özelliklerin o kişinin duygusal ilişkilerini bozduğu kadar iş ortaklıklarını etkilediğini de görürüz.

İş alanı dışındaki basit arkadaşlıklarda bu tür Başak problemleri daha az gözlenir - zaten bu basit arkadaşlıkların kişimizin gelişiminde dikkat çekici bir rolleri yoktur. Fazla önemli değillerdir, o kadar. Yaşamını biçimlendiren bağları çoğunlukla altıncı ev arenasında yer alırlar. İş arkadaşları onun ruh ortaklarıdırlar: bunlar onun yaşamındaki sabit niteliklerdir. Altıncı evle tariflenen, yaşam alanının bir bölümüdür. Buna yaratıcı bir yanıt verebilir veya ona öfkelenebilir. Ama onu asla değiştiremez. İşini paylaşmadığı sürekli bir sevgi olamaz, dostlarının ve sevgililerinin desteklemediği sürekli bir iş olamaz: bizim İngiliz'in Venüs'ünün mesajı budur.

İngiliz'in yaşamında bu kadar önemli rol oynayan bu insanlar kimlerdir? Bir kere daha, cevabı Venüs verir: onun partnerleri Venüs özelliklerine sahip kişilerdir. Sanatçılar. Danışmanlar. Nazik, duyarlı insanlar. Çekici insanlar. Ve o, bu tür insanlarla, ne tür işler yapar? Yine, Venüs cevaplar. Venüs'e özgü fonksiyonlarını ifade edebileceği ve geliştirebileceği bir iş bulması gerekir. Belki halkla ilişkilerde çalışıyordur. Belki psikologdur. Belki de bir sanatçıdır - şair, müzisyen, kuaför veya dekoratördür. Biz onun yazgısını söyleyemeyiz; bu ona kalmış. Venüs birçok seçenek sunar. Ama astroloji bu seçeneklerin kapsamını daraltır. Profesyonellik anlamında, bu insanın yazgısı Venüs'te gizlidir. İş dünyasında, bu psikolojik fonksiyon onu yönlendiren yıldızdır. Eğer bunu ihmal ederse, amaçsız-

lıkla ve kapalı kapılarla karşılaşacaktır.

Bu, bir bütünün sadece bir "parça"sıdır. İngiliz'in kişiliğine özgü bir parça. Her doğum haritasında bu parçalardan on adet bulunur. Hepsini çözüp, tekrar bir arada dokuduğumuz zaman yorumun büyücülüğüne egemen oluruz. Her çözümlemede kullanabileceğimiz genel bir yöntemi kavrayabilmek için buraya kadar yaptıklarımızı analiz etmemiz gerekiyor. Bir çok "parça" vardır, ama hepsi aynı şekilde çalışır. Eğer ne'lerimize, niçin'lerimize ve nerede'lerimize sadık kalırsak, sembollerin kombinasyonları aklımızı uzun süre karıştıramaz.

Taktikler

Bir burçta ve evde yer alan bir planetle karşı karşıyasınız. Şimdi, bunun anlamı ne? Bu durumda nasıl yol alabilirsiniz? Çoğumuz ilk anda bomboş, anlamsız bakakalırız.

Popüler astrologların yemek kitabı gibi yazılmış kitaplarına bakabilirsiniz. Aklınız mı karıştı? Önemli değil. İşte şurada Venüs Başak'tayı anlatan bir paragraf var. Ama Venüs aynı zamanda altıncı evde? Yine önemli değil. Venüs Altıncı Evde'yi oku. Ohh, biraz rahatladık. Şimdi bunları biraraya getirmeye çalışıyoruz. Ama çalıştıkça birbiriyle çelişen tanımlar ortaya çıkıyor. Sorun aslında çok basit. Bir insan için geçerli en küçük astrolojik birim planet-burç-ev kombinasyonudur. Yaşam üç boyutludur. Kimlik. Amaç. Koşullar. Eğer birisini dışarıda bırakırsak, yorumumuz ikinci sınıf korku filmlerindeki canavarlar gibi sahte görünür: sadece arka planda asılı kalan karton canavar gibi kimseyi kandıramaz.

Öyleyse, niçin kimse planet-burç-ev kombinasyonlarını anlatan bir kitap yazmıyor? Yanıtı basit. Çünkü bunların sayısı çok. Kesin olmak gerekirse, bu kombinasyonlardan tam 1440 tane var. Ve bunlar birbirlerini etkilerler. İki kadının onuncu evinde Koç'ta yer alan Mars'ları olabilir. Ama kadınlardan birisi Oğlak burcuyken,

diğeri İkizler'dir ve Mars'ların etkileri başka başkadır. Tüm bu faktörleri dikkate alan bir kitap buradan Ay'a kadar uzanabilir.

Bu nedenle olaya daha farklı yaklaşmamız gerekir. Sezgi yardımcı olabilir. Yaratıcılık şarttır. Ama iyi bir astrolog olmak için olağandışı algılama yeteneğinin gerekliliğini söyleyen birisi sadece suyu bulanıklaştırıyordur. Herşeyden daha fazla gerekli olan, düzenli çalışabilen bir zihindir. Bir doğum haritasındaki sembolizmle oynayabilmek o kadar karmaşık bir iştir ki, sistematik bir yaklaşım önkoşuldur. Aksi takdirde zihin bu karmaşıklığın altında ezilebilir. Detaylar onu boğar. Bütünü kavrayamaz. Bu sistematik yaklaşımı geliştirip, biraz pratik yaptığınızda, büyülü birşey olur. Semboller düşüncelerinizi yeni bir yolla organize ederler. Burçlar, planetler ve evler arasında yaratıcı bağlar kurmaya başlarsınız - bu bağlar hiçbir kitapta yer almazlar.

Beş Adım

Sistematik yaklaşım. En küçük astrolojik birimi yorumlayabilmek için aşağıdaki beş adımı öğrenin. Ve zihninize bu yeni hüneri öğretirken bunlara kesinlikle sadık kalın. Bir süre sonra - aklınız karışmadıkça - bu kadar kuralcı davranmanıza gerek kalmaz.

1. ADIM

Planete bakın. İncelediğimiz psikolojik fonksiyon ne'dir? Zihnin hangi bölümünden söz ediyoruz? Güneş'le özdeşlik oluşturmak mı? Satürn'le disiplin geliştirmek mi?

2. ADIM

Burca bakın. Bu, planeti motive edendir. Bu planet fonksiyonu ne arıyor? Onun aktivitesinin altını çizen niçin nedir? Gizli gündemi nedir? Bunu bize sadece burç söyleyebilir. Burada bir amaç duygusunu elde ederiz. Evrimsel yöne ulaşırız. Eğer yorumumuz

karışır ve anlamsızlaşırsa 2. adımı başaramadık demektir.

3. ADİM

Düşünün: Bu planet-burç birleşimi amacına nasıl ulaşabilir? Burcun buna katkısı nedir? Ya planetin katkısı? Burçlar bölümündeki kaynakları ve planetler bölümündeki fonksiyonları tekrar okuyabilirsiniz. Eğer söz konusu insan siz olsaydınız, bu özelliklerle mutluluğa nasıl ulaşırdınız?

4. ADIM

Düşünün: Bu planet-burç birleşimi nasıl çarpıtılabilir? Bu birleşimin anlamını gösteren, ama onun evrimsel stratejiyle ilgisi olmayan davranışlar nelerdir? Burçlar bölümündeki karanlıkları ve planetler bölümündeki yanlış fonksiyonları tekrar okuyun.

Unutmayın: bu çarpıklıklar mutlaka gerçekleşecek şeyler olarak değil uyarılar olarak sunulmalıdır.

5. ADIM

Eve bakın. Planet-burç konuları nerede gelişiyor? Ne tür davranış biçimleri yaratıyor? Bu burç ve planete güçlü bir yanıt yaşamın hangi alanında kendisini koşullarda olumlu gelişmeler olarak gösteriyor? Zayıf bir yanıt nerede endişe ve hayalkırıklıklarına neden oluyor? Evler tüm bunları yanıtlıyorlar.

Bu beş adıma güvenin. Bunlar iyi işlerler. Bunlar altıncı evde, Başak'ta Venüs'le ilgili her şeyi söylerler. Geriye kalan 1439 tanım da aynı bunlar gibi çalışır. Onların size yol göstermesine izin verin. Yorumlarınız anlamlı ve doğru olacaktır. Kişisel ve yaratıcı olacaktır. Ve en önemlisi, herkesi aynı kefeye koymayacaktır. Böylece falcı değil, evrime yardımcı bir astrolog olursunuz.

BÖLÜM DOKUZ

YORUM II: AÇILAR, YÖNETİCİLER VE AY DÜĞÜMLERİ

Bir kadının işindeki günü korkunç geçiyor. Sabah onda dördüncü kahvesiyle bir avuç aspirin yutuyor. Saat ikide o aspirinlerin öğlen yemeği yerine geçtiğini fark ediyor. Saat beşte erken emeklilik ve patlama arasında seçim yapmaya çalışıyor. Sonra evine dönüyor. Kocası kapıda onu gülerek karşılıyor. Yarım saat sonra ise, yirmi dakikadır bir hiç uğruna tartıştır durumdalar. Niçin? Çünkü kadının buharını dışarı çıkarmaya ihtiyacı var ve işine özgü sorunlarını özel hayatına taşımak onun evlilik düzeninin bir parçası.

Bir başka kadın, işinde benzer bir gün geçiriyor. Aynı aspirin. Aynı kafein miktarı. Aynı adam öldürme fantezileri. Sonra o da evine dönüyor. Onu da eşi karşılıyor. Ama kocasını parçalamak yerine, kollarına atılıp, eşinin onu rahatlatmasına izin veriyor. Yarım saat sonra Çin yemeği ile İtalyan yemeği arasında seçim yapmaya çalışıyorlar ve iş problemleri geride kalıyor. Niçin? Bu kadın diğe-

rinden daha iyi olduğu için değil. Sadece bu kadının iş devreleri ile özel hayat devrelerinin birbirlerine bağlanması farklı. Bir devredeki gerilim diğerinde otomatik olarak gerilim yaratmıyor. Yaşamın bu iki yönü diğer kadın gibi birbirine bağlı değil.

İki kadının yaşamları hakkında daha fazla bilgiye sahip olunca, birinci kadının kocasının kadının iş hayatını gayet iyi bildiğini görüyoruz. O eşinin kötü günlerini paylaştığı kadar iyi günlerini de paylaşıyor. Hep bilgi alıyor. Akıl veriyor. Onun tarafını tutuyor, ve çoğunlukla kadın bunun kıymetini biliyor. İkinci evlilikte, işin evin dışında tutulması gerektiğine dair söz edilmeyen bir anlaşma var. Ne kocanın, ne de kadının diğerinin iş hayatı hakkında fazla bilgisi yok. Zaten ilgilenmiyor da. Ve ikisi de bu anlaşmaya bağlı kalıyor.

Bir evlilikteki olaylar: **nerede** ile ilgilendiğimize göre, astrolojik odak noktası hemen yedinci ev oluyor. İşteki olaylar: şimdi altıncı eve veya belki de onuncu eve bakıyoruz. Ancak bu iki kadın arasındaki farkı en azından iki evi göz önünde bulundurmadıkça anlayamayız. Kariyer ve evlilik arasındaki bağlantı sadece bir astrolojik "birim"i incelemekle kavranamaz. Her kolay tanımda ancak bir ev vardır. Her "tanım" bir **nerede**'yi anlatır.

Ancak hayat, örneğimizde de gördüğümüz gibi, böyle çalışmaz. İş hayatımızdaki sorunlar genellikle evliliğimizi de etkilerler. Kendimizi aşırı önemsememiz yaşam felsefemizi biçimlendirir. Kendimizi ifade yeteneğimiz cinselliğimizde gözlenir. Zihinde hiçbir şey bir vakum içinde gerçekleşmez. Bütün parçalar birbiriyle ilintilidir. Ve birbirleriyle ilişki içindedir. Bunu astrolojik olarak ifade edebilmek için şöyle diyebiliriz; **bir doğum haritası, içindeki bütün tanımların toplamından daha büyük ve kapsamlıdır.**

Bir haritayı yorumlamak için on adet burç-planet-ev kombinasyonunu anlamaktan daha fazlasını yapmamız gerekir. Bunların birbirlerini nasıl etkilediğini kavramamız gerekir. Bir tanımın diğerini nasıl kısıtladığını veya desteklediğini görmemiz gerekir. Harita-

yı okurken onu bir bütün olarak düşünmemiz gerekir. Parça parça, "tanım-tanım" yorumlar bizi bir yere ulaştıramaz.

Bunu nasıl yapabiliriz? "Birim"lerin ötesine nasıl geçebiliriz? Bu becerinin bir kısmı yalnızca sağduyu gerektiriyor. Örnek haritamızdaki İngiliz'in Güneş'i Terazi burcunda, altıncı evde yer alıyor. Kendisi olabilme yeteneğinin (Güneş = ne) büyük bir bölümü iş hayatında (altıncı ev = nerede) uyumlu kişisel ilişkiler geliştirebilmesinde (Terazi = nasıl, niçin) yoğunlaşıyor.

İngiliz'in haritasına daha dikkatlice baktığımızda, Terazi burcundaki Güneş'in karşıtı olan, bağımsızlık gerektiren çeşitli faktörlerle karşılaşıyoruz. Örneğin Yükselen Koç onun dıştan atılgan, küstah görünmesine neden oluyor. Bunu nereden mi biliyoruz? Yükselen burç bizi yakından tanımayan insanlara dıştan nasıl göründüğümüzü gösterir ve burada Koç'un yer alması doğrudanlığı, keskinliği, yoğunluğu ve belki de tehditkar bir ifadeyi vurgular. Altıncı evdeki Terazi Güneş'e karşıt bir başka faktör de Kova burcundaki Ay'dır. İngiliz'in duyguları (Ay = ne) bağımsızlık, ekzantriklik ve norm dışı, farklı bir insan olarak tanınma arzusu ile (Kova = nasıl, niçin) güdüleniyor.

Bu faktörleri göz önünde bulundurduğumuzda, yalın sağduyu bize İngiliz'in Güneş'inin, en azından bazı zamanlarda, Ay'ı ve Yükselen'i aleyhine davranacağını söylemektedir. İşbirliği yapmaya ihtiyacı olmasına rağmen uzlaşmadan, tavizden hoşlanmamaktadır. İşte gerilim. Büyümek için gerekli olan malzeme.

Benzeri uyumsuzluklara karşı tetikte olmak yararlı bir astrolojinin özüdür. Gelecek bölümde bu teknik üzerine detaylı bir şekilde eğileceğiz. Şimdilik daha basit bir yöntemi, tanımları birbirleriyle hatasız ve doğru olarak birleştirmeyi, öğrenelim.

Açılar

Eğer burçlar, planetler ve evler astroloji dilinin temel sözcükle-

riyse, açılar da bu sözcükleri nasıl birleştireceğimizi gösteren gramer kurallarıdır. Açılar tutarlı bir astrolojik cümle kurmanın birinci somut adımını temsil ederler.

Açılar nedir? Fiziksel anlamda, planetler arasındaki geometrik açılardır. Her doğum haritası bir dairedir. Her dairede 360 derece vardır. Bu daire üzerinde, örneğin Mars ve Venüs birbirlerinden 90 derece uzakta olabilirler. Bu bir açıdır.

Yüzyıllar boyunca astrologlar planetler arasındaki bazı açıların hiçbir özelliği yokken, bazılarının güçlü etkileşimlere neden olduğunu keşfetmişlerdir.

Örnek olarak Mars ile Venüs arasındaki 90 derecelik uzaklığı alalım. (Yan sayfadaki şekil) Bu, kritik açılardan birisidir. İki planeti ayıran bu sayıdaki bir dereceden söz ederken, bir planeti anlamadan diğerini anlayamayız. İkisi birbirine bağlıdır. Bu birleşime sahip bir insanda Mars'a özgü bir sorun, aynı zamanda Venüs'e özgü bir sorundur - ve Venüs'ü güçlendirmek Mars'ı daha uyumlu çalışır bir duruma getirmenin bir yolu olabilir.

Geleneksel astrologlar açıları iki kategoriye ayırırlar: iyi ve kötü. Bütün açılar işlevseldir; hepsinin hizmet ettiği bir gaye vardır. Bazıları daha iyi hissedilirler, ama tali bir konudur. Genellikle en iyi hissedilenler, bizi en karmaşık durumlara sokanlardır. Aklınızdan iyi ve kötüyü silin, en azından astrolojik düşünceden çıkarın. Şimdi bu açıların her birine kolay ve zor hissedilişlerine göre değil, fonksiyonları açısından bir bakalım.

0 Derece: Kavuşum

Açıların en basiti kavuşumdur. Bu açı iki planet tam birbirlerinin üzerindeyken gerçekleşir. İkisinin fonksiyonu birarada kaynaşır. Birisi diğerini etkiler ve bunların birleşiminden bir çeşit "makro-birim" oluşur, bu tek bir burç-planet-ev kombinasyonundan daha karmaşıktır.

MARS VE VENÜS
ARASINDAKİ 90° AÇI

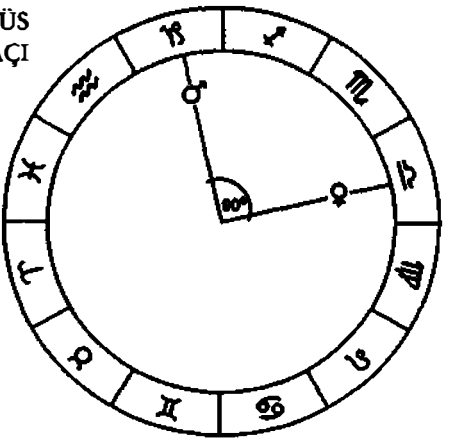

Füzyon, kaynaşma - kavuşumun özü budur. İki "birim" bir olur.

Diyelim ki Mars ve Merkür kavuşumda. Normal şartlarda agresiflik (Mars) ve entellekt (Merkür) zihinde ayrı ayrı alanlara sahiptir. Bir devre diğerini uyarmadan harekete geçebilir. Ama iki planet bir arada olunca durum değişir. Birisi ateşlenince ikincisi de ateşlenir. Sonuç açık, dolaysız ve keskin bir akıldır. Güçlü, etkili bir akıl. Bu akıl herşeyi olumlu-olumsuz, kazananlar-kaybedenler bakımından düşünür. Merkür'ün tüm fonksiyonu Mars'ın rekabetçiliği ile etkilenmiştir.

Mars nasıl etkilenir? Doğal agresiflik, atılganlık akıla yönelir. Böyle bir insan kavganın, dövüşün ön saflarında yer almayabilir, ama politika veya din tartışırken bir katilin dürtülerine sahip olabilir. Akıl ve dil yumrukların yerini doldurur.

Bu kavuşumun hangi burç ve evde yer aldığı ve doğum haritasındaki diğer planetlere ne tür açılar yaptığı çok önemlidir, ama bunların hiçbirisi temel noktayı değiştiremez: **kavuşum açısında, normalde ayrı ve farklı olan iki fonksiyon bir araya gelerek**

kaynaşır. Birisi hareket ettiği zaman diğerinin durması asla mümkün olamaz.

180 Derece: Karşıt

Eski zaman astrolojisinde karşıt "kötü" açılardan birisidir. Bu açının büyük bir tansiyon ürettiği doğrudur. Ancak bu tansiyon doğum haritasına derinlik ve esneklik ekleyebilir. Bu konuda asıl etken karşıt açının temsil ettiği konulara kişinin verdiği tepkidir.

Tansiyon, gerilim - karşıt açıyı anlamanın anahtarı budur. İki planet uzlaşmaz bir şekilde zıt kutuplara ayrılmıştır. Birisi sola dönünce öteki otomatik olarak sağa döner - ve aksiliğin, tersliğin bununla bir ilgisi yoktur. Kendi içsel mantıklarına göre doğal olarak hareket ederken birbirlerinin yolunu keserler.

Bir planetin Boğa'da olduğunu düşünün. Akrep'te onun karşıtı olan planet bulunacaktır. Boğa'daki planetin niçin'i sakinlik ve basitlik arayışı olacaktır. Oysa Akrep'tekininki bunun tamamen aksidir: yoğunluğa, derinliğe ve dönüşüme açlıktır.

Birarada iyi geçinemezler. Geleneksel astrologlar işte bu yüzden karşıta "kötü" derler. Ama bizim bu yüzeysel düşünceye bağlı kalmamız gerekmez. Boğa ve Akrep'teki planetler arasındaki gerilim paha biçilemeyecek kadar değerli olabilir. Her biri diğerinin aşırılıklarını ve aksaklıklarını düzeltebilir. İkisi de bundan hoşlanmayabilir. Ama sonuç olumludur.

Boğa'daki planet hafta sonlarını evde geçirmenin en iyi şey olduğunu düşünebilir. Sakin, huzurlu, güvenli. Niçin şimdi bunu zedeleyelim ki? Oysa Akrep farklı düşünmektedir: "hadi şu yeni psikoloji kitabının yazarının imza gününe gidelim" demektedir.

Eğer doğum haritasında bu karşıtlığı bulunduran kişi bilinçli bir şekilde, gerekli zamanlarda bu kutupları kullanmasını, ikisi arasındaki uzlaşmayı başarırsa yaşamı zenginleşir. Sık sık dinlenir ve aynı zamanda ilginç psikiatristlerle tanışabilir. Karşıtlığın

özü budur - bir konunun iki yönünü de görebilecek kadar bilinci genişletmektir. Eğer bunu becerebilirsek, esneklik, çeşitlilik ve değişkenlik kazanırız.

Ama eğer bunu beceremezsek? O zaman ne olur? Karşıtta başarısızlığın korkunç sonuçları olabilir. Akıl kutuplaşmanın iki yarısı arasında gider gelir. Birisi egemen iken, diğeri bilinç dışına itilir. Sadeliğe ulaşabiliriz, ama daha değerli bir şeyi, aklımızı, yitirebiliriz. En kötü durumda, karşıtlık bir insanın karakterinde Jekyll ve Hyde'a neden olur. Kutuplaşmanın bir yarısı tüm dikkatimizi talep eder. Seçimlerimizi ve taahhütlerimizi onun ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak yaparız. Arkamızda kalan köprüleri yıkarız. Sonra diğer yarı ortaya çıkar ve birinci "parça"yı geri plana iter. Eskisiyle çelişen yeni ihtiyaçlar ve dürtüler bizi yönlendirir ve birinciye göre yapılan seçimlerin önünü keser. Ve bu şekilde, belki de yıllarca, en kötü düşmanımız kendimiz olarak, çok az yol katederek, bir ileri bir geri gider geliriz.

90 Derece: Kare

Karşıt açı gibi, kare de "kötü" bir açı olarak kabul edilir. Ve, yine karşıt gibi, karede de bu "kötülük", eğer açının temsil ettiği gelişimsel boyutu kavrayamaz ve ona olumlu bir yanıt veremezsek, ortaya çıkar.

Karşıtın gerilim üretmesi gibi, kare açı da **sürtüşme** üretir. İkisi arasında karşıt daha uyumludur. Karşıt burçların her zaman ortak birşeyleri vardır. Akrep ve Boğa örneğinde bu birşey içten ve derinden hissediştir. İkizler ve Yay'da meraktır. Aslan ve Kova'da kişiliğin aşırı gelişmesidir. Karşıt burçlar, her zaman, bir şekilde birbirlerine bağlıdırlar. Onlar, her zaman aynı paranın farklı yüzleridirler. Radikal olarak farklı yüzler, ama en azından aynı para. Karede durum değişiktir.

90 derece açının sürtüşme karakteristiği eksiksiz, yerleşik bir

aykırılıktan doğar. Karede iki tanımın karşılıklı anlayış için bazları yoktur. Ortak bir dil, ortak bir zemin yoktur. Sadece çok yüksek bir anlaşmazlık duvarı vardır.

Koç'taki bir planet ile Yengeç'teki bir planetin kare açı yaptığını düşünelim. Koç'taki planetin niçin'i cesareti geliştirmektir. Nasıl'ı da her zaman bilinçli bir şekilde gerilim peşinde koşmaktır - ve bu tanımda yer alan planet ve ev bu gerilimi tam olarak tanımlayabilir.

Yengeç'teki planetin gizli gündemi ise farklıdır. Niçin'i sübjektif yaşamı derinleştirmektir. Nasıl'ı ise insanın dış dünya ile ilişkisini sakinleştirmesine ve dengeli kılmasına bağımlıdır - ki bu dünya tam da Koç'un saldırdığı dünyadır.

Yengeç için Koç'a özgü davranışların hiçbir mantığı yoktur. Yengeç'in davranışları da aynı şekilde Koç'a anlaşılmaz gelir. Daha da kötüsü, birisinin başardığı yerde diğeri yenilecektir. Hedefleri ayrı ayrıdır. Kare açıyla birbirine bağlı planetler kişiliği kontrol altına almak için birbirleriyle yarışırlar. Birisi için zafer, diğeri için yıkım demektir.

Eğer karşıt rakiplerin açısıysa, kare doğal düşmanların açısıdır.

Güçlü sözcükler. İnsan kulaklarının arasında bu sözcüklerle dolaşırken nasıl başarı sağlayabilir?

Eğer izin verirsek, başarı çok büyüktür. Doğa doğal düşmanlarla doludur. Aslanlar ve antiloplar. Baykuşlar ve fareler. Tilkiler ve tavşanlar. Onların draması çok vahşi olmasına rağmen vazgeçilemez ve zorunlu bir amaca hizmet eder: zayıflık imha edilir. Yavaş ve hasta olan yakalanır. Çevik ve uyanık olan kaçar.

Kare açı da aynı hizmeti görür: Karede üretilen sürtüşme her iki planete de büyümeleri ve gelişmeleri için acımasız bir baskı uygular. Hayatta kalabilmek için evrim geçirmeleri gerekir. Bir yanlış adımda, bir tembellikte ezilirler. Kareyi "çözmenin" yollarını aramayın. Bulamazsınız. Kareler çözümsüzdür. En iyi durumda

bile, karakterde bitmek bilmez bir huzursuzluk kaynağıdırlar. Ve idealde, huzursuzluk iyileştirici bir güçtür. Sonuçta barışa, huzura ulaşılamaz, ama büyüme ve başarı elde edilir.

Karenin korkunçluğu çözümlenemez ikilemler, kısır döngüler yaratma kapasitesinden gelmez. Bu sadece kare açıyla birlikte oluşan bir alandır. Bu alandan geçmek asla kolay değildir, ama her zaman bizi güçlendirir ve her iki planetin zayıflıklarından kurtulmamızı sağlar. Asıl ürkütücü durum iki planetten birisinin diğerini yendiği zamandır. Kazanırken diğerini yok edebilir, pasifleştirir, fonksiyonsuz hale getirir. O zaman felce uğrarız. İnsanlığımızı oluşturan on temel "ruhsal devremizden" birisi bozulur. Hayati birşey bizden uzaklaşır. Ve yaşamımızın o bölümü, her neresi ise, yanlış başlangıçlar, yıkımlar, sürekli tekrarlayan yenilgilerle dolar.

120 Derece: Üçgen

"İyi" bir açı - ama bu görüşe biraz daha yakından bakalım. Açılar evliliklere benzer. Bazılarının temelinde tutku vardır. Bazıları arkadaşlığa dayanır. Ve her kategoride, gelişen, başarılı insanların yanısıra, rahatsızlık çekenler de bulunur. Açılarla ilgili sorulacak soru, hangi evliliğin "daha iyi" olduğu değildir. Yaşam bu dar kapsamda düşünülemeyecek kadar karmaşıktır. Soru daha anlamlı ve maksatlıdır: Tutkulu bir evlilikteki patlayıcı karakteristiği nasıl yumuşatabiliriz? Ve, fazla çaba harcanmayan, rehavete kapılmış giden bir arkadaşlığı nasıl canlandırabiliriz?

Buraya kadar tutkulu açılarla - karşıt ve kare - karşılaştık. Onların tuzakları açık seçik; onlar bize, arkamızdaki megafonla durmamızı söyleyen, mavi siren lambası yanıp sönen polis arabasının yaptığı gibi, adrenalin pompalarlar. Şimdi değişik bir evlilik biçimine göz atalım. Dost üçgenle karşılaşalım ve onun bizi ömür boyu uykuya yatırmasından nasıl kurtulacağımıza bir bakalım.

Üçgen. Falcılar için üçgen, açıların Rolls-Royce'udur. Onu her

zaman olumlu şeylerle bağdaştırırlar. Onu dokunduğu her planeti güçlendiren ve derinleştiren bir kuvvet olarak düşünürler. Daha fazla üçgen, daha fazla şans - işte geleneksel görüş. Buna inanmayın. Üçgenin otomatik olarak "iyi" olduğuna inanmak, hiç tartışma olmayan bir evliliğin mükemmel olduğuna inanmaya benzer.

Üçgenler de aynı kareler ve karşıtlar gibi bir evliliğe zarar verebilirler. Ve, yine aynı kareler ve karşıtlar gibi, üçgenler de bir planetin kendisini en yüksek düzeyde ifade etmesine yardımcı olabilirler. Herşey bizim seçtiğimiz tepkiye bağlıdır. Üçgen uyum demektir. Birbirinden 120 derece uzaklıkta bulunan iki planet uyum içindedir. Doğaları farklı olabilir. Hedeflerinin birbirleriyle alakası olmayabilir. Ama onlar doğal müttefiklerdir. Uzun uzun düşünmeden, çaba harcamadan, kolaylıkla güçlerini birleştirebilirler. Bu müttefikliğin bizi desteklemesi veya bize engel olması ayrı konudur.

Ay'ımızın Yay burcunda olduğunu düşünelim. Bu durumda Yay'a özgü deneyimlere - normal alışkanlıkları bozan ve bizi değişik, uyarıcı koşullara götüren deneyimlere - duygusal bir açlık (Ay) söz konusudur.

Ay'ın Koç burcundaki Mars'la üçgen yaptığını düşünelim. Bütün atılgan ve dürtücü zihinsel devreler (Mars) Koç'un macera, zafer, zorlayıcı deneyimler arzusu ile yönetiliyor.

Üçgen sayesinde Mars ve Ay karşılıklı destek düzeniyle birbirine bağlanır. Burada hedefler çatışmaz. Uyum içindedirler. İkiside heyecan hevesindedirler ve birisini hoşnut eden diğerini de hoşnut eder. Yay'daki Ay'la üçgen yapan Mars ile Nepal'i boydan boya yürüyebilir veya Kızıl Deniz'e dalabiliriz. Ama aynı zamanda Ocak ayında, ellerimiz arkamızdan bağlı bir şekilde Süveyş Kanalında yüzmeye de çalışabiliriz.

İçsel uyum - bu, üçgenin hem en büyük gücü, hem de ölümcül zayıflığıdır. Bu açı ile birbirine bağlanan planetler hiçbir sürtüşme hissetmezler. Ama sürtüşme mutlaka kötü değildir. Bazen dengeye

ve doğru değerlendirmeye neden olur. İki planeti bir ekip kurmaya sevkederek, tek başına yapabileceklerinden daha fazlasını sağlayan üçgen çok verimli bir psikolojik mekanizma olabilir. Mars'ın ve Ay'ın ne'leri belki farklıdır ama niçin ve nasıl'ları uyum içindedir. Bu uyum "iyi" mi? Belki evet. Belki hayır. Bu içsel ahenk sayesinde, iki birim ortak ihtiyaçlar çerçevesinde birbirlerini desteklerler, ama üçgen açı planetlere kendilerini inceleme, gözleme olanağı vermez. İki alkoliğin bir sonraki kadehi ısmarlamaya karar vermesi gibi birbirlerine hiçbir faydaları yoktur.

Tutkulu açılar - kare ve karşıt - tutkulu evlilikler gibi çalışırlar. Buradaki planetler olanaksız taleplerde bulunup, anlaşılmaz durumları savunurken bir cehennem azabı yaşanabilir. Ama bu gerilim büyümeyi, değişimi ve arınmayı sağlar. Üçgen bu işe yaramaz. Karşılıklılığın ve uzlaşmanın hüküm sürdüğü, gerilimin hemen hiç gözlenmediği evliliklere benzer. Taraflar mutlu olabilirler. Ama bu mutluluk gittiği kadardır. Hiçbir şey öğrenmezler, yeni bir şey deneyimlemezler, kendilerinde bir değişiklik yapmazlar. Ve baskı altında olduğunda, bu "mutlu" evlilik sürtüşmeli evlilikten daha önce yıkılabilir.

Üçgenin hüneri onu sınırsız büyüme potansiyeline sahip yaşam alanlarının temsilcisi olarak algılamaktan geçer. Zihinde bir müttefiklik oluşmuştur. İki planet her hangi bir sürtüşmede enerji kaybı tehlikesi olmadan ortak bir hedefe doğru yönelmek için birleşmiştir. Ama aynı sürtüşme eksikliği onların uykuya dalmasına neden olabilir. Onları uyandırmamız gerekir. Üçgende gizli güçleri görüp, bu güçleri kendi irademiz ve disiplinimizle uyararak harekete geçirmemiz gerekir. Eğer üçgendeki hareket ve gelişimi uyandırmayı başarabilirsek, o bizi bir kare veya karşıta göre daha ileriye taşıyabilir ve bunu bizi yormadan yapar. Ama eğer başaramazsak, o yaşam enerjimizi kuşatır. Motivasyonsuz, tembel, hep kendi doyumunu düşünen, her zaman kolay yolu arayan, yeteneklerini harcayan ve kendi felaketini hazırlayan şımarık çocuklar

gibi davranmaya başlarız.

60 Derece: Altmışlık

Bir başka "iyi" açı, altmışlık genellikle üçgenin gücü azaltılmış biçimi olarak düşünülür. Gerçekte, hareketi oldukça belirgindir. Diğer açılar gibi altmışlık da planetsel birimler arasındaki belirli bir evlilik formunu temsil eder. Bu evliliğin kendi özel mantığı ve kendine özgü tehlikeleri vardır. Üçgen gibi o da arkadaşlığa yönelmiştir. Ama benzerlik bundan öteye gitmez. Altmışlığı üçgenle karşılaştırmak, valsi kovboy dansıyla karşılaştırmaya benzer. İkisi de danstır, ama benzeşme buraya kadardır.

Altmışlık coşku ve heyecan yaratır. Hassas, renkli ve dinamiktir. İki planet de canlı ve gayretlidir. Hayatiyet kazanmıştır. İki planet altmışlık açıyla biraraya gelince, sanki iki genç ilk defa aşık olmuş gibidir. Ortam büyülüdür. Neşelidir. Enerji yüksektir. Ama huzur, sükunet ve süreklilik yoktur. Gençlerin ilk aşkı gibi, altmışlık da iki planetin olgunlaşmasına yardımcıdır. Aşk gibi, o da gelişimi hızlandırır, insanın özünü aydınlatır. Ama ilaç sersemletici-dir. Aynı zamanda baş döndürür ve gerçekdışılık yaratır. Heves birden patlar ve sonuçta birşey elde edilemeden söner gider.

Aslan'da yer alan bir planetle İkizler'deki bir planetin altmışlık açı yaptığını düşünün. Birinci planetin niçin'i kendini ifadedir. İkinci planetinki ise bilgi toplamaktır. Aslan'daki birim iletir. İkizler'deki alır ve daha fazlasını ister. Bu Aslan'ı canlandırır ve daha başka şeyler iletir. Süreç hızlanır ve iki planet de harekete doğru uyarılır. Altmışlık açı budur.

Bazen coşku daha belirsiz olur. Yengeç'te bir planet Boğa'daki bir planetle altmışlık açı oluşturur. Yengeç sübjektiviteyi ve hayal gücünü geliştirmek ister. Boğa sukuneti, huzuru kovalar. Bunlar onların niçin'leri ve oldukça farklılar. Ama nasıl'ları hemen hemen aynı; ikisi de belirsizlikleri, tedirginlikleri eleyerek, dışa dönük ya-

şamlarını sadeleştirmek ve sabit hale getirmek istiyorlar. Bir kere daha üçgenin coşku karakteristiği ile karşılaşıyoruz: Yengeç kabuğunun içine çekilerek Boğa'yı sevindiriyor. Bu arada, Boğa da dünyada güven ve düzen oluşturmaya uğraşıyor. Ve bu da Yengeç'i rahatlatıyor.

Üçgenler gibi altmışlıklar da ileriyi görememenin sıkıntılarını çekebilirler. Yengeç ve Boğa birbirlerini ölümüne sıkabilirler. İkizler Aslan'ın performansından yorulabilir - ve o zaman Aslan kendisini ihanete uğramış hissedebilir. Üçgen ve altmışlık açılar planetlere bir perspektif sağlamazlar. Dostça evlilikler gibi, bu açıların karakterindeki zayıf nokta da temelde yatan etkileşimli zayıflıkları farketmekteki yavaşlıktır. Ve bu farkındalık olmadan bir savunma mekanizması ve gelişme olasılığı olamaz. Altmışlıklar buna bir tehlike daha ilave ederler: heves, gençlik aşkı gibi, geçicidir. Kalıcılık ve dayanıklılık - bunlar onun aklına gelmeyen niteliklerdir. Bu açı ile birleşen birimler arasında büyük bir enerji alış verişi vardır. Ama renkli, dramatik ve yararsız bu enerjiler belirli bir amaç ve hedeften yoksun parlayıp sönerler.

Tali (Minor) Açılar

Kavuşum, karşıt, kare, üçgen ve altmışlık - bu beş açı temel (major) açılardır. Planetlerin birbirlerini temelde hangi yollarla etkilediklerini gösterirler: kaynaşma, gerilim, sürtüşme, uyum ve heves. Bunları iyice kavradığınızda doğum haritası yorumunda büyük bir adım atmış olursunuz.

Bazı haritalarda çok sayıda açı bulunur. Bazı haritalarda ise göreceli olarak azdır. Tipik bir haritada, belki yirmi adet bu tür ilişki söz konusudur. Her biri önemlidir. Her biri haritayı bütünüyle kavramamıza yardımcıdır.

Yirmi açı bile hatırlayabilmemiz açısından büyük bir rakamdır. Hepsiyle aynı anda başa çıkmaya çalışmak boğucu bir çalışmadır.

Hepsi çok önemlidir - ama beynimizin belirli bir süre içerisinde bağlantı kurma kapasitesi konusunda da gerçekçi olmamız gerekir. Gelecek bölümde bir doğum haritasını yorumlarken en belirleyici açıları ayırdetmenin yollarını göreceğiz. Dikkatimizin gerçekten odaklanması gereken noktaları öğreneceğiz. Planetler arası evliliklerin kritik olanlarını çözdükten sonra, dikkatimizi daha az önemli olanlara yöneltebiliriz.

Beş temel açıya tali açılardan oluşan bir heyet eşlik eder. 51° (septiles) ve 102° (biseptiles)lik açılar. 150° (quincunx)lik açı. 135° (sesquiquadrate)lik açı. 40° (novile)lik açı. Her biri "birimler" arasındaki farklı bir ilişki biçimini tarifler. Eğer düşüncemize bunları da eklersek, birdenbire yirmi adet açıdan altmış veya yetmiş açıya çıkarız. Bu şekilde ulaştığımız noktada her planetin tek tek diğer planetlerle, aynı zamanda Yükselen'le ve Midheaven ile bağlantısı bulunur. Ve işte o anda kulaklarımızdan duman çıkmaya başlar.

Tali açılar gerçektirler. İşlerlikleri vardır. Önemlidirler. Ama onlara tali denmesinin de bir anlamı vardır. Tali açılar temel açılar kadar önemli değillerdir. Sadece temel açılara bağlı kalsak dahi elimizde yeteri kadar veri bulunur. Astroloji öğrenmekte olanlara benim önerim, en azından birkaç yıl deneyimlenene kadar, tali açıları unutmalarıdır. Onlarsız da verimli çalışabilirsiniz. Ve onlarla aklınızı karıştırırsınız. Bu açıları incelemek istiyorsanız kitabın arkasındaki kaynakçalardan faydalanabilirsiniz.

Orb (Etki Alanı)

İki planet birbirinden 90 derece uzakta ise kare açı oluşur. Peki eğer uzaklık 91 derece ise? Bu hala bir kare midir?

Evet, karedir. Bütün açılarda bir miktar esneklik bulunur. Havai fişeklerin atılması için planetler arasında kesin geometrik açıların oluşması gerekmez. Açının birkaç derece içerisinde olması ye-

terlidir. Bu toleransa açının orb'u denir.

Orb'u katı ve kesin bir şekilde belirlemek mümkün değildir. Onları bu şekilde bağlamaya çalışmak, kuzunun tam olarak hangi gün koyun olduğunu belirlemeye çalışmaya benzer. İşlemez.

Tam açılar en güçlü açılardır. Ama 2 veya 3 derece uzaktaki açı da aşırı enerjiktir. Beş derece: göz ardı edilemeyecek kadar önemlidir. Altı veya 7, hala etkili, ama kesinlikle güçsüz. Sekiz veya 9: mevcut ama o kadar etkisiz ki dikkatimizi başka noktaya yöneltebiliriz. Eğer açıyı yapanlardan birisi Güneş veya Ay'sa orb'u biraz daha genişletebiliriz. Bu ikisi kişiliğin temel taşlarıdır. Onları etkileyen herşey özenle incelenmelidir.

ORB

Eğer Mars 15° Akrep'teyse Kova'nın 7° ve 23°leri arasında kalan bir planet ona kare açı yapar.

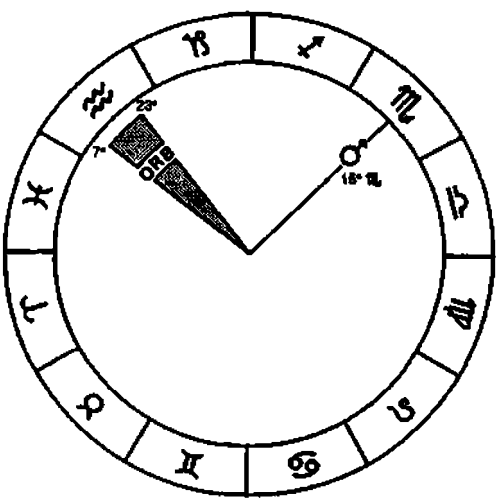

Açıları Nasıl Tanıyabiliriz?

Açıları hızlı bir şekilde tanımanın yolu burçlar halkasına aşina olmaktan geçer. Bir daire çizin. Çevresine burçları doğru sıraya göre işaretleyin. Bu kağıdı aynanıza asın. Bir ay, bilemediniz iki ay içinde, başka bir çabaya gerek kalmadan açı ustası olursunuz. Tüm yapmanız gereken, hangi burcun dairenin neresinde yer aldığını öğrenmektir.

Bir başka deyişle, bir burcun tüm diğer burçlara yaptığı açıları öğrenmemiz gerekir. Bu noktadan planetlere ve derecelere daha kolay ineriz.

Farketmesi en kolay açı kavuşumdur. Koç Koç'a kavuşur. Boğa Boğa'ya kavuşur ve böylece gider. Burada bir problem yoktur.

Karşıt açı da oldukça kolaydır. Hele bir de burç halkanız önünüzdeyse daha iyi. Koç'un Terazi'nin, Boğa'nın Akrep'in karşıtı olduğunu görürsünüz.

Üçgenleri farketmenin hilesi burcun elemanını hatırlamaktır. Bütün ateş grubu burçlar birbirlerine üçgen açı yaparlar. Aynı durum bütün toprak grubu, bütün hava grubu ve su grubu burçlar için de geçerlidir.

Karelerin temelinde nitelikler yatar. Her hangi bir burcu seçin. Üç tane burç daha aynı niteliğe sahiptir - öncü, sabit veya değişkendir. Bu üç burçtan birisi karşıt burçtur, geri kalan ikisi ise karedir.

Üçgenler gibi altmışlıklar da elemanlara bağlıdırlar ama onları bulmak için biraz fazla düşünmek gerekir. Toprak grubu ile su grubu birbirlerine altmışlık açı yaparlar. Ateş ve hava da aynı yolla bağlıdırlar. Üçgenle bağlanan gruplarda bulunan üç burçtan birisi karşıt burçtur. Diğer ikisi gerçek üçgendir.

Eğer elemanları ve nitelikleri hatırlamak sizi zorluyorsa, açıları farketmeniz için daha da kolay bir yol vardır: sadece burçları saymanız yeterlidir.

Her hangi bir burç seçin. Ona bir numara verin. İster saat yönüne, isterseniz bu yönün aksine saydığınız zaman ikinci burç bir açı yapmaz. Üçüncü burç altmışlık, dördüncü burç kare, beşinci burç üçgen ve altıncı burç karşıt açıdır.

Burçların her biri 30 derece genişliğindedir. Ama orb'lar 6 veya 8 derecedir. Bu nedenle, eğer planetler arası açıdan söz etmek istiyorsak, bir adım ileri gitmemiz gerekir.

Mars'ın 15 derece Akrep'te yer aldığını düşünelim. Hangi açıları yaptığını görmek istiyoruz. Kavuşum açısı Akrep'te olacaktır, ama Akrep'in her hangi bir yerinde değil. Söz konusu planete 8 derecelik mesafe içinde - bir başka deyişle 7 derece Akrep ile 23 derece Akrep arasında - yer alacaktır. Gökyüzünün bu bölümü içinde bulunan her hangi bir planet Mars'la kavuşum yapacaktır. Akrep'in ilk 7 derecesi ile son 7 derecesi içindeki bir planet Mars'la kavuşum yapamaz.

Bu andan itibaren, 7 dereceden 23 dereceye bizim büyülü formülümüzdür.

Bu formülün diğer açılara nasıl uygulandığını görelim.

Boğa Akrep'in karşıtıdır. 7 derece Boğa ile 23 derece Boğa arasındaki her hangi bir planet Mars'a karşıt açı yapar. 2 derece Boğa ve 27 derece Boğa'daki yapamaz - orb fazla geniştir.

Akrep'e açı yapan diğer burçlar da bu mantık çerçevesinde gözden geçirilir. Bu bittiği zaman, Mars'ın doğum haritasının geri kalanına nasıl bağlandığını tam olarak bilebiliriz.

Durumu karmaşık hale getiren bir faktör daha vardır. Bir planet bir burcun başlangıcına ve sonuna yakın olduğu zaman dikkatli olmamız gerekir. Açılar "yanlış" burçlar arasında olabilirler.

Jüpiter'in 26 Koç'ta olduğunu düşünelim. Kavuşumun orb'u ne olacaktır? Geriye doğru, 18 Koç'a kadar uzanır. Zodyakta ilerledikçe orb'u 34 derece Koç'a uzatmamız gerekir. Ama böyle bir derece yoktur. 30'da Koç biter, Boğa başlar. "34 Koç" gerçekte 4 Boğa'dır - ve Boğa'nın başlangıcında bulunan bir planet Koç'un sonundaki

Jüpiter'le kavuşur.

Jüpiter'in diğer açılarını saptarken de benzer bir mantık kullanılır. **Planetler arasındaki açılar söz konusu olduğunda, bizzat bu açılar gözönünde bulundurulmalıdır.** Burçlar açıların saptanmasında sadece kolaylık sağlarlar.

Bir planet "yanlış" burca geçtiği zaman, etkisi zayıflar. Kare yine de karedir, ama bir yönü elinden alınmıştır. Bu durumda orb'u biraz daraltmak faydalıdır.

Açılar saptandıktan sonra, haritanın üzerine kaydedilirler. Bunun için farklı metodlar uygulanır. Bazı astrologlar haritadaki planetler arasında renkli çizgiler çizerler. Bazıları, yandaki sayfada bizim İngiliz'in haritasındaki açıları gösterene benzer, bir açı matrisi doldururlar.

Açı matrisini okumak kolay bir iştir. Ama önce bazı glifleri öğrenmek gerekir:

KAVUŞUM: ☌ ÜÇGEN: △
ALTMIŞLIK: ⚹ KARŞIT: ☍
KARE: □

Merkür (☿) ile Satürn (♄) arasında bir açı var mı? Merkür kolonunu bulun. Onun Satürn satırıyla kesiştiği noktaya gelin. Bu noktada karşıt açının glifini göreceksiniz. Bu işlem matriste bulunan tüm planetler için tek tek yapılır.

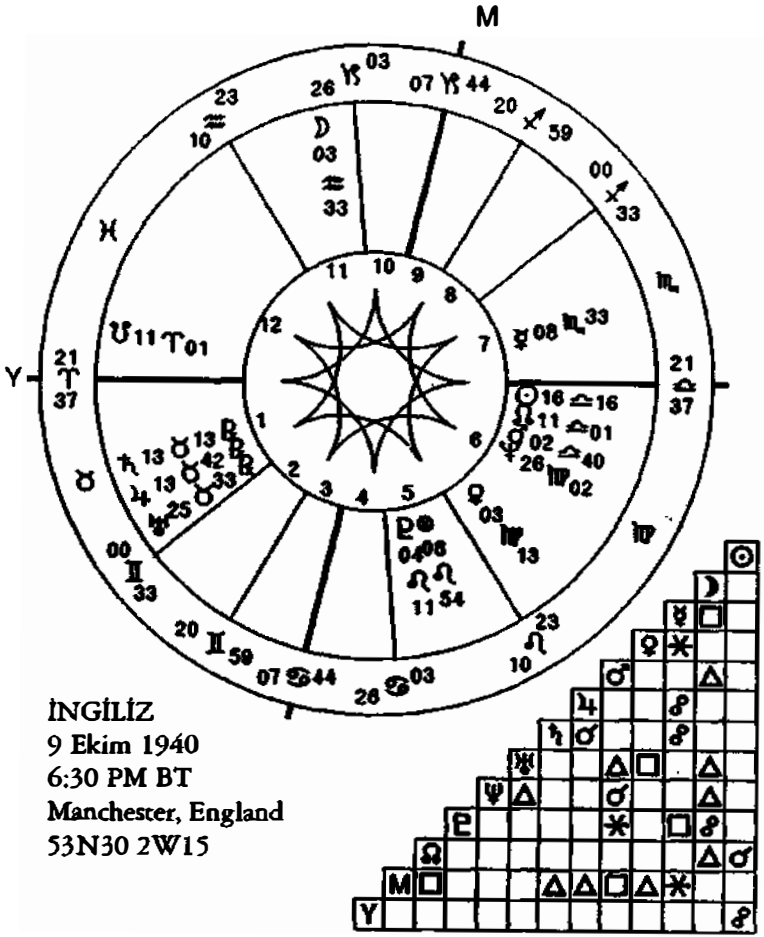

Çok sayıda açı yapan bir planet oldukça önemlidir. Sanki haritada diğer planetleri etkileyen, stratejik bir konumu var gibidir. Ama bu konu gelecek bölümde ele alınacaktır. Şimdilik, bir plane-

tin önem kazanabilmesinin daha kolay bir yolunu göreceğiz.

Planetlerin Yöneticiliği

Planetler ve burçlar değişik türde zihin mekanizmalarıdırlar. Daha önce gördüğümüz gibi, planetler zihnin bölündüğü on temel fonksiyonu temsil ederler: egoyu oluşturma, duygular ve hayalgücü, atılganlık ve saldırganlık, v.s. Burçlar belirli hedefleri ve o hedeflere ulaşım yöntemleri olan psikolojik süreçlerdir: örneğin alışkanlığı yıkma cesaretini veya yeteneğini geliştirmek.

Belirli bir hedefi ve metodolojisi olan her psikolojik süreç, on fonksiyondan her hangi birisine, kendi amacı ve biçimi ile, bir özellik katabilir. Bir başka deyişle her hangi bir planet her hangi bir burçta bulunabilir.

Bazı burç-planet kombinasyonları diğerlerine göre daha uyumludur. Ateşli Mars savaşçının burcu olan Koç'ta yer almayı sever. Ama zarif ve diplomatik Terazi'yle ilişki kurmakta zorlanır.

Her burç-planet birleşiminin bir anlamı vardır. Her biri olumlu değerlere sahip davranış biçimleri üretebilir. Ve her biri çöküntüye uğrayabilir. Hiçbir birleşim en baştan iyi veya kötü değildir. Bunun önemi yoktur. Esas gözlemlediğimiz önemli konu, bazı planetlerin bazı burçların ifadesini diğerlerine göre kolaylaştırdığıdır.

Her planetin bir veya iki burçla özel bir ilişkisi vardır. Doğalarındaki benzerlikler nedeniyle, o planet o burçta yer aldığı zaman, oluşan sürtüşmenin dozu çok azdır. Her ikisi de kendisini gayet net ifade edebilir. Eski astrolojiden günümüze, bu özel bağ için güzel bir isim miras kalmıştır: bir burçla özel bir yakınlığı olan bir planete o burcun yöneticisi denmektedir.

Yöneticilik. Talihsiz bir sözcük. Burada, gerçekte söz konusu olan egemenlik, üstünlük veya teslimiyet değildir. Bu sadece ortaçağa özgü bir düşüncedir. Planet ve burcun "birbirine benzediğini"

söylemek daha doğru olacaktır. Ama modern astroloji bu ortaçağ deyimini muhafaza etmektedir.

Yöneticilikleri bütünlemek üzere, zorlu planet-burç ilişkilerini tanımlamak için bir başka kavram geliştirilmiştir. Bir planet nasıl ve niçin'i kendisine yabancı olan bir burçta yer aldığı zaman düşüştedir. Bu durumda, planet ve burcun ortak ifadelerine ortak bir zemin oluşturmak için çok çaba harcamaları gerekir.

Planetsel yöneticilikler ve düşüşler açılar içinde en gerilimli olana, yani karşıt açıya, bağlıdırlar. **Bir planetin düşüşte olduğu burcun karşısında yöneticisi olduğu burç bulunur.** Eğer birisini bilirsek, öbürünü de biliriz.

Güneş Aslan'ın yöneticisidir. Ego oluşumu büyük ölçüde çevremizdekilerin reaksiyonlarına bağımlıdır. Alkış veya ıslık - her ikisi de, kayıtsızlığa oranla, daha etkili bir şekilde kendimizi tanımlamamıza yardımcıdır. Bu nedenle, Güneş, performansın ve başkalarının önünde ifadenin burcu, Aslan'da güçlüdür. Karşıt burç olan Kova'da ise düşüştedir: Kova'nın gelişim hamlesi toplumsal onay ihtiyacını aşmakta gizlidir, ve bu tür bir kayıtsızlık Güneş'in doğasına aykırıdır.

Ay Yengeç'i yönetir - duygular sübjektifliğin, hayal gücünün ve iç gözlemin burcunda derinlik kazanır. Ve öz denetimin, hedefe ulaşmanın vurgulandığı, duygusal kendini ifadenin ikinci plana atıldığı Oğlak'ta düşüşe geçer.

Merkür iki akıl burcunu yönetir: İkizler ve Başak. İkizler'in merakını ve zekasını sever, ve Başak'ın karmaşık ve kaotik çevrelere düzen getirme yeteneğiyle benzerlikleri vardır. İkizler'in karşısında, Merkür'ün düşüşte olduğu Yay'ı buluruz. Okçu'nun aydınlatıcı, kesin sonuçlara gerçekleri gözardı ederek sıçrama eğilimi Merkür'ü rahatsız eder. Merkür'ün işi Balık'ta da zordur: Balık basitçe mantık evreninde yaşamayı reddeder, ve bu reddediş mantık planeti tarafından anlaşılamamasına neden olur.

Venüs Terazi ve Boğa'yı yönetir. İlişki kurma yeteneğimizin

sembolü olarak, sevgi ve ortaklıkların kritik bir rol üstlendikleri Terazi burcuna doğru yönelir.Ve sakinleşme yeteneğimizin sembolü olarak, soğukkanlı Boğa ona çekici gelir.

Geleneksel savaş tanrısı Mars barışçı Venüs'ü pek sevmez. Ve bizi şaşırtmayacak bir şekilde, Mars'ın yönettiği iki burç - zorlu Akrep ve yırtıcı Koç - Venüs'ün düşüşte olduğu burçlardır. Benzer şekilde Mars Venüs'ün burçlarında yer aldığı zaman, kendi ifadesi kısıtlanır. Boğa ve Terazi Mars'ın düşüş burçlarıdır.

Büyümeye neden olan Jüpiter Yay'ın taşkınlığını ve Balık'ın enginliğini, inancını sever. Bu burçlar onun yönetim alanlarıdırlar. İkizler'in gazeteci, herşeyi çabucak farkeden niteliği dev gibi planete zor gelir. Onun tercihi önce sıçramak sonra bakmaktır. Başak'ın dikkatliliği de aynı nedenle Jüpiter'i rahatsız eder. Bunlar Jüpiter'in düşüşleridir.

Satürn Oğlak'ın yarattığı ağırbaşlı, disiplinli çevrede gelişip büyür, ve düşüşte olduğu Yengeç'in duygusal sularında acı çeker. Kova ve Satürn de birarada iyi geçinirler; Satürn Kova'nın buz gibi zihinsel berraklığını ve kendine yeterliğini takdir eder. Kova'nın karşıtı olan Aslan'ın lafazanlığı ve ciddiyetsizliği halkalı planeti üzer - Aslan Satürn'ün diğer düşüşüdür.

Buraya kadar oniki burcu açıkladık. Her birinin bir yönetici planeti olduğunu gördük. Her birinde bir planetin düşüşünü öğrendik. Onsekizinci yüzyıla kadar planetlerin yöneticiliğiyle ilgili bilgiler bundan ibaretti. Ama ondan sonra yeni planetler bulmaya başladık ve herşey daha da karmaşıklaştı.

Bu yeni keşifler astrolojiyi zorlu sorularla karşı karşıya bıraktı. Bu yeni planetler burçları klasik planetler gibi yönetiyor mu? Eğer öyleyse, hangisi hangi burcu yönetiyor? Ve eski planetlerden hangisi dışarı atılıyor? Yoksa bazı burçların yöneticiliğini birden fazla planet mi paylaşıyor?

Bu sorulardan hiçbirisi tam olarak cevaplanmadı. Astrologlar görülmez planetleri ele alma konusunda bölündüler. Bazıları bun-

ların burcun üzerindeki otoriteyi geleneksel planetle paylaştığını düşündüler. Bazıları Uranüs, Neptün ve Pluto'nun keşfinin geleneksel yöneticilerden üçünün işini bitirdiğine inandılar. Buna inananların çoğu daha fazla planetin bulunacağını ve her burcun bir planet tarafından yönetileceğini savunuyorlar. Kimbilir, belki de haklıdırlar.

Şahsen, ben yöneticiliğin paylaşılması fikrine eğilimliyim. Bu fikirde açık seçik belirgin bir değer görüyorum. Eski yöneticilik teorileri bir mantık içeriyor. Sistem işliyor. Bu nedenle onları dışlamaya gerek yok. Diğer yandan, görülmez planetlerin her birinin de belirli bir burçla açık seçik belirgin bir bağlantısı var. Bunu inkar etmek de gereksiz.

Uranüs bireyselleşmenin planetidir. İsyankardır, özgür ruhludur, geleneksele karşı çıkar. Kova olarak isimlendirdiğimiz psikolojik süreç ile belirgin bir bağlantısı vardır - ve başkalarını hoşnut eden Aslan'a karşı hoşnutsuzluğu da aynı belirginliktedir. Aslan Kova'nın karşısındaki burçtur ve elbette Uranüs burada düşüştedir.

Mistik Neptün ve mistik Balık birbirlerine benzeşirler. Bir yöneticilik söz konusudur. Balık'ın karşısında Başak bulunur - ve Başak'ın kılı kırk yaran, dikbaşlı gerçekçiliği Neptün'ün ruhsallığı ile çatışır.

Pluto'da daha büyük problemlerle karşılaşırız. Birçok astrolog onu Akrep'in yöneticisi olarak kabul eder. Bu burcun ürkütücü yoğunluğu, kişisel çekiciliği ve demir gibi iradesi açıkça Pluto'ya özgüdür. Benzer nedenlerle Koç ve hizmete konsantrasyonu nedeniyle Başak da Pluto'nun yönettiği burçlar olarak düşünülürler. Ben, ihtiyatlı bir şekilde, Akrep'in yöneticisi olduğunu ve pratik, barışçı Boğa'da düştüğünü düşünüyorum.

İki planet tarafından paylaşılan yöneticilikler, bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, karmaşaya neden olurlar. Ama bu yaklaşım gerçeklerle uyum içinde görülmektedir. Eğer Jüpiter ve Neptün, her ikisi de Balık'ı "seviyorlarsa", bunu ya biri, ya diğeri duru-

muna sokmaya gerek yoktur. İkisi de bu burçta güçlü olabilirler ve süreç içinde birbirlerinden birşey alıp götürmezler. Ve aslında yöneticiliğin özü de budur - otorite değil, uyum.

PLANETSEL YÖNETİCİLİKLER

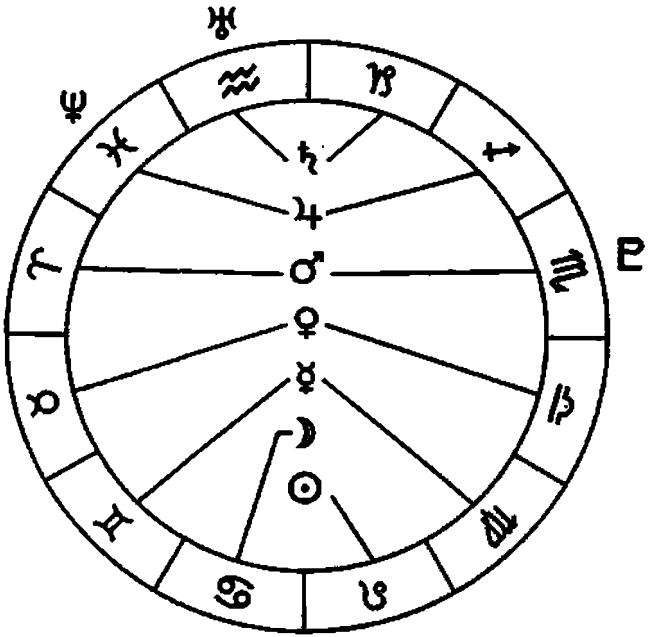

Planet yöneticilikleri yorum esnasında bize nasıl yardımcı olabilirler? Temel olarak astrolojik birimlerin güçlerini saptamamıza yardım ederler. Bir planet düşüşte olduğu zaman bile önemlidir. Onu anlamamız gerekir. Ama kendi burcunda bulunan bir planet çok etkilidir. O zihinsel devre - o ne - kişinin psikolojisinde merkezi bir rol oynar. Örneğin İkizler'deki Merkür hızlı bir sözel ifade

gücünü gösterir. Terazi'deki Venüs kişiye kişisel büyü ve çekicilik verir. Diğer planetsel fonksiyonlara göre güçlü konumları nedeniyle, bu nitelikler bireyin kişiliğinde - iyiye ve kötüye doğru - egemen özellikler haline gelirler.

Eğer İkizler'deki Merkür ile Terazi'deki Venüs doğum haritasının geri kalanına çok sayıda açı yaparlarsa diğer planetleri atlayarak, daha da önemli bir konuma yükselirler. Belki sadece Güneş ve Ay'ı geçemezler.

Böyle bir bilgi doğum haritasında perspektifimizi korumayı sağlar. Genellikle haritada çelişkili, hatta karşıt temalar bulunur. Hangi temanın daha etkili olduğunu bilmek, içsel çatışmanın hangi yönünün davranış olarak dışarıda görülebileceğini, hangi yönünün ise daha az belirgin olarak ifade edilecek şekilde baskı altında tutulabileceğini görmeye yarar.

Bunlar 10. bölümün konuları. Şimdilik, doğum haritası üzerinde perspektif oluşturmanın daha basit bir yöntemine - tarihsel perspektife - konsantre olalım. Haritayı doğumdan önceki ve ölümden sonraki zamanlara bağlayan bir çift sembolle karşılaşalım.

Ay Düğümleri

Doğum haritası bir bebek gibidir. Önce hiçbir şey yoktur. Sonra, aniden, bir bebek doğar. Doğumun yaklaştığını bilebiliriz. Ama bilgimiz genel ve soyuttur. Mevcut gerçekle karşılaştığımız zaman - bir erkek, üç kilo, kahverengi saçlı - anlatılamaz bir şoka gireriz. Bir miktar astroloji biliyorsak, şok daha da derinleşir. Doğumun anonsuna bu bebeğin gerçekte nasıl birisi olduğu ve dünyaya ne deneyimlemek için geldiği bilgisi eklenir - Kova burcu, Güneş dokuzuncu evde, Yükselen yedi derece Yengeç'te ve Ay'ı Oğlak'ta, yedinci evde. Bir anda bir kadının karnında bir şişlik varken, bir sonraki anda tam bir insan serüveniyle karşılaşırız.

Bir doğumun hissettirdikleri bunlardır. Ani. Mucizevi. Aslında

gerçekleşen oldukça farklıdır. Hiç kimse dünyaya geçmişin damgasını taşımadan gelemez. Yeni doğmuş bir bebeğin bile bir geçmişi vardır. Bir etkiler ve tepkiler zinciri hepimizi geriden takip eder ve yaklaşık yirmi milyar yıl önceki Büyük Patlamaya kadar devam eder. Eğer bu zinciri kavrayamazsak, çok eksik kalırız. Sadece bugünü konuşabileceğimize dair bir anlaşma imzaladığımız bir ilişki kurmuş gibi oluruz. Yakınlaşma olasıdır, ama ilişkide zenginlik ve anlayış olamaz.

Astroloji bu engeli nasıl aşabilir? Doğum haritası bir doğum haritasıdır. Ancak bir canlı ilk nefesini aldığı zaman çizilebilir. Sorunun cevabı astrolojinin en gizemli ve karşıt iki sembolünde - kuzey ve güney ay düğümlerinde - gizlidir. Fiziksel olarak ay düğümleri karmaşık şeylerdir, Ay'ın yörüngesinin göksel küre ile bağlantılı olarak hareket eden noktalarıdır. Şimdiki amacımız için onları bilimsel anlamlarıyla kavramamız önemli değildir. Esas olarak sembolik anlamlarını öğrenmemiz gerekir. Ay düğümleri doğum haritasını tarihe bağlarlar. Güney ay düğümü geçmişi ve geçmişin bizdeki etkilerini sembolize eder. Kuzey ay düğümü ise bizi çeken geleceği sembolize eder. Bu iki nokta her zaman karşıttır. Daha önce ne olduğumuz ile ne olmamız gerektiği arasında muazzam bir gerilim vardır.

AY DÜĞÜMLERİ

KUZEY

GÜNEY

Güney ay düğümünün anlattığı geçmiş ne tür bir geçmiştir? İki modelden birini seçmemiz veya, kesin bir yargıdan uzak durarak, her iki perspektifi de göz önünde bulundurmamız gerekir.

Birinci model genetiktir. Kalıtım sayesinde, her birimiz geçmişten bir miras ediniriz. Annemizin burnunu, babamızın huyunu alırız. Ve eğer büyük-büyük-büyük-büyükannemizi tanıyabilseydik onun bize benzerliği sayesinde şoka girebilirdik. Onun yaşamında süren geçmiş genler yoluyla bizim yaşamımızda da sürer. Bu modelde, güney ay düğümü atalarımızın bizim üzerimizdeki etkisini sembolize etmektedir. Doğumda kalıtımsal bir tema içimizde kristalize olmuştur. Ve bu andan sonra, kromozomlarımız üzerine kazınmış, zayıflıklarımız ve güçlerimizi gösteren kodlanmış bir programı taşımaya başlarız. Hiçbir bilim adamı bunları tartışmaz. Belki tartışabileceği tek konu güney ay düğümünün genetik prensipleriyle ne ilgisi olduğudur.

İkinci modeli doğrulamak veya inkar etmek daha zordur. Bu model reenkarnasyon düşüncesine dayanmaktadır. Her birimiz hayat üzerine hayat yaşayan, bilincin daha yüksek düzeylerine doğru derece derece yükselen ölümsüz bilinçler olarak kabul ediliriz. Her yaşamda yeni şeyler kavrarız - ama aynı zamanda olumsuz alışkanlıklar ediniriz. Bu kavrayışlar ve alışkanlıklar, her doğumda yeniden ortaya konan, geçmişin damgalarıdır. Birlikte, içimizde, yeni eğilimler oluştururlar ve bu eğilimler şimdiki zamanda verdiğimiz kararların altını çizerler. Hintliler bu eğilimlere **karma** derler. Bu sözcük oldukça uygundur ve bu kitapta da kullanılacaktır.

Reenkarnasyon modelinde, **güney ay düğümü karmamızı sembolize eder.** Ve, gerçekte, işlevi genetik modeldeki ay düğümü ile aynıdır. Her koşulda "geçmiş yaşamları" temsil eder. Onsekizinci yüzyılda, Norveç'te yaşamış olan büyükannenizin büyükannesinin büyükannesinin yaşayan bir imajı olabilirsiniz. Veya siz onsekizinci yüzyılda, Norveç'te yaşamış olabilirsiniz. Farketmez. Hangi modeli seçerseniz seçin o kadın, içinizde, sizinle birlikte yaşamaya devam ediyordur.

Reenkarnasyon geçerliliği olan bir kavram mıdır? Bunu cevaplamak astroloğun işi değildir. Her birey kendi inanç sistemini ken-

disi geliştirmek zorundadır. Belki bir çok yaşamımız vardır. Belki de bir kere yaşarız. Her koşulda, geçmiş bugünü şekillendirir ve güney ay düğümünde geçmişin etkisini örten perdeyi aralayabiliriz.

Güney ay düğümü doğum haritasında bir burç ve evde yeraldığı için onu inceleyebiliriz. Planetlerle açı yapar (sadece 3-4 derecelik bir orb kullanmamız gerekir). Bir başka deyişle, planete benzer bir işlevi vardır. Onu herhangi bir "birim" gibi yorumlarız. Güney ay düğümü otomatik ve içgüdüsel bir davranış biçimini gösterir. İçinde yer aldığı ev kişinin sorgusuz sualsiz, doğal biçimde, çaba harcamadan yaşamının akıp gittiği aktivite alanını temsil eder. Güney ay düğümünün burcu buna nasıl ve niçini ekler; spontan bir biçimde gelişen ve eğer dokunulmazsa sonsuza kadar sürebilecek bir motivasyon sistemini anlatır.

Bir insanın sadece "iyi" veya sadece "kötü" bir geçmişi olamayacağı gibi, güney ay düğümünde de bütünüyle "iyi" veya "kötü" bir şey olamaz. Tüm diğer semboller gibi, olağandışı yüce potansiyelleri ve indirgenmiş çarpıklıkları birarada barındırır. Yorumda her iki kutuba da bakılması zorunludur. Unutulmaması gereken nokta güney ay düğümünün geçmişi temsil ettiğidir. O bitmiştir. İnsanın oradaki işi tamamlanmıştır. Temsil ettiği bilgi ve davranış düzeyi mükemmelden çok uzak bile olsa, birey ilerlemelidir. Yaşamının o alanında yapabileceği herşeyi yapmıştır. Gelecek başka bir yerde bulunmaktadır.

Güney ay düğümünü bırakıp ilerlemek asla kolay değildir. Genellikle onu net olarak göremeyiz bile. Bir adam yeni doktoruyla görüşmek üzere içeri alınıyor. Doktor bir kadın. Adamın ilk sözleri "Hemşire hanım, doktor nerede?" oluyor. Aslında kimseyi kırmak istemiyor, ama algılaması bilinçsiz bir önyargı ile biçimleniyor. Sadece erkeklerin doktorluk yapabilecek niteliklere sahip olduğunu varsayıyor. Bu, güney ay düğümünün nasıl işlediğine bir örnektir - güney ay düğümü sübjektif bir takım "veriler" düzenini ça-

lıştırmaya başlar. Bunlardan kurtulmak istek ve irade gerektirir. Ama sadece bunların bilincinde olmak bile ilk anda yeterlidir. Eğer güney ay düğümünün işaret ettiği bilinçsiz önyargıları tanımakta yetersiz kalırsak, bu eski davranış biçimlerini, hiçbir noktaya varamadan, sürekli yineleriz. Dünyada başarıya ulaşabiliriz - güney ay düğümü iyi becerebildiğimiz bir şeyi sembolize ettiğine göre, genellikle bu olasıdır. Ama duygular hoşnutsuzdur. Boşa kürek çekiyor gibi hissederiz. Hayat mekanik ve amaçsızdır. İçimizde derin bir açlık doyurulamamıştır. Temelde bıkkınlık duyarız.

Bunun antidotu? Kuzey ay düğümüdür. Kuzey ay düğümü gelişimimizin en üst düzeyini sembolize eder. Bir açıdan, doğum haritasındaki en önemli noktadır. Her zaman güney ay düğümünün 180 derece karşısında, geçmiş üzerine gücü azalmadan baskı yapan noktayı temsil eder. Eğer kendimize onu deneyimlemek için izin verirsek, tamamen yabancı ve egzotik bir gerçekliğe açılırız. Kırılma noktasına doğru esneriz. Zihinsel devrelerimiz korku ve büyülenme arasında bölünüp bitkin düşerler. Uyarılırlar, heveslenirler. Ama kırmızı ampüller yanıp sönmektedir. İçimizde birşey deneyimi reddetmektedir. İçimizde bir şey "Başlama!" diye bağırmaktadır.

Oğlak burcunda, onbirinci evde bir güney ay düğümünü alalım. İster karma olsun, isterse kalıtım, bu insan içgüdüsel ve otomatik olarak "tuttuğunu koparan"dır. Oğlak'ın etkili öz disiplini, kendisini hedeflerin, planların evinde ifade etmektedir. Bu insan dünyaya gelir ve kendine hemen bir yaşam startejisi oluşturur. Bu stratejinin önünde duran herşey anında ya bastırılır, ya da imha edilir.

Bu güney ay düğümünün karşısında insanın evrimsel geleceği durmaktadır. Kuzey ay düğümü Yengeç'te ve beşinci evdedir. Burada o insanın yaşam hakkındaki tüm kabullerini tehdit eden deneyimleri görürüz. Bunlar ürkütücüdürler. Bunlarla yüzleşince insan kendisini beceriksiz hisseder. Bunlar nelerdir? Yengeç kana-

lıyla zihnin kırılgan ve müşfik duygular seli altında kalması ve beşinci ev kanalıyla, yaratıcılık, sevgi, kendini ifade gibi aktivitelerde yoğunlaşılması görülür. Güney ay düğümünün aksine yaşam bugünde sürmektedir.

Geçmiş ve geleceğin arasında boşlukta kalan insanın bir seçim yapması gerekir. Büyümek için kuzey ay düğümüne ihtiyacı vardır. Ama oraya ulaşabilmek için gerilmek, esnemek, belki yardım istemek, ve mutlaka mahçup olmak gerekir. Ve her zaman diğer seçenek havada sallanmakta, kişiyi kolay yolu seçmek için tahrik etmektedir. "Bu güney ay düğümü dramalarını bir defa daha oyna. Güvenli hissettiğin yerde kal." demektedir. Eğer insan buna kanarsa yaşamının efendisi gibi görünür, ama bir aptal gibi hissederek ölür.

BÖLÜM ON

YORUM III:
HEPSİNİ BİRARAYA TOPLAMAK

On planet, her biri bir burç ve bir ev sayesinde bir "birim"e dönüşüyor. Beş tane açı bu birimleri biraraya getirerek beş ayrı biçimde dokuyor. Buna yöneticilikleri, geri gitmeleri, ay düğümlerini ekliyoruz. Ufkun üstünde veya doğuda yoğunlaşan planetleri de katıyoruz.

Aklınız mı karışıyor? Bu hiç de şaşırtıcı değil. Astroloji zaten akıl karıştırıcıdır. Bazen, doğum haritasına bakarken, havada bir sürü topu olan bir hokkabaz gibi hissetmeye başlayabilirsiniz. Ama rahatlayın: izleyebileceğiniz prosedürler, doğum haritasının labirentlerinden çıkmanızı sağlayacak krokiler vardır. Eğer bunlara tutunursanız, kaybolmazsınız.

Bir acemi doğum haritasını ilk gördüğü zaman, insanın bu kargacık burgacık çizgiler ve acayip hiyerogliflerden nasıl bir anlam çıkarabildiğini merak eder. Semboller hiçbir şey ifade etmezler. Sonra aynı acemi, astroloji sözlüğündeki kelimelere dair bir miktar

bilgi ile silahlanmış olarak, tam tamına karşıt bir problemle yüzyüze gelir: doğum haritası onu bombardıman eder. Doğum haritasının bizimle konuşmasını sağlamak asla zor değildir. Astrolojinin sembolleri anlamlarla doludur ve tam karşımızda, ardına kadar açık durmaktadır. **Astrolojik yorumda temel problem doğum haritasının çok fazla bilgi içermesidir.** Bilginin tümü geçerlidir. Hepsi potansiyel olarak faydalıdır. Ama bazen, kendimizi kırmızı bir burunun iyileşip iyileşemeyeceğini öğrenmek için tıp fakültesinde okumak zorunda kalmış gibi hissederiz.

Düzen. Netlik. Perspektif. Eğer astrolojik yorumda ustalaşmak istiyorsak bu üçünü sağlamamız ve muhafaza etmemiz gerekir. Onlar olmadan sadece kaos olur. Bu bölümde sunulan tüm yol göstermeler doğum haritasından akıp gelen bilgilerin kontrol altında tutulmasına yardımcıdır. Her biri musluğun üstündeki el gibidir.

Bazen bu musluğu su damla damla akacak kadar kısmamız gerekir. Aksi takdirde harita bizi önemsiz bilgiler selinde boğabilir. **Önemli temaları ayıklayabilmek** - başarılı yorumun anahtarı budur. Ancak bir doğum haritasının esas mesajını kavradıktan sonra devam edip, hassas ayarlar yapabiliriz. İlk adım haritayı kemiklerine kadar soymaktır. Haritayı konuşkan bir arkadaş gibi kabul edin. Ona sorular sorun. Ve o sizinle beraber yürümeye başlayınca, yorum hakkındaki endişelerinizi bir kenara bırakın. Onda tüm bilgiler mevcuttur; kontrolu siz elde tutmalısınız.

Bir doğum haritasındaki önemli temaları seçmek kolay bir iş değildir. Bazen bunlar oldukça belirsiz olabilirler. Ama asla yanılmayacak basit, pratik bir yol mevcuttur. Bu yol altı temel kuralımızın birincisidir, ve eğer ona sadık kalırsak, bir çok astroloğun Aspirin için koşturmasına veya haritası yorumlanan kişinin karmaşa içinde kafasını kaşımasına neden olan bilgi selini engelleyebiliriz.

KURAL BİR: Güneş, Ay ve Yükselen burcu bütünüyle kavrayana kadar diğer tüm bilgileri bir kenara bırakın.

Bu basit kural yorumu yeni öğrenmeye başlayanlara verilebilecek en faydalı ve değerli öğüttür. Bundan asla uzaklaşmamanızı şiddetle öneririm.

Güneş, Ay ve Yükselen diğer etkilerin üzerinde bir yer işgal ederler. Bunlar birincil üçlüdür. Hangi burç ve evde yer aldıklarından ve hangi açıları yaptıklarından bağımsız bir şekilde, doğum haritasının kilit noktalarıdırlar. Bu üçlü tarafından desteklenmeyen bir özellik, insanın kişiliğinde önemli bir vurguya sahip olamaz.

Birincil üçlüyü karakterin iskeletini oluşturan unsurlar olarak düşünün. Venüs ve Jüpiter doku ve renk katabilirler. Ama asıl boyutu ve hacmi belirleyenler Güneş, Ay ve Yükselen'dir. Örneğin, eğer bir insanın birincil üçlüsü tedbirlilik, ürkeklik gösteriyorsa, çok güçlü bir konuma sahip bir Mars bile bu insanı bir kaplana dönüştüremez. Veya tam aksine, eğer Güneş, Ay ve Yükselen ateş grubu burçlarda yer alıyorlarsa, altıncı evde ve Balık burcunda bulunan bir Mars bile insanı yumuşatamaz.

Her iki örnekte de Mars'ın bir anlamı vardır. Ama bu anlamı ancak doğum haritasının bütünlüğü içinde kavrayabiliriz. Ve bunu başarabilmek için, birincil üçlüyü tamamen hazmedene kadar, Mars'ı unutmamız gerekir.

Birincil üçlüdeki her eleman belirli bir amaca hizmet eder. Şimdi bu bilgileri tazeliyelim.

Güneş kimliği oluşturur. Altıncı bölümde gördüğümüz gibi, benliği sembolize eder. Bize, belirli bazı doğal nitelikler ile değerlerimizi, motivasyonlarımızı biçimlendiren bazı bilinçsiz önyargılara sahip, farklı bir insan olduğumuz duygusunu verir. Kısaca, Güneş egoyu temsil eder.

Ay'ın hareketi Güneş'in hareketinin temelini oluşturur. Ay sübjektif elemanları - duygularımızı, korkularımızı, duygusal ihtiyaç-

larımızı ve hoşlandıklarımızı - temsil eder. Zihnin içgüdüsel boyutunu sembolize eder. Ay psişenin haletiruhiyesidir. Bir yaşam boyu süren "ortalama" ruh halidir. Bu kadar derin ve mantıktan bu kadar uzak olması nedeniyle Ay'ı ruh olarak isimlendirebiliriz.

Yükselen Ay ve Güneş'in birbirleriyle etkileşiminin üzerine yerleştirilen ambalaj kağıdıdır. İki tane birbiriyle yakından ilişkili psikolojik ilkeyi sembolize eder: birincisi, hepimizin, günlük yaşamda bir araç olarak kullanmak üzere, kimliğimizin sadeleştirilmiş bir uyarlamasını yaratmamız gerektiğidir. Ve ikincisi, bu aracın, tüm benliğimizi rahat bir biçimde, aerodinamik olarak ifade edebilecek verimli ve etkili bir araç olmasını sağlamaktır. Bir başka deyişle, biz Yükselen'in hem arkasına saklanırız, hem de onun kanalıyla kendimizi ifade ederiz. Bu anlatılan nedenlerle, Yükselen'i bir maske olarak düşünmek faydalıdır.

Bu üçü insan zihninin yapısal bir modelini oluştururlar. Bu model yararlı olabilecek kadar geniş ve engin, çabuk ve kolay kavranacak kadar basittir. Diğer planetleri eklemek modeli daha kesin hale getirir - ama, aynı zamanda aklımızı karıştırabilir. Yorumu öğrenmenin başlangıcında karışıklık ne pahasına olursa olsun önlenmelidir. Bir elimizi musluğun üstünde tutmamız gerekir.

Güneş, Ay ve Yükselen: kimlik, kimliğin arkasındaki ruh ve bunların dünyaya takındığı maske. Basit. Net. Faydalı.

Astrolojiye ciddi yaklaşan insanlar birincil üçlüyü, kokteyl-parti astrologlarının burçları kullandıkları gibi kullanırlar. "Benim burcum Aslan" değil, ama, "Güneş'im Aslan'da, Ay'ım Oğlak'ta, ve Yükselen'im Yay". Aradaki fark "Ben New York'luyum" demekle "Ben Manhattan'ın kuzeyinde, Columbus Caddesinde yaşayan vejeteryan, Zen Budist bir İrlandalıyım" demek arasındaki fark gibidir. Her iki cümle de bir şeyler anlatmaktadır. Ama ikincisi bizi daha fazla bilgiyle donatır.

Oniki adet burç var. Bu tür bir astroloji bütün dünyayı bir düzine "tip"e böler. Bu bölünme işlevsel ve bazen de faydalıdır - ikili

bir tipoloji olan içedönüklük ile dışadönüklüğün bile bir değeri vardır. Ama ufkumuzu Ay'ı ve Yükselen'i de içerecek kadar genişletirsek, tipolojimiz daha fazla bireyselleşmiş olur. Bir düzine kategori yerine 1728 kategori doğar - ve eğer buna Güneş ve Ay'ın ev ve burç konumlarını da eklersek sayı daha da yükselir. Genelden özele doğru, belirsizlikten netliğe doğru ilerleriz.

Bunu nasıl yaparız? İzlenecek prosedürler nelerdir? İlk hatırlanması gereken nokta Güneş ve Ay'ın burçları ve evlerinin de diğer planetsel birimler gibi yorumlandığıdır. Onları incelerken Venüs ve Merkür'ü incelemek için yaptıklarımızı yaparız. Eğer bu yöntemleri hatırlamıyorsanız geri dönüp 8. bölümün sonlarını tekrar okuyun. Aşağıdaki beş aşama bunları hatırladığınızı varsayıyor.

BEŞ AŞAMA- BİRİNCİL ÜÇLÜNÜN ANALİZİ

Aşama Bir

Güneş'e bakın. O kimliğin oluşumudur. İçinde yer aldığı burcu düşünün. Bu insan niçin yaşıyor? Evrimsel hedefi nedir? Buna en verimli şekilde nasıl ulaşabilir? Ne tür riskleri göze alması gerekir?

Şimdi Güneş'in evini buna ekleyin. Bu insan güneşe özgü egooluşturucu konularla nerede bariz bir şekilde karşı karşıya gelecektir? Yaşamındaki temel savaş alanı neresidir?

Aşama İki

Ay'a bakın. Onun ne'si kişinin sübjektif, duygusal yapısının oluşumudur. Hangi burç bunu biçimlendiriyor? Mutluluğu için ne tür deneyimlere ihtiyacı var? Bunlara nasıl ulaşabilir? Mutsuzluğa ve mantıksızlığa kapıldığında bunları nasıl ifade eder?

Şimdi Ay'ın evini ekleyin. Yaşamının fırtınalı duygusal problemleriyle nerede yüzleşir? "Transrasyonel", mantığı aşan, sezgisel yollarla en doğru kararları vermesini nerede öğrenebilir? "Ruhuna" nerede güvenebilir?

Aşama Üç

Yükselen'e bakın. Bu bir planet olmadığı için kurulacak cümlede biraz farklılık olacaktır, ama izlenecek prosedür aynıdır. Dünya bu insanı nasıl görmektedir? Maskesi nedir? Rahat ve günlük bir kimlik oluşturmak için en uygun sosyal kişilik nedir? Bu maskenin Güneş ve Ay'da gördüğümüz özelliklerden farkı nedir? Benzerlikleri nelerdir? Bunlar ne tür bir güce veya probleme neden olabilir?

Aşama Dört

Birincil üçlünün elemanları arasındaki açılara bakın. Güneş, Ay ve Yükselen'in bağlantıları nelerdir? Birçok açı bulabilirsiniz. Veya hiç açı yoktur. Eğer varsa, kişiliğin bu temel elemanlarının birbirlerini nasıl etkilediğini kavramaya çalışın. Bu açılar hangi güçlü noktaları gösteriyorlar? Riskleri nelerdir?

Aşama Beş

En zor ve en önemli aşama budur. Kişinin birincil üçlüsünü "hissetmeye" çalışın. Eğer bununla ilgili bir cümle kursaydınız, ne derdiniz? Bu insan kimdir? Su grubu burçlar ve içedönük evlerin sayısı fazla mı? Üçlünün dokusu genellikle dışadönük mü? Oyuncu mu? Ciddi mi? Gururlu mu? Utangaç mı? Bunları kavrayın, ve astrolojik analizin geri kalanı için bir çerçeve oluşturun. Eğer başaramazsanız yorumunuz birbirinden kopuk ve eksik olur.

Yararlı bir Hile

Astrolojik yorumda en kritik problem bilgi bombardımanı nedeniyle dengemizi kaybetmektir. Güneş, Ay ve Yükselen'e bağlı kalmak kontrolu elde tutmak için en güvenli yoldur. Birinci kuralın harita analizinde "temel direktif" olmasının ve beş aşamanın analizi işlevselleştirmekte temel bir rol oynamasının nedeni budur.

Birincil üçlü hakkında saptadıklarımızı basitleştirmek ve kristalize etmek için bize yardımcı olabilecek bir hile vardır. Bu hile her haritaya uygulanabilir ve, Güneş, Ay ve Yükselen'e dayalı olarak, bir kişiliğin taslağını anında çizebilir.

Hile 5. bölümde burçları anlatırken verdiğimiz arketip örneklerine dayanmaktadır. Bu arketipler - savaşçı, şair, palyaço - her burcun özelliğini kısmen anlatan temel insan imgeleridir. Her burç için bu tür imgeler sundum. Siz burçları tam olarak kavradığınızda kendi imgelerinizi listeye ekleyebilirsiniz.

ARKETİPLER TABLOSU

KOÇ	BOĞA	İKİZLER
Savaşçı	Toprak Ana	Şahit
Öncü	Müzisyen	Öğretmen
Gözüpek	Sessiz İnsan	Hikayeci
Paçayı kurtaran, hayatta kalan		Gazeteci
YENGEÇ	**ASLAN**	**BAŞAK**
Anne	Kral (Kraliçe)	Hizmetçi
Tedavici	Oyuncu	Kurban
Görülmez İnsan	Çocuk	Mükemmeliyetçi
	Soytarı	Analizci
TERAZİ	**AKREP**	**YAY**
Sevgili	Detektif	Gezgin
Sanatçı	Büyücü	Öğrenci
Arabulucu	Hipnozcu	Filozof

OĞLAK	KOVA	BALIK
Münzevi	Dahi	Mistik
Baba	Devrimci	Hayalci
Başbakan	Doğrucu	Şair
	Sürgün	Pandomimci
	Bilim Adamı	

Arketipleri nasıl kullanacağız?

Kişinin Güneş burcunu bulun. Bu burcun arketipleri bize onun kim olduğunu söyler. Sonra Ay'a bakın. Ay burcunun arketipleri kişinin ruhunu tarifler. Ve son olarak, Yükselen'inin arketipleri arkasına saklandığı ve kendisini dünyaya ifade ettiği maskeyi anlatır.

Örneğimiz olan doğum haritasındaki İngiliz'in Güneş'i Terazi'de, Ay'ı Kova'da ve Yükselen'i Koç. Bir sonraki bölümde haritasının analizini detaylı olarak yapacağız. Şimdilik hilemizi onun birincil üçlüsüne uygulayalım.

Onun savaşçı maskesi takınmış, bir dahinin ruhuna sahip, bir sanatçı olduğunu söyleyebiliriz. Veya gözüpek maskesi takınmış, bir sürgünün ruhuna sahip, bir sevgili olduğunu söyleyebiliriz.

Arketipler arasındaki kombinasyonları arzuladığınız biçimde yapabilirsiniz. Her burcun birkaç arketipi var. Her biri kişinin birincil üçlüsünün bir yönünü vurgulayabilir. Bunu bir biçimde formüle etmek faydalı olacaktır, ama sezgilerinizi de kullanmanız gerekir. Birkaç formül deneyin. Hangisini daha iyi "hissedebiliyorsunuz"?

Formül Güneş, Ay ve Yükselen karışımını yol gösterici bir cümleye indirgemesi açısından çok değerlidir. Anımsatıcı bir cümle. Basit bir cümle. Bu cümle musluk üzerinde ikinci bir el gibi bilgi akışını makul bir düzeyde tutmaktadır.

Bu cümleyi kavrayın. Analiz sürecinin ileri aşamalarında onu hatırlayın. Ve planetsel bir kombinasyonla ilgili bir şey söylemeden

önce şöyle düşünün: şu anda söylemek üzere olduğum cümlenin gözüpek maskesi takınmış, dahi ruhuna sahip bir sanatçı için bir anlamı var mı?

İkinci kuralımızın hizmet ettiği amaç da birinci kuralın amacına benzer: doğum haritasında perspektifimizi korumamıza yardım eder. Haritanın tali detayları arasında kaybolmadan önce bazı genel sonuçlara ulaşmamızı sağlar. Aradaki fark, artık bütün planetlerin yoruma katılmasıdır.

Yarımküre vurgusu: ikinci kuralımızın odak noktası. Planetlerin çoğu doğuda mı, batıda mı? Ağırlıklı olarak ufkun üzerinde mi, altında mı yer alıyorlar? Yoksa dairenin içinde eşit bir şekilde dağılmışlar mı?

KURAL İKİ: Geçici olarak planetlerin anlamlarını unutun. Sadece doğum haritasındaki dört "yarımküre"nin her hangi birisinde toplanıp toplanmadıklarına bakın.

Eğer yarımkürelerin anlamları konusunda aklınız karışıksa, detaylı bir çalışma için 7. bölüme geri dönebilirsiniz. Burada kısaca bilgilerimizi tazeliyelim.

Ufuk çizgisi haritayı ikiye böler. Yukarıda kalan yarımküre objektiviteyi temsil eder. Aşağıda kalan yarımküre sübjektiviteyi anlatır. Planetlerin çoğu yukarıda yer aldığında, kişinin yaşamının odak noktası objektif dünyadır: kişi gelişen bireyselliğinin diğer insanların gözü önünde, açık seçik ifade edildiği bir dizi olaylar kanalıyla büyür. Yukarıdaki yarımkürenin vurgusu kişinin sosyal ve dışadönük bir kişiliğe sahip olduğunu göstermez. Ama uzun vadede, kişinin mutlu bir şekilde dünyadan kaçmasının mümkün olmadığını kesinlikle gösterir. Onun arenası dış dünyadır. Eğer oradan geri çekilirse, büyümesi olanaksızlaşır. Ve büyüme olmadan, mutluluk olamaz.

Planetlerin çoğunun aşağı yarımkürede toplanmasının anlamı

yukarıdakinin tam aksidir: kişinin yaşamının odak noktası sübjektif dünyadır. Sarhoş bir maymun kadar oyuncu veya Napoleon kadar ihtiraslı olabilir. Ama büyüme kaynağı çok derinlerde, düşünceler ve reaksiyonlar dünyasında yatmaktadır. Yukarı yarımküre insanının olaylar yaratmasının şart oluşu gibi, aşağı yarımküre insanının da farkındalıklar peşine düşmesi gerekir. Mutluluğu orada bulacaktır.

Doğum haritasının dikey ekseni - meridyen - tarafından yaratılan iki yarımküre ise tamamen değişik bir polarite oluşturur. Doğu özgürlüğü ve bireysel seçimi, batı kaderi veya kısmeti sembolize eder. (Unutmayın- doğu solda, batı sağda!)

Bir kere daha, doğu veya batı yarımküre vurgusu bize bireyin kişiliği hakkında fazla bir şey anlatmaz. Ateşli, istekli bir insanın bütün planetleri batıda yer alabilir. Veya tembel, kararsız bir insanın planetlerinin çoğu doğuda olabilir. Önemli nokta insanın kişiliği değildir: yarımküre vurgusu kişinin doğasını oluşturan kumaşın rengini ve ipliğini değil, kişinin yaşam biçimini tarifler.

Yarımküre vurgusunu pratikte nasıl uygulayabiliriz? Ben kendi işimde, haritasını yorumladığım insana bundan asla söz etmem. Ama bu vurgu, doğum haritasını bir bütün olarak anlatırken kelime seçimimde her zaman etkili olur. Doğu yarımküresi vurgulanmış insan bol bol kişisel sorumluluk hakkında sözler duyar. Ona sunulan yaşam modeli istediği malzemeyle doldurmakta özgür olduğu boş bir tabak gibidir. Akıntıya kapılmak ve amaçsızlık doğal düzene karşı, riskli sonuçlarla dolu, çirkin ihlaller olarak kodlanmıştır.

Niçin? Çünkü o bireyin gerçekten içinde yaşadığı alan budur. Kendi yapısından bağımsız olarak, doğu yarımküre vurgusu bize, bu insanın kişisel özgürlüğünü bilinçli kullanmasının, doyum düzeyini belirlemede, yegane önemli eleman olduğunu göstermektedir.

Planetlerinin çoğu batı yarımkürede yer alan bir kadın veya er-

kek başka bir hikaye dinler. Burada esnekliğin değeri ve bizim yaşamlarımızı da kapsayan daha büyük bir düzeni anlama kapasitesi vurgulanır. Böyle bir insan, kavrayabileceğinden daha görkemli bir oyunda, bir piyondur. Bu yol kaderin yoludur. Ancak bu tembellik ve kararsızlık anlamına gelmemelidir. Yaşamın mesajlarına dikkat etmek gerekir.

Ufuk çizgisiyle yaratılan yarımkürelerde ne yapılır?

Yukarı yarımküre insanında kullanılacak dil başarının, maceranın ve meydan okumanın dilidir. Onun bu dünyada bir şey, ondan sonra da yaşayacak bir iz bırakması gerekir. Aşağı yarımküre insanına sunulan model daha sübjektiftir. Burada herşey bilincin etrafında dönmektedir. Bütün olaylar, bütün ilişkiler, bütün dışa dönük başarılar ve yenilgiler zihnin yapısı üzerindeki etkilerine göre kodlanmışlardır. Olaylar, bazen gerekli, bazen gereksiz, sonuç elde etme araçları olarak kabul edilirler.

Yarımkürelerle ilgili hatırlanması gereken en önemli nokta onların yaşamın çatısını oluşturduklarıdır. Oyunun kurallarını oluştururlar. Ve dünyanın kurallarının aksine, bu kurallar çiğnenemezler. Güneş'i ve Ay'ı Koç burcunda bulunan bir insan her istediğini yapmakta özgür olduğunu duymaya bayılır -ama eğer Güneş ve Ay yedinci evdeyse ve diğer sekiz planet onlara çok yakınsa, bu özgürlük hiçbir zaman söz konusu olamaz. Deneyiminin mevcut yapısı buna izin vermez. Sola doğru yüzebilir. Sağa doğru yüzebilir. Ama beğense de, beğenmese de, onu sürükleyip götüren bir nehir vardır. Ve bu nehirin farkına vardıkça, var olan özgürlüğü güçlenir.

Yukarı yarımküre vurgusunun olabilmesi için bütün planetlerin orada yer alması mı gerekir? Klasik durum böyledir, ama ufuk çizgisinin altında üç veya dört planet olması halinde de yukarı yarımküre odaklanmasından söz edilebilir. Burada çok basit bir kural vardır. Güneş ve Ay'ı üç puanlık kabul edin. Diğer tüm planetler bir puanlık olsun. Eğer dokuz veya daha fazla puan dört yarımkü-

reden birinde bulunuyorsa, yarımküre vurgulanmaktadır.

Bir yarımküre vurgusu söz konusu değilse, kişinin yaşam kuralları daha karmaşıktır. Bu durumda izlenecek en iyi yol vurgu konusunu unutmak ve diğer yorumlama tekniklerine konsantre olmaktır.

Bu noktadan sonra doğum haritasındaki yolculuğumuz daha fırtınalı bir hal alıyor. Artık planetlerin anlamlarını göz önünde bulundurmamız gerekiyor. Bu da bizi astrolojik zihin haritasının gücüyle karşı karşıya getiriyor ve musluğu açıyor. Boşalan bilginin bizi netleştirmesi veya aklımızı karıştırması buraya kadar nasıl hazırlandığımıza bağlı. Eğer ilk iki kuralımıza sadık kaldıysak, bilgi seline uyumlu hareket etme olasılığımız oldukça yüksek.

Her planet kendi özel konularını ve sorularını ortaya koyar. Bu da önce birincil üçlü ve sonra yarımküre vurgusuyla ortaya çıkan mekanizmalarda ince ayar yapabilmemizi sağlar. Ama bir doğum haritasındaki tüm planetler aynı oranda güçlü değildir. Bütün planetler önemlidir, ama bazıları kişinin yaşamında egemen iken, bazıları geri planda saklanıp, onları harekete geçirecek uygun uyarıcıyı beklerler. Bir sonraki adımımız bu egemen planet etkilerini ayıklamayı öğrenmek olacak. Bu planetlere fokalizör (focalizer) diyoruz, çünkü bireyin karakterinde zihinsel enerjinin odaklandığı kilit noktaları temsil ediyorlar. Onları ararken, hedefimiz, her zamanki gibi, doğum haritası üzerinde perspektifimizi korumaya çalışmak. Fakat görevimiz şimdi daha da zor. Güneş, Ay ve Yükselen her zaman en önemli noktalar. Bu hiç değişmez. Ama her hangi bir planet fokalizör olabilir. Birden fazla planet de fokalizör olabilir. Şimdi her bir doğum haritası için özel değerlendirmeler yapmaya başlamamız gerekiyor.

KURAL ÜÇ: Birincil üçlüyü ve yarımküre vurgusunu kavradıktan sonra, planetsel fokalizörleri tanımlayın. Tanımladıktan sonra, doğum haritasında oynadıkları rolü saptayın.

Bir çok değişik faktör belirli bir planeti diğerlerinden ayırarak ön plana çıkarabilir. Çok sayıda değişik faktör de değerini azaltabilir. Ortaçağ astrologları bu iki durumu güçlülük ve güçsüzlük olarak tanımlamışlardır. Bu sözcükler, onları "iyi" ve "kötü"ye eşitlemediğimiz sürece, hala geçerlidirler.

"Oldukça güçlü" olan bir planet fokalizördür, ama onu nasıl saptayabiliriz? Fokalizörleri saptamak her zaman kolay bir işlem değildir. Gerçekte çok güçlü bir fokalizörün bile bir güçsüzlüğü olabilir. Bu durumda değişik faktörleri dengelememiz ve kendi değerlendirmelerimizi yapmamız gerekir.

İlk adımımızda bir planetin doğum haritası içinde kendisini farkedilecek bir güç olarak nasıl ortaya koyduğunu inceleyeceğiz. Bir planet bir fokalizör olma niteliğini nasıl kazanır?

Yükselen'in Yöneticisi

Her doğum haritasında en az bir fokalizör vardır ve onu ayırt etmek kolaydır. O, **Yükselen'in yöneticisidir** ve diğer faktörler onun gücünü ne kadar zayıflatırsa zayıflatsın o yine de gücünü muhafaza eder. Yükselenin yöneticisi. Eğer İkizler yükseliyorsa, yönetici Merkür'dür. Terazi yükseliyorsa, yönetici Venüs'tür. Yay? O zaman Jüpiter'dir. Eğer gereksinim hissediyorsanız bir önceki bölüme dönüp yöneticilikler hakkındaki bilgilerinizi tazeleyebilirsiniz. Kolaylık sağlaması açısından, burada yöneticilikler tablosu tekrar verilmektedir.

Üç burcun iki yöneticisi vardır. Bu durum bir miktar belirsizlik yaratır. Bu konuda astrologlar farklı görüşlere sahiptirler. Benim önerim her iki planetin de fokalizör olarak kabul edilmesidir. Örneğin eğer Balık yükseliyorsa, Jüpiter ve Neptün yönetici oldukları için, her ikisi de güçlüdürler.

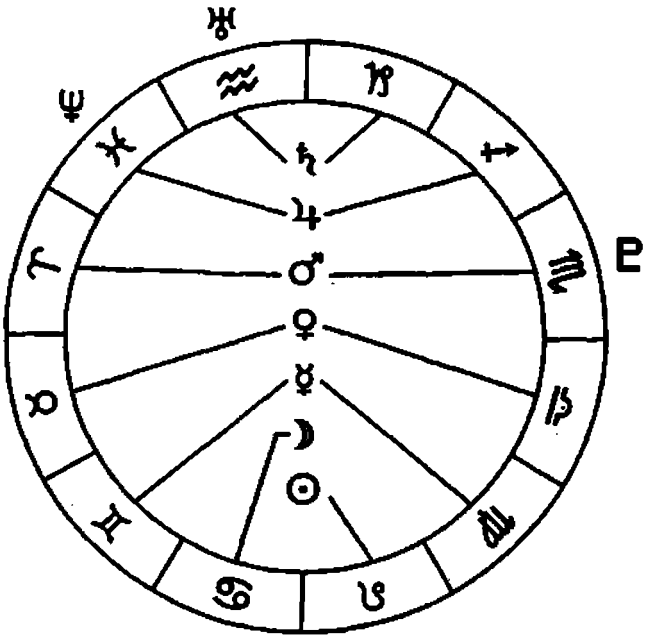

Bir planetin fokalizör olduğunu bilmek bize çok az şey anlatır. Daha ileri gitmemiz ve bu güçlülüğün doğum haritasında nasıl bir fonksiyonu olduğunu anlamamız gerekir.

Yükselen'in yöneticisi tam olarak ne yapar? Bu soruyu cevaplayabilmek için Yükselen'in neyi temsil ettiğini hatırlamalıyız. Yükselen maskedir, arkasına saklandığımız ve kendimizi onun kanalıyla ifade ettiğimiz sosyal kişiliktir. Evrimsel bir bakış açısına göre, Yükselen bize kendimiz için en iyi sosyal kişiliği nasıl organize edeceğimizi, onu nasıl iyi çalıştırabileceğimizi, kendimize nasıl bir çekicilik ve güven duygusu, "hakimiyet" duygusu verebileceği-

mizi gösterir. Yükselen'in yöneticisi bütün özelliklerimizi bir merkezde toplayıp dışa sunma sürecini bir adım ileri götürür. Onu doğum haritasının bir başka bölümüne gönderilen, ama aynı hizmeti gören bir elçi olarak düşünün. Nerede olursa olsun, onun aktivitesinin bireyin kişisel kimliği ve farklılığı duygusunun oluşturulmasında hayati bir işlevi vardır. Bireye kendini tanımlamasında yardımcı olur.

Yükselen'in yöneticisini analiz etmek genellikle basit bir prosedürdür. Ona her hangi bir "birim" gibi yaklaşarak başlarız. Onun ev ve burç konumlarını inceleriz. Diğer planetlerle, özellikle birincil üçlüyle yaptığı açılara bakarız. Daha sonra yorumu bir adım ileri götürürüz: yukarıdaki süreçte tanımlanan fonksiyonların kişinin kendisi hakkındaki imajını oluşturmasıyla sıkı sıkıya ilişkili olduğunu vurgularız. Bu fonksiyonlara güçlü bir tepki kişinin kendisi hakkında olumlu düşünceler taşıdığını ve günlük yaşama kolay adapte olduğunu gösterir. Zayıf bir tepki ise tam aksini: kişinin rolü hakkında çelişkilerle dolu olduğunu, kendini beceriksiz, anlamsız hissettiğini, ve tipik olarak, sosyal çekingenliğini gösterir.

Eğer Yükselen'in iki yöneticisi varsa, aynı prosedürü izleyin. Her "birim"i katkıları açısından ayrı ayrı değerlendirin. Ancak ikisi arasında kare veya karşıt açı mevcutsa, ikisini çatışan rakipler olarak düşünün.

Planetler Kendi Burçlarında

Merkür İkizler'de yer almaya bayılır. Satürn Oğlak'tan geçerken eğlenir. Neptün Balık'taki yolculuğunda parlar. Hangi burç yükselirse yükselsin, bir planet hangi evde olursa olsun, eğer kendi burcundaysa güçlüdür. Fokalizördür.

Güçlülüğü farketmek birinci adımdır. Perspektif sağlar. O planete özel bir ilgi göstermemiz gerektiğini biliriz. Her yaptığı

önemli olacaktır. İkinci adımımız, o planetin anlamını tanımlamaktır. Ve bunu yaparken her hangi bir "birim"e yaklaştığımız gibi yaklaşırız. Yeni bir hile veya teknik gerekmez; yöneticilik durumu bir fokalizörle karşı karşıya olduğumuzu anlamamıza yeterlidir. Düşüşte olan planetler (9. bölümde anlatıldı) güçsüzdürler. Yine de bir fokalizör - örneğin Yükselen'in yöneticisi - olabilirler. Ama hareket kapasiteleri, içinde bulundukları zıt burcun özellikleriyle, kısıtlanmıştır. Yaklaşımımız değişmez: güçsüzlüklerini not eder, "birim"in yorumunu yaparız. Güçlü veya güçsüz, planetin bir anlamı vardır ve bizim işimiz bu anlamı kavramaktır. Sadece çok güçsüz olan bir planetinin etkisini abartma hatasından kaçınmamız gerekir.

Planetler bazı burçları tercih ettikleri gibi, bazı evleri de tercih ederler. Merkür üçüncü burç olan İkizler'i sever. Aynı nedenlerle üçüncü evi de sever. Bu mantık diğer planetler için de geçerlidir. Her planet yöneticisi olduğu burca karşılık gelen evin de yöneticisidir. Bir planetin kendi doğal evinde yer alması gücünü arttırır ve bir fokalizör olmasını sağlar.

Güneş'le Kavuşum Yapan Planetler

Güneş'le kavuşum açısında bulunan her hangi bir planet fokalizördür. Güneş-burcu astrologları bir çok hata yaparlar, ama temel bir astrolojik gerçeğin hakkını da verirler: Güneş bir kişiliğin çekirdeğidir. O, özümüzü, yaşamımızı biçimlendiren önyargıların ve temaların nüvesini sembolize eder. Kavuşum açısı söz konusu olunca, bir planetin yapısı kendisinden çok daha güçlü olan Güneş etkisinin üzerine aşılanır. Bu nedenle onu çok dikkatli incelememiz gerekir.

Eğer Güneş'le kavuşum yapan Satürn ise dayanıklılık ve kendini kontrol kapasitesi kişinin karakterine nüfuz eder. Kişinin yaşamında disiplinli çabalar ve inziva önemli bir rol oynar. Ama kişi, aynı zamanda, halkalı planetin kusurlarıyla yüzleşmek zorundadır.

Melankolik dönemler, kişisel duyguları ifade edememe ve başkalarını kontrol altında tutmaya çalışma nedenleriyle yalnızlık oldukça olasıdır.

Haritanın geri kalanında daha hafif ve aydınlık etkiler olsa bile kavuşumun yoğunluğu mutlaka hissedilecektir. Bu konumdaki planet birincil üçlünün onur üyesi olacak ve aynı özenle analiz edilecektir. Onun etkisini aza indirgemek büyük bir hatadır.

Kümeleşme (Stellium)

Üç veya daha fazla planet aynı burç veya evde toplandığında bir kümeleşme (stellium) oluşur. Sadece on adet planet ve bunların dağılabileceği oniki adet ev olduğu düşünürsek, kümeleşmenin kesin bir zihinsel enerji yoğunlaşması sağladığını anlamak kolaylaşır.

Planetler güçsüz olsalar bile, kümeleşme içinde yer aldıklarında doğum haritasında etkin bir rol oynarlar. **Kümeleşmenin kendisi bir fokalizör olur** ve o burcun gereksinimleri ile o evin olayları bireyin deneyiminde egemen nitelikler haline gelirler.

Genellikle Güneş Venüs ve Merkür ile kümeleşme oluşturur. Çünkü bu iki planet hareketleri esnasında Güneş'ten fazla uzaklaşamazlar (bunun nedenlerini 6. bölümde gözden geçirebilirsiniz). Bu astronomik gerçek Güneş etrafında kümeleşme olasılığını arttırır. Ama başka kümeleşmeler de olabilir. Bir sonraki bölümde Jüpiter, Satürn ve Uranüs'ün Terazi burcunda, birinci evde kümeleşmesini inceleyeceğiz.

Hangi planetleri içerirse içersin, bir kümeleşmenin analizi tuzaklarla dolu, zor bir iştir. Planetlerin ne'leri birbiriyle çelişebilir. Yöntemimiz her "birim"i ayrı ayrı incelemek, sonra uzlaşma ile onları birbirine dokumak olacaktır. Bu arada, kümeleşmenin yer aldığı burç ve evin önde gelen etkisini de göz önünde bulundurmamız gerekir. Bu şekilde incelenen kümeleşmenin gölgesi haritanın bütünü üzerinde gezinecektir.

Köşesel (Angular) Planetler

Doğum haritasının dört köşesi - yükselen (ascendent), alçalan (descendant), gökyüzünün ortası (midheaven) ve astrolojik ayakucu (nadir) - güç odaklarıdır.

Bu noktalardan biriyle kavuşum açısı oluşturan her hangi bir planet çok önemli bir konuma yükselir. Olağanüstü güce sahip bir fokalizör olur ve etkisinin gücüyle Güneş, Ay ve Yükselen'le rekabet edebilir.

Köşesel (angular) bir planetin gücünü küçümsemek yorumda perspektifi kaybetmenin en kesin yoludur.

Bir köşe noktasıyla kavuşum yapmak en güçlü konumdur, ama bu noktaları takip eden bir evde yer almak da güçlendirici bir etkidir. Birinci ev, dördüncü ev, yedinci ev ve onuncu ev: bunlar köşesel (angular) evlerdir ve bu evlerde bulunan bir planetin statüsü yükselir. Planet bir fokalizör olur.

Dört köşenin en önemlisi Yükselen'dir. Onunla kavuşum yapan veya birinci evde bulunan bir planetle özellikle ilgilenmek gerekir. Ona Yükselen'in yöneticisi gözüyle bakabilirsiniz. Mantık aynıdır, tek fark yeni bir boyutun eklenmesidir: O planet artık kişinin maskesinin önemli bir elemanı olmuştur. Yükselen burcun mesajını değiştirir ve derinleştirir. Yükselen'in yaptığı gibi, kişinin görünüşünü ve stilini şekillendirir.

Aşırı güçlerine rağmen, köşesel planetler yine de bir "birim"in elemanlarıdırlar. Onlara aynı kurallarla yaklaşırız. Ehemmiyetleri köşesel evlerin yaşamı biçimlendirmede oynadıkları kritik rolden kaynaklanmaktadır: benlik, kişinin derinlikleri, en özel ilişkiler, yazgı. Bu hassas noktaları biçimlendirme sürecinde yer alan her hangi bir planet anında merkezi bir konuma yerleşir. Onu hemen bir fokalizör olarak tanımlarız.

Singleton (Tek Planet)

Bir singleton doğum haritasının dört yarımküresinden her hangi birinde tek başına bulunan bir planettir. Ay düğümlerinden birisi aynı yarımkürede olabilir, ama başka hiçbir planet orada değildir.

Bu pozisyon planete büyük bir yük yükler. O yarımkürenin odak noktası - objektivite, sübjektivite, özgürlük veya kader - planete kayar. Ve akıl bu dengesizliği "birim"in etkisini yükselterek telafi eder. Planetin özellikleri sadece burcu, evi ve açılarına dayanan bir yorumdan daha fazla ön plana geçer.

Örneğin singleton bir Venüs, haritanın geri kalanında vurgulanmıyor olsa bile, sanata düşkün ve zarif, sosyal bir kişilik yaratır. Benzer şekilde singleton bir Jüpiter canlılık, neşe; singleton bir Satürn öz disiplin ve ciddiyet yaratır.

Singletona sık sık rastlanmaz. Ama rastlandığı zaman önemli bir fokalizördür. Onu görmezden gelmek perspektifi kaybetmenin bir başka yoludur.

Durağan (Stationary) Planetler

Planetler gökyüzünde, ileri veya geri gitmeden önce, sabit durdukları zaman durağandırlar (bu konunun astronomik bilgisini tazelemek için 7. bölüme geri dönebilirsiniz). Bu durumdaki bir planetin doğum haritasında otoritesi artar. Daha önce anlattıklarımız kadar güçlü olmamasına rağmen, o da bir fokalizör görevi görür.

Durağan planeti inceleyin, eğer başka nedenlerle de güçlü konumdaysa, onu önemli bir fokalizör olarak kabul edebilirsiniz. Eğer sadece durağansa, gücünü abartmak yorumda sapmalara yol açacaktır.

Güçlü Açılar

Çok sayıda açı yapan bir planet fokalizördür. Niçin? Çünkü herkesin pastasında bir parmağı bulunmaktadır. Nereye gidersek gidelim, diğer "birim"leri analiz ederken bu planete geri dönmemiz gerekir. Mars'la kare, Güneş'le üçgen, Uranüs'le karşıt, Jüpiter'le üçgen açılar yapmaktadır. Doğum haritasının kumaşına o kadar sıkı dokunmuştur ki, bireyin yaptığı hemen her harekette onun etkilerini gözleyebiliriz. Çok sayıda açısı olan planetin güçlü ve zayıf özelliklerini bütünüyle, net bir şekilde kavramadan, kişiyi anlamak olanaksızdır.

Güneş, Ay ve Yükselen'le yapılan açılar özellikle önemlidir. Güneş'e ve Ay'a her hangi bir açı yapan bir planet fokalizördür. Bu açı tali bir etki gibi görülmesine rağmen, aldanmamak lazımdır. Kesinlikle ciddiye alınması gereken, güçlü bir etkidir.

Bir planetin güçlü açıları olduğunu nasıl söyleyebiliriz? Burada kesin kurallar yoktur. İşin içine bir çok değişken karışır. Bir fokalizöre yapılan bir açı, güçsüz bir planete yapılan açının üç, dört katı önemlidir. Bir kesin açı (aynı derecelerdeki açı) orb'u 6 veya 8 derece olan açıdan daha etkilidir. Az sayıda açı bulunan bir doğum haritasında, birkaç açı yapan bir planet çok stratejik bir konumdadır. Aynı planet eğer çok açıya sahip bir doğum haritasında bulunuyorsa o kadar önemli olmaz. Burada geçerli olabilecek bir tek kural vardır: **her planeti aynı doğum haritasındaki diğer planetlerle karşılaştırın.** Hangi planet görmezden gelinemeyecek kadar ön plana çıkıyor? İşte o, kesinlikle bir fokalizördür.

Fokalizörlerde Perspektifi Korumanın Yolları

Singleton (tek planet). Kümeleşme (Stellium). Durağanlık (Stationary). Yoğun ve güçlü açılar. Üçüncü kuralın alanına girdiğimizde, ellerimiz doludur. Musluk ardına kadar açıktır ve

boğulmadan su üstünde kalmak kolay bir iş değildir.

Düzeni muhafaza etmek çok önemlidir. Güvenli bir alan olan birincil üçlüyü geçtikten sonra, her hangi bir strateji geliştirmeden, hangi "birim"lerin güçlü olduğunu anlamadan, gerekli olsa da olmasa da görülen herşeyi yorumlama konusunda dayanılmaz bir istek belirir. Bu yol bizi yıkıma götürür.

Rahatlayın. Acele etmeyin. Doğum haritasının karşısında bir süre oturun. Hangi planet Yükselen'i yönetiyor? Bu bir fokalizördür. Hiç singleton var mı? Büyük olasılıkla yoktur. Peki, kümeleşme var mı? En azından, bunu görmek çok kolaydır. Köşesel (angular) bir planet var mı? Bunu da saptamak çok kolaydır; sadece bakmak yeterlidir. Çok sayıda açı yapan planetten ne haber? Bunu anlamak için açı matrisine bakılır. Bir planet dikkati çekiyor mu? Onun Güneş, Ay ve Yükselen'le bağlantısı var mı?

Listenizi gözden geçirin. Bazen neredeyse hemen her planet doğum haritasının kontrolunu elinde bulunduruyor gibi görünür. Bazen de sanki hepsi belirsiz bazı köşelerde saklanıyor gibidir. Genellikle, iki veya üç planet diğerlerinden daha fazla öne çıkar. Belki Akrep Yükselen'i yöneten köşesel bir Mars'la karşılaşırsınız. Belki Ay'la üçgen, Güneş'le kare, astrolojik ayakucuyla (nadir) kavuşum yapan bir Uranüs görürsünüz. Belki de Neptün Balık burcunda gökyüzünün ortasıyla (midheaven) kavuşumdadır.

Biraz pratik yapın. Zamanla hissetmeye başlarsınız.

Eski zaman astrologları bazen güçlülük ve güçsüzlükleri saptamak için puanlama sistemi kullanırlardı. Üç puan Yükselen'i yönetmeye, eksi iki puan düşüşte olmaya, bir puan durağanlığa ve bu böyle giderdi. Sonunda Jüpiter'in ondokuz puanına karşılık Mars'ın yirmiiki puanı olabilirdi. Böylece Mars doğum haritasının kralı konumundayken, zavallı Jüpiter'in payına kahveleri hazırlamak düşerdi.

Böyle bir yaklaşım gerçeği yansıtamaz.

Fokalizörlerdeki önemli nokta hangi planetin diğerlerini ezip

geçtiğini saptamak değildir. Zihin böyle çalışmaz. Her planetin kendine ait bir alanı vardır. Bu alanda o planet egemendir ve kimse ona meydan okuyamaz. Diğer bir deyişle, insan zihninde on planetin fonksiyonları için ayrı ayrı yerler bulunur.

Fokalizörlerin bize sağladığı kolaylık planetlere yaklaşımımızı organize etmektir. Onlar bize hangi "birim"in kişinin karakterinde canlı ve güçlü olduğunu, hangisinin ikinci planda kaldığını anlatırlar. Fokalizörleri saptarken aradığımız şey, öncelikler duygusudur. Bu sekiz "birim"den hangisi köşetaşıdır? Birey en fazla hangisiyle özdeşleşir? Hangisi en önemli gelişimsel baskıyı temsil eder?

Fokalizörlerin en iyi cevapladığı soru çok basittir: İlk önce hangi planetlerden söz etmemiz gerekir? Öncelikler, hepsi bu.

Ay Düğümleri

Ay düğümleri yukarıda anlatılan anlamda bir fokalizör olamazlar. Onlar planet değillerdir: onların kapsamları farklıdır. Tamamen kendilerine özgü bir alanları vardır.

Eğer bu konudaki bilgilerinizi tazelemek istiyorsanız bir önceki bölümün sonlarına bakın. Kısaca, güney ay düğümü doğumdan önceki zamanın ve onun kişinin gelişimi üzerindeki etkisinin sembolüdür. Karmanın - bireyin bundan önceki fiziksel enkarnasyonlarından arta kalan kişiliğinin - veya kalıtımsal veya genetik geçmişimizin bizim üzerimizdeki geliştirici, öğretici baskılarının sembolüdür. Her iki durumda da güney ay düğümü "geçmiş yaşamları" anlatır.

Kuzey ay düğümü her zaman evrimsel geleceğimizi temsil eder. İster reenkarnasyon, istersek kalıtım açısından yaklaşalım, nereye doğru gitmekte olduğumuzu anlatır. Kuzey ay düğümü, bakir, bize tamamen yabancı bir alanda, kaçınılmaz bir şekilde karşı karşıya kalacağımız meydan okumaların sembolüdür. Eğer onlarla

yüzleşirsek büyük bir gerilim - ve doyum hissederiz. Eğer onlardan kaçmaya çalışırsak, anlamsızlık ve tekdüzelik yaşamımıza hakim olur. Kendimizi kral dairesinde kapalı kalan on yaşındaki bir çocuk gibi hissederiz.

Ay düğümlerini bu kadar önemli kılan şey nedir? Her zamanki gibi, perspektiftir. Ay düğümleri diğer astrolojik faktörlerin niteliklerinden hangilerinin geçmiş deneyimlere dayandığını - ve hangilerinin gelişim için bilinçli bir çabayla kullanılmak üzere havada asılı beklediğini gösterirler.

Bu bilgi dördüncü kuralımızın temelini oluşturur.

KURAL DÖRT: Kuzey ve güney ay düğümlerinin doğum haritasının diğer elemanlarını nasıl etkilediklerini saptayın.

Her zaman ilk önce güney ay düğümüne bakın. Bir burç ve evde yer almaktadır. Belki bazı açılar yapmaktadır. (Orb'lara dikkat edin, 2-3 dereceyi geçmesin.) Onun ne'sinin geçmişte yaşanmış olaylardan kaynaklanan etkiler olduğunu unutmadan, anlamını, diğer "birim"lerde izlediğiniz yöntemlerle, açığa çıkarın.

Şimdi güney ay düğümünün mesajını haritanın bütünü hakkındaki izleniminizle karşılaştırın. Daha önce birincil üçlüyü incelediniz. Yarımküre vurgusunu not ettiniz. Bazı önemli fokalizörleri saptadınız. Bunların genel birleşimi ne anlatıyor? Bu birleşim güney ay düğümü hakkında öğrendiklerinizle uyum içinde mi?

Bu çalışma sonucunda: **güney ay düğümünü haritanın bütünüyle karşılaştırdığımızda, kişinin "daha önce yaptıklarıyla", şimdiki haritasıyla başarmaya çalıştığı şeyler arasındaki gerilimleri ve sorunları belirleriz.**

Bu bilginin hayati bir önemi vardır. Bize hangi planetsel konuların kör noktalar - bireyin "açık seçik ortada duran"ı görebilmek için başını duvarlara vuracağı konular - olacağını gösterir. Ama işin bir de parlak tarafı vardır: güney ay düğümü hızlı bir gelişim için

kullanılabilecek planetsel fonksiyonların altını çizer. Niçin? Çünkü, bu bilgi kişide zaten mevcuttur. Kişi bu bilgiyle doğmuştur.

Şöyle düşünün: banço çalan birisi muz kabuğuna basıp kayar, düşer ve hafızasını yitirir. Altı ay sonra, ikibin kilometre ötede, eline bir banço alır. Birkaç hafta sonra, sanki daha annesinin karnındayken birisi ona banço çalmasını öğretmiş gibi, mükemmel bir şekilde banço çalmaktadır. Ama onu bilgisayarın başına oturtursanız veya araba montaj fabrikasına yerleştirirseniz iş değişir. Bütün beceriksizliği ortaya çıkar. Güney ay düğümünün çalışma biçimi böyledir: bazı girişimlerimiz, unutulmuş olan, geçmiş deneyimlerimiz tarafından desteklenmektedir. Diğer girişimler, belki de bizim için daha önemli olanlar, aynı destekten yoksundur.

Kuzey ay düğümünün etkisi daha belirsizdir. Geçmiş değişmezdir. Aynen yaşandığı gibidir. Güney ay düğümü bunu yansıtır: bizi tahmin edilebilecek yollarla etkileyen, sabit bir şeydir. Kuzey ay düğümünde ise herşey değişkendir.

Eğer güney ay düğümü eskiden ne olduğumuzu anlatıyorsa, kuzey ay düğümü de gelecekte ne olmamız gerektiğini anlatır. Ne olacağımızı değil. Kaderi değil. Kısmeti değil. Sadece yönümüzü anlatır. Bu sadece bir öneridir, hepsi bu kadar. Kuzey ay düğümünde top bizdedir. Onu ileri atabiliriz veya yere bırakabiliriz. Doğum haritasında kuzey ay düğümünün mesajları çok güçlü meydan okumaları temsil ederler. Bir bakıma, kum üzerine inşa edilmiş kalelere benzerler. Geçmişten bize miras kalmış, karmik veya genetik, hiçbir şey onları kavramamıza yardım edemez. Buna rağmen bizi büyülerler. İçten gelen dayanılmaz bir merak duygusu bu egzotik alanları keşfetmemiz için bizi uyarır. Bunu yaparken bizi utandıran, gülünç duruma düşüren olaylar yaşayabiliriz, ama aynı zamanda bir değişim ve büyüme duygusuyla doluruz. Yaşamı sürekli tadı çıkarılması, hazmedilmesi gereken muhteşem bir mucize gibi hissetmeye başlarız.

Broadway'de bir kadın oyuncusunuz. Yağmurlu bir Salı gecesi.

Başınız ağrıyor. Perde 112. oyun için açılıyor. Sürekli tekrar sayesinde edinilmiş bir hünerle, rolünüzü hatasız oynuyorsunuz. Alkışlardan sonra eve gidip yatıyorsunuz. Güney ay düğümünde yaşam böyledir: rutin, kesin ve genellikle etkileyici.

İlk bisikletini almış bir çocuksunuz. Düşüyorsunuz. Tırmanıp yine biniyorsunuz. Ve yine düşüyorsunuz. İki, üç saat sonra kendi başınıza bisikleti sürmeyi öğreniyorsunuz. Gözleriniz faltaşı gibi açık, ailenizin önünden bisikletinizin üstünde geçiyorsunuz. Kendinizi dünyanın başladığı gün Allah'ın hissettiği gibi hissediyorsunuz. Kuzey ay düğümündeki duygu da böyledir: tehlikeli, yepyeni, değişik ve zafer dolu.

Falcı astrologlar kuzey ay düğümüne fazla özen göstermezler. Onlar kişinin sahip olduğu "özellikleri" bilmek isterler ve kuzey ay düğümü bu konuda çok az bilgi sağlar. Evrimsel astrologlar ona farklı bir gözle bakarlar. Felsefelerinin yaşam kaynakları değişim ve büyümedir. Onlar için, potansiyelleri ve olasılıkları vurgulayan kuzey ay düğümü, doğum haritasındaki en önemli semboldür. Bunun dışında her şey - burçlar, planetler, evler - araçlardır. Kuzey ay düğümü ise amaçtır.

KURAL BEŞ: Doğum haritasındaki temaları ve motifleri ayrıştırın. Planetler arası ittifakları tanımlayın. Anlam kümelerini inceleyin. Temasal gerilimleri belirleyin.

İnsanlar yıllarca ve yıllarca astroloji çalışırlar. Gayretlidirler. Sözcükleri ve cümleleri öğrenirler. Sistemin gücünü hissederler, güzelliğini takdir ederler. Ama bir doğum haritasını yorumlamaları istendiğinde donup kalırlar. Bütün sözcükleri unuturlar. Bir türlü cümle kuramazlar. Niçin? Çünkü genellikle organize olamazlar. Bir ellerini musluğun üstünde turmasını öğrenmemişlerdir. Eğer buraya kadar anlatılan dört kurala sadık kalırsanız, bu sorunu yenebilirsiniz. Bu kurallar size verimli bir yorum için gerekli olan

düzen ve perspektifi sağlarlar.

Ama eğer bu tarihi dilin ustası olmak istiyorsanız, bir adım daha ilerlemeniz gerekir. Doğum haritasını bir bütün olarak kavramaya başlamalısınız. Onu bir düzine fikir olarak düşünmemeli, bir insanı hissettiğiniz gibi kalbiniz, sezgileriniz ve aklınızla hissetmelisiniz.

Beşinci kural bize bunu öğretir. Şimdiye kadar karşılaştığımız kurallar içinde, o en vazgeçilemez olanıdır. Ama onun beşinci olmasının bir nedeni vardır: ilk dört kural olmadan, o Antarktika'da bir mayo kadar lüzumsuz olur.

Motifler. Temalar. Anlamlar. Yükselen'i ve on planeti hiç değilse biraz anlamadan, bunları tanıyabilmek mümkün değildir. Bu, Swahili'de hiçbir kelime bilmeden silahsızlanma görüşmelerine oturmaya benzer. Yani gerçekleşemez.

Doğum haritasına yaklaşımda, ilk adımlarımız genellikle akıl kullanılarak atılır. Prosedürleri izleriz. Sembollerin anlamlarını beynimizdeki bellek bankasına yollarız - veya hatırlamak için kitaplara bakarız. Analiz ederiz. Çelişkili durumları dengeleriz. İnsan aklının bir şekilde çalışmasına neden olan dişlileri, kasnakları, dinamoları sistemli bir şekilde parçalara ayırıp anlarız.

Sonra, eğer, izin verirsek, büyülü bir şey olur. Doğum haritası canlanır. Bizimle konuşmaya başlar. Ne söyler? Herşeyi. İnsanlık tarihinde, yaklaşık seksen milyar insan dünyadan geçti. Hepsinin bir doğum haritası vardı ve her harita diğerlerinden değişikti. Bir doğum haritasının dilinin sınırları, bir insanın hayalgücünün sınırlarıdır. Bu sınırları esnetebildiğiniz ölçüde, yorumlama sanatında ustalaşırsınız.

Bir doğum haritasına ilk dört kuralı uygularken, belki, bağımsızlık sözcüğünü çok sık kullandığınızı fark edersiniz. Güneş Koç'ta. Ay Yay'da. Oğlak yükseliyor. Yükselen'in yöneticisinin de içinde bulunduğu Kova burcunda bir kümeleşme var. Uranüs astrolojik ayakucunda (nadir'de) Mars'la kavuşum açısı yapıyor.

Bütün bu parçaların ayrı ayrı anlamları var. Ama hepsindeki ortak payda bağımsızlıktır. Bir çok değişik faktörde bir benzerlik keşfedersiniz. Ve astrolojik yorumun tuzaklarla dolu alanında bir madene rastgelirsiniz: bir tema bulursunuz.

Arada sırada bu kadar basit bir doğum haritasıyla karşılaşabilirsiniz. Sadece bir tema, net bir şekilde görülüyor ve diğer "birim"lerin anlamları bunun etrafında toplanıyor. Böyle bir birlik oldukça olağandışıdır. Zihin nadiren bu kadar homojendir.

Belki de Neptün ağrıyan bir başparmak gibi ortaya çıkıyordur: Yengeç burcunda, ufkun tam üstünde, yedinci evdedir. Köşeseldir. Güneş'e kare yapıyordur. Kesinlikle bir fokalizördür. Ama bize ne anlatır? Doğum haritasının sahibinin hayalci, romantik, sevgi ile dolu olduğunu, ama belki de aşırı bağımlılık ve sahip olmacılıkla uğraşması gerektiğini anlatır.

Bir dakika. Daha birkaç satır önce o, bir gezginin ruhuna sahip, yalnız kalmayı seven bir münzevinin maskesini takan birisiydi. Şimdi, aniden sımsıkı sarılan bir sarmaşığa mı dönüştü?

Hayır. Birincil üçlü ve diğer fokalizörler kanalıyla ulaştığımız tema daha egemendir. Ama şimdi ahenksiz bir notayla karşılaşmış oluyoruz. Onu gereğinden fazla abartırsak perspektifimizi kaybederiz. Eğer haritanın geri kalanı Neptün'ün temasını destekliyorsa - örneğin çok sayıda Terazi ve Balık vurgusu varsa - bu noktayı ciddiye almalıyız. Aksi takdirde çok temkinli olmamız gerekir.

Neptün diğer güçlü etkiler tarafından ortadan kaldırılamaz. Astrolojik hiçbir şey "ortadan yok olamaz". Ama bazen kendisini düşmanca bir ortamda bulabilir.

O zaman nasıl ilerleyebiliriz? Bu noktada bize yol gösterecek yeni haritalar yoktur. Kendi başımıza kala kalırız. Ama hepimizin elinde iki as vardır: bir dereceye kadar sağ duyu ve en azından yoğun bir şekilde içli dışlı olduğumuz bir insan zihni - kendi zihnimiz. Bir doğum haritasında temalar arası çelişkiyle karşılaştığımız zaman, bu asları oynama sırası gelir.

Hayalgücünüzü kullanın. O insanla özdeşleşin. Kendinizi onun yerine koyun. O nasıl hisseder? Eğer onun yerinde siz olsaydınız nasıl davranırdınız?

Belki Neptün'ü gömmek için elinden geleni yapıyordur. Belki de onu kendine yeterli, kendinden emin gösterişinin arkasına saklamıştır. Eğer bu tavrını sürdürürse ondan kaçabilir de. Birincil üçlüsü ona bu gücü veriyor. Ama bu yolu seçerse, Neptün'ün zaman zaman duvarı yıkarak ortaya çıkacağından emin olabiliriz. Muhtemelen kendisine birkaç kere aşık olma izni vermiştir - ve bu deneyimlerin ona getirdiği aşırı bağlanma ve hayalkırıklığı duygularıyla derinden sarsılmıştır.

Falcıların çıkmaza girdiği nokta burasıdır. Bu tür senaryoları oluşturmak için enerji harcarlar. Ve bunları kişinin geçmişine - ve daha da kötüsü geleceğine - yönelik sezgilere dönüştürürler. Bunlar kişinin kanı donduracak kadar doğru da olabilirler. Ama hiçbir faydaları yoktur.

Evrimsel astrolog ise, bu türden temalar arası gerilimlere, tamamen değişik bir açıdan yaklaşır. Neptün'e özgü tavrın zararlı yönlerini anlatır ve onu seçilecek yollardan birisi olarak sunar. Net bir şekilde bu yolun mutluluğa gitmediğini ortaya koyar.

Bu insan hangi seçeneklere sahiptir? Burada sağ duyunuzu kullanın. Astrolojiyi unutun. Doğum haritasını unutun. Semboller görevlerini tamamladılar. Size belirli bir insanın dramasını, etkilenmelerini sundular. Bunları hazmedin. Aklınızı o insana açın. Kalbinizi de açın. Eğer o insan sizin arkadaşınız olsaydı ve bu tür sorunları yüzünden size gelip ağlasaydı, kızsaydı, ona nasıl öğüt verirdiniz? Bu öğüdü astrolojik bir öğüt değil, insancıl bir öğüt yapın.

Belki ona bir münzevinin maskesiyle insanlara karşı mesafeli davrandığını söylerdiniz. Belki bir gezginin ruhuyla ve savaşçı tavırlarla insanları korkuttuğunu söylerdiniz. Belki gerçekten güçlü, sert ve kendine yeterli olduğunu, ama yumuşak bir yönünün de

bulunduğunu anlatırdınız. Belki hassas yönünün onu çok korkuttuğunu, yıllardır bundan kaçtığını, ve eğer durup onunla yüzleşmezse ömrünün sonuna kadar da kaçmak zorunda olduğunu anlatırdınız. Ve kendisini bu kadar korkutan, canını yakan ve ona yaklaşanları da yaralayan kırılgan tarafının zaman zaman onu tökezleteceğini söylerdiniz. Belki de bu düzeni değiştirebilecek yegane kişinin kendisi olduğunu ve seçimin kendisine kaldığını söylerdiniz. O büyüyebilir - veya morarana kadar aynı tavrı, peşpeşe çalınan bir teyp gibi, sürdürür durur.

Söylemesi zor, ama yararlı sözcükler. Bunlar, kalkanlar indirilip, karar verme zamanı geldiğinde, arkadaşların birbirine söylediği türden sözcükler. Ve bunlar evrimsel astrolojinin kullandığı sözcükler. Evrimsel astrolojinin dilinde temalar arası çelişkiler hayatın bir parçası, ama değiştirilebilecek bir parçası, olarak kabul edilirler. Biz değişebiliriz. Kendi sürecimizi daha bilinçli yaşayabiliriz. Bu süreci daha iyiye dönüştürebiliriz. Bir başka deyişle, falcımız biziz.

KURAL ALTI: İlk beş kuralda anlatılan her şeyi yaptıktan sonra, onları bir kenara bırakın. Astrolojinin görevini tamamladığının farkına varın. O size yaşam konularının özünü kavramanız için yardımcı oldu. Şimdi bunları çözmek için aklınızı ve kalbinizi kullanın.

Bütün kurallarımız perspektifi korumamıza yardımcı olmak için konulmuş kurallardır. Son kural en önemli ve anlaşılması en zor olanıdır. Başlangıçta astrolojik semboller o kadar yabancı gelir ki, ilk içgüdümüz vazgeçmek olur. Bu uzun sürmez. Dili öğrenip, cümleler kurmaya başlayınca, bir başkalaşım yaşanır. Sembolizm bizi baştan çıkarır, dikkatimizi kendi üzerinde toplar. Cümlelerin karmaşıklığı içinde kaybolurız. Onların bilincimizi açan gücü karşısında hipnotize oluruz.

Bu astrolojinin mesleki tehlikesidir. Karışıklığın tatsız göstergelerinden birisi konuşmayı "Merkür'e özgü sorunlar" veya "Siz ve Aslan'da yer alan Ay'ınız" gibi referanslarla doldurmaktır. Bu üslup karşımızdaki insanı sinirlendirebilir ve aklını karıştırır.

İkinci ve daha zararlı tehlike ise astrolog olarak bizlerin hata yapması, başarısız olmasıdır. Yorumlarımız mekanikleşir. Sanki bir uzay aracı inşa edip, gökyüzüne çıkmış gibi oluruz. Ve şimdi, o yükseklikteyken, camdan dışarı bakmayı unuturuz.

BÖLÜM ONBİR

BİZİM İNGİLİZ

Örnek haritamızdaki kişi kim? Bunu bir süre daha bir sır olarak koruyalım. Halka malolmuş insanların hakkında ilginç hikayeler uydurulur. Bizim İngiliz de bir istisna değil. Belki haritasını, daha önceden bir fikrimiz olmadan, inceleyince, onu daha doğru bir şekilde anlayabiliriz.

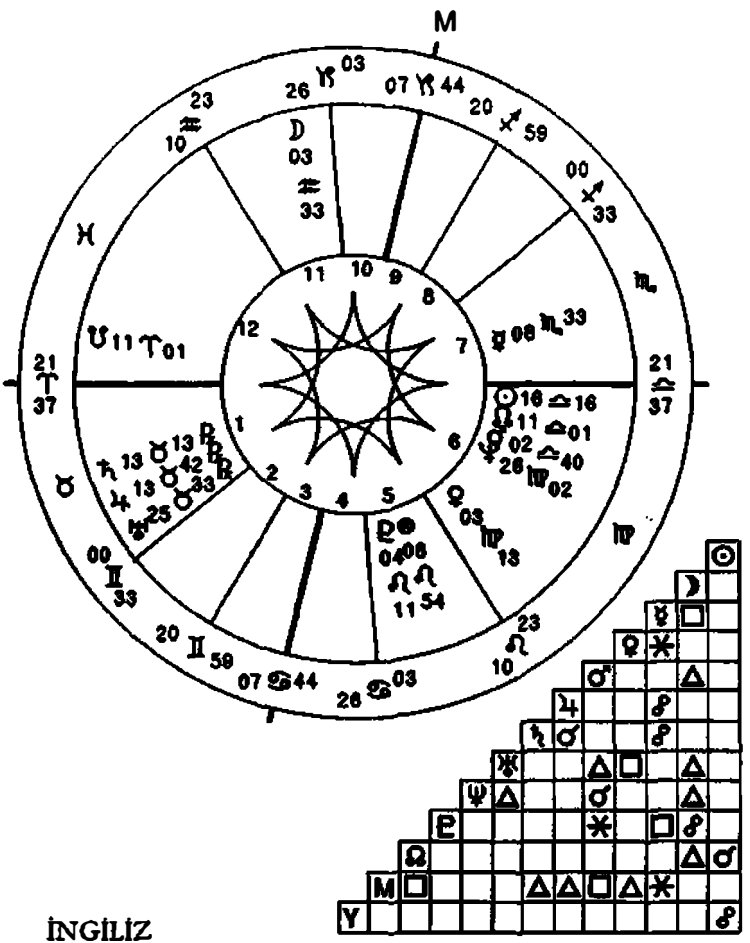

İNGİLİZ
9 Ekim 1940
6:30 PM BST
Manchester, England
53N30 2W15

Burada, haritasının bütünü yer alıyor. Onu kitabın başlarında gördünüz. Muhtemelen, haritadaki sayılar ve glifler, şimdi daha anlamlı gelmeye başladı. Eğer harita hala çok karmaşık geliyorsa, cesaretiniz hemen kırılmasın. Bir önceki bölümde anlatılan kuralları kullanarak, onu yavaş yavaş parçalara ayırmaya başlayalım.

İlk adımımız Güneş, Ay ve Yükselen dışında herşeyi bir kenara bırakmak. Bu işlem önemli bir çok bilgiyi dışlıyor, ama bilgi akışını kontrol altında tutmamızı sağlıyor.

Arkadaki çizim aynı doğum haritasını gösteriyor, fakat üzerinde sadece birincil üçlü var. Her seferinde bunları ayrı ayrı çizmeniz gerekmez - ama zihninizde çizmelisiniz. Bu şekilde bir sadeleştirmeyle iyi bir başlangıç yapabilirsiniz. Yoruma bir başka yöntemle başlamaya çalışırsanız, yetişkin bir vücutla doğmuş gibi olursunuz. Kendinizi bir kaos içinde bulursunuz.

Şimdi ne görüyorsunuz? Güneş Terazi burcunda, altıncı evde. Ay Kova'da, onbirinci evde. Yükselen Koç burcu. İki hava burcu, bir ateş: akla, kavramlara önem veren bir insan, ama ateş sayesinde hareketli.

Önceki bölümde gördüğümüz basit formülümüzü uygulayalım. Birincil üçlüye göre, bu insan kim? Güneş'i onun bir sanatçı (veya sevgili veya arabulucu) olduğunu söylüyor. Ay'ı yeni bir boyut ekliyor: o bir dahinin (veya sürgünün veya doğrucunun) ruhuna sahip. Ve Yükselen'i kendisini dünyaya nasıl sunduğunu anlatıyor: o bir savaşçının (veya öncünün veya gözüpekin) maskesini takıyor.

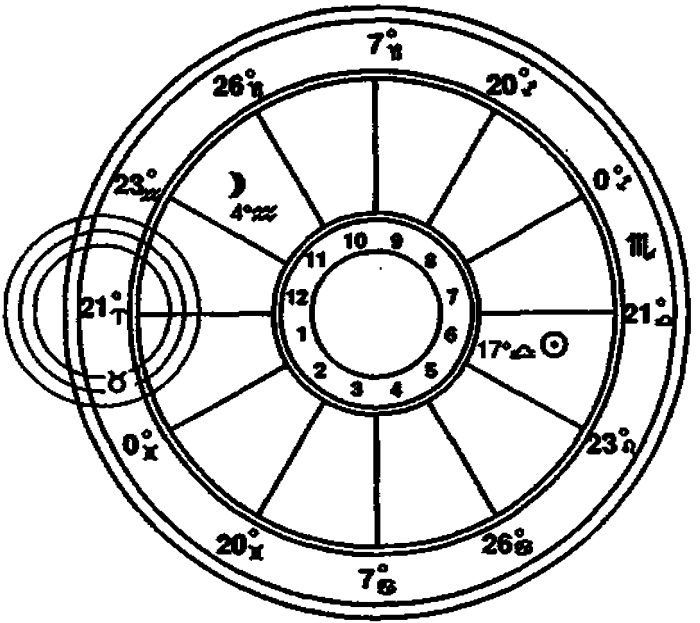

Eğer bu andan itibaren, birincil üçlünün bizde uyandırdığı etkiyi bozacak bir şey söylersek, doğum haritasının hakimiyetini kaybetmekte olduğumuzu hemen anlayacağız.

Savaşçının maskesini takan, dahi ruhlu bir sanatçı. Bu ne demek? Astroloji açısından düşünmeyin. Sadece düşünün. Ne tür bir insandan söz ediyoruz? Sanatçı: güzellik yaratan bir kişi. Renkler, şekiller ve sesler arasında uyumlu ilişkiler yaratmak zorunda olan bir kişi. Ve insanlar arasında da bu uyumu sağlamalı - unutmayın ki Terazi'nin arketipleri arasında arabulucu ve sevgili de var. Bizim insanımızın bireyliği (Güneş) bu tür ilişki-yaratıcı (Terazi) aktivitelerle güçleniyor. Onlar olmadan, sararıp soluyor.

Dahinin ruhu: içgüdüsel olarak, kendisini geleneksel, alışılmış ve tahmin edilebilenden ayırmaya çalışıyor. Tahmin edilemezi yapmak ve düşünülemezi düşünmek için derin bir duygusal (Ay) gereksinimle motive oluyor. Kısıtlamaları, özellikle otorite konumundaki kişilerden gelenleri, kabullenmesi mümkün değil. Ne yapacağının söylenmesine dayanamaz.

Savaşçının maskesi: yoğun, tutkulu, karşı çıkmaya hazır, belki rahatsız edici - bu onun "stili". Bu, bir kokteyl partide, insanların onu gördüğü şekil. Yüzeyde, zorlayıcı ve iddiacı, bunlar, farklı bir kişilik oluşturmak için abarttığı özellikler: unutmayın Yükselen sadece bir maske değildir - aynı zamanda, kendimizi ifade ettiğimiz bir araçtır. Eğer bunu sürdürmezsek, yürüyen bir kişilik bunalımına dönüşürüz.

Sanatçı. Dahi. Savaşçı. Karışık bir durum. Daha şimdiden içsel gerilimler var. Terazi'nin barışçılığı Kova'daki Ay'ın asiliği ve Yükselen Koç'un zorlayıcılığı ile zedeleniyor. Ve evleri de işin içine katınca, durum daha da karmaşıklaşıyor.

İngiliz'in Güneş'i altıncı evde. Geleneksel olarak bu Hizmetkarların Evidir. Başka insanlara da faydası dokunacak yeteneklerin ve tekniklerin ustalığını geliştirme alanı. Aynı zamanda bu yetenekleri paylaşmanın alanı. İngiliz, eğer altıncı evi uygulamayı başaramazsa, körükörüne itaat edeceği sıkıcı işlerde çalışmak durumunda kalacaktır.

Bunu nasıl engelleyebilir? Başkalarına sunmaktan mutluluk duyacağı, anlamlı hissedeceği hangi yetenek ve teknikleri geliştirebilir?

Cevap Terazi'de saklıdır: bir sanatçının, bir arabulucunun, bir ilişki-kurucunun yeteneklerini geliştirmelidir. Bunlar gelişiminin içsel yollarıdır ve sonra dış dünyada bir iş, beceri veya zanaat olarak ifade edilirler. İngiliz'in Terazi'ye özgü niteliklerini sergileyebileceği bir işle ilgilenmesi şarttır. Bu sayede Güneş'inin burcu ve evinin bir sentezini yaratabilir.

Ay'ı onbirinci evde yer alıyor. Arkadaşlıklar Evi. Böylece alan daha geniş bir perspektife kayıyor. Planlar. Hayaller. Yaşam stratejileri ve bunları gerçekleştirmek için birleştiğimiz müttefikler, arkadaşlar.

Nasıl bir gelecek bizim kahramanımızı çekiyor? Nereye doğru gidiyor? Ay'a doğru, Kova'ya doğru gidiyor - bunu net bir şekilde görüyoruz. Yaşı ilerledikçe "yumuşayacak", daha evcilleşecek. Bir başka deyişle, daha lunar (Ay ile ilgili) olacak. Ama diğer yandan Kova nitelikleri de artacak - yavaş yavaş daha toplumdışı ve asi olmaya başlayacak. Sürgün arketipine doğru hızla ilerleyecek.

Bu süreçte onu kimler destekleyecek? "Arkadaşları" kimler? Bir kere daha, Kova Ay bizimle konuşur: diğer toplumdışı olanlarla, asilerle, "dahilerle" özdeşleşir. Ama onların bizim kahramanımıza çekici gelebilmeleri için savaşçılıklarının Ay ile yumuşatılması gerekir. Sürgün oldukları kadar, hayalci, özgün, yaratıcı ve sevgi dolu olmaları gerekir. Ancak o zaman onları bir müttefik olarak kabullenebilir.

Şimdi biraz durup, buraya kadar öğrendiklerimizi toparlayalım. Yoksa yorumun detayları arasında kaybolabiliriz. Oysa bu çalışmada perspektif çok önemlidir.

Genel izlenimimiz İngiliz'in karmaşık ve çelişkilerle dolu bir birey olduğu yolunda. Güneş'i özünde barışsever, sanata düşkün (Terazi) ve hassas bir insan olduğunu, diğer insanlara yararlı ve destekleyici şeyler sunmak istediğini (altıncı ev) söylüyor. Aynı zamanda kararsızlık ve bağlanma korkusu (Terazi'nin karanlıkları) gibi sorunları olabileceğini ve belki de bunları kendisi hakkındaki imajının zayıflığı (altıncı evin karanlıkları) ile destekleyebileceğini anlatıyor.

Bunlar onun solar (Güneş'e özgü) nüveleri ve anlaması kolay şeyler. Güneş'in nasıl bir psikolojik topoğrafya üzerinde parladığını farketmeye başladığımızda iş karmaşıklaşıyor. Yükselen Koç'un mirasıyla, diğer insanlara küstah ve güvenli görünüyor. Ve Yükse-

len, Kova'daki Ay'la - özgürlük ve isyan tutkusunu aldığı yer - uyum içinde. Hepsini biraraya koyduğumuzda, klasik bir öfkesi burnunda, patlamaya hazır - içteki güvensizliği gizleyen sert bir kabuk -insanla karşılaşabiliriz.

Astroloji güvenilir bir fal yöntemi değildir. Doğdukları andan itibaren, insanlar özgürdür. Ama hiç değilse yaşamının ilk yıllarında, bu insanın birincil üçlüyle anlatılan gerilimleri taşkın, şamatacı ve cüretkar bir görünüm yaratarak dışarı vurduğunu söyleyebiliriz. Hassas ve daha az güvenli yönünü ise kontrolun kendi elinde bulunduğu, çok az sayıdaki anlara saklayacaktır.

Güneş'inin hemen hemen açısız olması, Terazi burcunun özelliklerini, günlük yaşamında, otomatik olarak, açık seçik göstermediği savını destekliyor. Bu problemlere karşı ilk tepkisi, muhtemelen, onları hemen gömmek olacaktır.

Peki buna mahkum mu? Sadece kendisi tercih ederse. Eğer bundan hoşnutsa, bu şekilde ölmek hakkı, özgürlüğünün sınırları kapsamında. Ama bunu yapmak zorunda değil. Değişebilir. Birincil üçlüsünü daha uyumlu bir şekilde birleştirebilir. Ve bunu yapmak için, onu yüreklendirmek evrimsel astrolojinin işidir.

Nasıl? Ortak nokta! Cevap burada gizlidir. Her üç faktörü de ifade edebileceği ortak bir alan bulmak zorundadır. Her üçünden de birşeyler katarak yapacağı bir şey Güneş, Ay ve Yükselen arasındaki uyumu destekleyecek ve kişinin değişik "kişiliklere" bölünmesini engelleyecektir.

Böyle bir uğraşıyı nasıl saptayabiliriz? Mantık yürütürüz. Hayal ederiz. Kişinin özünü sembolize eden Güneş'in uğraşının kalbinde bulunması gerektiğini biliyoruz. Uğraşı sanatsal veya belki de insanlar arası ilişkileri bağdaştıran, yatıştıran öğeler içeren bir şey olacaktır. Altıncı evin katkısıyla sorumluluklardan oluşan bir düzen veya iş biçimini alacaktır. Terazi burcu bu karışıma ayrıca en az bir insanla ortaklık kurarak bu uğraşıyı sürdürme faktörünü ekleyecektir. Ortaklığın gerçek bir güven ve yakınlaşma duygusuy-

la oluşturulması gerekecektir.

Uğraşı, bir kere saptandıktan sonra, Koç ve Kova'ya özgü yöntemlerle - canlılık ve güvenle, meydan okuma ve yüzsüzlük havasıyla - topluma sunulacaktır. Uğraşının kendisi Terazi'ye özgü olmalı - uyumlu, barışçı, güzellik oluşturucu - ama sunuşu insanları altüst eden, kışkırtan, yeni şeyler düşünmelerini ve temel değerlerini gözden geçirmelerini sağlayan bir biçim almalıdır. Bu durumda, sanatçı düşmanlar kazanmalıdır. Fakat bu reaksiyonlar onun anlamsız çıkışları ve başkaldırıları sonucunda değil, insanlar onun sanatını izlerken oluşmalıdır. Eğer düşmanlıklara birinci koşul neden oluyorsa, ortak zemin kaybolmuş, başa dönülmüş demektir.

Terazi sevilmek ister. Bunda bir sakınca yoktur. Ancak insan sevgi kazanmak için gerçekte olduğundan farklı bir insanmış gibi davranmaya başladığında tehlikelidir. Tamamen Terazi özellikleri söz konusuysa, bu tehlike kendisini aşırı kibarlık, incelik ve sürtüşmeleri bastıran bir tavırla gösterir. Bizim İngiliz'imizde durum değişiktir. Onun dış görünüşü kabadır, bu nedenle, sevgi ihtiyacı kolaylıkla, diğer insanın onu farkettiğini ifade eden her hangi bir reaksiyon ihtiyacına dönüşebilir.

Eğer İngiliz Güneş'i, Ay'ı ve Yükselen'i bağdaştıran özel uğraşısını bulmak istiyorsa bundan kaçınması gerekir. Skandallar, zorbalık ve terbiyesizlik yetersizdir. Bunlar, elinin altında her zaman mevcut olan, ama onu hiçbir doyuma ulaştırmayan ucuz çözümlerdir. Gerçek sentez için, daha fazlasına - duyarlılığını, sanatını ve kırılganlığını ifade etmeye, Güneş'ine özgü niteliklerine - ihtiyacı vardır. Sert kabuğunu her türlü baskıya karşı daha da güçlendirmek yerine, ısısını bu niteliklerine kanalize etmelidir.

Bunu yapmak kolay değildir, ama elinde bir as bulunmaktadır. Haritasındaki yarımküre vurgusu bu yeteneği geliştirmesini desteklemektedir.

Yandaki harita ikinci bakışta görmemiz gerekeni göstermek-

tedir. Birinci bakışta birincil vurguyu, geri kalan her şeyden soyutlanmış bir şekilde, algıladık. İkinci bakış bu üçlüyü de içeriyor ve diğer planetler de siyah noktalar halinde yer alıyorlar.

Hangi planet hangisi? Bu noktada bunu bilmiyoruz ve bilmek de istemiyoruz. Şimdilik bunların nerede yer aldıklarıyla ilgileniyoruz. Belirli bir yarımküre vurgusu olup olmadığını öğrenmek istiyoruz.

Derhal ufuk çizgisinin altında toplanmış planetleri görüyoruz. Ama Ay ve Merkür çizginin üstünde. Gerçek bir aşağı yarımküre vurgusuna sahip sayılır mıyız?

Hemen kuralımızı uygulayalım. Güneş ve Ay üç puan, diğerleri bir puan değerindeydi. Eğer bir yarımkürede dokuz puan varsa,

YARIMKÜRE VURGUSU

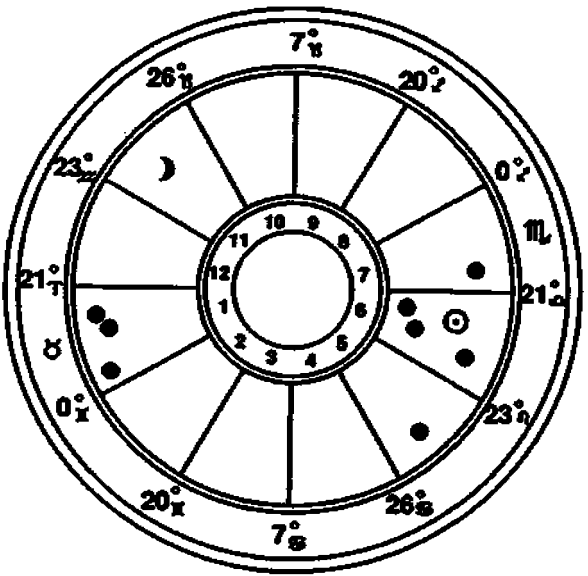

yarımküre vurgusundan söz edilebilirdi.

Ufuk çizgisinin altında yedi planetimiz var. Yedi nokta ve yedi puan. Buna üç puanlık Güneş'i de ekleyince on puanımız oluyor. Böylece İngiliz'in haritasındaki aşağı yarımküre vurgusundan şüphemiz kalmıyor.

Dünyası sübjektif bir dünya. Odak noktası olaylar değil, kendi bilinci. Bu onun çekingen olduğunu, yaşamının olaysız ve rutin geçtiğini göstermiyor. Sadece içe yönelmiş durumda. İmparatorluklar inşa etmek yerine, kavrayışlarını, farkındalıklarını geliştirmek istiyor.

Bunlar onun yaşam oyunun kuralları. Ve bu kurallar ona yardımcı. Yine de, bu dünyadaki işini yapması gerekiyor. Hiçbir yarımküre vurgusu onu altıncı evin sorumluluklarından kurtaramaz. Uğraşısı hakkında söylediğimiz herşey hala geçerliliğini koruyor. Ama onu en çok, bu deneyimlerin onun zihni üzerine yaptığı kalıcı etkiler ilgilendiriyor. Hafıza, önsezi, vizyon, belki bilgelik - onun hedefi bunlar. Tanınma, farkedilme ikinci planda kalıyor.

Bu nasıl bir avantaj oluyor? Onu bağımsızlaştırıyor. Eğer onun Terazi enerjisinin sert kabuklu modeli toplumdan onay görürse, çok iyi. Eğer çürük domates yağmuruna tutulursa, yine iyi. Aşağı yarımküreden bakınca, yaşam zaten geniş kapsamlı bir video oyunundan başka bir şey değildir. Önemli olan bilinçlenmektir.

Savaşçı maskesinin altında dahi ruhuna sahip sanatçı - yavaş yavaş bizim İngiliz'in yaşam çizgisinin modeli oluşuyor. Gücü, zayıflıkları, yaşamın ona hazırladığı tuzaklar ve ödüller, yolu üzerinde onunla birleşecek müttefikler - genel bir izlenim olarak beliriyor. Doğum haritası bizimle konuşmaya başlıyor.

Buraya kadar, dili düzenli ve açık seçikti. Dışsal faktörleri eleyerek, haritanın lüzumsuz detaylar seliyle aklımızı karıştırmasından korunduk. Elimizi musluğun üzerinde tuttuk.

Yine elimizi musluğun üzerinde tutmaya devam edeceğiz, ama bundan sonra akışı kontrol etmek daha da güçleşecek. Bu noktaya

kadar dayanağımız, haritanın ilk keşfiyle ilgili basit bir kaç kuraldı. Şimdi ayağımızı frenden çekip, daha az belirli bir alana gireceğiz.

Bu andan itibaren, harita kendi kurallarını geliştirecek. Eğer onları izlersek, kaybolmayacağız. Ama bunun için siyah noktaları planetlere dönüştürmemiz, astrolojik sembolizmin karmaşıklığına kendimizi açmamız, ancak bu yükün altında kalmamamız gerekiyor.

Önce fokalizörleri saptamamız gerekiyor.

İlk adımımız planetsel cümleleri taramak, diğerlerine göre ön planda duranları aramak olacaktır. İki kümeleşme - çok olağandışı bir durum - dikkatimizi hemen çekiyor. Üç planet birinci evde, Boğa burcunda yer alıyor. Ve eğer Güneş'i de sayarsak, dört planet altıncı evde, Terazi ve Başak burçlarında bulunuyor. İki kümeleşme de zihinsel enerjinin odaklanmasını temsil ediyor.

İki kümeleşmenin dışında, sadece üç planet var. Birisi her zaman önemli bir unsur olan Ay. Ay'a, beşinci evde ve Aslan burcunda olan Pluto karşıt açı yapıyor. Tek başına bu açı bile Pluto'nun önem kazanmasına yeterli. Geriye yalnız Merkür kalıyor - ki o da köşesel ve yedinci evde çok sayıda açıya sahip. Net bir şekilde, Merkür de bir fokalizör.

İlk tarama çok verimli oldu. Herşeyin bir fokalizör olduğunu görüyor ve başlangıç noktasına dönüyoruz. Henüz nereden başlayacağımızı bilmiyoruz.

Şimdiye kadar birşey öğrendik mi? Evet - bütün planetlerin bu kadar güçlü olması, kahramanımızın çok farklı, orijinal ve dikkat çeken bir insan olduğunu gösteriyor. Bir kere karşılaşınca, kolay unutamayacağınız tiplerden. Kendi toplumu içinde onun, şahsen bir fokalizör olduğunu söyleyebiliriz. Bir kişilik bu derece parlak olunca, çevresindeki kişilikleri de canlandırır, enerjilerini odaklar ve onlara yön verir.

Tarama esnasında bir şey daha öğrendik: iki kümeleşme harita-

da çok egemen ve kahramanımızın dikkatini, oniki alanın ikisinde topluyor - iş ve sorumluluklar (altıncı ev), özgür irade ve bireyselleşmenin geliştirilmesi (birinci ev). Bu iki alan arasındaki gidiş gelişler haritanın en önemli temaları arasındadır.

Ama hala bağlı durumdayız. Nereden başlayacağız? Bu soruya bir tek doğru yanıt yoktur. Bazı haritalar basit bir başlama noktası gösterirler. İngiliz'in haritası göstermiyor. Bu, bir yerden dalıp, geri kalan planetleri alfabetik sırayla yorumlamaya başlayacağız anlamına gelmiyor. Olağandışı dikkatli olmamız, yolumuzu titizlikle seçmemiz ve her an tetikte olmamız gerekiyor. Bu tür bir harita uyanık olmayan bir yorumcu için tuzaklarla doludur. Şimdi bu tuzaklardan kaçınalım.

Bir kere daha, haritaya uzaktan bakın. Sakinleşin. Perspektif kazanmak için oyalanın. Musluğu kapatın. Haritadan yalnızca en önemli ve en açık seçik olanı iletmesini isteyin. İki kümeleşme gerçekten dikkat çekici. Bunlarda yer alan planetler tek tek önemsiz olsalar bile, içinde bulundukları evlerin konuları önemli aktivite alanlarını temsil ediyorlar. Büyük bir ölçüde, kahramanımızın yaşamının nerelerde sürmekte olduğunu gösteriyorlar. Bu alanlar hakkında daha fazla bilgiye sahip olmadan, yorum yapmaya çalışırsak perspektifimizi tehlikeli bir şekilde kaybedebiliriz.

Hangi kümeleşme daha önde geliyor? Yine zor bir soruyla karşı karşıyayız. Birinci ev en önemli köşesel ev. Burada bir kümeleşme sonucu zihinsel enerjinin odaklanması, Güneş, Ay ve Yükselen'in gücüyle rekabet edebilecek kuvvettedir.

Ama altıncı evdeki kümeleşme de bir odak noktasını temsil ediyor. Güneş'i içermesi hemen birinci lige yükselmesini sağlıyor. Ayrıca Mars da orada - Yükselen Koç olduğu için, Mars yönetici durumunda. Bunlara Venüs ve Neptün'ü ekleyince iki ev için yazı tura atmak gerekiyor.

Özgürlüğün karşısında sorumluluklar, bencilliğin karşısında sevgi ve vericilik, bağımsızlığın karşısında bağımlı ortaklıklar ve

diğer benzer birinci ev - altıncı ev bilmecelerinin İngiliz'in yaşamındaki kritik temalar olduğunu hemen görüyoruz.

Hangi taraf daha üstün? Bunun net bir cevabı yoktur ve zaten bu, bizzat bizim cevabımızdır: birinci ev ve altıncı ev, sürekli bir dinamik gerilim halinde, dengelenmiştir. Hiçbiri diğeri tarafından yutulma tehlikesi içinde değildir.

Altıncı evden başlayalım. Güneş'i tanımlayarak bu alana zaten girmiş bulunuyoruz. Şimdi işimizi tamamlayıp, birinci eve yönelelim.

İlk bakışta, Güneş'in evinde üç planetin daha bulunması, bize birincil üçlüyü tanımlarken gördüklerimizin dışında fazla bir şey anlatmıyor. Altıncı evin kapsamında olan iş, görev ve hizmet konuları çok önemli ve bunların gölgesi olan ağır ve can sıkıcı işlerde aşağılanarak çalışmak, yolunu kaybettiğinde İngiliz'i bekleyen tehlikeler arasında. İlerleyebilmek için planetlerin oluşturduğu cümleleri ayrı ayrı incelememiz gerekiyor.

Mars, Yükselen'in yöneticisi olması sıfatıyla, iyi bir başlama noktasıdır.

Mars: savaş tanrısı. Saldırganlığın, irade gücünün ve cesaretin sembolü - ve eğer bu dersleri öğrenmeyi beceremezsek, çatışmanın ve anlamsız didişmenin sembolü. Bu onun ne'si.

Nasıl ve niçin bilgisini Terazi sunuyor. Mars nitelikleri savaş tanrısının favori uğraşılarına değil, sanata ve ortaklıklara kanalize oluyor. Burası Mars'ın düşüşte olduğu burçtur. Ne öğrendik? Saldırganlığını motive eden, coşturan temel dürtü, ilişkiler geliştirme arzusudur. Bu ilişkiler kişisel olabilir. Toplumsal olabilir. Sesler, biçimler ve renkler arasında olabilir. Nasıl olursa olsun, bizim İngiliz'in ilişkiler için mücadele etmesi gerekir. Barış (Terazi) için savaşması (Mars) gerekir.

Eğer kolay yolu seçerse, onu sürekli çatışmalarla dolu kişisel ilişkiler içinde, kendini kaybetmiş bir durumda bulabiliriz. Sürtüşme ve gerilim ortaklıklarını veba gibi yok eder. Hatta Yükselen

Koç'la işin içine şiddet unsuru bile girebilir. Özel ilişkilerinde dolaysız ve yüzleşmeye hazır bir dürüstlüğe sahip olmaması nedeniyle yaşadığı zorlukların, lanetlenmekten kaynaklandığını düşünebilir. Ve bu özel arenada yüzleşebilme eksikliği, onu günlük yaşamda daha fazla kavgacı olmaya itebilir.

İşle bağlantılı ortaklıkları, altıncı evin de katkısıyla, Terazi'deki Mars'ın problemlerine daha açık alanlardır. Ve bunlar nerede'yi tariflerler.

Mars'ın Yükselen'in yöneticisi olarak fonksiyon görmesi nedeniyle, işe karşı olumlu bir yaklaşım geliştirebilmesi ve aptalca melodramlardan uzak verimli iş ortaklıkları yaratabilmesi, kendisi hakkındaki imajını net bir şekilde oluşturabilmesine sıkı sıkıya bağlıdır. Bunun yapılamaması altıncı ev ve Terazi'den fazlasını etkileyecektir. Aynı zamanda Yükselen'i bozacak, günlük kişiliğinin verimliliğini düşürecektir.

Mars'ın Ay'la üçgen açı yapması, bize özgür ruhlu, duyarsız duygusal yapısı ile Mars fonksiyonlarının uyumlu çalıştığını gösteriyor. Kova'daki Ay onun sevgi bağlarında ve iş ortaklıklarında netlik ve dolaysızlık arayışını destekliyor. Diğer yandan bu alanlardaki başarılar, Ay'ın kendisini ifade edebileceği daha geniş alanlara yönelmesini sağlıyor. Ne yazık ki, bir başka seçenek daha var: Mars ve Ay bir ekip oluşturarak, içten ve yalın bir iletişim yerine, duyguları saygısız ve alaycı bir mesafede tutabilirler.

İleride Akrep'teki Merkür'ün bu tatsız olasılığı desteklediğini göreceğiz.

Mars'a özgü bu temaları İngiliz'e aktaran evrimsel bir astrolog herşeyi anlatacak ama bunların seçenekler olduğunu kodlayacaktır. İnsan birisini seçmekte özgürdür ve seçiminin sonuçlarına katlanacaktır.

Neptün Başak burcunun sonlarında yer almakta ve Terazi'deki Mars'la kavuşum yapmaktadır. Altıncı evdeki yolculuğumuzda ikinci durağımız burasıdır.

Neptün: ham, tanımlanmamış ve odaklanmamış bilincin planeti. Mistik. Dalgın "uzaylı". Onun ne'si kendini aşma veya, olumsuz anlamında, kişiliğin çökmesidir.

Başak'ın mükemmellik, netlik ve dakiklik arzusuyla motive olunca, zavallı Neptün şaşırır. Bir kere daha, düşüşte olan bir planetle ve kahramanımıza meydan okuyan bir altıncı ev problemiyle karşılaşırız.

Karmaşık, cazibeli, sanki öbür dünyayla ilintili koşullar iş ortamını belirler. Mantığa aykırı olaylar olur. Bu alanda, kendi sezgilerine güvenmeyi öğrenmesi ve mantıklı bir insanın önceden kestiremeyeceği kariyer gelişmelerini kabullenmeye hazırlıklı olması gerekir. Ve tüm bunların arasında, Başak niteliklerine, yani neyle uğraşırsa uğraşsın işini olabildiği kadar mükemmel yapma isteğine, bağlı kalması gerekir. İşi ideallerini yansıtmalıdır.

Mars'la Neptün kavuşum yaptığı için, bu üstün Başak'sal Neptün standartına bağlı kalarak Mars'ını da harekete geçirmiş olur. İşteki idealizmi ve burada karşılaştığı genellikle karmaşık koşullar, Mars fonksiyonlarını incelerken anlattığımız kişisel ilişkilerdeki çatışmaların dozunu azaltmaya yardımcı olurlar. Kavuşumda bulundukları için Mars ve Neptün bir paket halinde incelenmelidir.

Altıncı evdeki kümeleşmede bulunan son planet, Başak'ta yer alan, Venüs'tür. Bu birleşimi 8. bölümde detaylı bir şekilde inceledik, ama burada kısaca özetleyelim.

İngiliz'in ilişki kurma dürtüsü (Venüs'ün ne'si) Başak'la koşullandırılmış ve onu ortaklarında, özellikle hayat arkadaşında, üstün ve şaşmaz standartlar aramaya yöneltmiştir. Bu ilişkilere büyük bir sorumluluk duygusuyla girer. Ama kendisinden ve diğer insanlardan mantıkdışı şeyler bekleyebilir ve beklentileri gerçekleşmeyince kendisini yıkıcı bir şekilde eleştirebilir veya acımasızca sitem edebilir. Hoşgörü ve bağışlama, geliştirmesi gereken erdemlerdir. Yoksa hoşlanabileceği tek ilişki kendisi ile hayalgücünde yaratıp,

muhafaza ettiği kadın arasındaki ilişki olacaktır - ki bu da sevgi dolu Terazi için korkunç bir kaderdir.

Bir kere daha, İngiliz'in Venüs'ü bize bu ilişki dramalarını iş ortamında yaşayacağını göstermektedir - Venüs'ün nerede'si altıncı evdir. Artık bu tekrarlayan bir tema oldu. Güneş temayı başlattı. Terazi'deki Mars buna kendi patlayıcı unsurlarını ekledi. Ve şimdi, "iş evindeki" "sevgi tanrıçası" ile, iş ortaklıklarının duygusal yoğunluğunun radikalliğini gözledik.

Bizim İngiliz'i, kendi işinde önemli bir payı olmayan bir kadınla, mutlu bir evlilik sürdürürken hayal etmek oldukça güçleşti. Genel olarak, işiyle bağlantısız arkadaşlıklar kurması bile oldukça zor. Bu kesinlikle "normal" bir insana özgü bir durum değil - ama bu doğum haritasında, iş ve ilişki göstergeleri sıkı bir biçimde kaynaşmış bulunuyor. Eğer haritasına olumlu bir tepki verirse, profesyonel yaşamında yaratıcı bir kişisel ortaklığın bir üyesi olarak tanınabilir. Bu bir evlilik olabilir. Sadece iş ortaklığı olabilir. İki koşulda da, bu ortaklık onun doyuma ulaşmasının önemli bir basamağı olacaktır. Ve bu da gösteriyor ki "Terazi'liğini" sahte bir kabadayılık ve kibirlilik maskesinin arkasında saklamaktan vazgeçmesi şarttır. İnsanlarla geçinmesini öğrenmek zorundadır. Her şey buna bağlıdır. Ortaklık olmadan, hiçbir şeyi olamaz. Anlamlı bir işi bile olamaz.

Birinci evdeki kümeleşme, altıncı evin konularıyla başetmesinde onu destekleyebilir veya köstekleyebilir. Büyük bir irade gücü sağlar, ama aynı zamanda bencillik ve zorbalığa yöneltir. Karar verip, insiyatif kullanarak harekete geçmenin evi olan birinci ev burada yer alan üç planete sonsuz bir ifade olanağı sağlar. İnsan ne yapmak istiyorsa onu yapabilir. Diğer yandan, bu planetler daha ucuz bir amacın hizmetinde de olabilirler: kişinin etrafına ördüğü kibir duvarına bir kaç tuğla daha ilave edebilirler. Hangisini seçerse seçsin, kararı kesin olacaktır; kümeleşme "boğa gibi inatçı" sözünü borçlu olduğumuz Boğa burcundadır.

Planetlerin özelliklerini bilmesek bile, Boğa burcu ve birinci ev temaları ön plana geçecektir. Bir kümeleşmeyi incelerken ilk adımımız burcu ve evi kavramaktır. Bu, genel bir kanıya sahip olmamızı sağlar. Alanı bu şekilde tarifleriz. Ondan sonra, perspektifi kaybetmeyeceğimizden emin, tek tek planetlere bakarız. Bir kere daha musluğa hakimiyet sorusu ortaya çıkar. Temel yorum taktiği - önce damla damla, sonra sel gibi.

Jüpiter ve Satürn, birinci ev alanına egemen, tam bir kavuşumdalar. Daha ileride, bu evde, Neptün'le üçgen açı yapan, Uranüs duruyor. Jüpiter, Satürn, Uranüs, üçü de geri gidiyor ve "savaşçının maskesine" çeşni katıyorlar. Birinci evde bulunarak, Yükselen'in mesajını yumuşatıyor, işliyor ve geliştiriyorlar.

Jüpiter-Satürn kavuşumu çetin bir cevizdir. Anlamları karşıt iki planet; ne'leri çelişkili. Yine de, bu doğum haritasında, evlenmek zorunda kalmışlar.

Jüpiter: iyimserliğin, neşenin, genişlemenin, yayılmanın sembolü. İnancın parlak sembolü. Satürn: gerçekçiliğin, uygulanabilirliğin, öz-denetimin sembolü. Yalnızlığın ümitsiz lordu. Nasıl birleşebilirler? Asansörde mahsur kalmışlar gibi. Birbirlerine ne söyleyeceklerini bilemiyorlar.

İlk adımımız onları ayrı ayrı anlamak. Daha sonra birleştirmeye çalışacağız.

Birinci evinde Jüpiter bulunan bir insanın yüzünde nasıl bir maske hayal ederiz? Bu insan ne tür "titreşimler" yollar? Neşeli, konuşkan, "tanrıların kralı" gibi davranabilir. Şakacılık, açık kalplilik ve cömertlik - bunlar onun ayırtedici özellikleri olabilirler.

Peki, eğer Satürn birinci evde yalnız başına duruyorsa? O zaman ne olur? Tam aksi. Çok ciddi, belki de kara kara düşünen, birisiyle karşılaşırız. Sorumluluk, gerçekçilik, sözlerde ve hareketlerde tutumlu davranmak - bunlar da onun özellikleri.

Çelişkili iki etkinin biraraya gelmesiyle, bizim İngiliz anlaşılması zor bir insan olacaktır.

Şimdi ki sorumuz şu: etkilerden birisi daha üstün mü? Birinci evde bulundukları için ikisi de fokalizör, ama birisinin gücü fazla mı? Eğer öyleyse, kişinin davranışlarında ilk önce onun özelliklerini görürüz. Bu diğerinin yok olduğunu göstermez - sadece biraz geri plana çekilir ve doğru bir şekilde uyarıldığında ortaya çıkmayı bekler.

Ne yazık ki bu yaklaşım bizim örneğimizde fazla işe yaramıyor. İki planet de haritanın geri kalanı tarafından eşit güçte destekleniyor. Satürn Boğa'nın nasıl ve niçin'inin içe dönüklüğünü ve uygulanabilirliğini seviyor ve geri gitme hareketini rahatlıkla kabulleniyor - halkalı planet dış dünyadan uzaklaşmaktan hoşlanır. Jüpiter Yükselen Koç'un aktif, kendini ifade eden özellikleriyle hemen kaynaşıyor ve Terazi'deki Güneş'in sevgisiyle uyum sağlıyor. Ne Jüpiter, ne de Satürn güçlerini yitirmiyorlar. Bir şekilde ateşkes imzalamaları gerekiyor.

İngiliz'in karakterinde derin bir ikircikliğin bulunduğu kesin. Sanki iki karşıt planet etkisiyle bir ileri bir geri gidiyor gibi. Bir an neşeli ve muzip. Sonra dertli ve ciddi. Bir an destekleyici, iyimser, övgü dolu. Sonra mesafeli, eleştiri dolu. Bir an bir çocuk gibi mutlu görünüyor. Sonra Buz Çağını bile hatırlayan bir büyücüye benziyor.

İkirciklik. Bu temayla ilk defa karşılaşmıyoruz. Başlangıçtan, altıncı ev ve Terazi burcundaki Güneş ile Ay-Yükselen ittifakı arasındaki gerilimden bu yana zaten ikircikliği inceliyoruz. Jüpiter-Satürn kavuşumu da buraya kilitleniyor. Jüpiter yanıltıcı bir şekilde yaygaracı olan dış görünüşüne neşeyi ve şeytanlığı ekliyor. Ve Satürn herşeyi perde arkasında yapmak eğilimiyle, Güneş'inin hassas, kendinden emin olamayan niteliklerini daha fazla gizliyor.

Bir kere daha, bu iki planetin inişli çıkışlı yıkıcılığını ortadan kaldırmak için ortak bir zemin bulunması gerekiyor. Kahramanımızın engin, yaşamdan daha büyük (Jüpiter) bir uğraşı bulması ve

bunu geliştirmek için Satürn'ün çalışkanlığını, mükemmeliyetçiliğini ve disiplinini kullanması gerekiyor. Jüpiter oynamak ister. Satürn çalışmak ister. Tek çıkış yolu oyunbazlığın yüce bir amaç için kullanıldığı bir uğraşı bulmaktır. İşin fazla vurgulanmadığı bir doğum haritasında, ortak zemin başka bir yerde aranabilir. Ama Hizmetçiler Evindeki kümeleşme ile, çalışmaya eğilimli Boğa'nın niçin'ine ve nasıl'ına sahip Jüpiter-Satürn kaynaşması en iyi bu alanda başarıya ulaşacaktır.

Birinci evdeki göstergelerin belirsizliğine rağmen, bir kere daha, İngiliz'in kendisine yaratıcı bir iş bulduğu - oyun ile çalışmayı birleştirdiği -zaman mutlu olacağını görüyoruz. Bu adım doğum haritasındaki bir çok gerilimi çözen bir anahtar olarak ortaya çıkıyor.

Birinci evdeki Uranüs, Jüpiter-Satürn kavuşumunun 12 derece uzağında bulunuyor. 12 derece kavuşum için gerekli orb'dan fazla bir uzaklık, bu nedenle planeti bağımsız bir şekilde inceleyeceğiz.

Bağımsız bir şekilde incelenmek Uranüs'ün hoşuna gider - o özgürlüğün ve bireyselliğin planetidir. Kabilemizin sıradan bir üyesi olmanın kolaylığı ile birey olmak arasında duran planettir. İngiliz'in Ay'ının yer aldığı Kova burcunun yöneticisidir. Bu özellik, birinci evde bulunmakla birleşince Uranüs'ü kesinlikle bir fokalizör yapar.

Uranüs bize ne söyler? Hikayesinin büyük bir kısmını zaten anlattık. Uranüs'ün bireyin dışa vurduğu kişiliği (birinci ev) biçimlendirmesi, Kova burcunun birincil üçlünün bir elemanını etkilemesine benzer. Aynı tema ortaya çıkar: otonomi, umulmayanı veya şok etmeyi sevmek, toplumsal ahlakçılardan ve sosyal liderlerden hoşlanmamak. Eğer Ay başka bir burçta bulunsaydı, bu temaları geliştirmek için uğraşmamız gerekecekti. Ama şimdi, Ay Kova burcunda yer almasına rağmen, Uranüs'ün önemi, birinci evdeki konumu nedeniyle, zaten vurgulanmış oluyor. Kova'nın özellikleri İngiliz'in günlük kişiliğinde hemen gözleniyor. Bu nitelik-

ler onun maskesinin bir bölümünü oluşturuyorlar. Bir sürgünün ruhuna sadece sahip değil, aynı zamanda bir sürgünün ruhu gibi görünüyor ve davranıyor.

Ve bunlar onun kümeleşmeleri. İki tema. İki yoğun anlam odağı..Bu kümeleşmeler ve birincil üçlü arasından iki planet sıyrılıp kaçabilmiş. Geriye bu iki planetin - Merkür ve Pluto'nun - sırlarını çözmek ve ay düğümlerinin etkilerini incelemek kalıyor.

Bir sonra ki adım olarak Merkür'ü seçmek çok mantıklı. Haritada Merkür klasik bir fokalizör. Çoğu doğum haritasında, bu güce sahip bir planet hemen birincil üçlüden sonra incelenir. Ama İngiliz'in haritasındaki önemli kümeleşmeler nedeniyle bunu yapamadık. Yine de, sıralamada altlarda yer alması, bizi yanıltmamalı: burada gerçek bir dinamo ile karşı karşıyayız. Önemini küçümsemek büyük bir hata olur.

Merkür'ü böyle bir otorite yapan ne? Herşeyden önce Merkür köşesel. Alçalan'la kavuşum yapmamasına rağmen, yedinci evde yer alıyor. Önemli bir köşesel ev olan Evlilikler Evinde bulunan bir planet şaşmaz bir şekilde fokalizördür. Bu, tüm doğum haritaları için geçerlidir, ama İngiliz'in haritasında daha da önem kazanıyor. Güneş'i Terazi'de olduğu için ilişkilerin onun gelişim sürecinde özel bir yeri var. Artık iyice biliyoruz ki, Güneş bir insanın özünü sembolize eder. Ve özü Terazi ile koşullanmış bir insanın, herhangi bir planeti ilişkilerle ilgili bir şey söylediği zaman, kulakları dikilir.

Merkür'ün gücü daha da ileri gidiyor. Açı matrisine şöyle bir bakarsanız, ne kadar stratejik bir konumda olduğunu görürsünüz. Merkür sadece köşesel değil, aynı zamanda haritanın en fazla açı yapan planetidir. Matriste altı açısal ilişkiye sahip olduğu görülüyor. Onu en yakından takip eden rakibi Mars'ın dört açısı var.

Hem köşesel, hem de açısal kavşakta tüm geçiş ücretlerini topluyor - en iyisi Merkür'ü esaslı bir şekilde özümsemek. Aksi takdirde İngiliz'in psikolojik zincirinde önemli bir halkayı atlamış

oluruz.

Bu kadar bilgiye sahipken, analizde daha fazla detaya girmeden bile İngiliz'in sözel bir insan olduğunu söyleyebiliriz. Konuşmayı seviyor. Güneş'i ve Ay'ı hava grubu burçlarda bulundukları için zaten ussal ve kavramsal bir yönelimi olduğunu biliyoruz. Güçlü bir Merkür ile bu havasal düşüncelerin bir çıkış noktası oluyor: ağzı. İngiliz kesinlikle bir hikayeci; belki de yazardır.

Aslında bundan daha fazla bilgiye sahibiz. Merkür'ün ne'si bilgiyi gönderiyor ve alıyor. Ama İngiliz'in Merkür'ü Akrep'in nasıl'ı ve niçin'inin etkisi altında ve kendisini yedinci evin nerede'sinde ifade ediyor. Tüm bunlar planete bireysel bir anlam veren faktörler.

Akrep: Dedektif, hipnozcu, büyücü. Sondajlamayı, insan dürtülerinin dibine inmeyi, iki yüzlülükleri parçalamayı sever. Başka hiçbir burç onun kadar iyi sızamaz, ama onun zayıf noktası da gördüğü şeylerde perspektifi kaybetme eğilimidir. Bazen büyük bir iyi yüreklilik küçücük bir doğrunun sunağında kurban edilebilir.

Merkür'ündeki Akrep etkisiyle, kahramanımız yıkıcı bir keskin zekanın adamıdır. Koç Yükselen ve birinci evdeki Uranüs ve Satürn'ün katkılarıyla, unutulmaz bir sözel düşmandır. İnsanların en kırılgan noktalarını top ateşine tutma uzmanıdır. "Kadınsı yönlerinin üzerine asker postalı giymişsin" diyebileceği yerde "Bastırılmış homoseksüelliğinle nasıl başa çıkıyorsun?" der. Keskin, delici, öldürücüdür.

Ve Merkür karakteristik ifadesini nerede bulur? Yedinci evde: sevgilileri ve ortakları arasında, hayatının en değerli insanları arasında.

Eğer Merkür'üne olumlu bir tepki verirse, İngiliz'i tartışmasız doğruluğun hüküm sürdüğü ilişkiler içinde buluruz. Ne hissediyorsa, söyler. Ve bu ilişkiler sözel anlamda yoğundur. O ve ortakları düşüncelerini, fikirlerini, dünya görüşlerini paylaşırlar ve bir Akrep keskinliğiyle birbirlerini yakından inceleyip, tararlar.

İngiliz'in kişiler arası ilişki yeteneğini geliştirmesi yedinci evi

başarıyla uygulamasının parolasıdır. Ama her ilişkide en az iki kişi vardır. Merkür özelliklerini geliştirse bile, eğer budala birisiyle evlenirse bunlar işine yaramaz. İçgüdüsel olarak bunun farkındadır. Bilinçli bir şekilde ne aradığını bilmeden önce de, kendisini Merkür fonksiyonları gelişkin sevgililer ve ortaklarla ilişki içinde bulur. Akıl ve sözler onu bir mıknatıs gibi çeker.

Eğer büyümemeyi seçerse ne olur? Eğer Merkür'ünü otomatik pilota bağlı bir yatta gezinmesi için bırakıp, kendisi de dünyanın ona gümüş tepsi içinde ruh ortağını sunmasını beklerse ne olur? Çok bekler.

Bu tembel yol acılı bir yol olacaktır. Güneş'i Terazi burcunda olduğu için kişisel doyumu anlamlı insan ilişkileri kurabilmesine bağlıdır. Bunu beceremezse, karakterinin çekim merkezi yıkılır. Yedinci evdeki Merkür'üne yanlış bir tepki bu yıkımı hızlandırır.

Keskin, yıkıcı sözler sezgi, anlayış ve yakınlaşmayla yer değiştirmek zorundadır. Bir insanın yakınlaşarak onun korkularını ve savunmalarını tehdit etmesi durumunda ilk vuruşu yapmaya hazırlanır. Terazi'de ki Mars'ı, Yükselen maskesinin olumsuzlukları eşliğinde, çatışmacı yönlerini ortaya çıkarır. Diğer insanların zekaları ona çekici gelmeye devam eder, ama bu durumda ilişkileri söz düellosuna dönüşür. Kalbine hiç dokunulmamış olur.

Her koşulda, Satürn'ü ve Jüpiter'i Merkür'üne meydan okumakta, onunla karşıt açı yapmaktadırlar. Eğer söz musluğu üzerinde kendi elinin bulunmasını istiyorsa çaba göstermek zorundadır. Çok konuşmakla (Jüpiter) az konuşmak (Satürn) arasında gider gelir. Birinci evdeki bu kavuşum hakkında daha önce anlattığımız herşey, konuşma stiliyle - olumlu ve olumsuz - bağlantılıdır.

Merkür'ün Venüs'le yaptığı altmışlık açı da önemlidir. İki planet - iyiye veya kötüye doğru - birbirlerini uyarmaktadırlar. "Sevgi tanrıçası" Başak'ta bulunduğu için bu burcun mükemmeliyetçiliği zaten kendisini ilişkiler departmanında ifade etmektedir. Yedinci

evdeki, Akrep Merkür'ün ortağının aklını durmadan sondajlama özelliğinin, zorlayıcı Venüs'le nasıl bir ekip oluşturduğunu görmek çok kolaydır. Her ikisi de iki kalbin ve iki aklın derinliklerine doğru, mükemmel bir şekilde kaynaşmalarına doğru zorlamayı sürdürmektedirler.

İngiliz'in Ay'ı ve Merkür'ü arasında daha rahatsız bir açı vardır. Burada kare açıyla - ve "arkadaşlar" evi olan onbirinci ev ile daha derin ilişkilerin evi olan yedinci ev arasındaki farkı anlama olanağı ile karşılaşırız.

Onbirinci evde, Kova burcunda bulunan Ay kahramanımızı özünde yüzeysel ilişkiler topluluğuna doğru çekmektedir. Bu ilişkiler iki yüzlü ve sömürücü değildir, ama derin de değildir. Daha önce anlattığımız "Ay'a ve Kova'ya özgü özellikleri gösteren tiplerle" birleştiği grup hareketleri ona çekici gelir. Orada, kendisi Kova ve Ay'ın rollerini üstlenir: gelişkin bir hayal gücüne ve sevgi dolu bir kalbe sahip dahiyi, sürgünü ve doğrucuyu oynar.

Bu toplumsal kişiliği kendi özel kişiliği ile vahşi bir şekilde çarpışır. Gerçekten yakını olan kişiler onda çok farklı bir karakter görürler. Onların gördükleri yedinci evdeki Akrep burcu Merkür'ün çizgisine daha yakındır: daha dar, daha yoğun, daha sert ve daha huysuzdur.

Karakterinin Ay ve Merkür'e bağlı boyutları, birbirlerinin aşırılıklarını düzelterek, güreşirler. Sevgilisiyle hafif bir çekişmesinin ortasına tüm cephaneletini yığmaya hazırlanırken Kova'daki Ay'ı ona daha idealist ve güzel yönlerini hatırlatır. Ve Mükemmel İlişki hakkında idealist, kavramasal teoriler üreten bir ukalaya dönüştüğünde, Merkür'ü onu, aynı yatağı bir ömür paylaşmaya çalışan, iki egonun kan ve etten oluşan gerçeği ile yüzyüze getirir. Her iki planet de birbirini sevmez, ama aralarındaki savaş ikisinin de işine yarar.

Pluto, planetsel cümlelerimizin sonuncusu, hem Ay'a hem de Merkür'e açıyla bağlıdır. Aslan burcundaki konumuyla beşinci ev-

den Merkür'e kare ve Ay'a karşıt açı yapar.

Pluto: planetsel fonksiyonların en soyutudur. Toplumun beynindeki damara bir delik açarak girme kapasitemizdir. Dünyaya kendimize ait birşeyi sunma, tarihi biçimlendirme, kendimizi aşma kapasitemizdir. Ve eğer içimizde çürürse, bozulursa, sadece, kendi görüşlerimizi başkalarına empoze etmeye çalışmamızı ve bilinçsiz bir şekilde Tanrı adına konuştuğumuz hayaline kapılmamızı temsil eder.

İngiliz'in Pluto'ya özgü misyonunu anlamak kolay: kendini ifade eden Aslan'daki ve yaratıcılığa, yapmaya ve göstermeye yönelik beşinci evdeki konumuyla Pluto, İngiliz'in tarihe geçecek bir iz bırakma kapasitesinin Terazi'ye özgü sanatına bağlı olduğunu anlatıyor. İkisi birbirilerinden besleniyorlar. Terazi estetik duyarlılığı veriyor. Pluto ona yön -ne'yi, nasıl'ı ve niçin'i - veriyor. Kendi zihinsel bütünlüğü için, İngiliz'in hem güzelliği yaratması (Terazi'deki Güneş), hem de bu güzelliği toplum tarafından görülebilir hale getirmesi gerekiyor. Sanatı dünyayı değiştirmek zorunda.

Burada ki korkunç nokta, tüm bunların sürekli dogmatik vaazlar veren, sanatını ideolojilerin kölesi haline getiren bir yapıya dönüşebilmesi olasılığıdır. Ve Kova'daki Ay'ı, Koç Yükselen'i, birinci evdeki keskin uçlu kümeleşmesi ile İngiliz bir demagogu oynayabilir. Rolünü, hassas ve kuşkulu yüreğini arkasına sakladığı kalkanı destekleyen, bir vaiz ve ahlakçı olarak kullanabilir. Ve eğer bu eğilimine yenilirse, toplumsal kozmik şaka içinde çok parlak bir rolü olur: İngiliz vaizler ve ahlakçılar aleyhine nutuklar atan bir vaiz ve ahlakçıyı oynar ve durumunun saçmalığını büyük olasılıkla asla göremez.

Böyle bir hataya karmik geçmişinde - veya ona ailesinden geçen genetik geçmişinde - de düşmüş olabilir. Güney ay düğümü yırtıcı Koç'ta ve riskli onikinci evde bulunuyor.

Karma veya genetik? Dokuzuncu bölümde ay düğümlerini an-

latırken hangi modeli kullandığınızın fark etmediğini açıklamıştım. Birbirlerinin yerini alabilirler. Ben burada reenkarnasyon modelini kullanacağım. Eğer kromozomlar açısından düşünmeyi tercih ediyorsanız lütfen tercüme edin.

Koç'ta ve onikinci evde güney ay düğümü. Bu ne demek?

Karmik geçmişinde bu sembollerle ilintili dersler almış. İlgi çekici bir karışım: Koç kanalıyla cesaret ve irade gücü, onikinci ev kanalıyla kendini aşma. Koç bize mesajını bizi gerilimle yüz yüze bırakarak iletir. Karşımızda bir dağ durur. Ya ona tırmanırız ya da gölgesinde ömür boyu titreriz.

Onikinci evde mesaj yenilgiyle iletilir. Olanaksızla yüz yüze geliriz: hala dağa tırmanmamız gerekir, ama şimdi yüzeyi buzlu granittir ve ipimiz yoktur ve iki bacağımız kırıktır. Hiç ümit yoktur; tek yolumuz tırmanma ihtiyacımızı bırakmaktır. Kayıpları soylu ve zarif bir şekilde kabullenerek, kendimizi aşmamız gerekir. Kendimizi Tanrı'nın kollarına bırakmamız gerekir. Bunu yaparız veya balta herşeyi parçalayarak inene kadar çılgınca tasarlarız, pazarlık ederiz, uğraşırız.

Bu tür olanaksız durumlarla karşılaştığında kahramanımızın hangi seçeneğe yöneldiğini bilmiyoruz. Ama onlarla yüzleştiğini ve bu deneyimlerin mirasının onun bugünkü kişiliğini oluşturduğunu biliyoruz.

Bir bakıma, İngiliz'in karmik benliği savaşı kaybetmiş bir savaşçının benliğidir. Bu savaşın izleri - ve bu izlerin onun ruhuna gömdüğü dersler - onu bu yaşamında motive etmektedirler.

Geçmiş yaşam deneyimlerinde önemli bir ruhsal sıçrama yapmış olabilir. Belki de başarı ve yenilginin, bugün var olan yarın kaybolan, düşsel görüntüler oyunu olduğunu bütünüyle kavramıştır.. Ama mutlaka, dünyanın sunduğu şan, şöhret ve cazibeye güvenmemeyi öğrenmiştir.

Geçmişteki tarzı, hem Koç'un, hem de onikinci evin özelliklerinden olan, bağımsızlık ve yalnızlıktır. Sadakati ve bağlılığı bilir,

ama özel yakınlaşmalar, derinden bağlılık karmik eğilimlerine tamamen yabancıdır.

Buna rağmen o bir Terazi!

İngiliz'in Ay düğümlerinin yapısı çok zorlayıcı: geçmiş yaşam deneyimlerinde, bu yaşamda akıl sağlığının ve kişiliğinin özünün ihtiyaç duyduğu hiçbir şeyin temelleri ve örnekleri bulunmuyor. Yalın bir kişiliği bir arada tutabilmek için kökleri havaya bırakmak gerekiyor.

Ay düğümlerine bakmasak bile, Güneş'inin gürültücü Yükselen Koç'un perdesi arkasında kaybolma eğilimini fark ediyoruz. Şu ana kadar, bu özellik doğum haritasının kilit teması olmaya devam etti. Şimdi problemin ne kadar derin olduğunu görüyoruz ve sorunun kaynağının net bir filmini alıyoruz. "Terazi" hakkında en ufak bir bilgiye sahip olmadan dünyaya gelmiş. Bugün bunu bütünüyle öğrenmesi gerekiyor.

Ve şaşırtıcı bir biçimde, kuzey ay düğümü - büyümesinin uç noktası - Terazi burcunda, Güneş'inin sadece 6 derece uzağında bulunuyor.

Terazi burcunda, altıncı evde bir kuzey ay düğümü - bunu okumak bize yeni bir şey anlatmıyor, yalnızca bütünüyle kavradığımız şeye yeni bir perspektif sunuyor. Buraya kadar psikolojik açıdan yaklaştığımız bir noktayı, daha geniş bir kapsamda anlamamız gerekiyor: İngiliz'in ruhu dünyaya Terazi'nin ve altıncı evin derslerini almak için gelmiş. Günlük kişiliğinin dengesini sağlamak için aynı veriye ihtiyaç duyduğu gerçeği, bu daha derin anlam karşısında biraz geri plana düşüyor.

Ama pratikte bunun fazla önemi yok. İster ölümsüz ruh hakkında konuşalım, istersek günlük yaşam hakkında, konular değişmiyor. Ruh ve kişilik sabahleyin aynı yataktan kalkıyorlar, aynı kahvaltıyı yapıyorlar, aynı ayakkabıları giyiyorlar. Deneyimleri aynı. Yalnızca bu deneyimlerin anlamları değişiyor.

Her koşulda, bizim İngiliz'in mutluluğu sevgi dolu insan iliş-

kileri yaratmasına ve bu ilişkiler kanalıyla topluma kalıcı güzellikler sunmasına dayanıyor. Bunu başaramazsa, zihni uyuşur. Tehdit dolu sahte bir görünüşün arkasına çekilir. Ve ruhu kalbinde kara bir sır gibi hapsolur, dünyadaki günlerinin ve gecelerinin boşluğu nedeniyle büzüşür kalır.

Bizim İngiliz'imiz kim mi? John Lennon.

BÖLÜM ONİKİ

EVRENİ DÜŞLEMEK

Haritaları severim. Küçük bir çocukken onlara bakarak saatler geçirirdim. Polonez adalarının arasından kalyonlarla süzülüp, Seylan'ın, Burma'nın fethini planlardım.

Yıllar beni fazla değiştirmedi, sadece abartılarımı törpüledi. Haritaları yine seviyorum. Hala çıkamayacağım yolculukların güzergahlarını planlıyorum. Ama şimdi gerçekten arada sırada kayboluyorum. Ormana gidiyorum, North Carolina koylarında yelken açıyorum.

Kısa bir süre önce, arzularım tekrar canlandı: çevredeki yürüyüş ve kano alanlarını gösteren bir harita satın aldım. Haritayı mutfaktaki masanın üstüne açtım ve büyülendim. O patikalar ve nehirler kendimi bir İspanyol fatihi gibi hissetmeme neden oldu - sonra gördüğüm bir şey yelkenlerimdeki rüzgarı kesti. Haritadaki pusula gülünün içine haritacı bir şeyler yazmıştı: **Harita Bölgenin Kendisi Değildir.** Düşüncelerim bir sabun köpüğü gibi söndü. Bu haritanın her santimetre karesini bir saatte inceleyebilirdim, ama

bütün o nehirlerden kanoyla geçmek, o patikalardan yürümek, korkaklığımı yenmek ve ellerimin nasır tuttuğunu görmek için bir ömür harcayabilirdim.

Astroloji de böyledir. O bir haritadır. İnsan zihninin kapsamını tarif eder. Ama harita kapsamın kendisi değildir.

Astrolojik zihin haritasının temsil ettiklerini yaşamak için, botlarımızı ayağımıza geçirip keşfetmeye başlamamız gerekir. Doğum haritasını bir kenara bırakıp zihnin kendisiyle karşı karşıya kalmamız gerekir. Bunun başka yolu yoktur. Haritaya bakıp durmak bizi bir yere götürmez. Korkumuzu yutup, haritayı cebimize koyup, ormana dalıp, oradaki gökkuşakları ve çıngıraklı yılanlar ile karşılaşmaya hazırlanmak tek yoldur. Hiçbir haritacı bizi buna hazırlayamaz.

Tüm keşif gezileri gibi, astrolojik yolculuk da ileriyi görme ve planlama gerektirir. Bölgeye girmeden çok önce, haritalar hakkında herşeyi öğrenmeliyiz. Sembollerle tanışmalıyız. Ancak ondan sonra kendi başımıza bakir alanlara girebiliriz.

İşte bu kitap bunu anlatıyor. Astrolojik harita okuma sanatında bir başlangıç kitabı niteliğinde. Burçlar, evler ve planetler sözlüğünü hazmederek, haritada birbiriyle çelişkili görünen paragrafları deşifre etmeyi öğrenerek, son olarak da, tüm bunları John Lennon'ın hayatında örnekleyerek, yeni bir dille tanıştık.

Ve bir dil bir haritadan başka nedir ki? Bilinmeyenin yerini alan bir sembol seti daha.

Sonra ki adım sizin adımınız. Bu konuda başka kitaplar, başka yaklaşımlar var. Yakında benim bir kitabım daha çıkacak - bu defa ileriyi tahmin teknikleri, yani bütün bir ömür yerine gelecek iki yılı konuşmak üzerine. Ama kendinizi kandırmayın. Sabaha kadar okuyabilirsiniz, yine de astrolojik yorumu öğrenemiyebilirsiniz. Bunu gerçekten yapabilmek için, yüreğinizi doğum haritasına açmanız - sonrada ağzınızı açıp, gördüğünüz hakkında konuşmanız gerekir. Kendini adama. Risk alma. İnanç. Tek yol bu.

Korkutucu.

İlk defa bir haritayı yorumlamak için arkadaşınızın karşısına oturduğunuzda, büyük olasılıkla, beyin kabuğunuzda önemli bir güç kaybı hissedersiniz. Bu, kendini sembolizmi çözmeye adayanlara bile, yani hemen herkese olur. Ama işte önünüzdedir: Babil'den kalmış hiyeroglifler topluluğu, bir tarih, bir şehir adı - ve masanın öbür tarafında, size güvenen ve sabırla bekleyen arkadaşınızın gözleri. Bir kabusun malzemeleri.

Ümitsizliğe kapılmayın. Eğer şimdi yenilirseniz, kitapları tekrar okumanız gerektiğini söyleyip özür dilerseniz, bu duvarı bir daha asla yıkamıyabilirsiniz. Ömrünüzün geri kalanını haritayı inceleyerek geçirebilirsiniz. Alanın kendisine bir kere bile giremezsiniz.

Acele etmeyin. Bir elinizi musluğun üstünde tutun. Açıkladığımız prosedürleri izleyin. Onlar size ihanet etmezler.

Bu arkadaşı tanımanız ne kadar zamanınızı aldı? Bir hafta? Bir yıl?

Peki bu haritanın karşısında ne zamandır oturuyorsunuz? Sadece bir kaç dakikadır. Ona biraz zaman tanıyın. Bu harita en az arkadaşınız kadar karmaşık, yalnızca savunmaları daha az. Eğer ilk beş dakikada şok edici sezişlere ulaşamadıysanız korkmayın. Bir haritayı anlamak, aynı arkadaşınızı anlamak gibi, zaman alır. Telaşsız, organize bir yaklaşım ister. Haritaya sizinle konuşma şansı tanıyın.

Hepsinden önemlisi, sembollere güvenin. Yalan söylemezler. Siz onları yanlış okuyabilirsiniz, ama eğer doğum verileri doğruysa, asla hatalı mesaj iletmeyeceklerine güvenebilirsiniz. Yorum zincirindeki en zayıf nokta astrolojik sembolizmin doğruluğu değil, sizin anlama düzeyinizdir.

Harita sizofrenik bir sigorta avukatı gibi saçmalasa bile ona güvenin. Arkadaşınız yanlış yorumladığınıza dair tepkiler verse bile devam edin. Gördüğünüzü söyleyin. Bir kere daha, sembollere

güvenin. Sizi asla yanıltmazlar.

Astroloji kusursuz mu? Kesinlikle hayır. Daha keşfedilmesi gereken çok şey var. Asırlarca süren uykudan sonra, eski sanat-bilim, astronomi ve psikolojideki buluşlarla alevlenerek, yeniden uyanıyor. Şimdi astrolojik düşüncede bir rönesans yaşanmaya başlanıyor. Yüzyılın sonuna doğru astrologlar, bir asır önce elçilerin ciddiye alındığı kadar, ciddiye alınacaklar.

Ama astrolojinin "saygın" olmasını beklemeye gerek yok. Onu şimdi de kullanabiliriz. Kusurlarına rağmen, sistem işliyor.

Astroloji bir gün kusursuz olabilir - ama ancak biz bir insan zihnini kusursuz olarak anlayabildiğimiz zaman. Ve bu, gelecekteki olasılıklar dünyasında, "aydınlanma" ve "bütün ev ödevlerini yapma" ile mümkün. Ümit edebiliriz, dua edebiliriz, ama nefesimizi tutmasak iyi olur.

Onu bugün kullanın. O, bugün de yardımcı. Yarın daha da yardımcı olacak.

Her hangi bir astrolojik yorumda, belirsizlikler, yanlışlıklar olabilir. Bazıları sistemin zayıflıklarından kaynaklanabilir, ama çoğunun kaynağı daha basittir: bizim kendi önyargılarımız, yansıtmalarımız ve öfkelerimizdir. Sembolizme - kusurlarına rağmen - güvenimiz arttıkça, kendi kişiliğimizin katkısıyla oluşan çarpıtmalar azalır.

Ve elbette, doğrudan bu kişisel çarpıtmaları düzeltmek için uğraşabiliriz. En ürkütücü astrolojik çalışmayı yapabiliriz: kendi haritamızı deşifre etmeye girişebiliriz.

Kendi haritası: hemen herkes için, başlangıç çizgisi budur. Bir elinde kitap, diğer elinde kendi haritası - eğer "yeni başlayan astrolog" heykeli tasarlasaydım, motifi bu olurdu.

İnsanın kendi haritasını çalışması yanlış değil. Hiç değil.

Kendi doğum haritanız, sizin laboratuarınızdır. Özünüzü tanıyıp, yönünüzü tayin etmenizde yardımcı olma kapasitesi bir yana, size burçları, planetleri ve evleri diğer haritalara nazaran daha ça-

buk öğretir.

Burada ki sorun, kendi haritanızın kavranması en zor harita olmasındadır. Astrolojik sembolizmin karmaşıklığı ile uğraşmak yetmezmiş gibi, bir de kalbinizi ve aklınızı, onların kendilerini korumak için geliştirdikleri savunma mekanizmalarına döndürmeniz gerekir. Ve bu, fareden peyniri korumasını istemeye benzer.

Kendi haritanızla başlayın. Arkadaşınızın haritasıyla başlayın. Marie Antoinette'in haritasıyla başlayın. Hiç farketmez. Hepsinin avantajları ve zorlukları var. Hangi yolu seçerseniz seçin, tekrar tekrar kendi haritanıza döneceksiniz, giderek her seferinde ona daha tarafsız bakabileceksiniz. Alçak gönüllüğünüz ve, katettiğiniz aşamaları farkettikçe, gururunuz artacak.

Ne yaparsanız yapın, şunu unutmayın: doğum haritası bir haritadır. Esas bölge kafanızdır. Er veya geç, açıları çizmeyi bırakıp, sizi felce uğratan çekingenlik veya "Napoleon" kompleksi ile uğraşmanız gerekecektir. Astroloji size ormanın içindeki kestirme yolları gösterebilir, ama gerçekten oradan geçmek için bir ayağınızı diğerinin önüne koymaya başlamanız şarttır.

Bu yorum için size gelen herkes için geçerlidir. Sizin için de geçerlidir.

Doğum haritası bir haritadır: şimdiye kadar bu sözü mecazi anlamda kullandık. Ama daha önce öğrendiğimiz gibi, bu söz kelime anlamıyla da doğrudur. Doğum haritası gerçekten haritadır. Gökyüzünün fotoğrafı gibidir. Basit, doğru ve dolaysız bir biçimde, bize doğduğumuz anda planetlerin nerede olduğunu gösterir, daha azını veya fazlasını değil.

Ve yine de bu sıradan gökyüzü haritaları mutluluğumuzun anahtarlarını, hayatımızın taşlaklarını ve karanlıklardaki sırlarımızı huzursuz edecek bilgileri ellerinde tutarlar.

Tüm bu bilgiler bir gökyüzü haritasından!

Bu antik dünya dilinde akıcılık kazandıkça, zaman zaman dışarı çıkıp, o gökyüzüne bakmayı unutmayın. Doğum haritalarının gök-

lerin haritaları olduğunu unutmayın. Bu yanar döner mavi kubbe bütün sistemin annesidir. Gölün üzerinde batmakta olan Ay, size neşe veya hüzün verenle aynıdır. Doğudaki uçuk sarı yıldız, sizi büyümenin sınırlarına doğru zorlayan Satürn'le aynıdır.

Gökte ne görürseniz, onu zihninizde hissedersiniz. İki dil, bir gerçek.

Gökyüzüne bilinçli bir başvuruyu bir kenara bırakıp, kullanışlı astrolojik yorumlar yapabiliriz. Ama çok şey yitiririz. Bu "bina içi" perspektifle, astroloji psikolojinin ilginç bir dalına dönüşür. Ezberlenecek kuru bir teori olur.

Astrolojinin göksel bağlantılarının farkında olursak, doğum haritası bizi çok daha derinlere taşır.

Hepimiz büyü isteriz. Gizem ve güç duygusu isteriz. Kozmik düzeni içimizde hissetmek isteriz. Gökyüzü ve yeryüzünün çocukları olarak eskinin mirasına dokunmak isteriz. Astroloji bize bunu sağlar ve bunu verirken aklımızdan, mantığımızdan vazgeçmemizi istemez.

Tüm yapmamız gereken bakmaktır.

Kapkaranlık, berrak bir yaz gecesini seçin. Yıldızlar elmas gibi parlasın. Bazıları yakın olsun, bazıları uzak. Gevşeyin. Tüm duyularınızı açın. Neredesiniz?

Bize evren dememizin öğretildiği, gölgelerin ve göz kamaştıran ışıkların bulunduğu bir yerde, üç boyutlu bir boşlukta yüzüyorsunuz.

Kendinizi bir dolaba kilitleyin. Gözlerinizi kaslarınız acıyana kadar sıkıca kapatın. Nefes alın. Nefes verin. Ne olduğunu gözleyin. Şimdi neredesiniz?

Bize akıl dememizin öğretildiği, gölgelerin ve göz kamaştıran ışıkların bulunduğu bir yerde, üç boyutlu bir boşlukta yüzüyorsunuz.

Bir kere daha, iki dil, bir gerçek. Üstümüzdeki evren. İçimizdeki evren. İkisi de aynı, aynı kurallara göre yapılanmışlar ve duyu-

larımız tarafından bile aynı hissediliyorlar. Bu temel algı astrolojinin temeli ve onun sınırsız büyüleyiciliğinin kaynağıdır.

Akıl malzemesi. Gökyüzü malzemesi. Gözlediğimiz ve ölçtüğümüz evren. Düşlediğimiz evren. Hepsi aynı. Nereye bakarsak, aklı görürüz. Ne hayal edersek, kozmosu görürüz.

Ve biz kimiz? Gözlemi kim yapıyor?

En derin bulmaca ve onu cevaplamaya çalışmak, bizi insan yapan, sınırsız ve olanaksız bir hüner.

Astroloji bizim için bu bilinmezi çözemez. Ama belki cevaba yaklaştırabilir, bizi daha bilgeleştirebilir. Astrolojide, bizler sınırda yaşayanlarız. Bizler, bilinç dalgalarının fiziksel dünyanın kayalıkları ve kumulları üzerinde kırıldığı kıyı çizgisinde yaşıyoruz. Her ikisinde de varoluyoruz ve ikisini de yansıtıyoruz.

Astrolojide, biz düş göreniz ve evreni düşlüyoruz.

EK 1

DOĞUM HARİTASI NASIL ÇIKARILIR?

(Not: Eğer aritmetik düşüncesi sinirlerinizi geriyorsa, bu sayfaları yırtıp atın ve bir sonraki bölüme atlayın.)

Doğum haritası çıkarabilmek için aklınızın yanısıra, bir kaç tane temel malzemeye ihtiyacınız olacaktır.

Örneğin, bir **ephemeris**'e (Gökgünlüğüne) ihtiyacınız var. Bu, planetlerin günün belirli bir saatinde nerede olduğunu gösteren bir kitaptır.

Table of houses'a (evler tablosuna) ihtiyacınız var. Bu kitap yardımıyla Yükselen'i, Midheaven'ı ve astrolojik ev başlangıç noktalarını bulabilirsiniz.

Atlasa veya doğduğunuz yerin **enlem ve boylamını** gösteren başka bir kaynağa ihtiyacınız var.

Ayrıca doğduğunuz yerin zaman dilimini ve doğduğunuz zamanda yaz saati uygulaması olup olmadığını gösteren bir kaynağa ihtiyacınız var.

Aynı zamanda boş bir doğum haritasına ihtiyacınız var. Son olarak, yanınızda bir hesap makinesi bulundurmanız gerekir.

Bu malzemeleri toparladıktan sonra, doğum haritasını hesaplamayı öğrenmek biraz zaman alır, ama zor değildir. Eğer ortaokulu bitirdiyseniz, bir sorunla karşılaşmamanız gerekir. Biraz deneyim sonucunda doğum haritasını hesaplamak ve çizmek yarım saatinizi alır.

Hesap kısmı temel olarak üç bölümden oluşur. Önce evleri hesaplarız. Bu, bütün sürecin en kritik bölümüdür. Sonra, planetleri burçlara ve evlere yerleştiririz.

Bu bölüm oldukça basittir, ama tekrar tekrar aynı işlemi yapmak el oyalar. Son olarak, açıları hesaplarız. Eğer açıların hesaplanması konusundaki bilgilerinizi tazelemek isterseniz 9. bölüme dönebilirsiniz.

Evleri Hesaplamak

Evleri hesaplarken yapılacak ilk şey doğumun yıldız (sidereal) zamanını bulmaktır. Bu, astronomik açıdan bizim normal saat zamanımıza göre daha kesin bir "evrensel zaman"dır. Bulması kolaydır ama dikkatli olunması gerekir. Bu aşamada yapılacak bir hata haritanın yanlış çıkartılmasına neden olur.

Yıldız (sidereal) zamanını hesaplarken bir formül kullanırız. Önce formülü görelim, sonra formülün elemanlarını tek tek tanımlayalım.

Referans zamanındaki yıldız (sidereal) zamanı
artı
referans zamanından sonra saat ve dakika olarak ifade edilen yerel zaman
artı
hızlandırma (acceleration) veya zaman ayarı

artı
düzeltme (rectification)
doğumun yıldız (sidereal) zamanını sağlar.

Hemen ümitsizliğe kapılmayın, göründüğünden daha kolaydır.

Ephemeris (gökgünlüğü) planetlerin konumunu gün gün ve her günün belirli bir zamanına göre gösterir. Bu zaman referans zamanıdır ve ephemerislerin başında belirtilir. Genel olarak referans zamanı Greenwich'in geceyarısına (midnight) veya öğlenine (noon) göre verilmektedir. Günlük olarak sıralanan planet konumlarının yanında bir kolon da "sidereal time" başlığına ayrılmıştır. Bu kolon bize yıldız zamanına çevrilmiş olan referans zamanını (GMT, Greenwich Mean Time = Greenwich Ortalama Zamanı, öğlen veya geceyarısı) göstermektedir. Her gün bu yıldız zamanı biraz değişir.

Kişinin doğum günü ve yılının hizasındaki referans yıldız zamanına bakın ve onu yazın. Formülün ilk adımı budur.

*EST'de (Eastern Standard Time = Doğu Standart Zamanı, Amerika) öğleden sonra 6:30'da doğmuş bir kişinin haritasını hesapladığımızı düşünelim. Önce yaz saati uygulaması olup olmadığını kontrol etmemiz gerekir. Eğer varsa hemen doğum saatinden bir saat çıkarırız.

Örnekteki yerel zamanımız 6:30 P.M. EST'dir. Formül bize bunu referans zamanından sonra saat ve dakika olarak ifade etmemizi ve ephemeristen bulduğumuz yıldız (sidereal) zamanıyla toplamamızı söylüyor.

Eğer bir öğlen (noon) ephemerisimiz varsa, 6:30 P.M. referans zamanından sonra altı saat ve otuz dakikadır. Bunu yıldız zamanına ekleriz. Eğer bir geceyarısı (midnight) ephemerisimiz varsa, ge-

** Yazarın üslubunu etkilememesi için Amerika örnekleri aynen kullanılmış, ancak gerekli yerlerde Türkiye'nin farklılığı belirtilmiştir. (Ç.N.)*

ceyarısının günün başlangıç noktası olduğunu hatırlarız ve 6:30 P.M.'e ulaşmak için onsekiz saat ve otuz dakikayı toplarız. (Geceyarısından öğlene oniki saat artı altı saat ve otuz dakika=6:30 P.M.)

Öğlen ephemerislerinde bazı özel noktaları göz önünde bulundurmamız gerekir. Diyelim ki öğlen ephemerisiyle çalışıyoruz ve doğum saatimiz sabah 9, yani 9:00 A.M.. Formülün ikinci adımı "referans zamanından sonra saat ve dakika olarak ifade edilen yerel zamanı yıldız zamanına eklememizi söylüyor". Ama 9:00 A.M. bizim öğlen (noon) referans zamanımızdan üç saat öncedir. O zaman eksi üç saat ekleriz, yani daha basit olarak üç saat çıkarırız.

Sonra hızlandırmayı (acceleration) ilave ederiz.

Hızlandırma bir günün aslında yirmidört saatten dört dakika kısa olması nedeniyle oluşan açığı kapatmak için yapılır. Referans zamanından sonraki doğum saatinin her saati için on saniye ilave edilir.

Bir başka deyişle, formülün ikinci adımındaki saatleri alırız, bu rakamları on saniye ile çarparız. Bu bizim hızlandırmamızdır. Örneğimizde sonuç, altı buçuk çarpı on saniye, yani altmışbeş saniyedir.

Eğer öğlen (noon) ephemerisimiz varsa ve doğum öğlenden önce olduysa, saat-başına-on-saniye oranındaki hızlandırmayı çıkartırız. Bir başka deyişle, eğer yerel zamanı ekliyorsak, hızlandırmayı da ekleriz. Eğer yerel zamanı çıkartıyorsak, hızlandırmayı da çıkartırız.

Hızlandırma (acceleration) her zaman tali bir faktördür. Asla dört dakikadan fazla olamaz. Onu ihmal edemeyiz, ama esnek davranabiliriz. Yerel zamanı en yakın saate veya yarım saate yuvarlayıp, elde edilen rakamı on saniye ile çarpabilirsiniz. Oluşabilecek hata doğum saatlerinin belirsizliğinden doğabilecek hatalardan daha önemsizdir.

Bundan sonra düzeltmeyi (rectification) ilave ederiz. Bu noktada bir atlasa gereksinim duyarız, çünkü düzeltme doğum yerinin

boylamını baz alır ve bu boylamı bulmamız gerekir.

Batıya doğru ilerledikçe, saatlerimizde okuduğumuz rakamlar geriler. Bu nedenle eğer Amerika'nın doğu yakasında yaşıyorsak Cumartesi sabahı saat dokuzda California'da yaşayan bir arkadaşımızı aradığımızda uykulu ve öfkeli bir sesle karşılaşırız. Orada saat henüz altıdır. Kolaylık amacıyla, dünya zaman dilimlerine bölünmüştür.

Belirli bir dilimdeki saatler aynı zamanı gösteritler. Batıya doğru bir sonraki dilimdeki saatler bir saat erken olurlar.

Aslında saat zamanı, astronomik açıdan, o dilimde yalnızca bir noktada kesin doğrudur.

EST'de (Doğu Standart Zamanında) Greenwich'in 75 derece batısında kesindir.
PST'de (Pasifik " ") " 120 " " " "
TSİ'de (Türkiye Saati İle) " 30 " doğusunda " (Ç.N.)

Doğum yerinin boylamı yukarıda belirtilen derecelerin doğusuna veya batısına düştüğünde zamanı düzeltmeniz (rectification) gerekir. Eğer doğum yeri bu noktanın batısındaysa, batıya doğru her derece için dört dakika çıkartırız. Eğer doğum yeri bu noktanın doğusundaysa, aynı oranda ilave ederiz.

Diyelim ki doğum yeri seksen derece batı boylamında. Bu EST diliminin beş derece batısında demektir. Beş derece derece başına dört dakikadan hesaplandığında yirmi dakika eder. Ve düzeltme batıya doğru olduğu için bunu çıkartırız. (Unutmayın Kuzey Amerika'da büyüyen boylam batıya doğru hareket demektir. Avrupa'da boylam Greenwich'in doğusuna doğru okunur ve büyümek doğuya doğru hareket demektir. Nerede olursak olalım doğuyu toplarız, batıyı çıkartırız.)

Bu son adımımızdı. Çıkan sonuç doğumun yıldız (sidereal) zamanıdır.

Sonrası çok basit. Table of houses'a (evler tablosuna) bakarız.

Her sütunun başında bir yıldız (sidereal) zamanı yazar. Hesapladığımız zamana en yakın olanı seçeriz. Sonra sütunu tarayarak doğum yerinin enlemini buluruz. Bu noktada Yükselen'in, Midheaven'ın ve arada kalan evlerin başlama çizgilerinin dereceleri yazar.

İstediğimiz zaman hesapladığımız rakamlardan yirmidört saati çıkartabilir veya ekleyebiliriz. Bu hiçbir şeyi etkilemez, ama bazen düşünmemizi kolaylaştırabilir. Örneğin eğer Greenwich Yıldız Zamanı (Greenwich Sidereal Time = S.T.) olarak dört saat otuz dakika sıfır saniyemiz (S.T.=04hr 30min 00sec) varsa ve bundan beş saat çıkartmamız gerekiyorsa, buna yirmidört saat ilave ederiz. Böylece 28hr 30min 00sec Greenwich Yıldız Zamanımız olur. Bundan beş saati çıkartıp, hesaba devam ederiz.

Benzer şekilde eğer doğumun sonuçta ulaştığımız yıldız zamanı yirmidört saatten büyükse, bundan yirmidört saati çıkartarak son rakamı elde ederiz.

Tüm bunların korkutucu biçimde karmaşık geldiğini biliyorum. Astroloji ile ilgilenmeye ilk başladığımda o kadar korktum ki, hesaplamayı öğrenmeye kalkışabilmem için iki yıl geçmesi gerekti. Bunu bir kaç kere yaptıktan sonra aslında çok kolay olduğunu göreceksiniz. Bu hesaplamalar sadece üç-dört dakikanızı alır. Ama dikkatli olun. Küçücük bir hata haritayı tamamen çarpıtabilir.

Örnek: Doğum New York City'de (boylam 74 W 00 , enlem 40 N 45), 9.Ağustos.1969'da Doğu Yazsaati Zamanı (Eastern Daylight Time 7:00 A.M.) ile sabah saat 7:00'de, yani Doğu Standart Zamanı ile 6:00'da (EST 6:00 A.M.) gerçekleşmiş. Geceyarısı ephemerisimiz var.

Greenwich Yıldız Zamanı (SiderealTime)	21hr09min15sec	(doğrudan ephemeristen alınan zaman)
	artı	

Yerel Zaman	06hr00min00sec ---------- 27hr09min15sec	(doğum saati 6:00 A.M. EST, yani geceyarısı referans zamanından altı saat sonra, bu nedenle altı saat ekliyoruz)
	artı	
Hızlandırma (acceleration)	00hr00min60sec ---------- 27hr09min75sec	(hızlandırma referans zamanından sonra saat başına on saniye eklenmesi esasına dayanır, bu durumda altı çarpı ondur)
	artı	
Düzeltme (rectification)	00hr04min00sec ---------- 27hr13min75sec veya 27hr14min15sec veya	(74 W00 boylamı EST dilimi çizgisinin bir derece doğusunda 4 dakika ekliyoruz) (60 saniye=1 dak.)
Doğumun Yıldız Zamanı	03hr14min15sec	(Yıldız zamanı her zaman yirmidört saate göre ifade edilir. Fazlaysa 24 saat çıkarılır)

Şimdi tüm yapmamız gereken, evler tablosundan (table of houses) 3hr 14min 15sec'a en yakın zamanı bulmaktır. Sonra sütunu tarayarak New York City'nin enleminin sırasını saptayarak, ev başlangıç çizgilerini belirleriz.

Midheaven (gökyüzünün ortası) derecesi tablodaki yıldız zamanı rakamlarıyla birlikte verilir. Enlemdeki değişiklikler onu etkilemez. Astrolojik Nadir (astrolojik ayakucu) hiç verilmez, ama midheaven'ı biliyorsak nadir'i de biliriz - her zaman birbirlerine karşıttırlar. Eğer midheaven Oğlak'ın onaltıncı derecesindeyse, nadir de Oğlak'ın karşıt burcu olan Yengeç'in onaltıncı derecesindedir.

Diğer evler de aynı şekilde verilir. Evler tablosu bize Yükselen'in derecesini söyler ve biz de, orada yazılı olmamasına rağmen, Alçalan'ın derecesini buluruz - Alçalan Yükselen'le aynı derecede ama onun tam karşıtındaki burçtadır. Benzer bir biçimde, çoğu tablolar ikinci, üçüncü, onbirinci ve onikinci evlerin başlangıç çizgilerindeki dereceleri verirler ve bunlar sayesinde sekizinci, dokuzuncu, beşinci ve altıncı evlerin dereceleri hesaplanır. Bunlar yine aynı derecede ama karşıt burçta yer alırlar.

Türkiye için örnek: Doğum İstanbul'da (boylam 28 E 58 , enlem 41 N 01), 3.Ağustos.1956'da Türkiye Saati İle sabah 7:30'da gerçekleşmiş. Yaz saati yok.

Greenwich Yıldız Zamanı	20hr46min11sec	
	artı	
Yerel Zaman	07hr30min00sec	
	27hr76min11sec	
	artı	
Hızlandırma	00hr00min75sec	(7:30 çarpı 10 saniye)
	27hr76min86sec	

	eksi	
Düzeltme	00hr04min00sec	(İstanbul 30 zaman
	----------	dilimi çizgisinin bir
	27hr72min86sec	derece batısında. .
	veya	4 dakika çıkarıyoruz)
	27hr73min26sec	(60 saniye=1 dak.)
	veya	
	28hr13min26sec	(60 dakika=1 saat)
	veya	
Doğumun Yıldız Zamanı	04hr13min26sec	(Yıldız zamanı 24 saate göre ifade edilir)

Evler tablosunda en yakın Sidereal Time 04hr 12min 14sec. 41'inci enlemde Midheaven 5° İkizler, Yükselen 8° 44' Başak görülüyor. Diğer ev çizgileri de bu şekilde bulunuyor. (Çevirenin Türkiye örneği)

Astrolojik evler konusunu bırakmadan önce sıkıntılı bir konuya açıklık getirmemiz gerekiyor - evlerin başlangıç çizgilerini belirlemek için farklı sistemler kullanılmaktadır. Mükemmel olmadığını bilmeme rağmen, benim favori sistemim Placidus Sistemidir. Bundan başka birçok sistem var ve hepsinin de savunucuları var. Ancak bunlar arasında Eşit Ev Sistemi konusunda sizi uyarmam gerekiyor - bu sistemde Midheaven ile onuncu evin çizgisi farklı noktalarda bulunmaktadır. Hangi sistemi seçerseniz seçin buraya kadar kullanmanız gereken aritmetik değişmez. Sadece kullanılan evler tablosu değişir. Benim size önerim Placidus Sistemi (The American Book of Tables) ile işe başlamanız, yeterli deneyimi kazandıktan sonra diğer sistemleri de incelemenizdir.

Kullandığınız sisteme göre, boş doğum haritasına evlerin başlangıç çizgilerini çizin ve doğum haritası çıkartmanın bir sonraki adımına - planetleri nerelere yerleştireceğinizi hesaplamaya - hazırlanın.

Planet Konumlarının Hesaplanması

Ephemerisimiz bize planetlerin hergün, hangi burcun kaçıncı derecesinde yer aldıklarını gösterir, ama bunu günün yalnızca belirli bir zamanı için yapar. O günün o zamanı ile ertesi günün o zamanı arasında planetler hareket ederler. Eğer kesin bir doğum haritasına sahip olmak istiyorsak ne kadar hareket ettiklerini bulmamız gerekir.

Buradaki mantık şöyledir: diyelim ki 300 millik bir otomobil yolculuğu planlıyoruz. Saatte 60 mil ilerliyoruz. Başlangıç ve bitiş noktalarını biliyoruz. Yolculuğun beş saat süreceğini biliyoruz. Sorumuz şu: yolculuğun ilk iki saati sonunda nerede oluruz? Cevabı hesaplamak basit - iki saatte yolculuğun 120 milini katederiz.

Planetlerdeki mantık da aynıdır. Ephemeriste her yirmidört saat sonundaki konumlarını görürüz. Bu onların "otomobil yolculuğu"dur ve yolculuğun uzunluğunu nerede başlayıp, nerede bittiğine göre hesaplayabiliriz. Oniki saat sonunda planetler bu mesafenin yarısını katederler: onaltı saatte üçte ikisini katederler, v.s. Bu şekilde bulunan küsuratı başlangıç noktasındaki değere ekleyerek günün herhangi bir saatinde nerede olduklarını bulabiliriz.

Buradaki kritik nokta ephemerisin söylediklerini tam olarak anlayabilmektir. Ve bunu yapabilmek için zaman dilimleri ve referans zamanı konularına geri dönmek gerekir.

Diyelim ki bir geceyarısı ephemerisimiz var. Burada, yıldız (sidereal) zamanı ile her gün için verilen planet konumları **Greenwich Ortalama Zamanının (GMT, Greenwich Mean Time)** geceyarısına göre gösterilmektedir. Eğer bir başka zaman diliminde ve bir başka saatte doğduysak biraz aritmetik kullanmamız gerekir.

İlk adımımız ephemeris ile aynı dili konuştuğumuzdan emin olmayı sağlamaktır. Eğer ephemeris GMT'yi baz alırken biz Pasifik Standart Zamanından söz edersek karmaşaya neden oluruz.

Yerel saat zamanımızı GMT'ye çevirmemiz gerekir. Bu noktada

yaz saati uygulaması olup olmadığını kontrol etmemiz şarttır. Eğer varsa hemen bir saat çıkartırız. Sonra eğer Kuzey Amerika'da doğduysak, doğum saatimizi ephemeris saatine uydurmak için birkaç saat ilave ederiz. (Türkiye'de doğduysak 2 saat çıkartırız. Ç.N.)

Eğer doğum saati Doğu Standart Zamanındaysa (EST) beş saat ilave ederiz.
" " " Pasifik " " (PST) sekiz " " " .
" " " Türkiye Saati İle'yse (TSİ) iki saat çıkartırız. (Ç.N.)

Bu saat çevrimi esnasında bir kişinin doğum tarihi bile değişebilir. Örneğin 19.Ocak'ta, akşam saat 9:00'da EST'de doğmuş bir kişi Greenwich'e göre 20.Ocak'ta sabah saat 2:00'de doğmuş olur. Bu, beş saat sonradır. Böylece geceyarısı çizgisini atlayıp, yeni bir güne gireriz. Bu noktadan sonra 19.Ocak ve akşam saat 9:00'u unuturuz. Ephemerisin dilini konuşmaya başlarız. (Greenwich saati ile sabah saat 2:00'de doğmuş bir kişi, TSİ sabah saat 4:00'te doğmuş olacaktır. Ç.N.)

Ephemeriste Güneş'in konumu için 20.Ocak tarihine bakarız. Geceyarısı ephemerisi olduğu için Güneş'in geceyarısı derecesini göstermektedir. Sonra 21.Ocak'taki (yirmidört saat sonraki) Güneş konumuna bakarız. 20.Ocak'ı 21.Ocak'tan çıkartarak Güneş'in yirmidört saatte katettiği toplam mesafeyi saptarız. Ortalama ellidokuz dakikadır (bir dakika=bir derecenin altmışta biri). Bu mesafe 300 millik otomobil yolculuğumuz gibidir. Sonraki adım kişi doğana kadar, bu yolculukta Güneş'in katettiği mesafeyi bulmaktır.

Doğum saati 2:00 A.M. GMT (Greenwich saatiyle sabah saat 2:00), yani geceyarısından iki saat sonradır. Bir başka deyişle Güneş yolculuğun yirmidörtte ikisini katetmiştir. Bu kesirli sayıyı Güneş'in günlük hareketiyle çarparız, çıkan sayıyı en yakın dakikaya yuvarlarız ve Güneş'in yaklaşık beş dakika ilerlediğini buluruz. Bunu geceyarısı değerine ilave ederiz ve doğum saatinde Gü-

neş'in konumunu hesaplamış oluruz.

Aynı işlemi Ay'a, diğer planetlere ve ay düğümlerine uyguladıktan sonra elde edilen dereceleri doğum haritasına planetlerin glifleriyle birlikte işaretleriz ve harita çizimi tamamlanır. Bu arada ephemerisi camdan dışarı atıp, kedinizi tekmelemiş olabilirsiniz. Çünkü iki bölü yirmidördü ellidokuzla bir kaç kere çarpmak insanı çıldırtmak için yeterlidir.

İşi basitleştirmenin bir yolu bazı kesirleri yuvarlamaktır. Örneğin eğer bir kişi Greenwich saatiyle sabah 8:37'de (8:37 A.M., GMT) doğmuşsa sekiz saat otuzyedi dakikanın yirmidört saatin kaçta kaçı olduğunu bulmak için uğraşmanız gerekmez. Bunu sekiz saate yuvarlayabilirsiniz. O zaman yirmidörtte sekiz veya üçte bir orana sahip olursunuz ve hayatınız kolaylaşır. Bu yöntem bazı hatalara neden olabilir ama hatanın oranı çok küçüktür.

Ay dışında diğer planetler bir gün içinde çok ağır hareket ederler. Bu kadar ağır hareketler söz konusu olunca ufak hataları görmezden gelebiliriz. Bütün kitap boyunca planet konumları tam dereceye göre verildi. Doğum haritası çalışması için bu yeterlidir. Biraz deneyim sonucunda sadece en yaklaşık oranı aklınızda tutarak dereceleri hesap yapmadan bile ephemeristen bulabilirsiniz.

Daha üst düzey bir çalışma için, daha kesin derecelere gereksinim duyarız. Bu durumda en iyisi bir hesap makinesi kullanmaktır. Hesap makinesi yardımıyla aklımızı karıştırmadan kesin derecelere ulaşabiliriz. Önce planetin doğum saatini içeren yirmidört saat içinde katettiği mesafeyi buluruz. Diyelim ki doğum saati 8:37 A.M. - hatırladınız mı? hani şu Greenwich saatiyle 8:37 A.M. olan. Kişinin doğum kayıtlarında başka bir saat yazabilir, örneğin 10:37 A.M. yazabilir, ama kişi TSİ doğduysa bunu Greenwich'e çevirince 8:37 olur. Ve biz artık 10:37'yi unuturuz. (Ç.N.)

8:37 A.M. geceyarısından sonra sekiz saat otuzyedi dakika demektir. Bu da 517 dakikadır. Birgün 1440 dakika uzunluğundadır. Oranımız 517 bölü 1440'dır - bu oran kağıt üzerinde zor görül-

mekle birlikte, hesap makinesiyle kolaylaşır. Ondalık bir sayı elde ederiz - 0.3590277. Bunu bütün planetlerin günlük hareketiyle çarparız, elde edilen sonucu onların ephemeristeki başlangıç değerlerine ilave ederiz, en yakın tam dakikaya yuvarlarız ve oldukça kesin bir doğum haritasına kavuşuruz.

Ay'ın hareketinde dikkatli olmamız gerekir. Hızlı hareket eder. Bir günde 12° 17' 'lik bir mesafeyi katedebilir. Hesap makinesiyle 12° 17' 'yi 737 'ye çeviririz, bunu ondalık sayımızla çarparız, tekrar derecelere ve dakikalara çeviririz ve Ay'ın orijinal değerine ekleriz. Mantık aynıdır.

Bir planet geri gidiyorsa (retrograde) bunu hemen anlarız. Ephemeris onun yirmidört saat içinde **gerilediğini** gösterir; bir sonraki değer bir önceki değerden düşük olur. Bu durumda, planetin günlük hareketini (mesafesini) aynı şekilde hesaplarız, ama elde edilen sonucu başlangıç değerine ilave edeceğimize, bu defa çıkartırız.

Eğer bir öğlen (noon) ephemerisiniz varsa, daha fazla çıkartma işlemi yapmanız gerekir. Greenwich saatiyle (GMT) öğleden önce gerçekleşen doğumlarda planet konumları doğum tarihinden bir önce yer alırlar. Mantık yine aynıdır, ama bu sefer doğumdan önceki güne yani geriye doğru gidilir. Ephemerisiniz ister öğlene (noon) ister geceyarısına (midnight) göre olsun her zaman doğum saatinin kullandığınız iki değer arasında kaldığından emin olun. Geceyarısı ephemerisi ile bu kolaydır. Öğlen ephemerisi dikkat gerektirir.

Öğlen ephemerisinde yanlış hiçbir şey olmamasına rağmen, geceyarısı ephemerisi *(The American Ephemeris for the 20th Century-Midnight, 1900-2000)* kullanmanızı öneririm. Ne yaparsanız yapın, benim geçmişte yaptığımı yapmayın - ikisini birden kullanmayın. Bu, yanlışlıkları garantilemenin en kesin yoludur.

Planetleri dereceleriyle birlikte evlere yerleştirdikten sonra, geriye açıları çizmek kalır. Bunun nasıl yapılacağı 9. bölümde anlatılmıştı.

Haritayı oluşturduktan sonra bir göz atın. Unutmayın ki bu bir gökyüzü haritasıdır. Eğer bir insan yerel saaatle öğlen civarında doğduysa, doğum haritasındaki Güneş'in Midheaven'a (gökyüzünün ortasına) yakın durması gerekir. Doğum yerinin zaman dilimi çizgisinden uzaklığına göre Midheaven'dan önce veya sonra olabilir. Ama mutlaka ona yakındır. Eğer Güneş ufka yakın yer alıyorsa, muhtemelen ev çizgilerini hesaplarken yanlışlık yapılmıştır, belki de sidereal (yıldız) zamanı hatalıdır. Benzer şekilde eğer doğum gece gerçekleştiyse, yanlış bir harita Güneş'i Midheaven'da gösterir. Bu durumda sağ duyu sayesinde bir yanlışlık olduğunu anlarız. Bunu anlamak hayal kırıcıdır ama gururla sunulan bir yorumun sonrasında bu yanlışlığı farketmekten daha iyidir.

İlhan Yayınevi'nin Notu:

-İstanbul Kadıköy yakasında **Gençlik Kitabevi**'nden (Tel: 0216 - 337 96 05) ephemeris ve evler tablosunu temin edebilirsiniz.

-İstanbul Avrupa yakasında **Pandora Kitabevi**'nden (Tel: 0212 - 243 35 03) *The American Book of Tables* ve *The American Ephemeris for the 20th Century (Midnight) 1900 to 2000* temin edebilirsiniz.

Diğer şehirlerde yaşayanlar da bu kitabevlerine sipariş verebilirler.

EK 2

DOĞUM HARİTASI HESAPLAMAKTAN NASIL KURTULABİLİRSİNİZ?

Kendi haritanızı hesaplamanın çeşitli avantajları vardır. Hiçbir bedel ödemeden sahip olursunuz. Sabaha karşı iki'de bile yarım saat içinde hesaplayabilirsiniz. Bu zorlu süreçte gösterdiğiniz kararlılıktan ötürü büyük bir doyum hissedersiniz.

Ama hesaplamanın dezavantajları da vardır. Çoğumuz için, süper-Başak'lar hariç, aritmetik çok sıkıcıdır. Daha verimli kullanılabilecek bir zaman harcanır gider. Ve gerekli dökümanlar için para harcamanız gerekir.

Eğer bazı haritalara bakmak isteyor ama bunları hesaplamak istemiyorsanız müjde: İlhan Yayınevi'nin bir bilgisayarı var ve onları sizin için belirli bir bedel karşılığında hesaplayabilirler. Eğer doğum tarihinizi ve saatinizi tam olarak biliyorsanız (212) 231 55 17 no.lu faxa veya P.K.271 Teşvikiye 80200 İSTANBUL adresine sipariş koşullarını öğrenmek için yazabilirsiniz.

EK 3

ÖNERİ KİTAPLAR

Temel Kitaplar

Ashman, Bernie. *Astrological Games People Play*. ACS, 1987.

Arroyo, Stephen. *Astrology, Psychology, and the Four Elements*. CRCS Publications, 1975.

Carter, Charles E.O. *The Astrological Aspects*. Fowler, 1930.

___. *The Principles of Astrology*. Theosophical, 1925.

Davison, Ronald. *Astrology*. Arco, 1963.

Devore, Nicholas. *Encyclopedia of Astrology*. Crown, 1967.

Freeman, Martin. *How To Interpret a Birthchart*. Aquarian, 1981.

Goodavage, Joseph F. *Write Your Own Horoscope*. World. 1968.

Greene, Liz. *Saturn: A New Look at an Old Devil*. Weiser. 1976.

Jones, Marc Edmund. *How to Learn Astrology*. Doubleday, 1969.

Leo, Alan. *The Art of Synthesis*. Fowler, 1968 (tekrar baskı)

Meyer, Michael. *Handbook for the Humanistic Astrologer*. Anchor/Doubleday, 1974.

Penfield, Marc. *An Astrological Who's Who*. Arcane, 1972. (Tanın-

mış yüzlerce insanın doğum haritaları kolleksiyonu)
Rodden, Lois M. *The American Book of Charts*. Astro Computing Svcs., 1980.
_____. *Profiles of Women*. AFA, 1979.
Rudhyar, Dane. *The Astrological Houses*. Doubleday, 1972.
_____. *Astrological Insights into the Spiritual Life*. ASI, 1979.
_____. *The Astrology of Personality*. Doubleday, 1936.
_____. *The Astrological Study of Psychological Complexes and Emotional Problems*. Servire/Wassenaar, 1966.
_____. *An Astrological Triptych*. ASI, 1968.
_____. *The Planetary and Lunar Nodes*. CSA Press, 1971.
_____. *The Practice of Astrology*. Penguin, 1968.
Schulman, Martin. *The Moon's Nodes and Reincarnation*. Weiser, 1975.
Toonder, Jan Gerhard, and John Anthony West. *The Case for Astrology*. Penguin, 1970.
Tyl, Noel. *Special Horoscope Dimensions: Success, Sex, and Illness*. Llewellyn. 1975.

İleri Düzey Kitaplar

Addey, John. *Harmonics in Astrology*.
Arroyo, Stephen. *Astrology, Karma, and Transformation*. CRCS, 1978.
_____. *Relationships and Life Cycles*. CRCS, 1979.
Davison, Ronald C. *Synastry*. ("Sinastri" ilişkilerin astrolojik açıdan incelenmesidir.)
_____. *The Technique of Prediction*. London: Fowler, 1955.
Forrest, Steven and Jodie. *Skymates*. Bantam, 1989.
Forrest, Steven. *The Changing Sky*. ACS, 1989.
Garrison, Omar V. *Medical Astrology*. University Books, 1971.
Gauquelin, Michel. *Scientific Basis of Astrology*.
Rudhyar, Dane. *An Astrological Mandala*. Random House, 1973.

____. *The Lunation Cycle*, Shambala, 1971.
Tyl, Noel. *Analysis and Prediction*. Llewellyn, 1974.
____. *The Expanded Present*. Llewelynn, 1974.
____. *Integrated Transits*. Llewelynn, 1974.

Perspektif Kitapları

Brown, Norman O. *Love's Body*. Random House, 1966.
Castaneda, Carlos. *Tales of Power*. Pocket Books, 1974.
Collin, Rodney. *The Teory of Celestial Influence*. Weiser.
Dass, Ram. *The Only Dance There Is*. Doubleday, 1974.
____. *Grist for the Mill*. Bantam, 1977.
Golas, Thaddeus. *The Lazy Man's Guide to Enlightenment*. Bantam, 1971.
Jung, Carl G. *Man and his Symbols*. Dell, 1964.
____. *Psyche and Symbol*. Doubleday, 1958.
Surgue, Thomas. *There is a River: The Story of Edgar Cayce*. Holt, Rinehart and Winston, 1942.
Watson, Lyall. *Super Nature: A Natural History of the Supernatural*. Doubleday, 1973.

SÖZLÜK

Açı (Aspect) — Planetler arasında veya planetler ile köşe noktaları arasında oluşan geometrik açılardır.

Alçalan (Descendant) — Batı ufku veya buradaki burç; yedinci evin tümü.

Altmışlık Açı (Sextile) — İki planet arasında 60 derece uzaklık olması. Coşku ve heyecanı sembolize eder.

Arketip — İnsan bilincinde kollektif ve evrensel olarak bulunan temel imge; bireysel kimliğin sentezini oluşturan efsanevi hammadde.

Astrolojik Birim — Burç, planet ve ev kombinasyonu.

Astrolojik Nadir (Astrolojik Ayakucu)	Yerel ufkun en alt noktası; geceyarısı Güneş'in bulunduğu yer, dördüncü evin başlangıç çizgisi, dördüncü evin tümü.
Ateş (Fire)	Dört elemandan biri; isteği, iradeyi, insiyatifi ve egemenliği sembolize eder
Ay Düğümleri (Moon's Nodes)	Kişinin evrimsel geçmiş ve geleceğini sembolize eden iki karşıt nokta. Güney ay düğümü karmayı veya kalıtımı, kuzey ay düğümü hazmedilmesi gereken yeni malzemeyi temsil eder.
Birincil Üçlü (Primal Triad)	Güneş, Ay ve Yükselen birarada bireyliğin "iskeleti" olarak kabul ediliyorlar.
Burç (Sign)	Zodyakın oniki bölünümünden biri. Güneş ile Dünya'nın yörüngesel ilişkisinin bir aşaması; temel bir psikolojik süreç.
Değişken (Mutable)	Burçların üç niteliğinden biri. Değişkenliği, alıcılığı, akıcılığı temsil eder. Değişken burçlar İkizler, Başak, Yay ve Balık'tır.
Direkt	Bir planetin burçtan burca giderken ileri doğru hareketi.
Doğum Haritası	Kişinin doğduğu gün ve saatte, doğduğu yerden görünen gökyüzünün haritası.

Durağanlık (Stationary) — Zodyakta bir planetin geri gitmeden veya direkt hareket etmeden önce sabit duruyor gibi görünmesi.

Düşüş (Fall) — Bir planetin kendi yönettiği burcun karşıtı olan burçta yer alması nedeniyle güçsüzleşmesi.

Eleman — Ateş, toprak, hava veya su. Bilincin dört temel ruhsal sürecinden biri.

Ekinoks (Equinox) — Bir yıl içinde gündüz ve gecenin eşit uzunlukta olduğu iki günden biri; baharın ilk günü veya sonbaharın ilk günü.

Ekliptik — Güneş, Ay ve planetlerin dünyanın etrafında hiç değişmeden izledikleri varsayılan yol. Bak. Zodyak

Ephemeris — Planetlerin gün içindeki konumlarını gösteren gökgünlüğü.

Ev (House) — Yerel ufkun üstünde ve altında kalan alanların onikiye bölünmesi sonucu oluşan dilimlerin her biri. Zihnin girdiği ve deneyimlediği temel yaşam alanları, "arenaları".

Ev Çizgisi (Cusp) — Astrolojik evin başlangıç çizgisi.

Fokalizör	Doğum haritasında, gücü vurgulanmış ve stratejik olarak konumlanmış bir planet.
Geri Gitme (Retrograde)	Bir planetin zodyakta geri gidiyor gibi görünmesi.
Glif	Astrolojide, bir tür steno gibi, yazıda kullanılan semboller.
Güçlülük (Dignity)	Bir planetin çeşitli önemli astrolojik vurgular nedeniyle gücünün artması.
Güçsüzlük (Debility)	Bir planetin çeşitli önemli astrolojik birimler nedeniyle gücünün azalması.
Hava (Air)	Dört elemandan biri; hava uyanıklığı, algılama netliğini ve aklı temsil eder.
Kare Açı	İki planetin birbirinden 90 derece uzakta olması. Sürtüşmeyi sembolize eder. Bak. Orb.
Karma	Kişiliğin geçmiş yaşamlardan bu yaşama aktardığı iyi ve kötü alışkanlıkları ifade eden Hindu kökenli kelime.
Karşıt Açı (Opposition)	İki planet arasında 180 derece uzaklık bulunması. Karşıtlık ve gerilim ifade eder. Bak. Orb
Kavuşum (Conjunction)	Sıfır derece farkla iki planeti birleştiren açı. Kaynaşmayı sembolize eder. Bak. Orb

Köşe Noktası (Angle)	Birinci, dördüncü, yedinci veya onuncu evin başlama çizgisi; ufkun veya meridyenin iki ucu.
Kümeleşme (Stellium)	Üç veya daha fazla sayıda planetin bir burç veya evde toplanması.
Meridyen	Doğum haritasının dikey ekseni, midheaven ile nadir'i birleştiren çizgi.
Midheaven (Gökyüzünün Ortası)	Ufuk çizgisinin üstünde, zodyakın en yüksek noktası; Güneş'in öğlen bulunduğu tahmini nokta; onuncu evin başlangıç çizgisi veya onuncu evin tamamı.
Nitelik (Mode)	Burç enerjisinin ifade biçimlerinden biri: öncü, sabit, değişken.
Orb	Bir açının etkili olabilme limitleri. Kişiye göre değişir, ama yedi derece olarak kabul edilebilir.
Öncü (Cardinal)	Burçların üç niteliğinden biri. Aktifliği, insiyatifliliği ve kararlılığı temsil eder. Öncü burçlar Koç, Yengeç, Terazi ve Oğlak'tır.
Planet	Zodyakta öngörülebilen bir şekilde hareket eden gök cismi, gezegen. Astrolojide Güneş ve Ay da planet olarak kabul edilirler.

Sabit (Fixed)	Burçların üç niteliğinden biri. Sürekliliği, amaç sahibi olmayı, inatçılığı temsil eder. Sabit burçlar Boğa, Aslan, Akrep ve Kova'dır.
Sidereal Zaman (Yıldız Zamanı)	Doğum haritası çıkarmada kullanılan astronomik açıdan kesinleştirilmiş yıldız zamanı.
Singleton (Tek Planet)	Bir yarımkürede tek başına duran planet.
Soltist (Solstice)	Bir yılda gecenin en uzun (kış soltisti) ve en kısa (yaz soltisti) olduğu iki günden biri.
Su (Water)	Dört elemandan biri; su sübjektiviteyi, duyguları, derinliği ve sevme yeteneğini sembolize eder.
Table of House (Evler Tablosu)	Kompleks trigonometrik hesaplara dayanan, değişik sidereal (yıldız) zamanlarına ve enlemlere göre ev başlangıç noktalarını gösteren kitap.
Takım Yıldızlar	Bir burcun adını taşıyan yıldız topluluğu, ama burçla karıştırılmaması gerekir.
Tali Açılar (Minor Aspects)	Kavuşum, altmışlık, kare, üçgen ve karşıt açının dışında kalan açılar.
Temel Sembol	Bizi sarmalayan gök kubbe. Mükemmelliğin, bütünlüğün ve sonsuzluğun sembolü.

Tanrının veya bilincin sembolü.

Toprak (Earth) Dört elemandan biri; toprak sabrı, gerçekçiliği, kalıcılığı ve uygulanabilirliği temsil eder.

Ufuk (Horizon) Doğum haritasında yükselen ile alçalanı birleştiren yatay çizgi.

Üçgen Açı (Trine) İki planetin birbirlerinden 120 derece uzakta olmaları. Uyumu sembolize eder. Bak. Orb.

Yarımküre (Hemisphere) Bir doğum haritasında dört yarımküre vardır. Ufuk çizgisinin üstünde ve altında kalan alanlar, meridyenin doğusunda ve batısında kalan alanlar.

Yarımküre vurgusu Doğum haritasının bir yarımküresinde planetlerin yoğun olarak toplanması.

Yöneticilik (Rulership) Bir planet ile bir burç arasında, ikisine de özelliklerini kolay ifade imkanı sağlayan, güçlü benzeşme.

Yükselen (Ascendent) Doğu ufku veya burada yükselen burç; birinci evin tamamı.

Zodyak Güneş, Ay ve planetlerin dünyanın çevresinde izledikleri yol; oniki burç.